This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

LITTLECOTE

BATRACHOMYOMACHIA

G R Æ C E

AD

Veterum Exemplarium fidem

Recuſa:

GLOSSA GRÆCA;

VARIANTIBUS LECTIONIBUS;

VERSIONIBUS LATINIS;

COMMENTARIIS & INDICIBUS

Illuſtrata.

LONDINI:

Typis GULIELMI BOWYER. M. DCC. XXI.

292. e. 41.

An Alphabetical List of the SUBSCRIBERS, together with the Number of Copies ſubſcribed for by every one.

JOhn Baber, *Eſq*;	1
Montague Bacon, *Eſq*;	1
Thomas Bacon, *Eſq*;	1
John Baker, *D. D.*	1
Mr. Chriſtopher Bateman	6
The Right Reverend Lord Biſhop of BATH *and* WELLS	6
The Reverend Mr. Bates	1
The Reverend Mr. Martin Benſon	1
The Reverend Mr. John Blackbourn	1
The Reverend Mr. Blomer	1
Mr. Jonah Bowyer	1
Mr. William Bowyer, *ſen.*	1
Mr. William Bowyer, *jun.*	1
Sir Humphry Briggs, *Bar.*	1
Mr. John Brown	1
Noel Broxholm, *Eſq*;	1
John Bridges, *Eſq*;	2
Charles Carcaſſe, *Eſq*;	1
John Carter, *Eſq*;	1
The Right Honourable the Lord CARTERET	1
Hugh Chamberlain, *M. D.*	2
The Reverend Arthur Charlett, *D. D.*	2
The Right Reverend Lord Biſhop of CHESTER	1
The Right Honourable the Earl CHOLMONDELEY	1
George Clarke, *LL. D.*	1
Thomas Coke, *Eſq*;	2
Mr. Peter Coſte	1
Thomas Crow, *M. D.*	1
His Grace the Duke of DEVONSHIRE	2
The Honourable Brigadier Dormer	1
Mr. Peter Dunoyer	2

The

The Reverend Philip Dwight, *D. D.*	1
The Reverend Mr. Everard	1
The Right Honourable Daniel Lord FINCH	1
John Freind, *M. D.*	20
The Reverend Robert Freind, *D. D.*	10
The Reverend Mr. William Freind	1
Roger Gale, *Eſq;*	1
Mr. Samuel Gale	1
The Reverend Mr. Thomas Gawton	1
Thomas Goodman, *M. D.*	1
The Reverend Mr. George Goodwin	1
Robert Gray, *M. D.*	1
The Honourable Colonel Guiſe	2
Mr. Fletcher Gyles	6
Richard Hales, *M. D.*	2
Edmund Haley, *LL. D.*	1
Richard Hanbury, *Eſq;*	1
Mr. William Hanbury	1
The Right Honourable Edward Lord HARLEY	10
George Hay, *Eſq;*	1
William Heyſham, *Eſq;*	1
The Reverend Mr. John Herbert	1
Hugh Howard, *Eſq;*	1
Thomas Jett, *Eſq;*	1
Mr. John Innys	1
Mr. William Innys	1
James Joy, *Eſq;*	1
The Right Honourable the Earl of KINNOULL	2
Robert Knapp, *M. D.*	1
Mr. Gilbert Knowls	1
Henry Levett, *M. D.*	1
Mr. Arthur Lewis	1
Mr. William Lewis	1
Oxford Univerſity Library	1
Univerſity-College Library	1
The Right Honourable Lord Viſcount LIMERICK	1
Mr. Joſiah Martin	1
Stephen Martin, *Eſq;*	1
Mr. Stephen Martin	1

Mr.

Mr. Samuel May	1
Richard Mead, *M. D.*	5
Samuel Mead, *Eſq;*	1
Sir Iſaac Newton, *Knight*	1
The Right Honourable the Lord NEWBURGH	1
The Reverend Thomas Newey, *D. D.*	1
The Right Honourable the Lord NORTH *and* GRAY	1
The Right Hon. Earl of OXFORD *and* MORTIMER	1
John Page, *Eſq;*	2
Mr. Francis Paxton	1
The Right Honourable the Lord PARKER	1
The Reverend Mr. Zachary Pearce	1
Thomas Pellet, *M. D.*	1
The Right Honourable the Earl of PEMBROKE	1
Walter Plummer, *Eſq;*	1
Henry Plumptree, *M. D.*	1
Mr. John Ratcliff	1
Mr. Conſtantine Rawlinſon	1
Richard Rawlinſon, *LL.D.*	1
Thomas Rawlinſon, *Eſq;*	1
Mr. Thomas Richardſon	1
The Reverend Mr. Henry Sherman	1
Sir Hans Sloane, *Bar. M.D.*	1
Richard Snow, *Eſq;*	1
The Reverend Mr. Joſeph Sparks	2
Sir John Stanley, *Bar.*	1
Temple Stanyan, *Eſq;*	1
Eugene Steele, *Eſq;*	1
Sir Richard Steele, *Knight*	1
The Reverend Mr. Lewis Stephens	1
The Reverend William Stratford, *D. D.*	1
The Reverend William Stuart, *D. D.*	1
William Stukeley, *M. D.*	1
The Right Honourable the Earl of SUNDERLAND	6
The Reverend Thomas Terry, *D. D.*	1
Henry Trelawney, *Eſq;*	1
Mr. Paul Vaillant	6
Mr. William Unett	1
Thomas Wadſworth, *M. D.*	1

The

The Reverend Mr. John Walker 1
James Wellwood, *M. D.* 1
Thomas Wentworth, *Eſq*; 1
The Reverend Mr. Weſley 1
Francis Whitworth, *Eſq*; 1
The Right Reverend the Lord Biſhop of WINCHESTER 2
Mr. James Woodman. 1

Two hundred and four Copies are printed: One hundred and ninety five are ſubſcribed for, at half a Guinea each in Sheets; There remain nine unſubſcribed for, of which the Editor reſerveth eight to himſelf, the other he will diſpoſe of, if it be called for.

THE Editor propoſeth to print, by Subſcription, MUSÆUS, in *Greek* and *Latin*. The *Latin* Works of RAPIN. Both in Quarto. MUSÆUS will contain about Twelve Sheets: RAPIN about Fifty, in Two Volumes. He deſigns only two hundred Copies of each, all large Paper. The Subſcription for MUSÆUS half a Guinea, for RAPIN one Guinea. Thoſe Gentlemen, who will think fit to encourage the Work, are deſired to ſubſcribe their Names at Mr. *Vaillant's*, Bookſeller in the *Strand*. As ſoon as Fifty have ſubſcribed, the Editor will begin to print.

Generoſo Clariſſimóque Viro

THOMÆ COKE *Armigero*

S. D.

MICHAEL MAITTAIRE.

NOſtris equidem temporibus non poſſum non impensè gratulari; quibus inter viros primi ordinis plurimos maximè fervet erga litteras ſtudium. Hæc cauſa eſt, quare intrà aliquot retro annos tam opulenta optimorum librorum in Angliam

foris convectorum copia exundaverit, & orta ſit nobilis ac laudanda in bibliothecis inſtruendis æmulatio. In illis Muſarum fautoribus tuum nomen, Vir Clariſſime, profiteris; tuámque tum rariſſimis editionibus, tum utiliſſimo præ aliis & admodum neceſſario librorum manuſcriptorum genere bibliothecam locupletâſti, neque ceſſas locupletare: in negotio hôc agendo impiger, tuóſque annos ardore animi prævertens, omnium diligentiam æquâſti, multorum ſucceſſum ſuperâſti. Probè intelligebas, quis in tranſmarinis peregrinationibus obeundis finis ſit præcipuus: quippe haud otiari peregrè, ſumptûſque nunquam profuturos facere; ſed gazas hujuſmodi litterarias in exteris regionibus conquiſitas ad patriam reportare, is demum fructus, is quæſtus eſt & diuturnus & uberrimus; ea ſanè & ſibi ſuíſque popularibus, ac ſæculo cùm præſenti, tum futuro benefaciendi ratio. Non enim omnes, qui theſauros illos poſſident, eo ſunt animo, ut eorundem uſum

aliis

aliis permittant. Nulla autem ex illis utilitas, tibi magis probatur, quàm quæ tecum litterarum cultoribus communis eſt. Neque id ſcribo inexpertus: nam quum Batrachomyomachiæ poemation, quod ex libris Græcis (ſi Grammaticam Laſcaris & Pſalterium excipias) primum celeberrimæ artis typographicæ ſpecimen dedit, prælo iterum ſubjicere meditarer, reperta in tuis *κειμηλίοις* bina Homeri manuſcripta mihi utenda ultro tradidiſti, quò major illi editioni ornatus & authoritas accederet. Tuo itaque te dono munere, poemation hoc ex tuo muſeo egreſſum, quaſi domeſticum clientem, ad te & conſuetum patrocinium remitto. Patere interim ſub tuo nomine venire in lucem; ut nôrint lectores, quicquid ipſis in lepidiſſimâ hâc fabellâ placuerit, cui referre acceptum debeant. Mihi certè nil contigiſſe fortunatius arbitror, quàm quòd hinc oblata ſit occaſio tuam bibliothecam cognoſcendi, téque aliquo officio pro tenui meâ facultate demerendi. Sine in ſpem adducar, me poſthac, ſicubi litterario

auxilio opus fuerit, tuam, quâ jam uſus ſum, benignitatem ſenſurum. Vale, Vir generoſe; & rem tuam litterariámque in dies augere, ac de omnibus litteratis bene mereri perge. Calendis Decembribus. Anno ſupra milleſimum ſeptingenteſimo vigeſimo.

LECTORI

NON eſt, amice Lector, quòd te multis morer; idque quantulumcunque ſit, opellæ meæ importunâ tumidâque præfatione apud te commendem. En tibi poëmatium, Homericum ſanè; & ſi non Homeri (quod ſagaciorum arbitratu componendum remitto), at illius genio attemperatum, eóque (ex aliquorum doctorum ſententiâ) minimè indignum. Complures hoc ſcriptionis genus eſſe σκωπτικὸν contendunt: neque certè minùs ridiculum eſt ranarum muriúmque bellum confinxiſſe, quàm Jovem cum ſuâ totâ cœleſti aulâ ſequeſtrum conſtituiſſe. At in Iliade illâ decantatâ poëſeos heroïcæ principe nonne aliquando poëta σκώπτει? Quid enim cachinno majore excipiendum, quàm Dii ad miſerrimam mortalium ſortem dejecti, vulnerabiles, vulnerati? Præſtiterat, minúſque rationi diſconvenerat, nullos omnino, quàm eos adeò irreverenter habuiſſe. Sed antiquum eſt & vetus, neque dum exolevit, in divinis liberiùs opinari & ſcribere. Quamvìs verò religioni duxerit [a] Socrates deos jocis permiſcere, *faciliùs tamen vatibus Ethnicis iſtos, quos commenti ſunt, quorúmque genealogias fabuloſas pro libitu confecerunt, deos familiariùs tractandi venia dabitur. Suam autem criticis ferulam relinquo: meum eſt agere non cenſorem, ſed editorem. Quid ergo in hâc editione continetur, accipe.*

Notitia Manuſcriptorum & Excuſorum exemplarium, quæ conſului.

Variæ de Batrachomyomachiæ authore ſententiæ.

Batrachomyomachiæ Argumentum.

Batrachomyomachia Græcè, cum gloſſematibus Græcis interlinearibus; juxta editionem Venetam 1486.

Eadem Græcè; juxta editionem Florentinam 1488.

Gloſſemata alia in eandem Græca, nunquam antehac edita, ex manuſcriptis tribus collecta.

Variantes lectiones ex manuſcriptis & impreſſis veteribus exemplaribus depromptæ.

---

[a] Alb. Fabric. Biblioth. Gr. l. 3. c. 2.

Batrachomyomachia Latinis verſibus expreſſa, Carolo Aretino interprete; juxta antiquam editionem.

Ejuſdem alia verſio, Franciſco Villerio interprete; juxta editionem Pariſienſem 1543.

Commentarii ex variis Virorum Doctorum editionibus collecti.

Amplior Editionum & Græcarum & Latinarum, quas noſtra exhibet, notitia & declaratio.

Adnotationes in Batrachomyomachiam.

Ulterior Manuſcriptorum [α. β. γ.] *examinatio, in quâ nonnulla antea prætermiſſa ſupplentur.*

Index Vocum Græcarum in Batrachomyomachiâ & in Gloſſematibus.

Index vocum Græco-barbararum.

Nomina propria Ranarum & Murium.

Dura quidem (*uti quondam* [b] *Aldo eruditiſſimo typographo obſervatum fuit*) provincia eſt, emendatè imprimere Latinos libros; durior, accuratè Græcos; duriſſima, non depravatè vel hos vel illos duris temporibus. *In hâc tamen editione, ſuo officio noſter probè functus eſt typographus; curam ſuam impendente viro reverendo; qui in illius typographeo idem, quod olim magni nominis magnæque eruditionis viri,* ἐπανορθώσεως *munus adminiſtrat: quicquid peccatur, meæ aut inſcitiæ aut incuriæ, utrilibet vel utrique, aſcribi facilè patiar. Errores aliquot graviores, quos, quum opus à prælo recens relegerem, deprehendi, ſcalpello calamóque in omnibus exemplaribus expunxi: & metuo, ne adhuc plures ſuperſint, qui lectoris in me benevolentiam exerceant.*

Ingentes hìc juſtiſſimáſque gratias meo nomine agi publicè haberique velim Viris illis Nobilibus, Generoſis, Eruditis, Amicis, qui mihi meiſque quantuliſcunque conatibus ſubvenerunt; & huic editioni ſumptus, quos meæ rationes non ferebant, liberali manu ſuppeditârunt. Spero itaque eoſdem fautores, ſi huic ſpecimini induſtriam ſaltem fidémque non defuiſſe ſenſerint, mihi in aliis hujuſmodi conaminibus literariis non defuturos.

---

[b] Lege Præfat. Theſauri Cornucop. An. 1496.

Notitia

Notitia Exemplarium cùm Manuſcriptorum tum Excuſorum, quæ mihi ſubſidio fuerunt, & certis quibuſdam litteris poſtea paſſim (ubi opus eſt) indicantur.

A. B. Γ.

MAnuſcripta tria Barocciana Batrachomyomachiæ ſolius, quorum mentio in editione Homeri Barneſianâ (Cantabrig. 1711.) pag. 9. Batrachomyom. A denotat codicem 46. B. 50. Γ. 64. B. eſt membranaceus antiquus, 500 aut circiter annorum; A. & Γ. chartacei, pluſquam 300 annorum.

Illa quidem nondum videre contigit; ſed qualem illorum ad me amicè tranſmiſit digniſſimus Bibliothecæ Bodleianæ Cuſtos, notitiam brevem cum lectore communicare non gravabor; ampliorem aliquando, quum eadem diligentiùs evolvero & conſuluero, daturus.

A. Titulus rubris litteris ſic, *Ὁμήρου βατραχομυομαχία.* Duæ ſcholiorum lineæ ſupra titulum (reliquis ad marginem diſpoſitis) collocantur, & ita incipiunt: *Ἰσέον ἐστὶ ὅτι αἱ μοῦσαι διὸς εἰσὶ θυγατέρες καὶ μνημοσύνης κατὰ τὸν μῦθον· ἀλληγορικῶς δὲ ἐκλαμβάνον ἐστὶν οὕτως* &c.

Gloſſa ubique interlinearis hôc modo;

ἀρχὴν ποιούμενος † *ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἑλικῶνος*

† *ρχόμενος, πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος*

Initiali A omiſsâ, ut eſſet *illuminationi* locus.

Scholia in primâ quàm in ullâ aliâ paginâ copioſiora. Poema quindecim folia cum ſemiſſe in 4to. implet.

Ad finem hæc rubris litteris:

† *τέλος τῆς τοῦ ὁμήρου βατραχομυομαχίας*
πέτρου τοῦ κλοδιανοῦ καὶ τῶν φίλων.

Initio præfigitur Anonymi diſſertatio de vitâ & ſcriptis Homeri.

B. Titulus atramento ſic:

† † ΟΜΗΡου *μυο* ΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ †

Literæ *μυο* videntur à manu poſteriori additæ. Codex membranaceus pulchrâ antiquâ manu exaratus, duodecimo circiter ſæculo. Poëma quinque foliis in 4to. continetur. Nulla ſcholia; ſed brevis gloſſa, cum pauculis marginalibus notis;

quarum

quarum aliæ antiquiore, aliæ recentiore calamo deſcriptæ ſunt.

Γ. Batrachomyomachiam ſeptemdecim folia in 4to. capiunt.

Titulo ſuperſtant quatuor lineæ ſcholiorum, quæ propè eadem ac A.

Ἴσθι ὅτι αἱ μοῦσαι διός εἰσι θυγατέρες μνημοσύνης κατὰ τὸν μῦθον· τοῦ μὲν διὸς, εἰς τὸν νοῦν ἐκλαμβανόμεναι ἀλληγορικῶς· τῆς δὲ μνημοσύνης, εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν· τῶν δὲ μουσῶν, εἰς τὰς γνώμας· εἰσὶ δὲ ἐννέα οὕτω καλούμεναι. κλειώ &c.

Rubricâ. *βατραχομυομαχία μὲν ἐστὶν ὁμήρου αὕτη:*

Rubricâ. *ἀρχὴν ποιούμενος* *τὸ ἐκ τοῦ ὅρους τοῦ ἑλικῶνος*

Atramento. *ἐρχόμενος πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος*

Initialis A majuſcula rubricâ ducitur.

Gloſſa paulùm admodum ab A. MS. diſcrepat; niſi quod ea in primâ paginâ, rubricâ; in reliquis, atramento ſcribatur.

Inferiori paginæ initialis præ ſubduntur quinque lineæ; hôc titulo rubris literis expreſſo.

† *περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου.*

Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον ἐπιδέχεται πόδας ἕξ· καὶ &c.

Ad calcem poematis, hæc rubris:

τέλος τῆς βατραχομυομαχίας.

hæc nigris:

† *τέλος βατραχομυομαχίας μὲν ὁμήρου ὧδε.*

Δ. Codex Vetus Paulinus; quem Barneſius aliquando nuncupat in ſuis ad Batrachom. notis; utì ℣. 60. &c.

Ε. Fragmentum quoddam, quod H. Stephanus citat in ſuis ad poëtarum Græcorum editionem ann. 1566. annotationibus pag. xxv, xxvi.

α. Manuſcriptum in fol^o^. chartâ Pergamenâ puriſſimâ exaratum. Huic inſunt ea, quæ ſequuntur.

ὉΜΗ´ΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙ´Α. Hic titulus rubris literis.

Gloſſa Græca interlinearis rubricâ, Textus Græcus atramento exhibetur. Rubricâ etiam inſigniuntur verſuum aliquot initiales literæ majuſculæ; nempe A in Ἀρχόμενος. M in *Μῦς ποτε.* T in *Τόνδ' ἂν ψιχάρπαξ.* Π in *Πρὸς τάδε μειδήσας.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου.* Ω in *Ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσεν.* Ω in *Ὦ φίλοι, εἰ καί.* T in *Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε.* Ω in *Ὦ βάτραχοι.* Ω in *Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε.* Ω in *Ὦ φίλοι, οὐκ.* Ω in *Ὣς ἄρα φωνήσας.* Z in *Ζεὺς δὲ θεούς.* Ω in *Ὦ θύγατερ.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης τὸν δε.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ'.* Π in *Πρῶτος δ' ὑψιβόας.* Ω in *Ὦ πόποι.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε.*

In marginibus paſſim inſeruntur etymologiæ & ſignificationes nominum propriorum, quæ ranis & muribus author poëmatis attribuit.

Totum Poematium continetur octodecim paginis; quarum prima complectitur verſus ſedecim, ultima octo, reliquæ ſingulæ octodecim.

Ad calcem hæc adjiciuntur rubricâ,

ἡ χρυσεὴ μυοβατραχομαχίη τέλος ἔχει :—

Poſtea in eodem hôc MSto volumine habentur † Γένος Ὁμήρου. Καὶ ἕτερος. Πρόκλου περὶ Ὁμήρου. (Tria hæc opuſcula, duo priora Anonymi, tertium Procli, Leo Allatius hoc ex ſuis ſchedis, illa ex Bibliothecæ Regiæ Pariſienſis codicibus DLIII & DCX. Joannis Bourdelotii curâ, in ſuo de Homeri patriâ libro vulgavit.) Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων. Ἑτέρα ἐξήγησις τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας Ὁμήρου. Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὅλης ἐξηγήσεως τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος. (Hoc argumentum, ſi pauca leviſſima excipias, idem eſt, ac illud quod ex Epiſcopi Mori Manuſcripto editionis Barneſianæ Iliadi præfixum eſt.) Hæc decem paginis capiuntur; quarum ſingulæ lineas triginta ſex continent.

Iliadis libri viginti quatuor cum gloſsâ continuâ interlineari; ac ſcholiis marginalibus, ſpiſſioribus in initio, deinde parciùs inſperſis, & ultra rhapſodiam Η non continuatis.

Gloſſa interlinearis & ſinguli librorum tituli literæque initiales paſſim aliquot majuſculæ rubricâ perpetuâ, Textus atramento, Scholia ad paginarum oras margineſque diſpoſita rubricâ nonnunquam, ſæpius atramento deſcribuntur.

rubricâ. { ΙΛΙΑ'ΔΟΣ ἌΛΦΑ 'ΟΜΗ'ΡΟΥ 'ΡΑΨΩΔΙ'Α:
ἌΛΦΑ ΛΙΤΑ'Σ ΧΡΥ'ΣΟΥ ΛΟΙΜΟ'Ν ΣΤΡΑΤΟ'Υ ἜΧΘΟΣ
'ΑΝΑ'ΚΤΩΝ:

Nullum hic ſolutâ oratione Argumentum præcedit textum, uti neque in σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Reliquis ſingulis rhapſodiis ſua præeunt ſolutâ oratione Argumenta: omnibus verò monoſticha.

Ilias tota continetur paginis 901: quarum priores 618. uſque ad ρ mediam ſingulæ (ubi pleniſſima eſt pagina) conſtant verſibus octodecim; ſequentes 26. uſque ad σ incœptam, quatuordecim; ultimæ 257. uſque ad finitam ω, ſeptendecim. Dubito etiam, an illæ priores, mediæ & ultimæ eâdem omnino manu ſcriptæ fuerint.

Ad finem totius poëmatis hæc:

τέλος τῆς ὅλης Ἰλιάδος ὁμήρου :— rubricâ.

Dein hæc epigrammata:

εἰς αἰῶνας ὅμηρε καὶ ἐξ αἰῶνος ἄειδες,
οὐρανίης μούσης δόξαν ἀειράμενος,
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας ἀχιλλέος. αὐτὰρ ἀχαιῶν.
τρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνησιν ὀδυσσέα ποικιλόβουλον
τοῦ λέχος ἀσπασίως εἴσιδε πηνελόπη :—

provocant ſ. ſe.

ἑπτὰ δ' ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου
Σμύρνα, χίος, κολοφὼν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι :—
ἤειδον μὲν ἐγὼν ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος :—

Manuſcrip-

Manuſcriptum hoc ex characterum figurâ mihi videtur eſſe duodecimi circiter ſæculi.

β. Manuſcriptum in 4to. chartâ bombycinâ, ſubfuſco colore. Hujus character figurâ minor, quàm præcedentis; in hôc literarum inter ſe invicem ſpatia arctiora, in altero latiora.

Volumen autem ſic incipit:

Rubris characteribus titulus ſcribitur. † *εὐσταθίου μαΐστορος τῶν ῥητόρων καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης, παρεκβολαὶ τῆς ὁμήρου ἰλιάδος: προοίμιον ἔχον καί τι ἐξαλλαγματικὸν ἐς τὸ ποιητικόν: †*

Τῶν ὁμήρου Σειρήνων &c. eadem, quæ habentur in Romanâ Homeri cum Euſtathii Parecbolis editione pag. 1. uſque ad *Ζωγράφοις* pag. 5. Ab *ὅτι ἐν ῥήτορσι ὄνομα* pag. 5. uſque ad *μεμψαίμην αὐτὸν* pag. 8. lin. 14. *τὸ ὅσα συνεπεφώνησας ἤτοι συνεζήτησας* pag. 12. lin. 10. uſque ad *ἀντὶ παιδὸς παιδαγωγὸς* ibid. lin. 20. Tum *τὸ προοίμιον ψυχαγωγεῖ μετὰ πλάσεως* p. 17. lin. 2. uſque ad *πρὸς τὸ μετώπιον ἐπέμψατο* ibid. lin. 17. Deinde Hypotheſis *τῆς Α. χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος* uſque ad *εἰς ὕπνον τρέπει*). Denique lineas quatuordecim, præſertim de variis Articuli Synalœphis, ut *θοἰμάτιον, ταὐτόθεν, θοὐτέρου, θατέρου, τοὔνομα, τοὔμπαλιν, ἅτερος, τἀνδρὸς, ἀτέρου, θατέρῳ*. Deinde hæc; *νεωτέρων εἰσὶ τὰ χαρακτηρίζοντα τὸ κύριον ποιητῶν μέτρον ἡρωϊκὸν, μέτρον δακτυλικὸν, ἔπεσι παλαιὰ, καὶ παλαιὰ λέξις*: † Hæc omnia προλεγόμενα continentur paginis ſedecim, quarum ſingulæ lineas (utplurimùm) triginta capiunt.

Dein ipſa Ilias cum argumentis, gloſsâ interlineari & marginalibus ſcholiis. Rubricæ rariſſimè adhibentur præterquam in rhapſodiarum titulis, monoſtichis argumentis, & literis initialibus. Argumenta (exceptis monoſtichis) ultra Δ, gloſſa & ſcholia ultra I, manuſcriptum ipſum ultra finem τῆς Μ non progreditur. Duodecim hi priores Iliados libri comprehenduntur paginis 322. quarum quæque triginta (ut plurimum) verſus complectitur.

Ubicunque aut notabile aliquod dictum aut ſimilitudo præſignis occurrit, lateri adſcribitur rubricâ plerumque vox Γνώμη (uti Ιλ. α. ℣. 80. Ιλ. β. ℣. 24.) vel Παραβολὴ (uti Ιλ. β. ℣. 87. ℣. 209.) ſicut etiam in Manuſcripto α. Conciones indicantur voce Δημηγορία, deſcriptiones voce Ἔκφρασις (uti in MS. α. Ιλ. δ. ℣. 7. ℣. 106.) cum pluribus hujuſmodi indicaturis, quas hîc ſigillatim enumerare neque locus eſt nec tempus.

Ad finem Rhapſodiæ Μ, hæc (rubricâ) *τέλος τῆς μ' ὁμήρου ῥαψῳδίας.*

Tum (atramento) illa:

ἄλφα. βῆτα. γάμμα. δέλτα. ε. ζῆτα. ἦτα.

θῆτα. ἰῶτα. κάππα. λάμβδα. μῦ. νῦ. ξῖ.

ο. πῖ. ῥῶ. σίγμα. ταῦ. ῦ. φῖ. χῖ. ψῖ. ὦ:†

† *μηνὶ μαΐῳ ιθ ἐν ἔτει ς ω ν δ ἰνδ. ιδ. κατέστη ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς ναὸς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ θεοῦ σοφίας, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.*

[De

[De quo lege Reverend. P. Bern. de Montfauc. Diar. Italic. pag. 248. *Menſis Maii die* 19. *anno* 6854. (i. e. *Chriſti* 1346.) *Indictione* 14. *corruit templum Sophiæ.* Et pag. 69. mentio fit codicis Græci, in quo anni notantur à fundatione templi S. Sophiæ.]

In adverſâ paginâ ſcribuntur hæc mihi adhuc obſcura

ποῦ ἡ ἀνὴ ὁ γεάψας
ταύτην τὴν βίβλον.

Volumen Manuſcriptum hoc claudit Batrachomyomachia; quæ 14. paginis evolvitur; quarum ſingulæ (præter primam, quæ 20; & ultimam, quæ 14.) verſibus 21. conſtant. Textus atramento, gloſſa interlinearis rubricâ deſcribitur: hæc autem omiſſa eſt à ℣. 168. *ϗ πολέμȣ πληθωὶ* uſque ad ℣. 207. *εἶλε μάλ' αἰς θάνατ—* Rubræ litteræ in primâ paginâ haud facilè comparent; in reliquis evaneſcere admodum cœperunt. In principio ipſius poematis nullus occurrit titulus præter hæc vocum veſtigia, quæ divinanda ſagacioribus relinquo. Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνυ σοφὸς ἢ θαλα——

Duo hæc Manuſcripta (α. β.) vir generoſus Thomas Coke, Armiger mihi non ſolùm inſpicienda & pervolvenda, ſed & (quandiu liberet & opus eſſet) apud me habenda, pro ſummâ ſuâ, & reverà ſingulari humanitate, permiſit.

γ. Manuſcriptum Batrachomyomachiæ Fragmentum, incipiens à ℣. 31. *σύκοις.* deſinens in ℣. 152. *σώματα κοσμήσαντες.* Continet octo paginas, quarum ſingulæ verſus quatuordecim capiunt: habet gloſſam interlinearem, ſed eodem, quo textus, (atro ſcil.) colore ſcriptam.

Hactenus de Manuſcriptis codicibus; ad Impreſſos pergo.

δ. Princeps Batrachomyomachiæ Editio, octernionibus tribus comprehenſa; Venetiis prodiit anno 1486. Primus hicce (quantum novi) ſcriptor Græcus (ſi editionem Grammaticæ Græcæ Laſcaris Mediolanenſem 1476. & Græci ibidem Pſalterii 1481. excipias) ſub incude typographicâ ſudavit; duplici (lineis alternis) colorum (atramenti ſcil. & rubricæ) genere excuſus. Gloſſam lineis interjectam in nullo alio ſcriptore Græco, & interlinearem colorum alternationem à quoquam poſtea typographo tentatam hactenus neſcio. Utrumque in hâc editione conati ſumus imitari; ſervatâ per omnia orthographiæ, vocum, paginarum, linearum ratione; mendoſâ in quamplurimis quantumvìs & abſonâ. Quæ ubi peccet, poſtea diligenter obſervabitur. Characterum forma (quam æmulari non potuimus) ad Manuſcripta proximè accedit. In hâc editione nullæ (quas vocant) Ciphræ aut Reclamantes; ſed ſolæ octernionum Signaturæ.

Gloſſæ illius Author quis fuerit, adhuc incertus ſum. Carolus du Freſne (Gloſſar. Gr.) in indice Græcorum authorum ineditorum memorat *Gloſſas interlineares in Batrachomyomachiam Homeri ex cod. Colb.* 4343. *& Reg. quas Leonardo Cretenſi quidam*

attri-

The Reverend Mr. John Walker	1
James Wellwood, *M. D.*	1
Thomas Wentworth, *Eſq*;	1
The Reverend Mr. Weſley	1
Francis Whitworth, *Eſq*;	1
The Right Reverend the Lord Biſhop of WINCHESTER	2
Mr. James Woodman.	1

Two hundred and four Copies are printed: One hundred and ninety five are ſubſcribed for, at half a Guinea each in Sheets: There remain nine unſubſcribed for, of which the Editor reſerveth eight to himſelf, the other he will diſpoſe of, if it be called for.

THE Editor propoſeth to print, by Subſcription, MUSÆUS, in *Greek* and *Latin*. The *Latin* Works of RAPIN. Both in Quarto. MUSÆUS will contain about Twelve Sheets: RAPIN about Fifty, in Two Volumes. He deſigns only two hundred Copies of each, all large Paper. The Subſcription for MUSÆUS half a Guinea, for RAPIN one Guinea. Thoſe Gentlemen, who will think fit to encourage the Work, are deſired to ſubſcribe their Names at Mr. *Vaillant*'s, Bookſeller in the *Strand*. As ſoon as Fifty have ſubſcribed, the Editor will begin to print.

Generoſo Clariſſimóque Viro

THOMÆ COKE *Armigero*

S. D.

MICHAEL MAITTAIRE.

NOſtris equidem temporibus non poſſum non impensè gratulari; quibus inter viros primi ordinis plurimos maximè fervet erga litteras ſtudium. Hæc cauſa eſt, quare intrà aliquot retro annos tam opulenta optimorum librorum in Angliam

foris convectorum copia exundaverit, & orta ſit nobilis ac laudanda in bibliothecis inſtruendis æmulatio. In illis Muſarum fautoribus tuum nomen, Vir Clariſſime, profiteris; tuámque tum rariſſimis editionibus, tum utiliſſimo præ aliis & admodum neceſſario librorum manuſcriptorum genere bibliothecam locupletâſti, neque ceſſas locupletare: in negotio hôc agendo impiger, tuóſque annos ardore animi prævertens, omnium diligentiam æquâſti, multorum ſucceſſum ſuperâſti. Probè intelligebas, quis in tranſmarinis peregrinationibus obeundis finis ſit præcipuus: quippe haud otiari peregrè, ſumptûſque nunquam profuturos facere; ſed gazas hujuſmodi litterarias in exteris regionibus conquiſitas ad patriam reportare, is demum fructus, is quæſtus eſt & diuturnus & uberrimus; ea ſanè & ſibi ſuiſque popularibus, ac ſæculo cùm præſenti, tum futuro benefaciendi ratio. Non enim omnes, qui theſauros illos poſſident, eo ſunt animo, ut eorundem uſum aliis

aliis permiſtant. Nulla autem ex illis utilitas tibi magìs probatur, quàm quæ tecum litterarum cultoribus communis eſt. Neque id ſcribo inexpertus: nam quum Batrachomyomachiæ poemation, quod ex libris Græcis (ſi Grammaticam Laſcaris & Pſalterium excipias) primum celeberrimæ artis typographicæ ſpecimen dedit, prælo iterum ſubjicere meditarer, reperta in tuis κειμηλίοις bina Homeri manuſcripta mihi utenda ultro tradidiſti, quò major illi editioni ornatus & authoritas accederet. Tuo itaque te dono munere, poemation hoc ex tuo muſeo egreſſum, quaſi domeſticum clientem, ad te & conſuetum patrocinium remitto. Patere interim ſub tuo nomine venire in lucem; ut nôrint lectores, quicquid ipſis in lepidiſſimâ hâc fabellâ placuerit, cui referre acceptum debeant. Mihi certè nil contigiſſe fortunatius arbitror, quàm, quòd hinc oblata ſit occaſio tuam bibliothecam cognoſcendi, téque aliquo officio pro tenui meâ facultate demerendi. Sine in ſpem adducar, me poſthac, ſicubi litterario

auxilio opus fuerit, tuam, quâ jam uſus ſum, benignitatem ſenſurum. Vale, Vir generoſe; & rem tuam litterariámque in dies augere, ac de omnibus litteratis bene mereri perge. Calendis Decembribus. Anno ſupra milleſimum ſeptingenteſimo vigeſimo.

LECTORI S.

NON eſt, amice Lector, quòd te multis morer; idque quantulumcunque ſit, opellæ meæ importunâ tumidâque præfatione apud te commendem. En tibi poëmatium, Homericum ſanè; & ſi non Homeri (quod ſagaciorum arbitratu componendum remitto), at illius genio attemperatum, eóque (ex aliquorum doctorum ſententiâ) minimè indignum. Complures hoc ſcriptionis genus eſſe σκωπτικὸν *contendunt: neque certè minùs ridiculum eſt ranarum muriúmque bellum confinxiſſe, quàm Jovem cum ſuâ totâ cœleſti aulâ ſequeſtrum conſtituiſſe. At in Iliade illâ decantatâ poëſeos heroïcæ principe nonne aliquando poëta* σκώπτει*? Quid enim cachinno majore excipiendum, quàm Dii ad miſerrimam mortalium ſortem dejecti, vulnerabiles, vulnerati? Præſtiterat, minúſque rationi diſconvenerat, nullos omnino, quàm eos adeò irreverenter habuiſſe. Sed antiquum eſt & vetus, neque dum exolevit, in divinis liberiùs opinari & ſcribere. Quamvìs verò* religioni duxerit [a] Socrates deos jocis permiſcere, *faciliùs tamen vatibus Ethnicis iſtos, quos commenti ſunt, quorúmque genealogias fabuloſas pro libitu confecerunt, deos familiariùs tractandi venia dabitur. Suam autem criticis ferulam relinquo: meum eſt agere non cenſorem, ſed editorem. Quid ergo in hâc editione continetur, accipe.*

Notitia Manuſcriptorum & Excuſorum exemplarium, quæ conſului.

Variæ de Batrachomyomachiæ authore ſententiæ.

Batrachomyomachiæ Argumentum.

Batrachomyomachia Græcè, cum gloſſematibus Græcis interlinearibus; juxta editionem Venetam 1486.

Eadem Græcè; juxta editionem Florentinam 1488.

Gloſſemata alia in eandem Græca, nunquam antehac edita, ex manuſcriptis tribus collecta.

Variantes lectiones ex manuſcriptis & impreſſis veteribus exemplaribus depromptæ.

---

[a] Alb. Fabric. Biblioth. Gr. l. 3. c. 2.

Batrachomyomachia Latinis verſibus expreſſa, Carolo Aretino interprete; juxta antiquam editionem.

Ejuſdem alia verſio, Franciſco Villerio interprete; juxta editionem Pariſienſem 1543.

Commentarii ex variis Virorum Doctorum editionibus collecti.

Amplior Editionum & Græcarum & Latinarum, quas noſtra exhibet, notitia & declaratio.

Adnotationes in Batrachomyomachiam.

Ulterior Manuſcriptorum [α. β. γ.] *examinatio, in quâ nonnulla antea prætermiſſa ſupplentur.*

Index Vocum Græcarum in Batrachomyomachiâ & in Gloſſematibus.

Index vocum Græco-barbararum.

Nomina propria Ranarum & Murium.

Dura quidem *(uti quondam* [b] *Aldo eruditiſſimo typographo obſervatum fuit)* provincia eſt, emendatè imprimere Latinos libros; durior, accuratè Græcos; duriſſima, non depravatè vel hos vel illos duris temporibus. *In hâc tamen editione, ſuo officio noſter probè functus eſt typographus; curam ſuam impendente viro reverendo; qui in illius typographeo idem, quod olim magni nominis, magnæque eruditionis viri,* ἐπανορθώσεως *munus adminiſtrat: quicquid peccatur, meæ aut inſcitiæ aut incuriæ, utrilibet vel utrique, aſcribi facilè patiar. Errores aliquot graviores, quos, quum opus à prælo recens relegerem, deprehendi, ſcalpello calamóque in omnibus exemplaribus expunxi: & metuo, ne adhuc plures ſuperſint, qui lectoris in me benevolentiam exerceant.*

Ingentes hìc juſtiſſimáſque gratias meo nomine agi publicè haberíque velim Viris illis Nobilibus, Generoſis, Eruditis, Amicis, qui mihi meiſque quantuliſcunque conatibus ſubvenerunt; & huic editioni ſumptus, quos meæ rationes non ferebant, liberali manu ſuppeditârunt. Spero itaque eoſdem fautores, ſi huic ſpecimini induſtriam ſaltem fidémque non defuiſſe ſenſerint, mihi in aliis hujuſce modi conaminibus literariis non defuturos.

---

[b] Lege Præfat. Theſauri Cornucop. An. 1496.

Notitia

Notitia Exemplarium cùm Manuſcriptorum tum Excuſorum, quæ mihi ſubſidio fuerunt, & certis quibuſdam litteris poſtea paſſim (ubi opus eſt) indicantur.

A. B. Γ.

MAnuſcripta tria Barocciana Batrachomyomachiæ folius, quorum mentio in editione Homeri Barneſianâ (Cantabrig. 1711.) pag. 9. Batrachomyom. A denotat codicem 46. B. 50. Γ. 64. B. eſt membranaceus antiquus, 500 aut circiter annorum; A. & Γ. chartacei, pluſquam 300 annorum.

Illa quidem nondum videre contigit; ſed qualem illorum ad me amicè tranſmiſit digniſſimus Bibliothecæ Bodleianæ Cuſtos, notitiam brevem cum lectore communicare non gravabor; ampliorem aliquando, quum eadem diligentiùs evolvero & conſuluero, daturus.

A. Titulus rubris litteris ſic, Ὁμήρου βατραχομϋομαχία. Duæ ſcholiorum lineæ ſupra titulum (reliquis ad marginem diſpoſitis) collocantur, & ita incipiunt: Ἰσέον δὲ ὅτι αἱ μοῦσαι διὸς εἰσὶ θυγατέρες καὶ μνημοσύνης κατὰ τὴν μυθοποιΐαν ἀλληγορικῶς δὲ ἐκλαμβάνονται οὕτως &c.

Gloſſa ubique interlinearis hôc modo;

ἀρχὴν ποιούμενος — τῆς — ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἑλικῶνος

† ἐρχόμενος, πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος

Initiali A omiſsâ, ut eſſet *illuminationi* locus.

Scholia in primâ quàm in ullâ aliâ paginâ copioſiora. Poema quindecim folia cum ſemiſſe in 4to. implet.

Ad finem hæc rubris litteris:

† τελὸς τῆς τοῦ ὁμήρου βατραχομϋομαχίας
πέτρου τοῦ κλοδιανοῦ καὶ τῶν φίλων.

Initio præfigitur Anonymi diſſertatio de vitâ & ſcriptis Homeri.

B. Titulus atramento ſic:

† † ΟΜΗΡου μυο ΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ †

Literæ μυο videntur à manu poſteriori additæ. Codex membranaceus pulchrâ antiquâ manu exaratus, duodecimo circiter ſæculo. Poëma quinque foliis in 4to. continetur. Nulla ſcholia; ſed brevis gloſſa, cum pauculis marginalibus notis;

quarum

quarum aliæ antiquiore, aliæ recentiore calamo deſcriptæ ſunt.

Γ. Batrachomyomachiam ſeptendecim folia in 4to. capiunt.

Titulo ſuperſtant quatuor lineæ ſcholiorum, quæ propè eadem ac A.

Ἴσθι ὅτι αἱ μοῦσαι Διὸς εἰσὶ θυγατέρες μνημοσύνης κατὰ τὸν μῦθον. τὸν μὲν Δίος, εἰς τὸν νοῦν ἐκλαμβανόμεναι ἀλληγορικῶς· τῆς δὲ μνημοσύνης, εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν· τῶν δὲ μουσῶν, εἰς τὰς γνώμας· εἰσὶ δὲ ἐννέα οὕτω καλούμεναι. κλειώ &c.

Rubricâ. *βατραχομυομαχία μὲν ἐστὶν ὁμήρου αὕτη:*

Rubricâ. *ἀρχὴ ποιούμενος*   *τὸν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἑλικῶνος*

Atramento. *ἐρχόμενος πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος*

Initialis A majuſcula rubricâ ducitur.

Gloſſa paulùm admodum ab A. MS. diſcrepat; niſi quod ea in primâ paginâ, rubricâ; in reliquis, atramento ſcribatur.

Inferiori paginæ initialis oræ ſubduntur quinque lineæ; hôc titulo rubris literis expreſſo.

† *περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου.*

Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον ἐπιδέχεται πόδας ἕξ. καὶ &c.

Ad calcem poematis, hæc rubris:

τέλος τῆς βατραχομυομαχίας.

hæc nigris:

† *τέλος βατραχομυομαχίας μὲν ὁμήρου ὧδε.*

Δ. Codex Vetus Paulinus; quem Barneſius aliquando nuncupat in ſuis ad Batrachom. notis; utì ℣. 60. &c.

Ε. Fragmentum quoddam, quod H. Stephanus citat in ſuis ad poëtarum Græcorum editionem ann. 1566. annotationibus pag. xxv, xxvi.

α. Manuſcriptum in fol^{o}. chartâ Pergamenâ puriſſimâ exaratum. Huic inſunt ea, quæ ſequuntur.

ὉΜΗ'ΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙ'Α. Hic titulus rubris literis. Gloſſa Græca interlinearis rubricâ, Textus Græcus atramento exhibetur. Rubricâ etiam inſigniuntur verſuum aliquot initiales literæ majuſculæ; nempe A in *Ἀρχόμενος.* M in *Μῦς ποτε.* T in *Τόνδ' αὖ ψιχάρπαξ.* Π in *Πρὸς τάδε μειδήσας.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χεῖρ' ἐδίδου.* Ω in *Ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσεν.* Ω in *Ὦ φίλοι, εἰ καί.* T in *Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε.* Ω in *Ὦ βάτραχοι.* Ω in *Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε.* Ω in *Ὦ φίλοι, οὐκ.* Ω in *Ὣς ἄρα φωνήσας.* Z in *Ζεὺς δὲ θεοὺς.* Ω in *Ὦ θύγατερ.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης τὸν δε.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ'.* Π in *Πρῶτος δ' ὑψιβόας.* Ω in *Ὦ πόποι.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης.* Ω in *Ὣς ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε.*

In marginibus paſſim inſeruntur etymologiæ & ſignificationes nominum propriorum, quæ ranis & muribus author poëmatis attribuit.

Totum Poematium continetur octodecim paginis; quarum prima complectitur verſus ſedecim, ultima octo, reliquæ ſingulæ octodecim.

Ad

Ad calcem hæc adjiciuntur rubricâ,
ἡ χρυσῆ μυοβατραχομαχίη τέλος ἔχει :—

Poſtea in eodem hôc MSto volumine habentur † Γένος Ὁμήρου. Καὶ ἕτερος. Πρόκλου περὶ Ὁμήρου. (Tria hæc opuſcula, duo priora Anonymi, tertium Procli, Leo Allatius hoc ex ſuis ſchedis, illa ex Bibliothecæ Regiæ Pariſienſis codicibus DLIII & DCX. Joannis Bourdelotii curâ, in ſuo de Homeri patriâ libro vulgavit.) Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων. Ἑτέρα ἐξήγησις τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας Ὁμήρου. Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὅλης ἐξηγήσεως τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος. (Hoc argumentum, ſi pauca leviſſima excipias, idem eſt, ac illud quod ex Epiſcopi Mori Manuſcripto editionis Barneſianæ Iliadi præfixum eſt.) Hæc decem paginis capiuntur; quarum ſingulæ lineas triginta ſex continent.

Iliadis libri viginti quatuor cum gloſsâ continuâ interlineari; ac ſcholiis marginalibus, ſpiſſioribus in initio, deinde parciùs inſperſis, & ultra rhapſodiam Η non continuatis.

Gloſſa interlinearis & ſinguli librorum tituli literæque initiales paſſim aliquot majuſculæ rubricâ perpetuâ, Textus atramento, Scholia ad paginarum oras marginéſque diſpoſita rubricâ nonnunquam, ſæpius atramento deſcribuntur.

rubricâ. { ἸΛΙΆΔΟΣ ἌΛΦΑ ὉΜΉΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΆ :
ἌΛΦΑ ΛΙΤΆΣ ΧΡΥΣΟΥ ΛΟΙΜΌΝ ΣΤΡΑΤΟῦ ἜΧΘΟΣ
ἈΝΆΚΤΩΝ : }

Nullum hic ſolutâ oratione Argumentum præcedit textum, uti neque in σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Reliquis ſingulis rhapſodiis ſua præeunt ſolutâ oratione Argumenta: omnibus verò monoſticha.

Ilias tota continetur paginis 901: quarum priores 618. uſque ad ρ mediam ſingulæ (ubi pleniſſima eſt pagina) conſtant verſibus octodecim; ſequentes 26. uſque ad σ incœptam, quatuordecim; ultimæ 257. uſque ad finitam ω, ſeptendecim. Dubito etiam, an illæ priores, mediæ & ultimæ eâdem omnino manu ſcriptæ fuerint.

Ad finem totius poëmatis hæc:
τέλος τῆς ὅλης Ἰλιάδος ὁμήρου :— rubricâ.

Dein hæc epigrammata:

εἰς αἰῶνας ὅμηρε καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδεις,
οὐρανίης μούσης δόξαν ἀειράμενος,
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας ἀχιλλέος. αὐτὰρ ἀχαιῶν.
τερμοβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
πειρόμενόν τε πλάνησιν ὀδυσσέα ποικιλόβουλον
τοῦ λέχος ἀσπασίως εἶδε πηνελόπη :—

provocant f. ſe.

ἑπτὰ δ' ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου
σμύρνα, χίος, κολοφών, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι :—
ἤειδον μὲν ἐγὼν ἐχάραξε δὲ θεῖος ὅμηρος :—

Manuſcrip-

Manuſcriptum hoc ex characterum figurâ mihi videtur eſſe duodecimi circiter ſæculi.

β. Manuſcriptum in 4to. chartâ bombycinâ, ſubfuſco colore. Hujus character figurâ minor, quàm præcedentis; in hôc literarum inter ſe invicem ſpatia arctiora, in altero latiora.

Volumen autem ſic incipit:

Rubris characteribus titulus ſcribitur: † ἐντεῦθεν μανθάνεις τῶν ῥητόρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τὴν διάνοιαν τοῦ ὑψηλοῦ Θεσσαλονίκης, παρεκβολαὶ τῆς ὁμήρου ἰλιάδος: ὑπόμνημα ἔχον καί τι ἰσχνότερον εἰς τὸ ποιητικόν: †

Τῶν ὁμήρου ζηλωτῶν &c. eadem, quæ habentur in Romanâ Homeri cum Euſtathii Parecbolis editione pag. 1. uſque ad ζωγραφίας pag. 5. Ab ὅτι ἡ ῥήτωρ σῶμα pag. 5. uſque ad μεθόδου αὐτοῦ pag. 8. lin. 14. ab ὅσα συνεισφέρονται ἤτοι συνιζήσεις pag. 12. lin. 40. uſque ad αὐτὸ μὲν μακρὸς ibid. lin. 20. Tum τὸ προοίμιον μὲν βλάβης pag. 17. lin. 2. uſque ad πρὸ τοῦ μακρολογίας ἐκτρέψει ibid. lin. 17. Deinde Hypotheſis τῆς Α. χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος uſque ad εἰς ὕπνον τρέπειν). Denique lineas quatuordecim, præſertim de variis Articuli Synalœphis, ut θοἰμάτιον, ταὐτὰ θεῖς, θοὔτερον, θατέρου, τοὔνομα, τοὔμπαλιν, ἄτερος, τἀνδρὸς, ἀνήρ, θατέρῳ. Demum hæc; τέσσαρά εἰσι τὰ χαρακτηρίζοντα τὸ κύριον ποιητικὸν μέτρον ἡρωϊκὸν, μέτρον ἀλληγορικὸν, ἱστορία παλαιὰ, καὶ ποιὰ λέξις: † Hæc omnia προλεγόμενα continentur paginis ſedecim, quarum ſingulæ lineas (utplurimum) triginta capiunt.

Dein ipſa Ilias cum argumentis, gloſsâ interlineari & marginalibus ſcholiis. Rubricæ rariſſimè adhibentur præterquam in rhapſodiarum titulis, monoſtichis argumentis, & literis initialibus. Argumenta (exceptis monoſtichis) ultra Δ, gloſſa & ſcholia ultra I, manuſcriptum ipſum ultra finem τῆς Μ non progreditur. Duodecim hi priores Iliados libri comprehenduntur paginis 322. quarum quæque triginta (ut plurimum) verſus complectitur.

Ubicunque aut notabile aliquod dictum aut ſimilitudo præſignis occurrit, lateri adſcribitur rubricâ plerumque vox Γνώμη (uti Ιλ. α. ℣. 80. Ιλ. β. ℣. 24.) vel Παραβολή (uti Ιλ. β. ℣. 87. ℣. 209.) ſicut etiam in Manuſcripto α. Conciones indicantur voce Δημηγορία, deſcriptiones voce Ἔκφρασις (uti in MS. α. Ιλ. δ. ℣. 7. ℣. 106.) cum pluribus hujuſmodi indicaturis, quas hic ſigillatim enumerare neque locus eſt nec tempus.

Ad finem Rhapſodiæ Μ, hæc (rubricâ) τέλος τῆς μ' ὁμήρου ῥαψῳδίας.

Tum (atramento) illa:

ἄλφα. βῆτα. γάμμα. δέλτα. ἒ. ζῆτα. ἦτα.
θῆτα. ἰῶτα. κάππα. λάμβδα. μῦ. νῦ. ξῖ.
ὂ. πῖ. ῥῶ. σῖγμα. ταῦ. ὖ. φῖ. χῖ. ψῖ. ὦ: †

† μηνὶ μαΐῳ ιθ' ἐν ἔτει ςωιδ' ἰνδ. ιδ'. κατέστρεψε ὁ θεῖος καὶ ὑπέρτιμος ναὸς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ θεοῦ σοφίας, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης. [De

[De quo lege Reverend. P. Bern. de Montfauc. Diar. Italic. pag. 248. *Menſis Maii die* 19. *anno* 6854. (i. e. *Chriſti* 1346.) *Indictione* 14. *corruit templum Sophiæ*. Et pag. 69. mentio fit codicis Græci, in quo anni notantur à fundatione templi S. Sophiæ.]

In adverſâ paginâ ſcribuntur hæc mihi adhuc obſcura

τοῦ η ανι ὁ γράψας
ταύτην τὴν βίβλον.

Volumen Manuſcriptum hoc claudit Batrachomyomachia; quæ 14. paginis evolvitur; quarum ſingulæ (præter primam, quæ 20; & ultimam, quæ 14.) verſibus 21. conſtant. Textus atramento, gloſſa interlinearis rubricâ deſcribitur: hæc autem omiſſa eſt à ℣. 168. καὶ πολέμου πλήθουϲ uſque ad ℣. 207. ἀλλὰ μάλ᾽ ὡς θάνατο‑. Rubræ litteræ in primâ paginâ haud facile comparent; in reliquis evaneſcere admodum cœperunt. In principio ipſius poematis nullus occurrit titulus præter hæc vocum veſtigia, quæ divinanda ſagacioribus relinquo. Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνυ σοφὸς ἢ θαλα‑‑‑

Duo hæc Manuſcripta (α. β.) vir generoſus Thomas Coke, Armiger mihi non ſolùm inſpicienda & pervolvenda, ſed & (quandiu liberet & opus eſſet) apud me habenda, pro ſummâ ſuâ, & reverâ ſingulari humanitate, permiſit.

γ. Manuſcriptum Batrachomyomachiæ Fragmentum, incipiens à ℣. 31. σύκοις. deſinens in ℣. 152, τύμματα κεομένοιϲ. Continet octo paginas, quarum ſingulæ verſus quatuordecim capiunt: habet gloſſam interlinearem, ſed eodem, quo textus, (atro ſcil.) colore ſcriptam.

Hactenus de Manuſcriptis codicibus; ad Impreſſos pergo.

δ. Princeps Batrachomyomachiæ Editio, octernionibus tribus comprehenſa; Venetiis prodiit anno 1486. Primus hicce (quantum novi) ſcriptor Græcus (ſi editionem Grammaticæ Græcæ Laſcaris Mediolanenſem 1476. & Græci ibidem Pſalterii 1481. excipias) ſub incude typographicâ ſudavit; duplici (lineis alternis) colorum (atramenti ſcil. & rubricæ) genere excuſus. Gloſſam lineis interjectam in nullo alio ſcriptore Græco, & interlinearem colorum alternationem à quoquam poſtea typographo tentatam hactenus neſcio. Utrumque in hâc editione conati ſumus imitari; ſervatâ per omnia orthographiæ, vocum, paginarum, linearum ratione; mendosâ in quamplurimis quantumvis & abſonâ. Quæ ubi peccet, poſtea diligenter obſervabitur. Characterum forma (quam æmulari non potuimus) ad Manuſcripta proximè accedit. In hâc editione nullæ (quas vocant) Ciphræ aut Reclamantes; ſed ſolæ octernionum Signaturæ.

Gloſſæ illius Author quis fuerit, adhuc incertus ſum. Carolus du Freſne (Gloſſar. Gr.) in indice Græcorum authorum ineditorum memorat *Gloſſas interlineares in Batrachomyomachiam Homeri ex cod. Colb.* 4343. *&* *Reg. quas Leonardo Cretenſi quidam* *attri-*

attribuunt. Et in Indic. Author. Editor. laudat *Laonicum Cretenſem in Batrachomyomachiam.* Alb. Fabricius (Biblioth. Gr. l. 2. c. 2. III.) affert *Scholia Laonici Chalcocondylæ Cretenſis in Batrachomyomachiam. Venet.* 1486. 4. Nullus mihi adhuc innotuit *Chalcocondyles* aut *Chalcondyles Cretenſis*; Laonicus enim & Demetrius, qui nomen Chalcondylæ geſſerunt, fuerunt ambo *Athenienſes*; ille Turcicæ hiſtoriæ, hic Græcæ Grammaticæ author. (Vide Martin. Cruſ. Germanogr. p. 5. 8.) In fine Editionis Batrachomyomach. Venet. 1486. 8°. leguntur hæc, *Σωώθεσις ἐμοῦ Λαονίκου Κρητὸς καὶ πρωτοθύτου Χανίων.* Quæ vox *σωώθεσις* ad curam typographicam an magis referatur, quàm ad ſcholiorum compoſitionem, judicet lector. Quicunque certè gloſſam illam ſcripſerit, oportet Michaele Apoſtolo (vel Apoſtolio) non fuiſſe antiquiorem, ſi modò idem ſit (ut puto) qui ejus verſibus ad calcem Batrachomyom. politicis gloſſam hujuſmodi interjecit. Ille Michael inter calligraphos recenſetur anno 1453. circiter à R. P. Bernardo Montfauc. Palæograph. Gr. p. 82. 103.

Cruſ. Turcogræc. p. 193. *Sunt verſus Politici, id eſt, vulgares, in Barbarogræcâ linguâ valde uſitati etiam ante complura ſæcula. Conſtant autem quindenis ſyllabis, ex 2. Iambicis dimetris verſiculis, priore acatalecto, poſteriore catalecto Anacreontico: in quibus potiùs tonorum (ut aptè & leniter inter metiendum cadant) quàm quantitatis ſyllabarum ratio habetur.* Maximam tamen in his uſurpari licentiam, ullis ægre legibus aſtringendam, lector facilè obſervabit.

e. Princeps Homeri operum, Iliadis, Odyſſeæ, Batrachomyomachiæ, Hymnorúmque editio Græcè; in fol°. *ἐντυπωθεῖσα πέρας εἴληφεν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀναλώμασι Βερνάρδου καὶ νηρίου τανάιδος τοῦ νερλίου Φλωρεντίνοιν· πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι δημητρίου μεδιολανίως κρητὸς, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ὀγδόῳ μηνὸς δεκεμβρίου ἐνάτῃ.* Nullæ in hâc ſunt Ciphræ aut Reclamantes; ſed ſolæ Signaturæ. Hanc editionem etiam æmulati ſumus obſervato linearum & paginarum ordine ac numero. Hujus Florentinæ editionis character characteri Manuſcripti *a* haud multùm abſimilis videtur. In Florentinâ nulli ad marginem apponuntur indices verſuum numeri, quos tamen addimus, ut lector faciliùs vocem quamlibet reperiat. In hâc noſtrâ Veneti & Florentini textûs editione eædem, quæ in illis primitivis, ſignaturæ affiguntur.

Batrachomyomachia per Carolum Aretinum in verſus Latinos tradućta, in 8°. ſinè anno, loco, typographo: charactere Romano, nec illepido, excuſa ante annum 1500^m. uti ex literarum formâ conjicio, & ex Ciphrarum, Reclamantium & Signaturarum omiſſione. Hujus orthographiam & interpunctionem cum aliis nonnullis, quantum licuit, expreſſimus: ut Latinæ antiquæ cùm typographiæ tum conſuetæ iis temporibus poëſeos, illius valdè incorrectæ, hujus neque ſuis frequentibus

erratis

erratis neque interdum poëtico lepôre paſſim reſperſo carentis exemplar proponatur. Hinc tamen nolim de universâ illorum temporum re typographicâ ac poëticâ fieri judicium; cùm in utrâque tunc extiterint ſpecimina, quæ recentibus palmam ægre relinquant.” Codicis illius mihi copia facta eſt ex Regiæ Societatis Londinenſis bibliothecâ, Richardo Mead M. D. & S. R. S. viro clariſſimo impetrante. Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. pag. 67. memorat hanc verſionem Caroli Aretini; quem pag. 201. vocat Carolum Arſinum Florentiæ Cancellarium.

ϛ. Aldinæ Homeri operum omnium Græcæ editiones, in 8º. 1517. 1524. 1528. Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Aſulani ſoceri. His præivit longo tempore alia etiam in 8º. ſed ſinè ullo anni indicio; at Aldi Pii Manutii Romani ad Hieronymum Aleandrum Motenſem epiſtola ſatis planè tempus editionis indicat, ſcil. ann. circiter 1503. Nam in illâ ſcribit *Aleandrum nondum quartum & vigeſimum annum agere*: quem natum ann. 1480. comperio.

ζ. Eorundem operum Græca editio Argentinenſis prior, in 8º. apud Volfium Cephalæum 1525. quam Joannes Lonicerus curavit, Florentinâ cum Aldinis duabus collatâ.

η. Æſopi vita & fabulæ, Gabriæ fabulæ; Homeri Batrachomyomachia; Muſæi poëma; Græcè & Latinè: Galeomyomachia, Græcè; cum quibuſd. aliis. 8º. Baſileæ, in officinâ Frobenianâ. 1530.

θ. Homeri operum Græca editio poſterior Argentinenſis in 8º. apud Volfium Cephalæum. 1534.

ι. Ejuſdem Odyſſeæ, Batrachomyomachiæ & Hymnorum Græca editio Lovanienſis in 4to. ex officinâ Rutgeri Reſcii, ſumptibus ejuſdem ac Bartholomæi Gravii. 1535.

Batrachomyomachia Homeri è Græco in Latinum carmen verſa per Franciſcum Villerium Continiacum; in 8º. Pariſiis, apud Simonem Colinæum. 1543.

ια. Familiarium colloquiorum formulæ; Cebetis tabula; Græcè & Latinè; Homeri Batrachomyomachia Græc. Lat. (cum Scholiis quæ ex Philippi Melanchthonis ore à quodam ſtudioſo excepta teſtatur editio Græca Batrachomyomach. Pariſienſis in 4to. ex officinâ Thomæ Richardi 1562.) Galeomyomachia Græcè & Latinè; & Eliſii Calentii Amphratenſis de bello ranarum & murium libri tres, Latinis verſibus heroicis, ad Græcæ Batrachomyomachiæ imitationem; cum quibuſd. aliis. in 8º. Antverpiæ. in ædibus Joannis Steelſii. Typis Joan. Graphei. 1547.

ιβ. Æſopi vita & fabulæ; Gabriæ fabulæ; Homeri Batrachomyomachia; Muſæi Poema; Græcè & Latinè, cum aliis quibuſdam; Galeomyomachia Græcè; in 12º. Lutetiæ; per Benedictum Prævotium. 1549.

ιβ. Homeri

ιγ. Homeri operum Græca editio; in 8°. Wormatiæ, apud Wolffgangi Cephalæi hæredes Philippum & Sigiſmundum Feierabent. 1563.

ιδ. Eorund. Græca editio cum aliis Poëtis Græcis heroici carminis principibus; in fol°. 1566. per Henricum Stephanum: cum ejuſdem Annotationibus.

ιε. Homeri operum Græca editio; in 12°. è typographiâ Joannis Criſpini. Atrebatii 1567.

ις. Ejuſd. Batrachomyomachia Græcè; in 4to. Lutetiæ, apud Federicum Morellum. 1580.

ιζ. Homeri Batrachomyomachia & Hymni Græcè, in 8°. Hæc in Turnebiano Homericæ Iliadis codice ann. 1554. impreſſo (quem Johannes Brydges armiger, vir in libris curioſiſſimus, mihi conſulendum humaniſſimè præbuit) ad finem adnectuntur, eodem ſanè typorum genere excuſa, eodem in ſingulis paginis verſuum numero; eâdem ante titulum florulentâ decoratione, quæ Iliadis initio præponitur. Ciphræ autem in primâ Batrachomyomachiæ paginâ ſunt 427, in ultimâ 498. Signatura horum opuſculorum prima eſt E. Unde, cùm nulla ſit inter Ciphras Signaturáſque Iliadis & iſtorum continuatio, nemo non conjiciet aliquid (cujus nulla adhuc mihi fuit notitia) fuiſſe interjectum. Oportet certè præiviſſe 426. paginas, quæ forſan Odyſſeæ deſtinabantur. Neque longè abierit calculus, ſi inter illarum paginarum, & Odyſſeæ totius verſuum (cum argumentorum lineis) numerum proportionem ex conjecturâ inſtituas.

Homeri Odyſſea & Batrachomyomachia, à Simone Lemnio Emporico Rheto Curienſi Heroico Latino carmine factæ: in 8°. Pariſiis apud Martinum Juvenem. 1581.

Z. Homeri Batrachomyomachia à Demetrio Zeno Zacynthio vulgari Græcâ linguâ converſa; Græcè & Latinè edita à Martino Cruſio cum ejuſdem Cruſii præfatione & annotationibus in ejus Turcogræciæ libro ſexto. Turcogræcia prodiit in fol°. 1584. Baſileæ, per Leonardum Oſtenium, Sebaſtiani Henricpetri impenſâ. Hanc verſionem licèt huic editioni (ne nimiùm tumeret) non inſeruerim, ex hâc tamen multa annotare libuit.

Demetrius ille Zenus Zacynthius vixit anno 1530. (Vide Carol. du Freſn. Gloſſar. Græc. in Indic. Auth. Editor.) Illius operâ & dexteritate excuſus eſt Venetiis Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν verſibus politicis anno 1529. (teſte Mart. Cruſ. Turcogr. p. 372.) Idem inter ſcribas illius temporis memoratur à R. P. Bernard. Montfauc. Palæograph. Gr. p. 513.

Aliæ

Variæ Virorum Doctorum de hujus poëmatis authore opiniones; quarum plurimas Doctiſſimus Vir JOSUA BARNES in ſuâ ad Batrachomyomachiam præfatione recenſuit.

PHilippus Melanchthon (in initio Schol. ad Batrachom.) cenſet hujus *mellitiſſimi* carminis authorem fuiſſe Homerum: uti & Conradus Geſnerus (in Hiſtor. Quadruped. l. 1. fol. 759.) Franciſcus Villerius (in ſuæ verſionis præfatione) & Martinus Cruſius (in ſuâ ad Batrachom. præfatione.)

Carolus Aretinus in ſuæ verſionis præfatione (de quâ poſtea) ſcribit *Homerum hôc opere bello Trojano præluſiſſe.*

Angelus Politianus in ſuâ præfatione in Homerum, Batrachomyomachiam ab Homero non abjudicat, ſed *eam aliáque hujuſcemodi luſus potiùs quàm juſta opera* cenſet.

Angelus Decembrius de Politiâ literariâ l. 1. c. 18. *Feruntur*, ait, *&* Homeri *ingenii juvenilis fuiſſe Hymni——itémque Batrachomyomachia, jocoſum opus, ut poëta junioris, à juvene quodam Carolo Aretino heroïcè tranſlatum.*

Jacobus Gaddius, 1 tom. de Scriptorib. non Eccleſiaſticis, p. 208. *Volo*, inquit, *παράδοξον dicere, licèt verear naſutos cenſores vel Momos. Batrachomyomachia videtur mihi nobilior propiórque perfectioni, quàm Odyſſea vel Ilias; imò utramque ſuperat judicio ac ingenio & præſtantiâ texturæ, cùm ſit poëma ludicrum excellens.*

Franciſcus Robortellus in ſuâ Ariſtotel. de Poetic. explicatione [p. 35. Edition. 1548. ad verba Ariſtotelis—Ὅμηρος ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα] ſic ſcribit: *Alia multa ſcripſit Homerus ejuſdem argumenti, quo continebantur res viles & futiles.—— Scripſerit etiam Homerus βατραχομυομαχίαν, quâ nihil lepidius, & humilius; extat autem, & legi poteſt. In quo*, ait Carolus Sigonius (Fax Art. l. 2. c. 79.) *ego longè ab eo diſſentio, neque enim ranarum atque murium pugnam rem levem ac vituperationis argumentum, ut Margitem, eſſe exiſtimo; nam eam rem, ut gravem, tractavit: niſi fortè apum hiſtoriam non lævem apud Virgilium dixerimus; cùm uterque his belluis rationem dederit.*

Joſua

Jóſua Barnes in ſuâ ad Batrachomyómachiam præfatióne Homerum notat *à Johanne Tzetze inter Homerica ſcripta recenſeri Μαργίτην καὶ τὴν μυῶν τὴν μάχην.* Porrò *Ariſtotelem* (Ethic. l. 4.) *plus ſemel Homero Margitem tribuere, quod & Plato fecit in ipſo Pigretis vita exitu natus facit, ut & antea Socrates. Et Batrachomyomachiam Margitémque eidem ſemper authori apud veteres tribui ſolere. Euſtathiúmque, ſi hæc poemata* (Hymnos ſcil. & Batrachomyomachiam) *prætereat, id feciſſe laboris potiùs vitandi causâ, non quòd in ſe prorſus dubitaret.* (Lege Euſtath. præfat. Iliad. p. 4. l. 36. Edition. Roman.) *Nec deeſſe, qui aſſerant* (lege Fabric. Bibl. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. § 3. & c. 3. § 11.) *Batrachomyomachiam ab Euſtathio commentariis illuſtratam. Teſtari* præterea *Proclum & Anonymum, quorum uterque præfixus Leoni Allatio de patriâ Homeri, Batrachomyomachiam & Margitem Homero à quibuſdam tribui.*

Pub. Papin. Statius in lib. 1. Sylv. Epiſtol. ad Stell. *Sed & Culicem legimus, & Batrachomyomachiam etiam agnoſcimus. Nec quiſquam eſt illuſtrium poëtarum, qui non aliquid operibus ſuis ſtylo remiſſiore præluſerit.* Ad hunc tamen locum adnotat Domitius *Plutarchum* [ſive authorem vitæ ſub Plutarchi nomine editæ] *poëtæ adſcribere tantùm Iliadem & Odyſſeam; ex hymnis tamen Pauſaniam teſtimonio ſæpe uti;* nihilominus *certâ Græcorum monumentorum auctoritate affirmare, id opus eſſe alterius, qui Homerus Sellius grammaticus eſt appellatus.*

Martialis lib. 4. Epigr. 183. *Perlege Mæonio cantatas carmine ranas.*

Fulgentius in ſuarum Mythologiarum initio: *Quod Mæonius ranarum cachinnavit prœlio.*

Fabricius in Bibl. Gr. 1 tom. l. 2. c. 2. p. 263. *Videtur etiam,* ait, (Batrachomyomachia) *Alexandro Magno innotuiſſe, qui ad illam Homeri fortè alludens Antipatri cum Agide conflictum μυομαχίαν vocat apud Plutarch. in Ageſilao p. 604.* [Edition. Pariſ. 1624.] *Memorat & Plautus Bacchidibus* forſcinam *vocans aſiniam;* [Act. 4. Scen. 8. ℣. 48.] *ut notavit Petrus Sanus in Nepenth. Homeric. cap. 1.* At in Taubmanni Lambinique commentariis nil lego, quod huic expoſitioni ſeu conjecturæ patrocinetur.

In Homeri vitâ Herodoto adſcriptâ (& apud Suidam ex eadem, ad v. Ὅμηρος) legitur hoc opus ab Homero in Boliſſo apud Chium quendam compoſitum. Vitam quidam illam Herodoto adſcribunt Stephanus de Urbib. (voce Νέον τεῖχος) & Tatianus in Oratione contra Græcos (Edition. Geſner. 1546. num. 48.) Haud tamen paucis (Voſſ. Hiſtor. Gr. l. 1. c. 3. Xiland. Annot. in Plutarch. Vit. Homer. Johnſii deſcript. Hiſt. Phil. l. 4. & Ludi Kuſteri Hiſtor. Crit. Homeri pag. ... ut hos enumerat Joſ. Barnes) viſum eſt illud opus genuinam Herodoti prolem non eſſe. Quod ex diſſimilitudine orationis & ſtyli oſtendere ſe poſſe aſſerit

nit Stephanus Berglerus in ſuâ ad Odyſſeam præfatione Edit. Amſtel. ex officin. Wetſtenianâ 1707. pag. 12.

Ariſtobulus Apoſtolius Hierodiaconus, [a] Michaelis filius, in ſuâ præfatione Galeomyomachiæ præfixâ habet hæc: [illegible] Ἡρόδοτος [illegible]

Henricus Stephanus, in not. ad finem Cod. Græc. Poetar. fol. 488. *Si*, inquit, *Batrachomyomachiam ego ſuſpectam non haberem, Iliadem & Odyſſeam, ſiquid judicio valeo, ſuſpectam habere deberem. At Batrachomyomachiam eum ſcripſiſſe multi tradunt; fateor: ſed bene ſcripſiſſe non tradunt. Fateor etiam multa ibi eſſe, quæ in aliis Homeri locis reperiantur; ſed ea verſibus ſimul permixta, quæ habent verba, non ſolùm, quæ in nullo alio Homeri loco extant, ſed ne poëtica quidem ſunt. Idem verò & de multis loquendi generibus dici poteſt. Cui tamen poëmatio, qualecunque & cujuſcunque eſt, ſuam non deeſſe gratiam fateor.*

Reſpondet Joſua Barnes: *in libris indubitatis voces aliquando occurrere* [illegible] *ſive* [illegible]; *nec uſquequaque omnia debere eſſe in ludicro opere examuſſim poëtica.* Idem addit, *plurimos eorum, ſi non omnes, qui hæc poëmata* [ſcil. Batrachomyomachiam & alia] *prorſus rejectanea aſſerunt, gravioribus illorum vitiis offenſos id feciſſe: quæ cùm ex longi temporis injuriâ & doctorum hominum incuriâ aut indoctorum amanuenſium negligentiâ in tantam tandem molem accreverint, ut penitus inſanabilia quidem iis putarentur; illi tædio aut faſtidio aut ignaviâ adducti ſimul omnia potiùs rejicere, quàm ad antiquorum exemplarium fidem examinare ſtatuerunt. Hoc & olim Demetrius Chalcondylas in editionis ſuæ Florentinæ præfatione apertè profeſſus erat;* [illegible] &c.

Eraſmus in Ciceroniano, de Longolio [p. 402. Edition. Frobenian. 1530.] ſic ſcribit: — *non aliter alludens ad ætatem Ciceronis, quàm is, qui ſcripſit Batrachomyomachiam, alluſit ad Homericam Iliadem, ranis ac muribus rebuſque ridiculis ac frivolis deorum, dearum, heroum ſplendida verba factáque accommodans.*

Daniel Heinſius (quem citant Barnes & Fabricius.) *Hoc*, inquit, *poëma qui Homero referunt, magis animi judicio quàm oculis vacillant. Prælvit gravioribus Homeri operibus in uſum juventutis, quiſquis auctor eſt, non ætate aut tempore, ſed exercitio & argumento.*

---

[a] Fabric. Biblioth. Gr. l. 2. c. 2. II.

Hæcus

Iſaacus Caſaubonus (uti notat Barnes) hoc eſſe Homeri alicubi negat.

Jacobus Duportus in gnomologiæ ſuæ Homericæ præfatione, *Ignoſcent,* ait, *mihi eruditi, ſi Batrachomyomachiam & Hymnos, ambo dubiæ & ſuſpectæ fidei opuſcula, hic omittam.*

Nôrunt omnes antiquarii vetuſtiſſimum, artifice Archelao Prionenſi Apollonii filio, Ἀποθεώσεως Homericæ marmor; in quo Homerus ſedens, ad ſellæ utrinque latera Ilias & Odyſſea ſpecie muliebri, ſub pedibus duo mures exhibentur. De his muribus diverſæ ſunt doctorum ſententiæ. Giſbertus Cuperus putat eos *notare vel Batrachomyomachiam ab Homero ſcriptam, vel invidos, inſtar murium corium chartáſve rodentium, illius famam vellicantes.* Gronovius autem aliter cenſet: *Quòd ſi Batrachomyomachia innueretur, cur ranæ quoque non conſpiciuntur? At, ſive mures ſunt ſive glires, per eos licet colligere captam Trojam præbuiſſe occaſionem divinis Iliadis & Odyſſeæ operibus: ad quam explicationem faciunt, quæ viri docti protulerunt de Sminthio & Apolline Smintheo.* Joh. Rodolph. Wetſtenius (de fato ſcriptor. Homer.) & Ludov. Kuſterus (Hiſtor. Critic. Homer.) & Joſua Barnes putant *per duos illos mures aperte innui fabulam de muribus ab Homero confictam.* Schottus Regis Boruſſorum Bibliothecarius, qui abhinc ſexennium eruditam novam Homericæ Apotheoſis explicationem edidit, murium figuris Homeromaſtygas interpretatur.

Joan. Brodæus, in annotat. ad Antholog. lib. 4. cap. 4. Epig. 12. ſic ſcribit: *Dictionem hanc* (τρόπαιον) *in Homero non legi; quà in Batrachomyomachiâ* (ỳ. 158.) *inventâ minimè hoc ab Homero volumen, quamvis & alia ſint in manibus argumenta, elucubratum mihi perſuadeo. Nec tam vetuſtus tropheorum figendorum mos mihi videtur (licèt Pauſanias Herculem & Pollucem τρόπαιον ἀναςῆσαι* [b] *dicat) ut hac Heſiodi, cui nulla horum mentio, nedum Homeri, ætate, qui Heſiodum multis annis præceſſit, unquam poſita ſint.*

At certè apud Herodotum (lib. 2. cap. 102) & Diodorum Siculum (lib. 1.) legimus Seſoſtrim Ægyptiorum regem, Trojanis temporibus longè antiquiorem, ςήλας ſive columnas triumphales erexiſſe.

Stephanus Berglerus (in Wetſteniana Homeri editione 1707. 12°.) enumerat quaſdam voces, quædam loquendi genera in Batrachomyomachiâ occurrentia, nullibi ab Homero uſurpata. Scil. ỳ. 14. ἀλίπλοον. 65. εὐχερές. 66. θάλεπε. 147. ἐπίτηγη. 157. τριβαίλες 173. πορθέοντι 175. ἰδρώμενοι. 188. σκοπάσθω. ỳ. 40. μάγειρες *vocem ſolam ſine ſubſtantivo* ἄνθρωποι *apud Homerum vix invenies.* ỳ. 41. *Idem* παντοδαπὸς *loco ſemper dixit* παντοῖος. ỳ. 46, 47. *In verbo* κτάω *et in temporibus inde formatis,* α *longum; in*

[b] De Pollucis trophæo lege Pauſan. p. 187. l. 18. Edition. 1613.

aoriſt.

aoriſt. 2° & futur. 2° verbi φλύγω, υ ſemper breve, in Homero me deprehendiſſe memini. ℣. 259. τοῖον δ' ἐφθέγξατο φαίδιμ. *phraſis vix uſitata Homero.* ℣. 262. *Nec memini apud Homerum in* Παλλὰς *unquam abeſſe* Ἀθήνη *ſive* Ἀθηναίη. ℣. 293. υεα ἥλιος, *notante Euſtathio, non niſi ſemel uſum eſſe Homerum obſervârunt grammatici, nempe* Od. Θ. 271. *qui, ſi Batrachomyomachiam agnoviſſent genuinam, bis fuerunt dicturi.* ℣. 100. ὀλόλυξε *apud Homerum occurrit ſemper, quod ſciam, in rei lætæ ſignificatione.*

Joſua Barnes, *Hujus,* inquit, *vocis hunc uſum nonnulli argumentum faciunt contra hujus poëmatis autoritatem.* Homerus *(ait Caſaubonus)* hâc voce nunquam ſic eſt uſus; nec Homeri eſt hoc carmen; nec ullius optimi poetæ, nedum Homeri. *At certè Homerus* (Od. δ. 767.) *hâc voce uſus eſt pro* ejulavit. (ubi Scholiaſt. Antiq.) ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. *(Euſtathius tamen aliter ſentit)* uti & Anacreon. ℣. 634.

Idem notat (℣. 78.) Batrachomyomachiæ *authoris antiquitatem elucere, quòd præter Taurum Europæ vectorem minimè addatur exemplum etiam Delphini Arionem portantis; quod non ante Olympiadem xxix contigiſſe teſtatur Solinus. Homerus autem floruit ad minimum diu ante ipſam Olympiadum epocham. At Pigres Artemiſiæ Cariæ reginæ frater, cui hoc opus nonnulli malè aſſignant, floruit Herodoti primis temporibus, juxta Olympiad. LXXVI.*

Suid. Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας. Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης. Ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Plutarch. de Herodoti malignitate (p. 873. *l.* 47. *Edit. Par.* 1624.) — ὥσπερ Βατραχομυομαχίας ὑποβολὴν, Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν ἔγραψε.

Pet. Joh. Nunneſius, in not. ad Phrynich. p. 13. *Quod autem* τὸ ... *tribuitur Homero in* Βατραχομυομαχίᾳ, *legitur quidem ibi* [℣. 183.] *ſed ſitne illud opus Homeri adhuc incertum. Tigreti cuidam Cari aſcribitur in quodam libro anonymo perantiquo MS.*

Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 288. *Homeri, vel, ut alii, Tigretis Caris Batrachomyomachia verſibus Latinis Caroli Aretini* &c. (Quæ verſio in hâc editione poſtea dabitur, uti olim impreſſa eſt, ſed Homeri ſolius nomen gerit.)

Fabricius in Biblioth. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. monet *malè excudi Tigreti pro* Pigreti. Nullus autem eſt ibi error typographicus, nam utrumque nomen agnoſcunt H. Stephanus in Schediaſm. 22, lib. 6. & Ger. Voſſ. de Poët. Gr. pag. 52. Præterea in editione Venet. 1486. Titulus habet Τίγρητος. Pariter & Mi-

* De hujus vocis uſu in luctu deſignando lege Heſych. Suid. Phavorin. Etymolog. & Lexic. Conſtantini. Theſ. H. Steph. & Epiſtol. Jacob. c. v. ℣. 1. Κλαύσατε ὀλολύζοντες.

chaelis.

chaelis Apoſtolii verſus heroici & politici ad ejuſdem editionis calcem. Horum quidem meminit Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 193. Cod. xlvi. 16. *Voces ex Batrachomyomachiâ.* 17. *Michaelis Apoſtolii verſus politici in laudem Batrachomyomachiæ Homericæ.* Ubi obſervo 1°. per *Voces* forſan intelligi γλώσσας illas ſive gloſſemata interlinearia, qualia mox ex edit. 1486. exhibebuntur. 2°. in Michaëlis Apoſtolii verſibus (uti poſtea lectori conſtabit) Batrachomyomachiam attribui non Homero, ſed Tigreti; igitúrque in illo (de quo Labbeus) manuſcripto vocari *Homericam*, quòd Tigres (ſi modò eam ſcripſerit) Homerum imitatus fuerit. Nominis autem *Pigretis* vel *Tigretis* orthographiam ambiguam reddidit affinis literarum Τ & Π figura.

Satìs jam ſupérque de incerto illius poematii ſcriptore. Opinionum ſingularum pondera lectoribus, quibus eſt acumen (quo minimè valeo) criticum, diligenter examinanda totámque litem dirimendam remitto.

Batrachomyomachiæ Argumentum.

MUS Pſicharpax Troxartæ & Lichomyles filius, muſtelam fugiens, ad paludis ripam venit, ſitim ſedaturus. Hunc quum vidiſſet Phyſignathus ſtagni incola ranarum regulus, Peleo & Hydromedusâ apud Eridani littus olim genitus, verbis comiter ſalutatum ad amicitiam & hoſpitium invitavit. Pſicharpax contrà, amicitiam defugere; rationem vitæ inter mures ranáſque diverſam cauſari; generis nobilitatem crepare; ſuorum epulas laudare; ranarum victum ſpernere; animum in homine clàm mordendo intrepidum jactare; in crebris tamen, quæ à circo, muſtelâ muſcipulâque ipſi ſolent inſtare, periculis admodum formidoloſus. Phyſignathus paucis reſpondens, arrogantiâ & ingluvie muris obiter notatâ, necnon privilegii, quo ranæ cum reliquis amphibiis animalibus communi gaudent, mentione factâ, Pſicharpagi ranarum ſedes inviſendi optionem dedit, eidem vectoriam operam & tergum ſeſſile pollicitus. Pſicharpax, acceptâ ſtatim conditione, dein tergo Phyſignathi agiliter conſcenſo, cœpit primùm natatu (re ſibi hactenus incognitâ) valde delectari; donec conſpectu portûs fruebatur: verùm ubi fluctibus in altâ palude jactatus eſt, non potuit ultrà ferre telluris deſiderium; ſeram & inutilem egit conſilii pœnitentiam, quam teſtabatur lacrymis, vellicatione pilorum, defectione animi, ejulatu, ſuſpiriis; pedes præ metu ſtringebat; aquas findebat caudâ tanquam remo; Deorúmque ope fruſtra imploratâ, ſe Europâ, quam Taurus per mare ad Cretam quondam tranſvexit, infœliciorem longè conquerebatur. Hydro mox obviàm facto, Phyſignathus derepente conterritus, ſociſque, quem vehebat, vix ſubitâ trepidatione oblitus, in imam paludem ſe abdidit: & Pſicharpax ſui vectoris dorſo excuſſus in aquis exhalavit animam, dei ultione adversùs Phyſignathum cum diris prænuntiatâ. Illum pereuntem è littore conſpicatus Lichopinax rem totam ſuis protinus aperire properavit. Indignati mures in Troxartæ regis ædibus comitia primo diluculo habenda per præcones edixerunt. Ibi poſtquam Troxartes Pſicharpagis pater tum de orbitate ſuâ poſt tres filios inopinâ morte abſumptos, tum de ſummo,

in

in quo totius ſuæ gentis res communis erat, diſcrimine orationem habuiſſet; mures ſtatim armis accincti fecialem Embaſichytrum Tyroglyphi filium miſerunt, qui ranis ob Pſicharpagis necem à Phyſignatho patratam bellum indiceret. Ranis hóc nuncio attonitis, Phyſignathus, qui bello cauſam dediſſe inſimulabatur, ſe purgavit: *Murem enim non ab ipſo occiſum; ſed ſuâ temeritate, quâ natandi artem exercere cupiebat, exitium ſibi attraxiſſe: violentum itaque perfidorum murium impetum vi repellendum; facile id fore, ſi in declivi ac præcipiti ripa loco prælium conſeratur.* Hortatu ergo Phyſignathi, ranæ armatæ locum pugnæ opportunum occupârunt. Jupiter interim de belli iſtius inter duas gentes fortiſſimas accenſi eventu ſollicitus, convocato in cœleſtem aulam deorum concilio, ſciſcitatur, qui cœlitum à ranarum muriúmve partibus ſtarent: Minervámque interrogat, num muribus, qui illius templo ſacríſque toties inſultaverant, iret ſuppetias latura. Hæc autem, *ſe*, ait, *neutram in partem moveri: ſibi mures, qui corollas lychnóſque in templis pendentes peplúmque ipſius manibus elaboratum ore prophano laſerant, æquè inviſos, ac ranas, quarum raucis clamoribus defatigata præ capitis dolore non poterat ſomnum ducere: cæterùm tutius eſſe ſuperis adeſſe certaminis eminus ſpectatores, quàm ſeſe negotio alea pleno admiſcere, & bellatorum furori haud abſque ſui capitis periculo objicere.* Dii ad unum Minervæ aſſenſi ſimul illuc convenerunt, unde immunes tam acerbo ſpectaculo oculos paſcerent. Mox præcones belli dant ſignum; culices claſſicum canunt; Jupiter tonat; concurritur. Lichenor inter primos dimicans vulneratur ab Hypſiboâ. Troglodytes occidit Pelionem, Scutlæus Embaſichytrum, Polyphonum Artophagus, Troglodytem Limnocharis. Limnocharin Lichenor transfigit, & fugientem Crambophagum. A Limneſio cæditur Tyroglyphus. Calaminthius abjectâ parmulâ, inſequente Pternoglypho, ex prœlio furtim ſe ſubducit. Pternophagum interficit Hydrocharis, Lichopinax Borborocœtem, Cniſſodioctem Praſſophagus, Pſicharpax (cognominis illius, qui ante bellum in palude præfocatus fuerat) Peluſium. Pſicharpagi oculos penè effodit Pelobates: Pelobatæ dextram tibiam perfringit Pſicharpax, & demum à Craugaſide ſternitur. Sitophagus graviter ſauciatus, ſaluti conſulens in foveam deſilit. Troxartes Phyſignatho, cujus imum pedem jaculo trajecerat, fugienti inſtans à Praſſæo intercipitur. Magnâ ſtrage utrinque editâ, variis vulneribus hinc indè acceptis, fortunâque huc modò, modò illuc transferente victoriam; tandem Meridarpax Artepibuli filius viribus maximis heros univerſo ranarum generi ſolus internecionem minitatur: nec multùm abfuit, quin perfeciſſet. Periculum ranis intentatum amoliri volens Jupiter deos conſulit, num Minervam Martémque mittant Meridarpagis conatum infracturos. Mars autem, *neque Minerva*, inquit, *nec ſuas vires ad opem ranis ferendam ſatis valere: opus eſſe omnium ſuperûm auxilio; aut fulmen, quo Titanes icti perierunt, mittendum.* Jupiter annuit, cœlum tonat, Olympus totus contremiſcit, volat vibratum fulmen, mures ranáſque perterret horriſonus fragor. Nihilominus mures ſe à metu recolligunt, pugnam vehementiùs inſtaurant: adeò ut de omni coaxantium populo actum fuiſſet, niſi Jovi in mentem veniſſet ranis jam interituris mittere auxiliares cancrorum copias; qui murium, quotquot apprehendere poterant, caudis, manibus, pedibúſque amputatis, reliquos omnes in fugam converterunt. Sic ſol celeberrimæ hujus pugnæ, cujus initio oriens illuxerat, exitum occidens conſpexit.

ʽΟΜΗΡΟΥ ΒαΤΡαΧΟΜΥΟΜ
ΑΧΙ'α 'ΕΝ ΔΕ' ΤΙΣΙ ΤΙΓΡΗ
ΤΟΣ ΤΟΥ ΚαΡΟΣ

ἀρχὴν ποιούμενος καταρχὰς
ἀρχόμενος πρῶτον μουσῶν χο
ἐκ τοῦ ὄρους του ἑλικῶνος
ρὸν ἐξ ἑλικῶνος·
ἐλθέσεσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐυ
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι
χὴν ποιοῦμαι τῆς ποιήσεως
ἕνεκ' ἀοιδῆς·
ἥντινα ἀοιδὴν βιβλίοις
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γο
ἔθηκα
ὕνασι θῆκα
λέγω τὴν μάχην τὴν πολλὴν τὴν
Δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλον
πράξιν τοῦ φόβου
ον ἔργον ἄρηος·
εὐχὴν ποιούμενος τοις ανθρω
ἐυχόμενος, μερόπεσσιν ἐς οὔα
ποις εἰς ὦτα βαλλεῖν
τα πᾶσι βαλέσθαι
κατά τινα τρόπον ποντικοὶ
πῶς μύες ἐν βατραχοισιν ἀρι
ἄριστα ἔργα ποιήσαντες ἦλθον
στεύσαντες ἔβησαν·

.i. i.

των ἐκ γῆς γεννηθεντῶν

Γηγεναίων ἀνδρῶν μιμόυμεν
πράξεις

οι ἔργα γιγάντων·
καθα λόγος ἀνθρώποις ὑπῆρ

ὡς ἔπος ἐν θνητοῖσιν ἔἲω· τοίὼ δ᾽ ἔ
χε τοιάυτην εἶχεν ὁ πόλεμος

σχεν ἀρχὴω·
ποντικὸς εκδηψος γενόμενος

μῦς ποτὲ διψαλέος, Γαλέης κίνδ
κατης ἐκφυγὼν

ιωον ἀλύξας,
ἐγγὺς τῆ τρυφερὸν

πλησίον ἐν λίμνη ἀπαλὸν πρ
πώγωνα

οσέθηκε γένειον·
εὐφραινόμενος γλυκεῖ ὡς μέλιτι

Υ᾽δατι τερπόμενος μελιηδέι·
ἐθεάσατο

τόν δε κατεῖδε
ὁ ἐν τῆ λίμνη χαίρων πολλὰς φω

Λιμνόχαρις πολύφυμος· ἔπο
νὰς εχων ειπεν εξ ονόματος

ςτ᾽ ἔφατ᾽ ἐκτονόμαζε
ὦ φίλε αἰγιαλὸν

Ξεῖνε· τίς εἶ· πόθεν ἦλθες ἐπ᾽ ἠό
ὁ γεννήσας

να· τίς δὲ ς᾽ ὁ φύσας

ἀ ληθῶς εἰπὲ
πάντα δ' ἀλήθευσον· μὴ ψευ
    καταλάβω
  δόμενόν σε νοήσω·
ἐὰν   Γνωρίσαιμι ἄξιον φιλίας
εἰ γάρ σε Γνοίην φίλον ἄξιον, ἐσ
  εἰς οἶκον κομίσω
  δόμον ἄξω
                σοὶ   φιλ
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολ
              ἀγαθὰ
  λὰ καὶ ἐσθλά.
ὑπάρχω   ἀπὸ τοῦ φυσᾶν τοῖς
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγνα
  γνάθοις
  θοσ· ὃς κατα λίμνην
τιμὴν ἔχω ἄρχων κατὰ πάσας
Τιμῶμαι· βατράχων ἡγούμενος·
  τὰς ἡμέρασ
  ἤματα πάντα·
                ἐξεθρέψατο τῇ
Καίμε πατὴρ πηλεὺς ἀνέθρεψα
  βασιλίσσῃ τοῦ ὕδατοσ
  το, ὑδρομεδούσῃ,
μιγεὶς   συνουσία τὰ χείλη
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας
  του ποταμού
  ἠριδανοῖο

.i. ii.

Variæ Virorum Doctorum de hujus poëmatis authore opiniones; quarum plurimas Doctiſſimus Vir JOSUA BARNES in ſuâ ad Batrachomyomachiam præfatione recenſuit.

PHilippus Melanchthon (in initio Schol. ad Batrachom.) cenſet hujus *mellitiſſimi* carminis authorem fuiſſe Homerum: uti & Conradus Geſnerus (in Hiſtor. Quadruped. l. 1. fol. 759.) Franciſcus Villerius (in ſuæ verſionis præfatione) & Martinus Cruſius (in ſuâ ad Batrachom. præfatione.)

Carolus Aretinus in ſuæ verſionis præfatione (de quâ poſtea) ſcribit *Homerum hôc opere bello Trojano præluſiſſe.*

Angelus Politianus in ſuâ præfatione in Homerum, Batrachomyomachiam ab Homero non abjudicat, ſed *eam aliáque hujuſcemodi luſus potiùs quàm juſta opera* cenſet.

Angelus Decembrius de Politiâ literariâ l. 1. c. 18. *Feruntur*, ait, *&* Homeri *ingenii juvenilis fuiſſe Hymni——itémque Batrachomyomachia, jocoſum opus, ut poëtæ junioris, à juvene quodam Carolo Aretino heroïcè tranſlatum.*

Jacobus Gaddius, 1 tom. de Scriptorib. non-Eccleſiaſticis, p. 208. *Volo*, inquit, *παραδοξάζειν dicere, licèt verear naſutos cenſores vel Momos. Batrachomyomachia videtur mihi nobilior propiórque perfectioni, quàm Odyſſea vel Ilias; imò utramque ſuperat judicio ac ingenio & præſtantiâ texturæ, cùm ſit poëma ludicrum excellens.*

Franciſcus Robortellus in ſuâ Ariſtotel. de Poetic. explicatione [p. 35. Edition. 1548.] ad verba Ariſtotelis—Ὁμήρου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα] ſic ſcribit: *Alia multa ſcripſit Homerus ejuſdem argumenti, quo continebantur res viles & futiles.——Scripſerit etiam Homerus βατραχομυομαχίαν, quâ nihil lepidius, & humilius; extat autem, & legi poteſt.* *In quo*, ait Carolus Sigonius (Fax Art. l. 2. q. 79.) *ego longè ab eo diſſentio, neque enim ranarum atque murium pugnam rem levem ac vituperationis argumentum, ut Margitem, eſſe exiſtimo; nam eam rem, ut gravem, tractavit; niſi forte Apum hiſtoriam tam levem apud Virgilium dixerimus; cùm uterque his belluis rationem dederit.*

Joſua

Joſua Barnes in ſuâ ad Batrachomyomachiam præfatione Homerum notat *à Johanne Tzetze inter Homerica ſcripta recenſeri Μαργίτην καὶ τὴν μυῶν τὴν μάχην.* Porrò *Ariſtotelem* (Ethic. l. 4.) *plus ſemel Homero Margitem tribuere, quod & Plato fecit in ipſo Pigretis vita exitu natus facit, ut & antea Socrates. Et Batrachomyomachiam Margitémque eidem ſemper authori apud veteres tribui ſolere. Euſtathiúmque, ſi hac poemata* (Hymnos ſcil. & Batrachomyomachiam) *præterierit, id feciſſe laboris potius vitandi causâ, non quòd in ſe prorſus dubitaret,* (Lege Euſtath. præfat. Iliad. p. 4. l. 36. Edition. Roman.) *Nec deeſſe, qui aſſerant* (lege Fabric. Bibl. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. § 3. & c. 3. § 11.) *Batrachomyomachiam ab Euſtathio commentariis illuſtratam. Teſtari præterea Proclum & Anonymum, quorum uterque præfixus Leoni Allatio de patriâ Homeri, Batrachomyomachiam & Margitem Homero à quibuſdam tribui.*

Pub. Papin. Statius in lib. 1. Sylv. Epiſtol. ad Stell. *Sed & Culicem legimus, & Batrachomyomachiam etiam agnoſcimus. Nec quiſquam eſt illuſtrium poëtarum, qui non aliquid operibus ſuis ſtylo remiſſiore præluſerit.* Ad hunc tamen locum adnotat Domitius *Plutarchum* [ſive authorem vitæ ſub Plutarchi nomine editæ] *poëtæ adſcribere tantum Iliadem & Odyſſeam, ex hymnis tamen Pauſaniam teſtimonio ſæpe uti;* nihilominus *certâ Græcorum monumentorum authoritate affirmat, id opus eſſe alterius, qui Homerus Sellius grammaticus eſt appellatus.*

Martialis lib. 4. Epigr. 183. *Perlege Mæonio cantatas carmine ranas.*

Fulgentius in ſuarum Mythologiarum initio: *Quod Mæonius ranarum cachinnavit prælio.*

Fabricius in Bibl. Gr. 1 tom. l. 2. c. 2. p. 263. *Videtur etiam,* ait, (Batrachomyomachia) *Alexandro Magno innotuiſſe, qui ad illam Homeri fortè alludens Antipatri cum Agide conflictum μυομαχίαν vocat apud Plutarch. in Ageſilao p. 604.* [Edition. Pariſ. 1624.] *Memorat & Plautus Bacchidibus* forſicinam vocans [illegible] [Act. 4. Scen. 8. v. 48.] *ut notatum Petro dal. Seine in Nepenth. Homeric. cap. 1.* At in Taubmanni Lambinique commentariis nil lego, quod huic expoſitioni ſeu conjecturæ patrocinetur.

In Homeri vitâ Herodoto ſcriptâ (& apud Suid. ex eâdem, ad v. Ὅμηρος) legitur hoc opus ab Homero in Boliſſo apud Chium quondam compoſitum. Vitam quidam illam Herodoto adſcribunt Stephanus de Urbib. (v. [illegible]) & Tatianus in Oratione contra Græcos (Edition. Geſner. 1546. num. 48.) Haud tamen paucis (Voſſ. Hiſtor. Gr. l. 1. c. 3. Xiland. Annot. in Plutarch. Vit. Homeri. Johnſii deſcript. Hiſt. Phil. l. 4. & Ludi Kuſter. Hiſtor. Crit. Homeri, pluresque alii hos enumerat Joſ. Barnes) viſum eſt illud opus genuinam Herodoti prolem non eſſe. Quod ex diſſimilitudine orationis & ſtyli oſtendere ſe poſſe aſſerit

ſit Stephanus. Berglerus in ſuâ ad Odyſſeam præfatione Edit. Amſtel. ex officin. Wetſtenianâ 1707. pag. 12.

Ariſtobulus Apoſtolius hierodiaconus, [a] Michaelis filius, in ſuâ præfatione Galeomyomachiæ præfixâ habet hæc: "Ὅμηρος ὁ τῶν ποιητῶν γονιμώτατος τῶν ἐξ αἰῶνος παιδιὰν ἑαυτοῦ παραδεδωκὼς παιδιᾶς χάριν βατραχομυομαχίαν πεζῇ ἐπισυγγράψας, καθάπερ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνια συνέγραψε, νοῦν τε ἀκμάζοντι ἔχοντας καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαριζόμενος συνετίθετο, ἵνα τῶν μαθημάτων ἀρχόμενοι τούτων ἡδέως ἀκροῶνται, καὶ μὴ τὸ τῶν παίδων ὦτα διακναίειν φιλόντων.

Henricus Stephanus, in not. ad finem Cod. Græc. Poetar. fol. 488. *Si*, inquit, *Batrachomyomachiam ego ſuſpectam non haberem, Iliadem & Odyſſeam, ſiquid judicio valeo, ſuſpectam habere deberem. At Batrachomyomachiam eum ſcripſiſſe multi tradunt, fateor: ſed hanc ſcripſiſſe non tradunt. Fateor etiam multa ibi eſſe, quæ in aliis Homeri locis reperiantur; ſed ea verſibus ſimul permixta, quæ habent verba, non ſolùm, quæ in nullo alio Homeri loco extent, ſed ne poëtica quidem ſint. Idem verò & de multis loquendi generibus dici poteſt. Cui tamen poëmatio, quacunque ex cujuſcunque eſt, ſuam non deeſſe gratiam fateor.*

Reſpondet Joſua Barnes: *in libris indubitatis voces aliquando occurrere ἅπαξ λεγόμενα ſive ἅπαξ ἀπαξ λαῖς εἰρημένας; nec uſquequaque omnia debere eſſe in ludicro opere examuſſim poëtica.* Idem addit, *plurimos eorum, ſi non omnes, qui hæc poëmata* [ſcil. Batrachomyomachiam & alia] *prorſus rejectanea aſſerunt, gravioribus illorum vitiis offenſos id feciſſe: quæ cùm ex longi temporis injuriâ & doctorum hominum incuriâ aut indoctorum amanuenſium negligentiâ in tantam tandem molem excreverint, ut penitus inſanabilia quidem iis putarentur; illi tædio aut faſtidio aut ignaviâ adducti ſimul omnia potiùs rejicere, quàm ad antiquorum exemplarium fidem examinare ſtatuerunt. Hoc & olim Demetrius Chalcondylas in editionis ſuæ Florentinæ præfatione apertè profeſſus erat; Δεῖ μέντοι μὴ ἀγνοεῖν* &c.

Eraſmus in Ciceroniano, de Longolio [p. 402. Edition. Frobenian. 1530.] ſic ſcribit: *non aliter alludens ad ætatem Ciceronis, quàm is, qui ſcripſit Batrachomyomachiam, alluſit ad Homericam Iliadem, ranis ac muribus rebúſque ridiculis ac frivolis deorum, dearum, heroum ſplendida verba faſtúque accommodans.*

Daniel Heinſius (quem citant Barnes & Fabricius.) *Hoc*, inquit, *poëma qui Homero referunt, magìs animi judicio quàm oculis vacillant. Prævivit gravioribus Homeri operibus in uſum juventutis, quiſquis author eſt, non ætate aut tempore, ſed exercitio & argumento.*

[a] Fabric. Biblioth. Gr. l. 2. c. 2. II.

Henricus

Iſaacus Caſaubonus (ut notat Barnes) hoc eſſe Homeri alicubi negat.

Jacobus Duportus in gnomologiæ ſuæ Homericæ præfatione, *Ignoſcant*, ait, *mihi eruditi, ſi Batrachomyomachiam & Hymnos, ambo dubia et ſuſpectæ fidei opuſcula, hic omittam.*

Nôrunt omnes antiquarii vetuſtiſſimum, artifice Archelao Prionenſi Apollonii filio, Ἀποθέωσιν Homericæ marmor; in quo Homerus ſedens, ad ſellæ utrinque latera Ilias & Odyſſea ſpecie muliebri, ſub pedibus duo mures exhibentur. De his muribus diverſæ ſunt doctorum ſententiæ. Giſbertus Cuperus putat eos *notare vel Batrachomyomachiam ab Homero ſcriptam, vel invidos, inſtar murium corium chartáſve rodentium, illius famam vellicantes.* Gronovius autem aliter cenſet: *Quid ſi Batrachomyomachia innueratur, cum rana quoque non conſpiciuntur? At, ſive mures ſunt ſive glires, per eos licet colligere captam Trojam præbuiſſe occaſionem divinis Iliadis & Odyſſeæ operibus: ad quam explicationem faciunt, quæ viri docti protulerunt de Sminthe & Apolline Sminthео.* Joh. Rodolph. Wetſtenius (de fato ſcriptor. Homer.) & Ludov. Kuſterus (Hiſtor. Critic. Homer.) & Joſua Barnes putant *per duos illos muſculos aperte innui fabulam de muribus ab Homero confictam.* Schottus Regis Boruſſorum Bibliothecarius, qui abhinc ſexennium, eruditam novam Homericæ Apotheoſis explicationem edidit, murium figuris Homeromaſtygas interpretatur.

Joan. Brodæus, in annotat. ad Antholog. lib. 4. cap. 4. Epig. 11. ſic ſcribit: *Dictionem hanc* (τρόπαιον) *in Homero non legi; quâ in Batrachomyomachiâ* (ꝟ. 158.) *inventâ minime hoc ab Homero volumen, quamvis & alia ſint in manibus argumenta, elucubratum mihi perſuadeo. Nec tam vetuſtus tropheorum figendorum mos mihi videtur (licet Pauſanias Herculem & Pollucem* τρόπαιον *ἀναστῆσαι* [b] *dicat) ut hac Heſiodi, cui nulla horum mentio, nedum Homeri, ætate, qui Heſiodum multis annis præceſſit, unquam poſita ſint.*

At vero apud Herodotum (lib. 2. cap. 102.) & Diodorum Siculum (lib. 1.) legimus Seſoſtrim Ægyptiorum regem, Trojanis temporibus longè antiquiorem, στήλας ſive columnas triumphales erexiſſe.

Stephanus Berglerus (in Wetſteniana Homeri editione 1707. 12°.) enumerat quaſdam voces, quædam loquendi genera in Batrachomyomachiâ occurrentia, nullibi ab Homero uſurpata. Scil. ꝟ. 14. ἐλύσθην. 61. ἔοχεες. 66. ἔθλεκτ. 147. ἐπίλῃ. 157. ἐπιζευγνύεις 173. πορθῶσι 175. ἰδεόμενοι. 188. ἐκοπάσθην. ꝟ. 40. μάγειρος *vocem ſolam ſine ſubſtantivo* ἄνθρωποι *apud Homerum vix invenies.* ꝟ. 41. *Idem* παντοδαπὸς *loco ſemper dixit* παντοῖος. ꝟ. 46, 47. *In verbo* ιάω *et in temporibus inde formatis, a longum; in aoriſt.*

---

[b] De Pollucis trophæo lege Pauſan. p. 187. l. 18. Edition. 1613.

aoriſt. 2° & futur. 2° verbi φθέγγω, υ ſemper breve, in Homero me deprehendiſſe memini. ℣. 259. τοίχω δ' ἐφθέγξατο φωνῇ, *phraſis vix uſitata Homero.* ℣. 262. *Non memini apud Homerum a Παλλὰς unquam abeſſe* Ἀθήνη *ſive* Ἀθηναίη. ℣. 293. *voce* ἥλιος, *notante Euſtathio, non niſi ſemel uſum eſſe Homerum obſervârunt grammatici, nempe* Od. θ. 271. *qui, ſi Batrachomyomachiam agnoviſſent genuinam, bis fuerunt dicturi.* ℣. 100. ἐλόλυξε *apud Homerum occurrit ſemper, quod ſciam, in rei lætæ ſignificatione.*

Joſua Barnes, *Hujus,* inquit, *vocis hunc uſum nonnulli argumentum faciunt contra hujus poëmatis authoritatem.* ...Homerus *(ait Caſaubonus)* hâc voce nunquam ſic eſt uſus; nec Homeri eſt hoc carmen; nec ullius optimi poetæ, nedum Homeri. *At certè Homerus* (Od. δ. 767.) *hâc voce uſus eſt pro* ejulavit. (ubi Scholiaſt. Antiq.) ὀλοφυρτικὸν [c] ἐφθέγξατο. *(Euſtathius tamen aliter ſentit)* uti & Anacreon. ℣. 634.

Idem notat (℣. 78.) Batrachomyomachiæ *authoris antiquitatem elucere, quòd præter Taurum Europæ vectorem minimè addatur exemplum etiam Delphini Arionem portantis; quod non ante Olympiadem xxix contigiſſe teſtatur Solinus. Homerus autem floruit ad minimum diu ante ipſam Olympiadem, opinor. At Pigres Artemiſiæ Cariæ reginæ frater, cui hoc opus nonnulli malè aſſignant, floruit Herodoti primis temporibus, juxta Olympiad. LXXVI.*

Suid. Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας. Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρας ἔχεις σοφίης. Ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Plutarch. de Herodoti malignitate *(p. 873. l. 47. Edit. Par. 1624.)* —ὥσπερ Βατραχομυομαχίας ὑπόθεσις, Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν ἔγραψε.

Pet. Joh. Nunneſius, in not. ad Phrynich. p. 13. *Quòd autem τὸ ἠπητὴς tribuitur Homero in Βατραχομυομαχίᾳ, legitur quidem ibi [℣. 183.] ſed ſitne illud opus Homeri adhuc incertum. Tigreti cuidam Cari aſcribitur in quodam libro anonymo perantiquo MS.*

Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 288. *Homeri, vel, ut alii, Tigretis Caris Batrachomyomachia verſibus Latinis Caroli Aretini* &c. (Quæ verſio in hâc editione poſtea dabitur, uti olim impreſſa eſt; ſed Homeri ſolius nomen gerit.)

Fabricius in Biblioth. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. monet *malè excudi Tigreti pro* Pigreti. Nullus autem eſt ibi error typographicus; nam utrumque nomen agnoſcunt H. Stephanus in Schediaſm. 12. lib. 6. & Ger. Voſſ. de Poët. Gr. pag. 52. Præterea in editione Venet. 1486. Titulus habet Τίγρητος. Pariter & Mi-

---

[c] De hujus vocis uſu in luctu deſignando lege Heſych. Suid. Phavorin. Etymolog. & Lexic. Conſtantin. Theſ. H. Steph. & Epiſtol. Jacob. c. v. ℣. 1. Κλαύσατε ὀλολύζοντες.

chaelis

chaelis Apoſtolii verſus heroici & politici ad ejuſdem editionis calcem. Horum quidem meminit Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 193. Cod. xlvi. 16. *Voces ex Batrachomyomachiâ.* 17. *Michaelis Apoſtolii verſus politici in laudem Batrachomyomachiæ Homericæ.* Ubi obſervo 1°. per *Vocis* forſan intelligi γλώσσας illas ſive gloſſemata interlinearia, qualia mox ex edit. 1486. exhibebuntur. 2°. in Michaëlis Apoſtolii verſibus (uti poſtea lectori conſtabit) Batrachomyomachiam attribui non Homero, ſed Tigreti; igiturque in illo (de quo Labbeus) manuſcripto vocari *Homericam*, quòd Tigres (ſi modò eam ſcripſerit) Homerum imitatus fuerit. Nominis autem *Pigretis* vel *Tigretis* orthographiam ambiguam reddidit affinis literarum Τ & Π figura.

Satis jam ſupérque de incerto illius poematii ſcriptore. Opinionum ſingularum pondera lectoribus, quibus eſt acumen (quo minimè valeo) criticum, diligenter examinanda totámque litem dirimendam remitto.

Batrachomyomachiæ Argumentum.

MUS Pſicharpax Troxartæ & Lichomyles filius, muſtelam fugiens, ad paludis ripam venit, ſitim ſedaturus. Hunc quum vidiſſet Phyſignathus ſtagni incola ranarum regulus, Peleo & Hydromedusâ apud Eridani littus olim genitus, verbis comiter ſalutatum ad amicitiam & hoſpitium invitavit. Pſicharpax contrà, amicitiam defugere; rationem vitæ inter mures ranáſque diverſam cauſari; generis nobilitatem crepare; ſuorum epulas laudare; ranarum victum ſpernere; animum in homine clàm mordendo intrepidum jactare; in crebris tamen, quæ à circo, muſtelâ muſcipulâque ipſi ſolent inſtare, periculis admodum formidoloſus. Phyſignathus paucis reſpondens, arrogantiâ & ingluvie muris obiter notatâ, necnon privilegii, quo ranæ cum reliquis amphibiis animalibus communi gaudent, mentione factâ, Pſicharpagi ranarum ſedes inviſendi optionem dedit, eidem vectoriam operam & tergum ſeſſile pollicitus. Pſicharpax, acceptâ ſtatim conditione, dein tergo Phyſignathi agiliter conſcenſo, cœpit primùm natatu (re ſibi hactenus incognitâ) valde delectari; donec conſpectu portûs fruebatur: verùm ubi fluctibus in altâ palude jactatus eſt, non potuit ultrà ferre telluris deſiderium; ſeram & inutilem egit conſilii pœnitentiam, quam teſtabatur lacrymis, vellicatione pilorum, defectione animi, ejulatu, ſuſpiriis; pedes præ metu ſtringebat; aquas findebat caudâ tanquam remo; Deorúmque ope fruſtra imploratâ, ſe Europâ, quam Taurus per mare ad Cretam quondam tranſvexit, infœliciorem longè conquerebatur. Hydro mox obviàm facto, Phyſignathus derepente conterritus, ſociſque, quem vehebat, ipſe ſubitâ trepidatione oblitus, in imam paludem ſe abdidit: & Pſicharpax ſui vectoris dorſo excuſſus in aquis exhalavit animam, dei ultione adversùs Phyſignathum cum diris prænuntiatâ. Illum pereuntem è littore conſpicatus Lichopinax rem totam ſuis protinus aperire properavit. Indignati mures in Troxartæ regis ædibus comitia primo diluculo habenda per præcones edixerunt. Ibi poſtquam Troxartes Pſicharpagis pater tum de orbitate ſuâ poſt tres filios inopinâ morte abſumptos, tum de ſummo,

in

in quo totius ſuæ gentis res communis erat, diſcrimine orationem habuiſſet; mures ſtatim armis accincti fecialem Embaſichytrum Tyroglyphi filium miſerunt, qui ranis ob Pſicharpagis necem à Phyſignatho patratam bellum indiceret. Ranis hôc nuncio attonitis, Phyſignathus, qui bello cauſam dediſſe inſimulabatur, ſe purgavit: *Murem enim non ab ipſo occiſum; ſed ſuâ temeritate, quâ natandi artem exercere cupiebat, exitium ſibi attuliſſe: violentum itaque perfidorum murium impetum vi repellendum; facile id fore, ſi in declivi ac præcipiti ripa loco prælium conferatur.* Hortatu ergo Phyſignathi, ranæ armatæ locum pugnæ opportunum occupârunt. Jupiter interim de belli iſtius inter duas gentes fortiſſimas accenſi eventu ſollicitus, convocato in cœleſtem aulam deorum concilio, ſciſcitatur, qui cœlitum à ranarum muriúmve partibus ſtarent; Minervámque interrogat, num muribus, qui illius templo ſacriſque toties inſultaverant, iret ſuppetias latura. Hæc autem, *ſe*, ait, *neutram in partem moveri: ſibi mures, qui corollas lychnóſque in templis pendentes peplúmque ipſius manibus elaboratum ore prophano læſerant, æquè inviſos, ac ranas, quarum raucis clamoribus defatigata præ capitis dolore non poterat ſomnum ducere: cæterùm tutius eſſe ſuperis adeſſe certaminis eminus ſpectatores, quàm ſeſe negotio alea pleno admiſcere, & bellatorum furori haud abſque ſui capitis periculo objicere.* Dii ad unum Minervæ aſſenſi ſimul illuc convenerunt, unde immunes tam acerbo ſpectaculo oculos paſcerent. Mox præcones belli dant ſignum; culices claſſicum canunt; Jupiter tonat; concurritur. Lichenor inter primos dimicans vulneratur ab Hypſiboâ. Troglodytes occidit Pelionem, Seutlæus Embaſichytrum, Polyphonum Artophagus, Troglodytem Limnocharis. Limnocharin Lichenor transfigit, & fugientem Crambophagum. A Limneſio cæditur Tyroglyphus. Calaminthius abjectâ parmulâ, inſequente Pternoglypho, ex prœlio furtim ſe ſubducit. Pternophagum interficit Hydrocharis, Lichopinax Borborocœtem, Cniſſodioctem Praſſophagus, Pſicharpax (cognominis illius, qui ante bellum in palude præfocatus fuerat) Peluſium. Pſicharpagi oculos penè effodit Pelobates: Pelobatæ dextram tibiam perfringit Pſicharpax, & demum à Craugaſide ſternitur. Sitophagus graviter ſauciatus, ſaluti conſulens in foveam deſilit. Troxartes Phyſignatho, cujus imum pedem jaculo trajecerat, fugienti inſtans à Praſſæo intercipitur. Magnâ ſtrage utrinque editâ, variis vulneribus hinc indè acceptis, fortunâque huc modò, modò illuc transfèrente victoriam; tandem Meridarpax Artepibuli filius viribus maximis heros univerſo ranarum generi ſolus internecionem minitatur: nec multùm abfuit, quin perfeciſſet. Periculum ranis intentatum amoliri volens Jupiter deos conſulit, num Minervam Martémque mittant Meridarpagis conatum infracturos. Mars autem, *neque Minerva*, inquit, *nec ſuas vires ad opem ranis ferendam ſatis valere: opus eſſe omnium ſuperûm auxilio; aut fulmen, quo Titanes icti perierunt, mittendum.* Jupiter annuit, cœlum tonat, Olympus totus contremiſcit, volat vibratum fulmen, mures ranáſque perterret horriſonus fragor. Nihilominus mures ſe à metu recolligunt, pugnam vehementiùs inſtaurant: adeò ut de omni coaxantium populo actum fuiſſet, niſi Jovi in mentem veniſſet ranis jam interituris mittere auxiliares cancrorum copias; qui murium, quotquot apprehendere poterant, caudis, manibus, pedibúſque amputatis, reliquos omnes in fugam converterunt. Sic ſol celeberrimæ hujus pugnæ, cujus initio oriens illuxerat, exitum occidens conſpexit.

ʽΟΜΗʹΡΟΥ ΒαΤΡαΧΟΜΥΟΜ ΑΧΙʹα ʼΕΝ ΔΕʹ ΤΙΣΙ ΤΙΤΡΗ ΤΟϹ ΤΟΥ ΚαΡΟϹ

ἀρχὴν ποιούμενος καταρχὰς
ἀρχόμενος πρῶτον μουσῶν χο
ἐκ τοῦ ὄρους του ἑλικῶνος
ρὸν ἐξ ἑλικῶνος·
ἐλθύσεσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐυ
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι
χὴν ποιοῦμαι τῆς ποιήσεως
εἵνεκ᾽ ἀοιδῆς·
ἥντινα ἀοιδὴν βιβλίοις
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γο
ἔθηκα
ύνασι θῆκα
λέγω τὴν μάχην τὴν πολλὴν τὼ
Δῆριν ἀπειρεσίην. πολεμόκλον
πράξιν τοῦ φόβου
ον ἔργον ἄρηος·
εὐχὴν ποιούμενος τοις ανθρω
ἐυχόμενος, μερόπεσσιν ἐς οὔα
ποις εἰς ὦτα βαλλεῖν
τα πᾶσι βαλέσθαι
κατά τινα τρόπον ποντικοὶ
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀρι
ἄριστα ἔργα ποιήσαντες ἦλθον
στύσαντες ἔβησαν·

.i. i.

των ἐκ γῆς γεννηθεντῶν

Γηγεναίων ἀνδρῶν μιμόυμεν
πράξεις

οι ἔργα γιγάντων·
καθα λόγος ἀνθρώποις ὑπῆρ
ὡς ἔπος ἐν θνητοῖσιν ἔλω· τοιω δ' ἔ
χε τοιάυτην εἶχεν ὁ πόλεμος

εχεν ἀρχὴν·
ποντικὸς εκδιψος γενόμενος

μῦς ποτὲ διψαλέος, Γαλέης κίνδ
κατης ἐκφυγὼν

ιωον ἀλύξας,
ἐγγὺς τῇ τρυφερὸν

πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν πρ
πώγωνα

οσέθηκε γένειον·
εὐφραινόμενος γλυκεῖ ὡς μέλιτι

Ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ·
ἐθεάσατο

τόν δε κατεῖδε
ὁ ἐν τῇ λίμνῃ χαίρων πολλὰς φω

Λιμνόχαρις πολύφυμος· ἔπο
νὰς εχων ειπεν εξ ονόματος

στ' ἔφατ' ἐκτονόμαζε
ὦ φίλε αἰγιαλὸν

Ξεῖνε· τίς εἶ· πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠό
ὁ γεννήσας

να· τίς δὲ σ' ὁ φύσας

ἀ ληθῶς εἰπὲ
πάντα δ' ἀλήθευσον· μὴ ψευ
καταλάβω
δόμενόν σε νοήσω·
ἐὰν Γνωρίσαιμι ἄξιον φιλίας
εἰ γάρ σε Γνοίην φίλον ἄξιον, ἐσ
εἰς οἶκον κομίσω
δόμον ἄξω
σοὶ φιλ
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολ
ἀγαθὰ
λὰ καὶ ἐσθλά.
ὑπάρχω ἀπὸ τοῦ φυσᾶν τοῖς
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγνα
γνάθοις
θοσ· ὃς κατα λίμνην
τιμὴν ἔχω ἄρχων κατὰ πάσας
Τιμῶμαι· βατράχων ἡγούμενος·
τὰς ἡμέρασ
ἤματα πάντα·
ἐξεθρέψατο τῇ
Καίμε πατὴρ πηλεὺς ἀνέθρεψα
βασιλίσσῃ τοῦ ὕδατοσ
το, ὑδρομεδούσῃ,
μιγεὶς συνουσία τὰ χείλη
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας
του ποταμοῦ
ἠριδανοῖο

ὁρῶ ὡραῖον ἰσχυρὸν
Καί σε βλέπω καλόντε καὶ ἄλκι
ὑπέρτερον τῶν
μον ἔξοχον ἄλλων
κρατοιῶτα τὴν ῥάυδον τὴν βασι
ςκηπτοῦχον βασιλῆα· καὶ ἐν πο
λικὴν πολεμιστὴν
λέμοισι μαχητὴν,
εἶναι ἰδίαν
ἔμμεναι· ἀλλά γε θᾶσσον ἐλὼ
δημιγόρει
γενεὴν ἀγόρευε
τοῦτον πάλιν ὁ ἀνταπεκρ.
τὸν δ᾽ αὖ ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο
θη εἶπεν
φώνησέντε
διὰ τὶ ἄρα ἐρευνᾶς
Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς· δῆλ
φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις
ον δ᾽ ἐν ἅπασιν
τοῖς ὀλυμ
ἀνθρώποις τε θεοῖς καὶ οὐρανίοις
πίοις ὄρνεσι
πετεηνοῖς
καλοῦμαι
Ψιχάρπαξ ἐγὼ κικλίσκομαι· εἰ
ὑὸς
μὶ δὲ κοῦρος

του τρώγοντος τὸν ἄρτον μεγα
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλή
λοψύχου
τορος· ἠδέ νυ μήτηρ,
ἀπὸ τοῦ λείχειν τοὺς μύλους
Λειχιμύλη· θυγάτηρ πτερνα
τοῦ τρώγοντσ τα ἐκ πτέρνης
τρώκτου βασιλῆοσ
ἐγέννησε
Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἔξε
ἐν βρώμασι
θρέψατο βροτοῖς
ἐν
ζυκοῖς καὶ καρίοις· καὶ ἐδέσμα
ποικίλοις
σι παντοδαποῖσι
ποιεῖς
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύ
ὀυδαμῶς ἴσον
σιν οὐδὲν ὅμοιον·
σοῦ ἡ ζωὴ τοῖς
ζοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν·
δὲ
ἀυτὰρ ἔμοιγε,
ἐντοῖς
Ὅσα παρ' ἀνθρώποις τρώγει
συνήθεια λανθανει
ν ἔθοσ· οὐδέμε λήθει,

πολυκοπάνιστος
Ἄρτος δισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύ
πινακίου
κλου κανέοιο
λαλάγγιον ἐξηπλωμένος
οὔτε πλακοῦς τανύπεπλος ἐ
σισαμότυρον
χων πολλὴν σισαμίδα
τὸ γινόμενον κάτζιον σαχαρο
Οὐ τμὸς ἐκ πτέρνης· οὐχ' ἧπα
πούλλια λευκοὺς
τα λευκοχίτωνα
τυρίον νεωστὶ παγεὶς
Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυ
γλυκέως
κεροῖο γάλακτος
ἀγαθὸν γλύκισμα ὅπερ οἱ
Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ, καὶ μά
θεοὶ ἀγαποῦσιν·
καρες ποθέουσιν·
ὡπόσα εὐωχοίας ἀνθρώπων
Οὐδ' ἴσα πρὸς θοίνασ μερόπων
κατασκευάζουσι
τεύχουσι μάγειροι
καλλωπίζοντες ἀρτυσίαις
Κοσμοῦντεσ χύτρασ ἀρτύμασι
ποικίλοις
παντοδαποῖσιν·

του
Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν
κραυγὴν
ἀπέφυγον αὐτῶ
εὐθέως πόλεμον ἐρχόμενος
ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μᾶλλον ἰὼν, πρα
τοῖς ἀρίστοις ἐμίγην
μάχοισιν ἐμίχθην·
οὐ φοβοῦμαι
ἄνθρωπον οὐ δείδια· καί περ
φέροντα
μέγα σῶμα φοροῦντα·
τὴν στρωμνὴν
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δά
δάκω
κτυλον δάκνω
τοῦ ποδὸς
Καὶ πτέρνης λαβόμην· καὶ οὐ πό
κατέλαβεν
νος ἵκανεν ἄνδρα
γλυκὺς ἀπέδραμε
Νήδιμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπν
δακάνοντος ἐμοῦ
ος δάκνοντος ἐμοῖο
λίαν φοβοῦμαι
ἀλλὰ δύο μάλα πάντα δάδια
τὴν γῆν
πᾶσαν ἐπ' αἶαν

αἰετὸν κάτην οἵτινες μεγάλλω·
Κίρκον· καὶ γαλέλω· οἵ μοι μέγα
λύπλω φέρουσι
πένθος ἄγουσι
ξυλοβαται λυπηρὰν πανοῦρ
Καὶ παγίδα στνέσσαν· ὅπου
γος ὑπάρχει θάνατος
δολόεις πέλε πότμος
περιστέρας κάτλω φοβοῦ
πλεῖστον δὴ γαλέλω περιδείδια
μαι καλίςη
ἥτις ἀρίστη·
ἥτις εἰσ τρύπαν ἐρχόμενον
Ἢ καὶ τρωγλωδιώοντα κατα τρώ
κωλύει
γλην ἐρεείνει
χραμπία
Ου τρώγω ῥαφάνασ· οὐ κράμ
βασ· οὐ κολοκιώτας·
ἐπιτρέφομαι
Οὐδὲ πράσοις χλοροῖς ἐπιβό·
σκομαι· οὐδὲ σελίνοις
ἅπερ εἶπον ὑπάρχει βρώματα
Ταῦτα γὰρ, ὑμέτερ᾽ ἐςὶν ἐδές
ὑπαρχόντων
ματα τῶν κατὰ λίμνλω

ἅπερ εἶπε γελάσας ὁ τὰς γνά
πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγνα
θους φυσῶν ἔλεγε
θος ἀντίον ηὔδα
ὦ φίλε λίαν καυχᾷς τῇ κοιλίᾳ
Ξεῖνε· λίην αὐχεῖσ' ἐπὶ γαστέρι·
ὑπάρχει
ἔστι καὶ ἡμῖν
λίαν ἐν τῇ ἐπὶ τῇ γῇ ὥς τε θαυμά
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθο
σαι τινὰ
νὶ θαύματ' ἰδέσθαι
διπλῆν ἐδωρήσατο ζωὴν τοῖς
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βα
τράχοισι κρονίων
πηδῆσαι γῆν
σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν καὶ ἐφ' ὕδω
κρύψαι
τι σῶμα καλύψαι
τῇ γῇ καὶ τῷ ὕδατι οἰκῇ
στοιχείοισι δυσὶ μεμερισμένα δώ
ματα κατοικεῖν
ματα ναίειν
ἐὰν τὰ δώματα μαθεῖν
εἰδὲ θέλῃς καὶ ταῦτα δαήμεναι
εὔκολόν ἐστι
εὐχερές ἐστι·

ἐπίβαινε ἐν τῇ ῥάχῃ
Βαῖν' ἐμαῖς ὤμοις· κράτει δέμας
ἄρα φθαρῇς
μήπποτ' ἔλησαι·
ἵνα χαίρων εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον ἔλ
Ὅππως ἱξεσθαι ἁμὸν δόμον
θῆς
εἰσαφίκηαι·
ὥστε τῷ ῥάχῃ παρεῖχεν ὁ μῦς
ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔ
λίαν
βαινε τάχιστα,
τοὺς τοῦ τραχήλου περιδὴς
Χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχέ
ματι ἐλαφρῷ
νος ἅλματι κούφῳ
καταρχὰς ἐφραίνετο ἐθεώρει
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλε
πλησίον τοὺς λιμένας
πε γείτονας ὅρμους,
κολυμβήσει εὐφραινόμενος
Νήξει τερπόμενος φυσιγνάθου
ὁπότε
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
μέλεσιν ἐπαντίζετο
Κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο,
πολλὰ δακρύων

ἀνωφελῆ μετάγνωσιν ἐμέμφε
ἄχρισον μετάνοιαν ἐμέμφετο·
το ἀνέσπασα τὰς τρίχας
τίλλε δὲ χαίτας
κατὰ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
Καὶ πόδας ἔσφιγγε κατὰ γαςέ
ἡ ψυχὴ
ρος· ἐνδὲ οἱ ἦτορ,
ἐκινεῖτο τῇ ἀσυνηθείᾳ ἐπί τινι
πάλλετ' ἀηθείῃ· καὶ ἐπὶ χθόνα
γιῶ ἤθελεν ἐλθεῖν
βούλεθ' ἱκέσθαι
χαλεπὰ ἐςέναζεν ὑπὸ τῆς
Δεινά δ' ὑποςονάχιζε φόβου
ἀνάγκης
κρυόεντος ἀνάγκη.
νεροφίδιον παρ'ἔλδος φοβερον
Ὕδροσ δ' ἐξαίφνησ ἀνεφαίνετο
θεόρημα
δεινὸν ὅραμα,
ὅλοις ὁμοίως ὑπερώα
πᾶσιν ὁμῶσ· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδα
τὸν
τος εἶχε τράχηλον
τὸν ὕδρον θεασάμενος κατῆλ
τοῦτον δ' ἰδὼν, κατέδυ φυσίγγα
θεν οὐδαμῶς ὑπολαβὼν
θος ὅυτι νοήσας,

ἐπεῖον φίλον ἀπέχετο φθ
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλείμεν
σειρόμενον καταλείψειν
ον καταλείπειν
ἐπεισῆλθεν εἰς τὸ βάραθρον τῆς
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, ϗ ἀλέυσ
ϗ ἐξέφυγε τὴν μοῖραν τὴν μαυ
το κῆραν μέλαιναν
ε ὁ ψιχάρπαξ ἐρρίφθη ε
Κεῖνος δ᾽ ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπ
ἐξηπλωμένος ᾽Ευθέως ἐπὶ τὸ
ιος Ευθὺς ἐφ᾽ ὕδωρ·
κατεκράτει φθειρόμενος τοὺσ
Καὶ χεῖρασ ἔσφιγγε ϗ ὀλλύμενος
ὀδόντας
κατέτρυζε
κατήρχετο ἐπὶ
πολλάκις μὲν κατέδυσεν ἐφ ὕδα
πάλιν
τι· πολλάκι δ αὖτε
ἀνήρχετο τὸν θάνατον
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ᾽ ὀυ
ἐυχ υπῆρχεν ἐκφυγεῖν
κ᾽ ἦν ὑπαλύξαι
οὐρὰν κατ᾽ ἀρχὰς τῶ
ἀρχῶ μὲν πρῶτ᾽ ἔπλασ᾽ ἐφ᾽ ὕδατι
καθα
ἤυτε κώπην

κινῶν εὐχὴν ποιούμενος τοῖς
Ζύρων εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ
γῆν ἐλθεῖν
Γαῖαν ἱκέσθαι
τοῖς μελάσι ἐποντίζετο
Ὕδασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο·
ἔλεγε
πολλὰ δ' ἐβόα
τοιοῦτον εἶπε λόγον τοῦ
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον· ἀπὸ σό

ματος δ' ἀγόρευσεν
τοιουτοτρόπως ῥάχοις ἔφερε
Οὐχ' οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φ
βάρος του
όρτον ἔρωτος
ὁ ὅποτε διὰ μέσον
Ταῦρος ὅτ' εὐρώπην διὰ κύμα
τῆς θαλάσσης τὴν
τος ἦγ' ἐπὶ κρήτην,
οὕτως ἐξαπλώσας ἐπὶ ῥάχιον
ὡς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον
ἔφερε
ἦγεν ἐς οἶκον
ὁ ἀνατείνας κίτρινον
Βάτραχος ἀμπετάσας ὠχρὸν
σῶμα
δέμας ὕδατι λευκῷ

βρεχόμεναι αἱ
Δευόμεναι δὲ τρίχες, πλῦστο

ν βάρος ἦσαν ἐπαυτῷ·
φθειρόμενος τοιούτους ἔειπε λό
Ὕδατι δ' ἀλλύμενος, τοίους ἐφθέ
γγους
θεί ξατο μύθους·
ἐυ λαθίεις μύας ὦ
Οὐ λήσεις δολίως φυσίγναθε
πράξας
ταῦτα ποιήσας,
ἐπιβάτην ἀπολύσας
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος
καθά
ὡς τ' ἀπὸ πέτρης
γῇ κρείττων
Οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων
ὑπῆρχες ὦ
ἦσθα κάκιστε,
ἐν τῷ παλαίστρᾳ
παγκρατίωτε πάλητε· καὶ εἰς
ἀπατίσας
δρέμον· ἀλλὰ πλανήσας

ἐις ὕδωρ μ' ἔρριψας ἔχει θεὸς
ἐκδικητικὸν ὀφθαλμὸν
ἔκδικον ὄμμα

τιμορίαν ἀνταπόδοσιν
ποινὴν τ᾽ ἀντέκτισιν τόρθην,
ὅς τις σοι
ὅς κ᾽ ἀποδώσει
ἕνεκα τούτων τιμωρίσουσι
Τοῖς δὴ, τίσουσί σε μυῶν στρα
ἐκφύγοις
τός· οὐ δ᾽ ὑπαλύξεις·
λέξας ἐξέπνευσεν τοῦ
ὡς ειπὼν ἀπέπνευσεν ἐφ᾽ ὕδατι·
τοῦτον ἐθεάσατο
τὸν δὲ, κατεῖδε
ὁ λείχων τὰ πινάκια τὰ χείλη
Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμε
καθεζόμενος αῖς
νος μαλακῆσι
δὴ ταχύτατος τοῦ θανάτου
Καὶ ῥα κρατερώτατος μυρας
μηνητὴς
μυσὶν ἄγγελος ἦλθε·
χαλεπὸν ἐθρήνει
Δεινὸν δ᾽ ἐξολόλυξε· δραμὼν δ᾽
ἔλεξε τοῖς
ἤγγειλε μύεσσι.
ἐπεὶ τὸν θάνατον ἦλθεν ὀρ
ὡς δ᾽ ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χό
γὴ χαλεπὸς
λος αἰνὸς ἅπαντας

ἰδίοις προσέταξαν
Καὶ τότε κηρύκεσσι ἐφῆς ἐκέλευ
ὑπὸ τῃ ἠοῖ
σαν ὑπ' ὄρθρον
τὴν συνάθροισιν
Κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα
τὸν ἄρτον τρώγοντες
τρωξάρταο,
τοῦ τοῦ ἀθλίου τοῦ
πατρὸς δυστήνου ψιχάρπαγος
ὅς τις
: ὃς κατὰ λίμνην
ἐξηπλωμένος τὸ σῶμα
Ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸς δέμας·
τὰ σκέλη
οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ὑπάρχει ἐνταῦθα ὁ ἄθλιος ἐ
Ἦν ἤδη τλήμων· μέσσῳ δ' υπε
πλεε
νήχετο πόντῳ
πει ἀγωνιζόμενοι πρωΐα
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ

, πρῶτος ἀνέστη
ὁ ὀργιζόμε
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμε
νος ἔλεγξε λόγον
νος εἶπε τε μῦθον

γνώριμοι μόνοσ
Φίλοι· εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ
ἔπαθον
πολλὰ πεπόνθειν
τῶν ἡ βλάβη
ἐκ βατράχων, ἀλλ᾽ ἡ πεῖρα
κατεσκεύασαι
πάντεσσι τέτυκται
ὑπάρχω ἀρτίως ταπεινὸς ἐπει
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς ἐπεὶ τρεῖς
δὴ ἀπώλεσα
παῖδας ὄλεσα
παῖδα ἐφόνευσεν
Καὶ τὸν μὲν πρῶτον, κατέκτανεν

ἁρπάξασα
μισητὸσ κάτη τρύπας ἐκτὸς
ἔχθισοσ γαλέη τρώγλης ἐκτο
λαβοῦσα
ἐθεν ἑλοῦσα
ἐκ δευτέρου ἄγριοι σκληροὶ ἐφό
τὸν δ᾽ ἄλλον πάλιν, ἄνδρεσ ἀ
νευσαν
πηνέες εἰς μόρον ἔκταν
παραδοξοτέραις θάνατον
καινοτέραισ τέχναις ξύλινον μό

ρον ἐυρόντεσ

.ii. i.

ἥντινα ὀνομάζουσι
Ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέ-

φθαρτικὴν ὑπάρχουσαν
τειραν ἐοῦσαν

ὑπῆρχεν ἄγαν ἠγαπημένος
Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μη-

τῇ συνετῇ
τέρι κεδνῇ,

Τοῦτον ἀπέπνιξε φυσίγναθος

κομίσας
ἐς βυθὸν ἄξας·

λέξας κατέπεισεν ἁρματόνε
Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλί-

σθαι
ζεσθαι ἅπαντας.

ταῖς ἄντζαις
Κνημῖδας μὲν πρῶτον περὶ κνή-

μησιν ἔθηκαν

σχίσαντες κούκους
Ῥήξαντες κυάμους χλωρούς,

τὰς ἄντζας ἔκρυπτον
κνήμας ἐκάλυπτον

ἐκεῖνοι
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες

κατέφαγον
κατέτρωξαν

σκουτάριον ὑπῆρχε τοῦ
ἅπαις δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφ
δὴ κοντάριον
αλον· ἡ δὲ νυ λόγχη,
μακραὶ
εὐμήκεις βελόναι, παςχάλ
τοῦ πολέμου
κεον ἔργον ἄρηος
τὸ κασίδιον ὁ φλοιὸσ
Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κρο
τοῦ
τάφοισ ἐρεβίνθου
λωρίκια ἐν καλάμοις τεταμέ
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοςεφέω
νων δερμάτων
ν ἀπὸ βυρσῶν·
ἐκ ἐπιςημονικῶς
Οὓς γαλέην δείραντες ἐπιςαμέν
ως ἐποίησαν
κατὰ τούτων καθοπλισμένοι
Οὕτω μὲν μῦεσ ἦσαν ἔνοπλοι·
ἐπεὶ εἰς νοῦν ἔβαλον
ὡς δ' ἐνόησαν
ιο ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕ
τόπον
δατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
.ii. ii.

συνῆγον τοῦ τοῦ
ἐλθόντες βουλὴν συνάγον πολὲ
σκληροῦ
μοιο κακοῖο.
νοουμένων τῶν βατραχων
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἢ
ὁποῖος ὁ λόγος
ςάσις, ἢ τὶς ὁ μῦθος;
πλησίον βαςάζων τὴν
Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων

ῥᾶυδον μετὰ χερσὶ
τοῦ γλύφοντος τὸν τυρὸν τοῦ με
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος
γαλοψύχου ἐμβαίνειν εἰς τὰς χύ
ἐμβασίχυτρος τρας
μηνύων τὴν ὀλεθρίαν φήμην
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν
τοιαῦτα
φάτην· εἶπε δὲ τοῖα
ὦ οἱ ὑμῖν ὀργισθέντεσ
Βάτραχοι· μῦεσ ὕμμιν ἀπει
ἀπέςελλον
λήσαντες ἔπεμψαν
λέξασθαι ἀρματόνεσθαι τον
εἰπεῖν ὁπλήζεσθαι, ἐπὶ πόλε

μόντε μάχηντε

ἐθεάσαντο
εἶδον γὰρ καθ᾽ ὕδωρ ψιχάρπαγα
ὅντινα ἐφόνευσεν
ὅνπερ ἔπεφνεν
ὁ ὁ ὁ
Ὑμέτερος βασιλεὺσ Ψυσίγνα

θοσ· ἀλλὰ μάχεσθε,
κάλλιστοι
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες
γεγόνατε
γεγάατε
οὕτως λέξασ ἐσιώπησεν ὁ
Ὡς εἰπὼν, ἀπέφηνε λόγοσ δ᾽ εἰς
εἰσὰ ὦτα τῶν ποντικῶν
οὔατα μυῶν
τὰς γνώσεισ
εἰσελθὼν, ἐτάραξε φρένασ
τῶν τῶν ἀλαζόνων
βατράχων ἀγερώχων
ὀργιζομένων τῶν βατράχων
Μεμφομένων δ᾽ αὐτῶν, Φυσί
ὁ ἐγερθεὶσ
γνάθος εἶπεν ἀναστὰσ·
ἐφόνευσα τὸν
ὦ φίλοι· οὐκ ἔκτανον ἐγὼ μῦν·
ἐθεασάμην
οὐδὲ κατεῖδον

.ii. iii.

ὁποῖον φίλον ἀπέκατο φθ
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλείμεν
 ειρόμενον καταλείψειν
 ον καταλείπειν
ἐπεισῆλθεν εἰς τὸ βάραθρον τῆς
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, ᾗ ἀλέυα
 ᾗ ἐξέφυγε τὴν μοῖραν τὴν μαυ
 το κῆραν μέλαιναν
ἐ ὁ ψιχάρπαξ ἐρρίφθη ἐ
Κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπ7
 ἐξηπλωμένος εὐθέως ἐπὶ τὸ
 ιος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ·
κατεκράτει φθειρόμενος τοὺσ
Καὶ χεῖρασ ἔσφιγγε ᾗ ὀλλύμενος
 ὀδόντας
 κατέτρυζε
κατήρχετο ἐπὶ
πολλάκις μὲν κατέδυνεν ἐφ ὕδα
 πάλιν
 τι· πολλάκι δ αὖτε
 ἀνήρχετο τὸν θάνατον
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' ου
 ἐυχ υπῆρχεν ἐκφυγεῖν
 κ' ἦν ὑπαλύξαι
οὐρὰν κατ' ἀρχὰς τῶ
ἀρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδατι
 καθὰ
 ἤυτε κώπην

κινῶν εὐχὴν ποιούμενος τοῖς

Ζύρων εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ

γιω ελθεῖν

Γαῖαν ἱκέσθαι

τοῖς μελάσι ἐποντίζετο

Ὕδασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο·

ἔλεγε

πολλὰ δ' ἐβόα

τοιοῦτον εἶπε λόγον τοῦ

Καὶ τοῖον φάτο μῦθον· ἀπὸ σό

ματος δ' ἀγόρευσεν

τοιουτοτρόπως ῥάχοις ἔφερε

Οὐχ' οὕτω νώτοισιν ἐβάςασε φ

βάρος του

όρτον ἔρωτος

ὁ ὅποτε διὰ μέσον

Ταῦρος ὅτ' εὐρώπην διὰ κύμα

τῆς θαλάσσης τὴν

τος ἦγ' ἐπὶ κρήτην,

οὕτως ἐξαπλώσας ἐπὶ ῥάχιον

ὡς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον

ἔφερε

ἦγεν ἐς οἶκον

ὁ ἀνατείνας κίτρινον

Βάτραχος ἀμπετάσας ὠχρὸν

σῶμα

δέμας ὕδατι λευκῷ

βρεχόμεναι αἱ
Δευόμεναι δὲ τρίχες, πλεῖστο

ν βάρος ἦσαν ἐπαυτῷ·
φθειρόμενος τοιούτους ἔπε λἰ
Ὕδατι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέ
γους
θεῖξατο μύθους·
ὀυ λαθέεις μύασ ὦ
Ὀυ λήσεις δολίως φυσίγναθε
πράξας
ταῦτα ποιήσας,
ἐπιβάτην ἀπολύσας
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος
καθὰ
ὡς τ' ἀπὸ πέτρης
γῆν κρείττων
Ὀυκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων
ὑπῆρχες ὦ
ἦσθα κάκιστε,
ἐν τῷ παλαίστρα
παγκρατίωτε πάλητε· καὶ εἰς
ἀπατίσας
δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας

ἐις ὕδωρ μ' ἔρριψας ἔχει θεὸς
ἐκδικητικὸν ὀφθαλμὸν
ἔκδικον ὄμμα

τιμορίαν ἀνταπόδοσιν
ποινlὼ τ' ἀντέκτίσιντὸ ὀρθὴν,
ὅς τις σοι
ὅς κ' ἀποδώσει
ἕνεκα τούτων τιμωρίσουσι
Τοῖς δὴ, τίσουσί σε μυῶν στρα
ἐκφύγοις
τὸς· οὐ δ' ὑπαλύξεις·
λέξας ἐξέπνευσεν τοῦ
ὡς ἐιπὼν ἀπέπνευσεν ἐφ' ὕδατι·
τοῦτον ἐθεάσατο
τὸν δὲ, κατεῖδε
ὁ λείχων τὰ πινάκια τὰ χείλη
Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμε
καθεζόμενος αἶς
νος μαλακῆσι
δὴ ταχύτατος τοῦ θανάτου
Καὶ ῥα κραιπνότατος μοιρας
μηνητὴς
μυσὶν ἄγγελος ἦλθε·
χαλεπὸν ἐθρήνει
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε· δραμὼν δ'
ἔλεξε τοῖς
ἤγγειλε μύεσσι.
ἐπεὶ τὸν θάνατον ἦλθεν ὀρ
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χό
γὴ χαλεπὸς
λος αἰνὸς ἅπαντας

ἰδίοις προσέταξαν
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἐρῖς ἐκέλευ
ὑπὸ τῇ ἠοῖ
σαν ὑπ' ὄρθρον
τὴν συνάθροισιν
Κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα
τὸν ἄρτον τρώγοντος
τρωξάρταο,
τοῦ τοῦ ἀθλίου τοῦ
πατρὸς δυστήνου ψιχάρπαγος
ὅς τις
ὃς κατὰ λίμνην
ἐξηπλωμένος τὸ σῶμα
Ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸς δέμας·
τὰ χεῖλη
οὐδὲ παρ' ὄχθας
ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ὁ ἄθλιος ἔ
Ἦν ἤδη τλήμων· μέσσῳ δ' ὑπε
πλεε
νήχετο πόντῳ
πει ἀγωνιζόμενοι πρωΐα
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ
, πρῶτος ἀνέστη
ὁ ὀργιζόμε
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμε
νος ἔλεγξε λόγον
νος εἶπέ τε μῦθον·

γνώριμοι μόνοσ
Φίλοι· εἰ καὶ μοῦνός ἐγὼ κακὰ
ἔπαθον
πολλὰ πεπόνθειν
τῶν ἡ βλάβη
ἐκ βατράχων, ἀλλ᾽ ἡ πεῖρα
κατεσκέυαςαι
πάντεσσι τέτυκται
ὑπάρχω ἀρτίως ταπεινὸς ἐπει
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς ἐπεὶ τρεῖς
δὴ ἀπώλεσα
παῖδας ὄλεσα
παῖδα ἐφόνευςεν
Καὶ τὸν μὲν πρῶτον, κατέκτανεν

ἁρπάξασα
μισητὸσ κάτη τρύπας ἐκτὸς
ἔχθιςοσ γαλέη τρώγλης ἐκτὸ
λαβοῦσα
ἑλοῦσα
ἐκ δευτέρου ἄγριοι σκληροὶ ἐφό
τὸν δ᾽ ἄλλον πάλιν, ἄνδρεσ ἀ
νευσαν
πηνέες εἰς μόρον ἔκταν
παραδοξοτέραις θάνατον
καινοτέραισ τέχναις ξύλινον μό

ρον ἐυρόντεσ

.ii. i.

ἥντινα ὀνομάζουσι
Ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέ-

φθαρτικὴν ὑπάρχουσαν
τειρὰν ἐοῦσαν

ὑπῆρχεν ἄγαν ἠγαπημένος
Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μη-

τῇ συνετῇ
τέρι κεδνῇ,

Τοῦτον ἀπέπνιξε φυσίγναθος

κομίσας
ἐς βυθὸν ἄξας·

λέξας κατέπεισεν ἁρματόνε
Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλί-

σθαι
ζεσθαι ἅπαντας.

ταῖς ἄντζαις
Κνημῖδας μὲν πρῶτον περὶ κνή-

μησιν ἔθηκαν

σχίσαντες κούκους
Ῥήξαντες κυάμους χλωρούς,

τὰς ἄντζας ἔκρυπτον
κνήμας ἐκάλυπτον

ἐκεῖνοι
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες

κατέφαγον
κατέτρωξαν

σκουτάριον ὑπῆρχε τοῦ

ἀπὶς δ' ἰῶ λύχνου τὸ μεσόμφ

δὴ κοντάριον

αλον· ἡ δέ νυ λόΓχη,

μακραὶ

εὐμήκεις βελόναι, παΓχάλ

τοῦ πολέμου

κεον ἔργον ἄρηος

τὸ κασίδιον ὁ φλοιὸσ

Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κρο

τοῦ

τάφοισ ἐρεβίνθου

λωρίκια ἐν καλάμοις τεταμέ

θώρηκας δ' εἶχον καλαμοςεφέω

νων δερμάτων

ν ἀπὸ βυρσῶν·

ἐκ ἐπιςημονικῶς

Οὓς γαλέῃ δείραντες ἐπιςαμέν

ως ἐπόιησαν

κατὰ τούτων καθοπλισμένοι

Οὕτω μὲν μῦεσ ἦσαν ἔνοπλοι·

ἐπεὶ εἰς νοῦ ἔβαλον

ὡς δ' ἐνέησαν.

ιό ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ

Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕ

τόπον

δατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον

.ii. ii.

ἥντινα ὀνομάζουσι
Ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέ-

φθαρτικὴν ὑπάρχουσαν
τειραν ἐοῦσαν

ὑπῆρχεν ἄγαν ἠγαπημένος
Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μη-

τῇ συνετῇ
τέρι κεδνῇ,

Τοῦτον ἀπέπνιξε Φυσίγναθος

κομίσας
ἐς βυθὸν ἄξας·

λέξας κατέπεισεν ἁρματόνε
Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλί-

σθαι
ζεσθαι ἅπαντας.

ταῖς ἄντζαις
Κνημῖδας μὲν πρῶτον περὶ κνή-

μησιν ἔθηκαν

σχίσαντες κούκους
Ῥήξαντες κυάμους χλωρούς,

τὰς ἄντζας ἔκρυπτον
κνήμας ἐκάλυπτον

ἐκεῖνοι
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες

κατέφαγον
κατέτρωξαν

σκουτάριον ὑπῆρχε τοῦ
ὑπις δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφ
δὴ κοντάριον
αλον· ἡ δέ νυ λόγχη,
μακραὶ
εὐμήκεις βελόναι, παγχάλ
τοῦ πολέμου
κεον ἔργον ἄρηος
τὸ κασίδιον ὁ φλοιὸς
Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κρο
τοῦ
τάφοις ἐρεβίνθου
λωρίκια ἐν καλάμοις τεταμέ
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοςεφέω
νων δερμάτων
ν ἀπὸ βυρσῶν·
ἐκ ἐπισημονικῶς
Οὓς γαλέην δείραντες ἐπισαμέν
ὡς ἐποίησαν
κατὰ τούτων καθοπλισμένοι
Οὕτω μὲν μῦες ἦσαν ἔνοπλοι·
ἐπεὶ εἰς νουῦ ἔβαλον
ὡς δ' ἐνέησαν
ιο ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὑ
τόπον
δατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
.ii. ii.

συνῆγον τοῦ τοῦ
ἐλθόντες βουλὴν συνάγον πολὲ
σκληροῦ
μοιο κακοῖο.
νοουμένων τῶν βατράχων
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ
ὁποῖος ὁ λόγος
στάσις, ἢ τίς ὁ μῦθος;
πλησίον βαστάζων τὴν
Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων

ῥάυδον μετὰ χερσὶ
τοῦ γλύφοντος τὸν τυρὸν τοῦ με
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος
γαλοψύχου ἐμβαίνειν εἰς τὰς χύ
ἐμβασίχυτρος τρας
μηνύων τὴν ὀλεθρίαν φήμην
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν
τοιαῦτα
φάτην· εἶπε δὲ τοῖα
ὦ οἱ ὑμῖν ὀργισθέντεσ
Βάτραχοι· μῦεσ ὔμμιν ἀπει
ἀπέστελλον
λήσαντες ἔπεμψαν
λέξασθαι ἁρματόνεσθαι τον
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι, ἐπὶ πόλε

μόντε μάχηντε

ἐθεάσαντο
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα
ὅντινα ἐφόνευσεν
ὅνπερ ἔπεφνεν
ὁ ὁ ὁ
Ὑμέτερος βασιλεὺσ Φυσίγνα

θοσ· ἀλλὰ μάχεσθε,
κάλλιστοι
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες
γεγόνατε
γεγάατε
οὕτως λέξασ ἐσιώπησεν ὁ
Ὡς εἰπὼν, ἀπέφηνε λόγοσ δ' εἰς
ἐστὰ ὦτα τῶν ποντικῶν
οὔατα μυῶν
τὰς γνώσεισ
εἰσελθὼν, ετάραξε φρένασ
τῶν τῶν ἀλαζώνων
βατράχων ἀγερώχων
ὀργιζομένων τῶν βατράχων
Μεμφομένων δ' αὐτῶν, φυσί
ὁ ἐγερθεὶσ
γνάθος εἶπεν ἀναστὰσ·
ἐφόνευσα τὸν
ὦ φίλοι· οὐκ ἔκτανον ἐγὼ μῦν·
ἐθεασάμην
οὐδὲ κατεῖδον

ii. iii.

συνῆγον τοῦ τοῦ
ἐλθόντες βουλὴν συνάγον πολὲ
σκληροῦ
μοιο κακοῖο.
νοουμένων τῶν βατράχων
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἢ
ὁποῖος ὁ λόγος
στάσις, ἢ τὶς ὁ μῦθος;
πλησίον βαστάζων τὴν
Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων

ῥάυδον μετὰ χερσὶ
τοῦ γλύφοντος τὸν τυρὸν τοῦ με
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος
γαλοψύχου ἐμβαίνειν εἰς τὰς χύ
ἐμβασίχυτρος τρας
μηνύων τὴν ὀλεθρίαν φήμην
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν
τοιαῦτα
φάτην· εἶπε δὲ τοῖα
ὦ οἱ ὑμῖν ὀργισθέντεσ
Βάτραχοι· μῦεσ ὔμμιν ἀπει
ἀπέστελλον
λήσαντες ἔπεμψαν
λέξασθαι ἀρματόνεσθαι τον
εἰπεῖν ὁπλήζεσθαι, ἐπὶ πόλε

μόντε μάχηντε

ἐθεάσαντο
εἶδον Γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα
ὄντινα ἐφόνευσεν
ὅνπερ ἔπεφνεν
ὁ ὁ ὁ
Ὑμέτερος βασιλεὺσ φυσίΓνα

θοσ· ἀλλὰ μάχεσθε,
καλλιςοὶ
Ὅιτινες ἐν βατράχεισιν ἀριςῆες
γεγόνατε
γεγάατε
οὕτως λέξασ ἐσιώπησεν ὁ
Ὡς εἰπὼν, ἀπέφηνε λόγοσ δ' εἰς
εςὰ ὦτα τῶν ποντικῶν
οὔατα μυῶν
τὰς γνώσεισ
εἰσελθὼν, ετάραξε φρένασ·
τῶν τῶν ἀλαζώνων
βατράχων ἀγερώχων
ὀργιζομένων τῶν βατράχων
Μεμφομένων δ' αὐτῶν, φυσί
ὁ ἐγερθεὶσ
γναθος εἶπεν ἀνασὰσ·
ἐφόνευσα τὸν
ὦ φίλοι· οὐκ ἔκτανον ἐγὼ μῦν·
ἐθεασάμην
οὐδὲ κατεῖδον

ii. iii.

φθειρόμενον   ἀληθῶς
Ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη

τιν

παίζων περὶ λίμνην,

τὰς κολυμβήσεις
Νήξεις βατράχων μιμούμενος

οὗτοι οἱ λίαν κακοὶ
οἱ δὲ κάκιστοι

κατὰ τὸ παρὸν   αἰτιῶνται τὸν
Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον

μὴ ἔχοντα αἰτίαν φέρε
ἀλλάγε βουλὴν

ἐφεύρωμεν ἵνα τοὺς ποντικοὺς
ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας

φθείρωμεν
ἐξολέσωμεν

διὰ τοῦτο γὰρ   εἴπω καθὰ φαί
Τοὶ γὰρ, ἐγὼν ἐρέω· ὥς μοι δοκεῖ

νεται ὑπάρχειν καλὰ
εἶναι ἄριστα

καλλωπίσαντες ἅρμασι
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοι

ς σῶμεν ἅπαντες

ἐστὶ   ὁ τόπος
ἄκροις παρ τείχεσιν, ὅπου

κατάκρημνος ὁ χῶρος

ὁπηνίκα ἥμας

Ἡνίκα δ' ὁρμηθέντεσ ἐφ' ἡμέας

ἐξέλθωσι,

ἁψάμενοι κασιδίων ἐπεὶ

Δραξάμενοι κορύθων, ὅππως

πλησίον

σχεδὸν ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς

τοὺς μῦας ταῖς κορίθοις

ἐς λίμνlω αὐτοὺσ σιω ἐκείναισ ἐυθὺ.

βάλωμεν.

τοιουτοτρόπως

Οὕτω γὰρ πνίξαντεσ ἐκείνουσ.

τοὺς ἀτέχνους

τοὺσ ἀκολύμβους

χαρμονικῶς

Στήσωμεν εὐθύμως τὸ μυοκτό

ἐνταῦθα νίκην

νον ὧδε τρόπαιον.

οὕτως κατέπεισεν οἰκονο

Ὣς εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλί

μεῖσθαι

ζεσθαι ἅπαντας.

ἐν τοὺς πόδας

Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας

τὰς ἰδίας περιεκάλυψαν

ἑὰσ ἀμφ' ἐκάλυψαν

.ii. iiii.

λωρίκια
Θώρηκας δ' εἶχον καλλῶν χλο
των
ερῶν ἀπὸ σεύτλων
σκουτάρια
Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν, εις ἀ
καλῶς κατεσκεύασαι
ασπίδας εὖ ἤσκησαν
δόρυ ὀξύβρουλον βατραχῳ
Ἔγχος δ ὀξύσχοινος ἑκάστῳ
ἥρμοστο
μακρὸς ἀρήρει
ὄστρακα
Καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἑκά
τὰς κεφαλὰς
λυπτε κάρηνα
ὁπλισθέντεσ ἵσαντο
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις
τὰ χείλη ἄις
ὑψηλῆσι
κρατουῦτεσ τὰς ἐγεμίζοντο
Σείοντεσ λόγχας· θυμοῦ δ' ἐμ
πάντεσ
πιπληντο ἕκαστος·
ὁ πυσ
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν
λαμπρὸν
ἀστερόεντα,

πλῆθος

Καὶ πολέμου πληθὺν δεῖξας
ἰσχυρούς
κρατερούς τε μαχητάς
καὶ

Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγ
βαστάζοντας
χεῖα μακρὰ φέροντας
ὁποῖος ὁρμᾶται

Οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται
τῶν
ἠδὲ γιγάντων,
γλυκὺ ἠρώτησε,

ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βα
βοηθοὶ
τράχοισιν ἀρωγοὶ
τοῖς δαμαζομένοις καὶ πρὸς

ἢ μυσὶ τειρομένοισι· καὶ πρός
τῇ ἀθηνᾷ
εἶπεν ἀθήνη
ποντικοῖς

ὦ θύγατερ μυσὶν ἆρα βοηθήσου
ἔρχῃ
σα πορεύῃ
ναὸν πηδῶσιν

Καὶ γάρ σου κατα νηὸν σκιρτῶσιν
οἱ μῦες
ἅπαντες

τῷ τῶν κρεῶν καπνῷ εὐφραι
Κνίσσῃ τερπόμενοι· καὶ ἐδέσμα
νόμενοι ποικίλοις
σι παντοδαποῖσιν·
οὕτως εἶπεν ὁ
Ὥς ἄρ᾽ ἔφη κρονίδης· καὶ δὴ πρα
η
σέειπεν ἀθλωή·
ζεῦ ποτὲ τοῖς
ὦ πάτερ· οὐκ ἂν πώποτε μυσὶ
δαμαζομένοις
τειρομένοισιν·
ἔλθω βοηθὸς
ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς· ἐπεὶ κα
ἔπραξαν
κὰ πολλά μ᾽ ἔοργαν

Στέμματα βλάπτοντες, καὶ
τὰς κανδήλας
λύχνους εἵνεκ᾽ ἐλαίου
ὃ μέλλω εἰπεῖν ἐλύπησε
Τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας·
ὁποῖα ἔπραξαν
οἷα μ᾽ ἔοργαν
ἱμάτιον κατέφαγον
Πέπλον μου κατέτρωξαν· ὃν
ὄντινα κοπιάσασα
ἐξύφανα καμοῦσα

ἀνέμης
ἐκ ῥοδάνης λεπῆς· καὶ στήμονα
ἔκλωσα
λεπὸν ἔνησα
τρύπας ἐποίησαν
Καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν· ὁ δ᾽ ηπή
ῥάπτης
της μοι ἐπέση
τὸ μέρος τοῦ πανίου ἀπαιτεῖ
καὶ πολύ με πράσσει· τούτου
ἕνεκεν ὠργίσθην αὐτῖς
χάριν ἐξώργισμαι
δανεισαμένη ὑφάδιον
χρησαμένη γὰρ ὕφηνα· καὶ οὐκ ἔ

χω ἀνταποδοῦναι
ἀπαιτεῖ
Καὶ πράσσει με τόκον, τά τ᾽ ἐρί
τοῖς θεοῖς
πονον ἀθανάτοισιν
οὕτως
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς βατράχοισιν ἀρῆ
βοηθεῖν
γέμεν οὐκ ἐθελήσω
κατὰ τὰς
εἰσὶ γὰρ οὐδ᾽ αὐτοὶ φρένας ἔμ
στερεοὶ πρότερον
πεδοι· ἀλλά με πρώην

ἀνερχομένην κό
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λί
πον ἐπλήσθlω
lω ἐκοπώθlω,
χρήζουσαν ταραχlὼ
Ὕπνου δεομένην, οὐκ εἴασαν
ποιοῦντες
θορυβοῦντες,
καμῦσαι
Οὐ δ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄ
ἄγρυπνος
ὕπνος κατεκείμην
πονοῦσα
Τlὼ κεφαλlὼ ἀλγοῦσα, ἕως ἐ
ὁ πετηνὸς
φώνησεν ἀλέκτωρ

ἀλλ' ἄγε δὴ παυσώμεθα θεοὶ
βοηθεῖν
τούτοισιν ἀρήγειν,
μήπω ἡμῶν
Μή κέτις ἡμείων τρωθῇ βέλει
ἐξεῖ
ὀξυόεντι
πλησίον μαχεσάμενοι
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, εἰ καὶ θεὸς
ἐξεναντίας
ἀντίον ἔλθοι,

ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εὐφραινόμεθα
Πάντεσ ὁπόθεν τερπόμεθα
μάχλω βλέποντεσ
δῆριν ὁρῶντεσ·
οὕτως εἶπε ταύτῃ πάλιν ἐπεὶ
Ὣς δὲ ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθον
θοντο
το θεοὶ ἄλοι·
ὁμοίως συνηθροισμένοι
Πάντεσ ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέ
τόπον
ες εἰς ἕνα χῶρον
οἱ
Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλ
κρατοῦντεσ
πίλας ἔχοντεσ·
μέγαν τοῦ τὸν
Δεινὸν ἐσάλπιξαν πολέμου κλύ

πον· ὁπόθεν δὲ
ὁ υἱὸς τοῦ κρόνου σημεῖον
ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρασ
τοῦ
πολέμοιο κακοῖο
ὁ βάτραχος ἀπὸ τοῦ
Πρῶτος δ' ὑψιβόας λειχήνορα,
τιῶ οὐρὰν ἠκόντισε ξίφει
ὄυτα σε δουρί,

τῶν μυῶν
ἐςαότ' ἐν προμάχοις κατὰ γα

στέρα ἐσ μέσον ἧπαρ
κατέπεσεν ἔμπροσθεν
Καδδ' ἔπεσε πρηνὴς, ἀπα
τρίχας
λὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρασ
ἐκτύπησεν
Δούπησεν δὲ πεσὼν ἀράβησε δὲ
τὰ ὅπλα
τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
ἔτρωσε
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκό

ντησε πηλείωνα
ἐκείνου ἰσχυρὸν ἔγχος
Πῆξεδ' ἐνὶ στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ·

τόνδε πεσόντα,
ἔλαβε μόρος
εἷλε μέλας θάνατος· ψυχὴδ' ἐκ
ἐπέτασε
σώματος ἔπτη
ὁ ἐφόνευσε τρώσας ψυχῶ
Σευτλαῖος δ' ἄρ ἔπεφνε βαλὼν
τὸν
κέαρ ἐμβασίχυτρον

ὁ τὸν ἄρτον ἐσθίων ὁ πολὰς φω
ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον κα

νὰς ἀφιεὶς κατὰ τὴν κοιλίαν
τα γαστέρα τύψεν,

ἔπεσεν ἔμπροσθεν
Ἤριπε δὲ πρηνὴς ψόχη δὲ λέων

ἐπέτασε
ἐξέπλη

ὁ ἐπεὶ ἐθεάσατο φθει
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολύ

ρόμενον τὸν
μενον πολύφωνον,

οὗ τοῦ
Τρωγλοδύτου ἀπαλοῖο δι αὐ

ἔκρουσεν
χένος τρῶσεν ἐπίφθη

τὸν λύπη ἔλαβε
ὠκυμέδου δ' ἄχος εἷλε καὶ ἤλα

ταχεῖ
σεν ὀξεῖ σχοίνῳ,

ἔσυρε τὸ κοντάριον ὄπισθεν
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον

ἐπεὶ
ὡς δ' ἐνόησε

ἀπὸ τοῦ τρώγειν τοὺς κόστους
Κωστοφάγον φεύγοντα, βαθεί

ἔπεσεν ἐπὶ τὰ χείλη
αις ἔμπεσεν ὄχθαις

ούτως ἔπαυε τῆς ἔτρωσε
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης· ἀ

λλ' ἤλασεν αὐτὸν
κατέπεσεν οὐκ ἀνέςη ἐ
Κάππεσε δ' οὐκ ἀνένευσε· βά
ἐν τῷ ἡ
πλετο δ' αἵματι λίμνη,
ὁ τρωγλοδύτης τὸν ἐ
πορφυρέω· αὐτὸς δὲ παρ' ἠἴον' ἐ
ξηπλώθη
ξταενύσθη
ἀὼς διεγειρόμενος
χορδῇσι λιπαρῇσι τ' ἐπορνύμε

νος λαγόνεσσι
ἐν ταῖς χείλεσιν ἐφό
Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθ
νευσεν
αις ἐξενάριξε
τὸν θεασάμενος ὁ
Πτερνογλύφον δ' ἐσιδὼν καλα

μίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν
ἐπήδησε τὸ σκουτάριον
Ἧλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν
ἀφεὶς
ἀσπίδα ῥίψας

τὸν ἐφόνευσεν ἄψογος
Φυτραῖον δ' ἂρ ἔπεφνεν ἀμύ
ο
μων ἐμβασίχυτρος
χειροπλήθω λίθω κρούσας
χερμαδίω πλήξας κατὰ βρέγ
ἐπάνω τοῦ ἀπαλοῦ ὁ μυελὸς
ματος· ἐγκέφαλος δὲ,
μυτῶν ἐφοβήθη ἐφύρετο
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε παλάσσετο
τῇ γῇ
δ' αἵματι γαῖα
τὸν λείχοντα τὰ πεινάκια ἐφό
Λιχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύ
νευσεν ἄψογος ὁ ἔχων τὴν κοίτην
μων βορβοροκόιτης,
ξίφει ὁρμήσας πόσ ὀφ
ἔγχε ἐπαίξας· τόνδε σκότος ὅς
θαλμοὺσ
σ' ἐκάλυψε
ὁ θεασάμενος
Πρασσαῖος δ' ἐπιδὼν, ποδὸς
ἔσυρε τὸν λειχοπείνακα
εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα
τῇ
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας
διὰ τῆς χειρὸς τὸν τράχηλον
χειρὶ τένοντα

ὁ ἐβοήθει τῶν φίλων
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρῳ πέρι
καθ' ὑπερβατὸν
τεῶν ἰόντων
ἔτρωσε τὸν ἀκμὴν γῆς
Καὶ βάλε πρασαῖον, μήπω Γαίης
ἐπερχόμενον
ἐπιβάντα,
ἔπιπτε αὐτῷ ἔμπροσθεν εἰς τὸν
Πίπτε δὲ οἱ προπάροιθεν·
τόπον τοῦ ᾅδος ἀπῆλθεν
ψυχὴ δ' ἄϊδός δε βεβήκει
ὁ θεασάμενος
Κραμβοβάτης δ' ἐσιδὼν
ψιχάρπαγα χειρόβολον
πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν
καὶ τὸ πρόσωπον ἔλυψε
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε· καὶ ἐξετύ
παρ ὀλίγον
φλου παρὰ μικρὸν
ἐθυμώθη ὁ ψιχάρπαξ λαβὼν
Ὠργίσθη δὲ ἐκεῖνος· ἑλὼν δέ γε
διὰ τῆς χειρὸς τῆς ἰσχυρᾶς
χειρὶ παχείῃ,
ἐν τῷ λιβαδίῳ ἰσχυρὸν
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον,
βάρος τῆς γῆς
ὄμβριμον ἄχθος ἀρούρης,

ἐν τούτῳ τὸν
Τᾷ· βάλε κραμβοβάτην ὑπὸ
τὰ συνετρίβη
γόνατα πᾶσα δ' ἐάγη,
ἐπὶ τῇ ἀντζῃ
Κνήμη δεξιτερῇ· πέσε δ' ὁ
ἐζηπλωμένος ἐν ταῖς
πλιος ἐν κονίησι,
ὁ ἐβοήθει πάλιν
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις
ἐ κατὰ αὐτοῦ τοῦ ψιχάρπαγος
βαῖνεν ἐπαυτὸν
ἑαυτῷ τὴν
Τύψε δὲ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα·
ἐντὸς τῆς γαστρὸς
πᾶσα δὲ εἴσω
ὀξύβρευλος κάτω
Ὀξύσχοινος ἔδυνε· χαμαὶ δ' ἐ
ἐχύθησαν ὅλα
κέχυντο ἅπαντα,
τὰ ἐντὸς συρομένῳ
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δού
τῷ ἰσχυρᾷ
ρατι χειρὶ παχείῃ
ὁ ἐπεὶ ἐθεάσατο
Τρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὁ
τὰ χείλη τοῦ
χθησι ποταμοῖο·

χωλαίνων τοῦ ἀνεχώρει
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο
κατεπονεῖτο χαλεπῶς
τείρετο δ' αἰνῶς·
ἐπήδησε τὰς ἵνα
Ἥλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως
χαλεπὸν
φύγη αἰπὺν ὄλεθρον·
ὁ ἔτρωσε τὸν
Τρωξάρτης δ' ἔβαλε Φυσίγναθο
εἰς τὸν
ν, ἐς πόδα ἄκρον
τελευταῖος τῆς ἀνῆλθε
ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύ
κατεπονεῖτο χαλεπῶς
σατο· τείρετο δ' αἰνῶς
ὁ ἐθεάσατο ἡμιθανῆ
Πρασαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπ
εμπροσθεν αὐτοῦ ὄντα
νουυ προσέ ὄντα,
τῶν μυῶν ἔτρωσεν
Ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόν
κονταρίω βρουλίνω
τισεν ὀξέει σχοίνω
τὸ σκουτάριον ἐκρατήθη
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος· σχέτο δ' αὐτοῦ
ἡ ὀξύτης
δουρὸς ἀκωκή·

ἔτρωσε περικεφαλαίαν τινὰ
Τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν, ἀμύ...

μωνα καὶ τετράχυτρον.
ὁ ἔνδοξος ὁ
Δῖος ὀριγανίων· μιμούμενος
τὸν πόλεμον
αὐτὸν ἄρηα·
ὅστις ὁ ὀριγανίων ἄριστα
Ὃς μόνος ἐν Βατράχοισιν ἀρί...
ἔργα ἐποίη κατὰ τὸ πλῆθος.
στῖε καθ' ὅμιλον·
τὸν τρωξάρτην ὁ ὀριγανίων
Ὥρμησεν δ' ἄρ ἐπ' αὐτὸν· ὁ δ' ὡς
οὐκ ἐβάστασεν
ἴδεν, οὐχ' ὑπέμεινεν,
τοὺς γενναίους μύας ἦλθε
Ἥρωας κρατεροὺς· ἀλλ' ἔδυνε
ἐν τοῖς τῆς
βένθεσι λίμνης
ὑπῆρχε
Ἠνδέτις ἐν μυσὶ μεριδάρπαξ
ἄλκιμος τῶν
ἔξοχος ἄλλων·
βασιλεύοντος τοῦ τρωξάρτου
Κρίωνος φίλος· υἱὸς ἀμύμονος
τοῦ ἀψόγου
ἀρτεπιβούλου

iii. iii.

εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὁ ἀρτεπίβου
Οἴκαδ᾽ ἰὼν, πολέμοιο μεταχῆι
λες μεταλαβεῖν προσέταξεν
παῖδ᾽ ἐκέλευσεν·
ὁ ἀρτεπίβουλος ἐπαιρόμενος
αὐτὸς δ᾽ εἰσήκει γαυρούμενος
λίαν
ὡς κατὰ λίμνην
ὁ μεριδάρπαξ τῶν
ὅυτος ἀναρπάξαι βατράχων
τὸ
γένος ἐπηπείλει·
σχίσας
Καὶ ῥήξας καρύου μέσσην ῥάχιν
μερίδας
εἰς δύο μοίρας,
περιπεφραγμένως δυσὶ
Φραγδὴν ἀμφοτέροισιν ἐν ὥ
τοῖς κατὰ χεῖρας λέγω
μοις χεῖρας ἔθηκεν·
οἱ βάτραχοι φοβηθέντες ἦλ
Οἱ δὲ, τάχος δείσαντες, ἔβαν
θον τὴν
πάντες κατὰ λίμνην·
δὴ ἂν ἐπλήρωσαν
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέ
αὐτῷ δύναμις ὑπῆρχεν
γα οἱ σθένος ἦεν·

ἐὰν ταχέως ὁ τῶν
ἐι μὴ ἀρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶ
τῶν
ντε θεῶντε,
φθειρομένους τοὺς
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατρά
ἐλέησεν ὁ
χους, ὤκ]ειρε κρονίων·
σείσας τὰ τοιαύτην εἶπε
Κινήσας δὲ κάρηα, τοίω ἐφθέγ
ξατο φωνὴν
φεῦ ὄντως τις
ὢ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλ
βλέπω
λμοῖσιν ὁρῶμαι
ουκ ὀλίγον κεντᾶ ὁ
Ου μικρόν με πλήσσει μεριδάρ
ὁ ὅστις τω
παξ· ὃς κατὰ λίμνην
διέρχεται
ἅρπαξ βατράχοισιν ἀμείβεται
λίαν ταχέως
ἀλλὰ τάχιστα,
τὴν ἀθηνᾶν ἄγε πολυ
παλλάδα πέμψωμεν πολεμό
τάραχον τὸν πόλεμον
κλονον, ἢ καὶ ἄρηα
.iii. iiii.

οἵτινες αὐτὸν κρατήσουσι τῆς
Οἱ μὲν ἐπισχήσουσι μάχης· καρτε
ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα
ρόν περ ἐόντα
οὕτως εἶπεν ὁ ὁ
ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης· ἄρης δ' ἀ
ἀνταπεκρίνατο λόγον
μείβετο μῦθον·
τῆς ὦ ἡ δύναμις
Οὐ γὰρ ἀθηναίης κρονίδη σθέ
τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου
νος οὔτε γ' ἄρης
δυνήσει βοηθῆσαι
Ἰσχύσει βατράχοις ἀρηγέμεν
χαλεπὸν
αἰπὺν ὄλεθρον·
δὴ ἔλθωμεν βοηθοὶ
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγό
ἅρμα
νες ἢ τὸ σὸν ὅπλον
σεισάσθω κρατηθήσεται
Κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται
κάλλιστος
ὅς τις ἄριστος,
καθὰ ἐφόνευσεν
Ὥς ποτε καὶ καπανῆα κατέκτα
ἰσχυρὸν
νες ὄμβριμον ἄνδρα,

ἠχοῦντα
Καὶ μέγαν εὐκελάδοντα
γένη τῶν
γεία φῦλα γιγάντων·
οὕτως εἶπεν ἔπεμψε
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· κρονίδης δ᾽ ἔβαλε
καυστικὸν τὸν
ψολόεντα κεραυνόν·
καταρχὰς
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε μέγαν
ἐκίνησεν οὐρανὸν
δ᾽ ἐλέλιξεν ὄλυμπον
δὲ κατὰ πληκτικὸν
αὐτὰρ ἔπειτα, κεραυνὸν
τὸν λέγω
λέον, διὸς ὅπλον,
ἔπεμψε συστρέψας οὗτος
Ἧκεδ᾽ ἐπιδινήσας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπτα
ἀπὸ τῆς τοῦ
το χειρὸς ἄνακτος
τοὺς μύας ἠπείλησε
Καὶ πάντας μὲν ἐφόβησε, βα
ῥίψας τοῖς
λὼν ἐπὶ τοὺς δέ·
οὕτως ἔπαυε ὁ
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἀπέληγε μυῶν στρα
πλέον
τὸς· ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον

ἐθάρρει καταβαλεῖν
ἔλπετο πορθήσειν Βατρα-
τὸ τῶν πολεμιστῶν
χων γένος αἰχμητάων,
ἐκείνου ἐλέησεν
εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου Βατρα-
ὁ
χους ὤκτειρε κρονίων·
ὅς τις δὴ ἐν τοῖς βοηθοῦσι
Ὅς ῥά τότ' ἐν Βατραχομυομαχίᾳ
εὐθέως
γοῦσι Δύθυσι ἔπεμψεν·
παρελπίδα ἔχοντες νῶτα
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες
τὰ ἐν ἄκρῳ γαμψόνυχοι
ἀγκυλοχῆλαι·
λοξῶς βαίνοντες χωλοὶ ἔχον
Λοξοβάται· στρεβλοὶ ψαλιδόστο-
τες τὰ νῶτα ἄκρῳ δέρματα
μοι ὀστρακόδερμοι
φύοντες ὀστᾶ πλατίραχοι
Ὀστοφυεῖς· πλατύνωτοι, ἀπο-
λάμποντες ἐν τοῖς
στίλβοντες ἐν ὤμοις·
λοξῶς βλέποντες τὰς χεῖρας ἐκ
Βλεσοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ
τείνοντες τῶν βλέποντες
στέρνων ἐσορῶντες·

ὀκτὼ πόδας ἔχοντες δικέφαλοι

Ὀκτάποδες· δικάρηνοι· ἄχει
πολύχειρες οὔτοι καλοῦνται·

ῥέες· οἱ δὲ καλεῦνται·
καυροὶ οἵτινες

Καρκίνοι, οἳ ῥα, μυάων
ἐν τοῖς

στομάτεσσιν ἔχοπλον·
τὰς ἐκλίνοντο

Ἢ πόδας καὶ χεῖρας
τὰ κοντάρια

πλοντο δὲ λόγχαι·
τοὺς καρκίνους ἐφοβήθησαν

Τοὺς δὲ καὶ ὑπέ
ἐκαρτέρησαν

τες μύες, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔμειναν·
ἔκλιναν ἐκρίβη

ἐς δὲ φυγὴν τράποντο
ὁ τότε

δὲ ἥλιος ἤδη
τοῦ ἡ ἐνέργεια εἰς μίαν ἡμέραν

Καὶ πολέμου τελετή,
ἐπληρώθη

ρος ἐξετελέσθη,

τέλος

Τοῦ διδασκάλου κυρίου μιχαὴλ
τοῦ ἀποςόλη ςίχοι δι αὐτοὶ ἡρωι
κοὶ καὶ πολιτικοί.

ὄντως τοῖς ἀνθρώποις ἔβαλες
Μερόπεσσιν ἔθηκας ἄλληλοι

ἄπαυςον θαῦμα ὅλοις
θάμβος πᾶσιν,

μάχην ὅς τις κατεσκεύασας
Τεμήνῃ ὅς ἐτέκτανας μυῶν

καὶ τῶν
ἠδὲ βατράχων·

ῥίζαν γένη ὅλα
Τῆς σοφίης πηγωὶ φῦλα πάν

θαυμαςὸν
τα ὁμηρόντε θεῖον

των πλεῖςα
ἀνθρώπων ἀπερείσια ὀπωπάλλας

τιμῶσι
τιέουσιν·

θαυμαςὸν τοῖς
Θεῖον ἐν ἀνθρώποισι πέλεις

ὦ σοφὲ ἐποίησας
πέπραχας ἔργον

λόγος φθαρίσεται
Οὐ φάτις οὔποτ' ὀλεῖτ' ἐπὶ γαίῃ

ἐπάνω τοῦ
τ' ἠδ' ἐπὶ πόλῳ·

ἀνθρώπων γένη θαυμαςὸν
ἐι μερόπων φῦλα θεῖον ὅμηρον
ὡς θεὸν ὑμνεῖν
θεὸν δοξάζειν
ὀυ βόυλονται
Ὀυ προσίενται ἐπεὶ ψεύδει
ἀκολουθεῖ
ἔπεταίγε,
φανερον ἐιναι
ἀλλ' ἀναφανδὸν ὑπάρχειν
ἐδόξασαν
ἡμίθεον δοξασάντων
ὅντινα ὁ ὁ ἐγέννησεν
Ὅν γε μέλης καλίρους γείνατο
ἀπὸ τῆς
μελπομένης.

ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ὑοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος·
σύνθεσις ἐμοῦ λαονίκου κρητὸς
καὶ πρωτοθύτου χανίων· ἐν ἔτει
χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ὀγδοηκο
ςῷ ἕκτω· μηνὶ ἀπριλλίω ἐικοςῇ
δευτέρα, ἐις βενετίαν.

ἀρχόμενος
πάντα
τρωξάρτωο
ἐυδέπεστ' ὁ

i

φίλοι
ἀπὶς
εἶδον γὰρ
ἡνίκα

ii

Φυτραῖον
τῶ βάλε
τοῦ δ' ἔλε
εἰ μὴ γὰρ

iii

XX I

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ρχόμενος πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς·
ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα·
δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλονον ἔργον ἄρηος·
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι·
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην, τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτὲ διψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον
ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ. τὸν δὲ κατεῖδε
λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον.
Ξεῖνε· τίς εἶ. πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠϊόνα. τίς δέ σ' ὁ φύσας.
πάντα δ' ἀλήθευσον μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω.
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα.
καί με πατὴρ πηλεὺς ποτε γείνατο ὑδρομεδούσῃ,
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο.
καί σε δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων·
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἑὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο φωνήσεντε.
τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασιν,
ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.
ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κοῦρος
τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ἡ δέ νυ μήτηρ
λειχομύλη θυγάτηρ πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον.

σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐςὶν ἐν ὕδασιν αὐτὰρ ἔμοιγε
Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος. οὐδέμε λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιςος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο.
οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολλὴν σισαμῖδα
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ' ἤπατα λευκοχίτωνα.
οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος.
οὐ χρηςὸν μελίτωμα τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν.
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον ἀϋτὴν·
ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην.
οὐ δέδι' ἄνθρωπον καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα.
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα.
νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην οἵμοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα ςονόεσσαν ὅπου δολόεις πέλε πότμος.
πλεῖςον δὴ γαλέην περιδείδια ἥτις ἀρίςη.
ἣ καὶ τρωγλοδυοῦντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
οὐ τρώγω ῥαφάνας οὐ κράμβας οὐ κολοκύντας,
οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐςιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
πρὸς τάδε μειδήσας φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖνε· λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαςέρι. ἔςι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι κρονίων·
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι εὐχερές ἐςι.
αἴρω σ' ἐν νώτοισι. κράτει δέμε μή ποτ' ὄληαι,
Ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου ὁ δ' ἔβαινε τάχιςα
χεῖρας ἔχων ἁπαλοῖο κατ' αὐχένος ἅλματι κούφῳ.
καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους
νήξει τερπόμενος φυσιγνάθου. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρύων,
ἄχρηςον μετάνοιαν ἐμέμφετο τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαςέρος, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἱκέσθαι.

δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν ἠΰτε κώπην
σύρων· εὐχόμενός γε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι.
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβόα.
καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.
οὐχ' οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος· ὅτ' εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ κρήτην.
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο δεινὸν ὅραμα
ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος οὔτι νοήσας,
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ..
χεῖρας δ' ἔσφιγγεν καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
πολλάκι μὲν κατέδυσεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
λακτίζων ἀνέδυσε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ.
ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους.
οὐ λήσεις γε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας·
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης·
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε·
παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας, ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι τὸν δὲ κατεῖδε
λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι.
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον,
κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα τρωξάρταο
πατρὸς δυστήνου ψιχάρπαγος ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον.
Ὦ φίλοι· εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.

αἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς ὤλεσα παῖδας.
καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
ἐχθίστη γαλέη, πρόσγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν,
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες·
ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς·
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς εὖ τ' ἀσκήσαντες·
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν·
οὓς γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον, ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκης βελόναι, παγχάλκεον ἔργον ἄρηος.
ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.
οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνοπλοι. ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος εἰς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες, βουλὴν ξυνάγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος·
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ·
τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον.
Ὦ βάτραχοι· μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα ὃν κατέπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε. λόγος δ' εἰς οὔατα μυῶν
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
μεμφομένων δ' αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς.
Ὦ φίλοι· οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον. πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βουλὴν

ζητήσωμεν, ὅπως θανάτους μύας ἐξολέσωμεν.
τὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι στῶμεν ἅπαντες·
ἄκροις παρ χείλεσιν ὅπου καταφρημνος ὁ χῶρος.
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν.
θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων.
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν.
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.
καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔπλητο ἕκαστος.
ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητὰς
πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας·
οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ γιγάντων·
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ,
ἢ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ ἀθηναίην προσέειπεν.
Ὦ θύγατερ· μυσὶν ἦρ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σοῦ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων
Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης. τὸν δὲ προσέειπεν ἀθήνη.
ὦ πάτερ· οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπ' ἀρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν·
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα.
τρώγλας τ' ἐμποίησαν, ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη.
καὶ πράσσει με τόκους, τοῦτο χάριν ἐξώργισμαι.
χρησαμένη γὰρ ὕφηνα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὣς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω·
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρῴην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην

ὕπνου δευομένην οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι. ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν·
μήκετις ὑμμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὡς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι·
πάντες. ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἕνα χῶρον.
κἀδδ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον, οὐρανόθεν δὲ
ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' ὑψιβόας λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
ἑσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ.
κἀδδ' ἔπεσεν πρηνὴς ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυτρον.
ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.
ἤριπε δὲ πρηνὴς ψυχὴ δε μελέων ἐξέπτη.
λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον·
τρωγλοδύτην πέτρῳ μολοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς·
αὐχένα πὰρ μέσσον τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἧπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
κραμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.
ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν ἤλασε δ' αὐτὸν,
κάππεσε δ' οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ. αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊὸν ἐξετανύσθη·
χορδῇσι λιπαρῇσί τε πορνύμενος λαγόνεσσιν.
λιμνήσιος δ' ὄχθαισι τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν καλαμίνθιος εἰς φόβον ἦλθεν.
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
ὑδρόχαρις δέτε πέφνε πτερνοφάγον βασιλῆα,
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος. ἐγκέφαλος δὲ,
ἐκ ῥινῶν ἔσταζε. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
ἔγχει ἐπαΐξας. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
πρασοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε κνισοδιώκτην
ἐν λίμνη δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων·
καὶ βάλε πηλούσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ.
πίπτε δέ οἱ πρόσθεν. ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ βεβήκει.
πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρὸν
θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος. ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείη
κείμενον ἐν πεδίω λίθον ὄβριμον ἄχθος ἀρούρης·
τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερή· πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίησι.
κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν.
τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα. πᾶς δέ οἱ εἴσω
ὀξύσχοινος δῦνε. χαμαὶ δ' ἔκχυτο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένω ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείη.
σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο
σκάζων ἐκ πολέμου, ἀνεχάζετο τείρετο δ' αἰνῶς.
ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγη αἰπὺν ὄλεθρον.
τρωξάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.
ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων.
τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις ἀποκτάμεναι μενεαίνων.
πρασαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνω,
οὐδ' ἔρρηξε σάκος σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων
ἀγχέμαχος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου
ὄρχαμος αὐτὴν ἄρη φαίνων κρατερὸς μεριδάρπαξ·
ὃς μόνος ἐν μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος οἶος ἀπ' ἄλλων.
στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων
καὶ νύκεν ἐξετέλεσσεν ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε κρονίων.
κινήσας δὲ κάρη, τοίην δ' ἐφθέγξατο φωνήν.
Ὢ πόποι ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
οὐ μικρόν μ' ἔπληξε μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην

ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνων. ἀλλὰ τάχιστα
παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἠδὲ καὶ ἄρην·
οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
οὔτ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδη σθένος οὔτε ἄρηος
ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἢ τὸ σὸν ὅπλον
κινείσθω μέγα τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν.
ᾧ τιτάνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων·
ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια φῦλα γιγάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διὸς ὅπλον
ἧκ' ἐπιδινήσας. ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος
πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων.
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες ἀγκυλοχῆλαι
λοξοβάται στρεβλοὶ ψαλιδόστομοι ὀστρακόδερμοι
ὀστοφυεῖς πλατυνῶτοι ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις
βλαισοὶ χειροτένοντες ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες
ὀκτάποδες δικάρηνοι ἀχειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι. οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες οὐδ' ὑπέμειναν.
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο. ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη.
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΤΕΛΟC ΤΗC ΟΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥ
ΟΜΑ
ΧΙ
ΑC

GLOSSEMATA GRÆCA

INTERLINEARIA

Ex Tribus MANUSCRIPTIS [α. β. γ.] Collecta.

℣. 1. ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ | α. ἀρχὴν ποιούμενος τοῦ παρόντος ποιήματος. 2. ἐλθεῖν | παραγενέσθαι. 3. νέον | νεωστί. 4. δῆριν | τὴν δυνάμιν. πολεμόκλονον | τὸ ταραχῶδ (lego τὸ ταραχῶδες.) ἔργον | πρᾶγμα. ἄρηος | ϐ. τοῦ πολέμου. 6. ἀριστεύσαντες | ἀνδραγαθήσαντες. 7. γηγενέων | α. τῶν ἐκ γῆς γεγεννημένων. μιμούμενοι | ζηλοῦντες. γιγάντων | τῶν ἀνδρείων. 8. ὡς λόγος | καθὼς ἡ φήμη. ἔην | ἦν. 9. ποτέ | κατὰ τὸν καιρόν. κίνδυνον | ὄλεθρον. β. φόβον. 10. προσέθηκε | πλησίον ἔθηκε. α. προσήγγισε. γένειον | β. στόμα. 11. μελινδεῖ | α. ἔχων τὴν ἡδονὴν τοῦ μέλιτος. 12. λιμνόχαρις | ὁ ἐν ταῖς λίμναις χαίρων βάτραχος. 12. ἔπος | β. λόγιον. α. ἔπος εἶπε τοῖον. 15. γνῶθι | γνωρίσω. ἄξιον | ἀληθινόν. 16. ξεινήϊα | φιλίας. β. φιλικά. 17. Φυσίγναθος | α. ὁ φυσῶν τὰς γνάθους. 18. τιμῶμαι | δοξάζομαι. ἡγούμενος | ἀρχηγός β. βασιλεύς. 19. πηλεὺς | α ὁ πηλός. 20. μιχθεὶς | ἑνωθείς. παρ᾽ ὄχθας | εἰς τὰς ὄχθας. 21. καλόν | χρήσιμον. ἄλκιμον | γενναῖον. ἄλλων | μυῶν δηλαδή. 22. σκηπτοῦχον | ῥαβδοῦχον. ἐν πολέμοισι | ἐν ταῖς μάχαις. 23. ἄγε | δεῦρο. θᾶσσον | ταχέως. ἐὴν γενεὴν | τὴν σὴν φυλήν. 24. Ψιχάρπαξ | ὁ ἁρπάζων τὰς ψίχας· ϐ. τρώγων τὰς ψίχας. ἠμείβετο | ἀπεκρίνετο. α. ἀπεκρίθη. 26. πετεηνοῖς | ὀρνέοις. 27. κικλήσκομαι | β. ὀνομάζομαι. εἰμὶ | ὑπάρχω. 28. Τρωξάρταο | α. ὁ τρώγων τοὺς ἄρτους. 29. λειχομύλη | ἡ λείχουσα τοὺς μύλους. Πτερνοτρώκτου | ὁ τρώγων τὰς πτέρνας. 30. καλύβῃ | οἰκία. ἐξε-

θρέψατο | ἀνεθρέψατο. 31. ἐδέσμασι | βρώμασι. γ. ἀρτύμασι. δείπνοισι πανδαιδάλοισι | ἀπηρτισμένοις καὶ πολυλόγοις. α. διαφόροις. 32. πῶς | β. διὰ τίνα τρόπον. εἰς | κατὰ. 35. ἄρτος τρισκοπάνιστος | α. ἐπτάζυμος. εὐκύκλου κανέοιο | στρογγύλου κανισκίου. 36. πλακοῦς | β. σιλίγνιον. τανύπεπλος | α. ἐπιτεταμένος. σησαμίδα | γ. σησάμιον. 37. τόμος ἐκ πτέρνης | α. τὸ ὑπόπτερνον. τὸ ἄκρον τοῦ χειρός. β. ἄκρον τῆς παλάμης. λευκοχίτωνα | γ. λευκοὺς χιτῶνας ἔχοντα. 38. νεόπηκτος | β. νεωστὶ πεπηγμένος. 39. τὸ | γ. ὅπερ. προσταπτικὸν (lego προστακτικὸν) ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. μάκαρες | β. εὐδαίμονες. ποθέουσι | ποθοῦσι. γ. ἐπιθυμοῦσι. 40. θοίνας | εὐωχίας. τροφάς. α. εὐωχίαν. 41. χύτρας | γ. ζυκαλίας. ἀρτύμασι | β. κατασκευαῖς. 42. κακὸν | α. βαρύν. ἀϋτὴν | βοήν. 43. μῶλον ἰὼν | προθυμίαν ἐλθών. προμάχοισιν | πρωταγωνισταῖς. ἐμίχθην | συνεπλάκην. 45. λέκτρον | κλίνην. 46. πτέρνης | τοῦ ποδὸς τὸ ἄκρον. ἔκαινεν | κατελάμβανεν. 47. ἀπέφυγον | ἀπέδρασεν. 48. δείδια | πεφόβημαι. 49. κίρκον | ἱέρακα. μέγα πένθος ἄγουσιν | μεγάλον κλαυθμὸν φέρουσι. 50. στονόεσσαν | στεναγμὸν ποιοῦν (lego ποιοῦσαν.) 51. περιδείδια | μάλιστα φοβοῦμαι. 52. τρωγλοδύοντα | τὴν ὀπὴν οἰκοῦντα. ἐρεείνει | ἐκφοβεῖ. 54. πράσοις | γ. πόροις. χλωροῖς | μαλακοῖς. β. τρυφεροῖς. ἐπιβόσκομαι | νέμομαι. 55. ταῦτα | γ ἅπερ ἠριθμησάμην. τῶν | ὄντων. 56. τάδε | α. ταῦτα. ἀντίον | ἐξ ἐναντίου. γ. ἐξεναντίας. ηὔδα | α. εἶπε 57. λίαν | β. κατὰ πολύ. αὐχεῖς | γ. σφόδρα ἐπαινεῖς σεαυτόν. 58. θαύματ' ἰδέσθαι | ὥστε ἰδεῖν. ἤγουν ὁ θεασάμενος θαυμαστὰ νομίσει. 59. νομὴν | α. τροφήν. Κρονίων | ὁ Ζεύς. γ. ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου. 60. καλύψαι | β. σκεπάσαι. 61. εὐχερές ἐστι | γ. ῥεῖα. εὔκολον ὑπάρχει. 62. νώτοισι | ῥάχῃ. ἢ τοῖς ὤμοις. ὄληαι | ἀπολεσθῇς. β. ἐμπέσῃς. 63. εἰσαφίκηαι | εἰσέλθῃς. 64. ὣς | α. οὕτως. ἐδίδου | γ. τῷ μυΐ. ὃδ' ἔβαινε τάχιστα | α. οὗτος ἐπορεύετο ταχέως. β. ἀνέβαινε. γ. λίαν ταχέως. 66. ἔβλεπε | ἑώρα. γείτονας | πλησίους. β. πλησιάζοντας. 67. τερπόμενος | α. χαιρόμενος. 68. ἐπεκλύζετο. | ἐβρέχετο. β. κατεβρέχετο. δακρύων | κλαίων. γ. θρηνῶν. 69. ἄχρηστον | β. ἀχρήσιμον. ἐμέμφετο | κατεμέμφετο. α. ἐνέπαιζε. 70. ἔσφιγγεν | β. συνῆγε. κατὰ γαστέρος | ἐπάνω τῆς γαστρός. 72. δεινὰ | δεινῶς. α. χαλεπά. γ. χαλεπῶς. φόβου | τρόμου. κρυόεντος | κρυεροῦ. α. τοῦ χαλεποῦ. ἀνάγκῃ | β. βίᾳ. 73. ἔπλασ' | ἐπλησίασε. ἠΰτε | α. ὥσπερ. κώπην | γ. οἴακα. 74. σύρων | ἕλκων. β. ταύτην τὴν οὐράν. 74. ἱκέσθαι | ὥστε καταλαβεῖν. 75. ἐκλύζετο | ἐβρέχετο. α. κατεποντίζετο. ἐβόα | γ. ἐκραύγαζε. 76. ἀγόρευεν | α. εἶπε τοῦτο. 77. νώτοισιν | β. ὤμοις. γ. τῇ ῥάχῃ. 78. ταῦρος | α. ὁ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς ταύρῳ. διὰ κύματος | β. διὰ μέσης θαλάσσης. ἦγ' | α. ἔφερε. 79. ὡς | β. ὥσπερ. ἐπιπλώσας | ἐπιπλεύσας. ἐπινώτιον | α. ἐπὶ τῆς ῥάχης. ἦγεν | γ. ἐκόμιζεν. 80. ὠχρὸν | β. χλωρόν. γ. κροκοειδές. 81. ὕδρος | β. ὄφις. ἐξαπίνης | ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. γ. παρ' ἐλπίδα. δεινὸν | α. κακόν. ὅραμα | βλέμμα. β. θέαμα. 82. ἀμφοτέροις | α. τοῖς δυσί. ὑπὲρ | β. ἐπάνω. 83. τοῦτον | τὸν ὄφιν. νοήσας | ἀναλογισάμενος. α. ἐμνήσθη. γ. εἰς νοῦν βαλών. 85. δῦ | ὑπεισῆλθε. β. εἰσῆλθε. κῆρα | θάνατον. α. θανατηφόρον μοῖραν. μέλαιναν | β. μελανοποιόν. γ. σκοτεινόν. 85. κεῖνος | β. ὁ μῦς. ὡς | ἐπεί. πέσεν | α. ἔπεσεν. ὕπτιος | γ. ἀνάσκελος στρεφόμενος. 87. ἔσφιγγεν | κατὰ γαστέρα. β. συνῆγε. κατέτριζε | α. ἐβόα. 88. πολλάκι | γ. πολύ. κατέδυσεν | α. ἐκατείχετο. ἐφ' ὕδατι | α. ἐν τῷ ὕδατι. πολλάκι | γ. πολύ. 89. λακτίζων | β. σπαράττων. γ. τοῖς ποσί. ἦν | β. δυνατόν. 90. πλεῖστον | γ. λίαν πολύ. αὐτῷ | β. τῷ μυΐ. 93. ...

γὸν | γ. ἐπιβάτην νηός. σώματος | τοῦ σοῦ. ὡς | β. ὥσπερ. 94. οὐκ | γ. οὐδαμῶς. ἦσθα | ἦς. κάκιστε | λίαν κακέ. 95. παγκρατίῳ | ἐν τῷ ἀγῶνι. 96. ἔῤῥιψας | β. ἐνέβαλες. 97. ὑπαλύξεις | τιμωρίαν. 98. ἀπέπνευσεν | α. ὁ μῦς ἀπέθανε. γ. τὸ πνεῦμα ἀφίει. τὸν δε | β. τὸν μῦν. 99. λειχοπίναξ | μῦς οὕτω καλούμενος. ὄχθῃσιν | ὄχθαις. γ. αἰγιαλοῖς. ἐφεζόμενος | ἐπικαθήμενος. β. καθήμενος. μαλακῇσι | μαλακαῖς. 100. δεινὸν | δεινῶς. ἐξολόλυξε | ἐθρήνησε. α. ἐξεβόησε. γ. βαρέως ἔκλαιε. δραμὼν | τρέχων. β. εἰσελθών. ἤγγειλε | εἶπε. γ. ἀπήγγειλε. 101. ὡς δ᾽ ἔμαθον | ἐπειδὴ ἤκουσαν. β. ἐγνώρισαν. μοῖραν | τὴν δυστυχίαν γ. δυστυχίας. α. μόρον. ἔδυ | β. ὑπεισῆλθε. αἰνὸς | δεινός. γ. βαρύς. 102. κηρύκεσσιν | β. κήρυξιν. α. μηνυταῖς. ἐκέλευσαν | β. προσέταξαν οἱ μύες. ὑπ᾽ ὄρθρον | κατὰ τὸν ὄρθρον. 103. κηρύσσειν | ἀναγγέλλειν τὸν λαόν. α. μηνύειν. ἀγορήνδε | εἰς συνάθροισιν. β. εἰς δημηγορίαν. δώματα | α. τοὺς οἴκους. Τρωξάρταο | Τρωξάρτου. 104. δυστήνου | γ. ταλαιπώρου. ὃς | β. ὅστις, ὁ ψιχάρπαξ. 105. ὕπτιος | ἀνάπαλιν. γ. ἀνάσκελος. ἐξήπλωτο | β. ἐξηπλώθη. ὄχθας | γ. αἰγιαλόν. 106. ἐπενήχετο | α. ἐπεφέρετο. 107. ἦλθον | β. κατέλαβον. σπεύδοντες | σπουδάζοντες. ἅμ᾽ ἠοῖ | α. ὁμοῦ. γ. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. ἀνέστη | β. ἠγέρθη. 108. ἐπὶ παιδὶ | ἕνεκα τοῦ παιδός. χολούμενος | θυμούμενος. 109. φίλοι | α. ἑταῖροι. εἰ | β. ἐάν. 110. μοῖρα | α. εἱμαρμένη. πάντεσσι | β. πᾶσι τοῖς μυσί. τέτυκται | γ. ἐγένετο. 111. δύστηνος | α. ὁ ἐλεεινός. 112. κατέκτανεν | α. ἀπέκτανεν. 113. ἐχθίστη | ἡ μισητή. β. μισητοτάτη. γ. λίαν ἐχθρά. γαλέη | β. κάτα. τρώγλης | γ. τρύπης. ἔκτοσθεν | ἔξω. ἑλοῦσα | λαβοῦσα καὶ κρατήσασα. 114. ἀπηνέες | ὠμοί. α. ἀνελεεῖς. β. ἀνελεήμονες. μόρον | α. θάνατον. 115. ἐξευρόντες | β. ἐπινοήσαντες. 116. καλέουσι | καλοῦσι. ἔασαν | οὖσαν. 117. κεδνὴ | β. συνετή, σεβασμία. γ. φρονίμη. 118. βυθὸν | βάθος. 119. ὁπλισόμεσθα | β. ἐνδυσώμεθ᾽ ὅπλα. ἐπ᾽ αὐτοὺς | κατ᾽ αὐτῶν. 121. ἅπαντας | μύας. 122. ἄρης | α. ὁ πόλεμος. μεμηλὼς | προθυμῶν. 123. κνημῖδας | β. τὰ σκαλτζιλίκια. πρῶτα | καταρχάς. περὶ κνήμῃσιν | ἐν τοῖς ποσί. 124. κυάμους | φάβατα. 125. αὐτοὶ | γ. μύες. διὰ νυκτὸς | β. ἐν νυκτί. ἐπιστάντες | ἐπελθόντες | α. ἐλθόντες. κατέτρωξαν | ἔφαγον. β. κατέκοψαν. 126. θώρηκας | α. λώρηκας. εἶχον | β. ἐκ πέπλων τῶ. καλαμοστεφέων | ἐκ καλάμων τεταμένων. 127. γαλέην | κάτταν. δείραντες | ἐκδείραντες. ἐπισταμένως | ἐντέχνως. 128. τὸ μεσόμφαλον | α. τὸ καταλύχνιον. ἠδέ νυ | καί. λόγχη | τὰ δόρατα. (*ſcholiaſtes hic videtur legiſſe* αἱ λόγχαι.) γ. δόρυ. 129. παγχάλκεον | σιδηροῦν. β. ὁλοσίδηρον. 130. κόρυς | περικεφάλαια ὑπῆρχε. κροτάφοισι | μήνιγξι. α. τῇ κεφαλῇ. 131. ἔνοπλοι | β. ὁπλοφόροι. ἐνόησαν | γ. ἔγνωσαν. 132. ἐξανέδυσαν | β. ἐκ τοῦ βάθους ἦλθον. 133. ξύναγον | α. συνῆξαν. 134. σκεπτομένων | βουλευομένων. γ. στοχαζομένων, φραζομένων. πόθεν | ἐν ποίῳ τόπῳ. στάσις | ταραχη. α. ἡ αἰτία. β. ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης. θρύλλος | α. ὁ θόρυβος. 135. κῆρυξ | μηνυτής. σκῆπτρον | ῥαῦδον. μετὰ χερσὶ | ἐν ταῖς χερσί. 136. ἐμβασίχυτρος | γ. ἐμβαζηκάλης. 137. μῦθον | α. λόγον. 138. ἀπειλήσαντες | γ. φοβερίσαντες. ἔπεμψαν | με. 139. ὁπλίζεσθαι | ὀχυροῦσθαι ὑμας. β. ὁπλοφορεῖν. ἐπὶ | εἰς, ἢ εἰς τὸ πολεμῆσαι καὶ εἰς τὸ μαχηθῆναι. 140. καθ᾽ ὕδωρ | ἐν ὕδατι γ ἐπὶ ὕδωρ. 141. μάχεσθε | β. εἰς μάχην παρασκευάζεσθε. 142. ὅιτινες | γ. ὅιτινες ὑμῶν. ἀριστῆες | ἄριστοι. β. ἀνδρεῖοι. γεγάασι | ὑπάρχετε. 143. ἀπέειπε | ἀπεῖπεν. α. οὕτως εἰπὼν ὁ κῆρυξ ἀπεσιώπησεν. 144. φρένας | γ. γνῶσιν. 145. μεμφομένων | α. ἐμπεζομένων. 147. πάντως | β. κατὰ ἀλήθειαν. γ.

ὁμολογουμένως. 148. νήξεις | β. τὰς πλεύσεις. κάκιστοι | γ. λίαν κακοὶ μύες. 149. μέμφονται | α. ἀφορῶντα. ἀναίτιον | γ. χωρὶς αἰτίας. βουλὴν | σκέψιν. 150. ζητήσωμεν | ἄν. δολίους | β. κακούργους. ἐξολέσωμεν | α. ἀπολέσωμεν. 151. ἐρέω | β. λέξω. ἄριστα | κάλλιστον. α. κάλλιστα. γ. λίαν καλά. 153. καταάκρημνος ὁ χῶρος | α. κρημνώδης ὁ τόπος. 154. ὁρμηθέντες | β. κινηθέντες. ἐφ᾽ ἡμέας | καθ᾽ ἡμῶν. 155. δραξάμενοι κορύθων | λαβόμενοι περικεφαλαιῶν. χεδὸν | α. ἐγγύς. ἀντίος | ἐξεναντίας. 156. εὐθὺ | β. εὐθύς. βάλωμεν | ἐμβάλωμεν. 157. τοὺς ἀκολύμβους | τοὺς ἀπείρους τῆς πλεύσεως. α. μὴ εἰδότας κολυμβᾷν. 158. στήσομεν | β. ἀναστήσωμεν. εὐθύμως | μετὰ χαρᾶς. 159. ὅπλοις | α. ἅρμασιν. 160. ἀμφεκάλυψαν | περιεσκέπασαν. 162. εὖ ἤσκησαν | καλῶς κατεσκευασμένα. 163. ἔγχος | β. κοντάριον. 164. κέρα | α. ὄστρεα. λεπτῶν | β. μικρῶν. ἐκάλυπτε | α. ἐσκέπαζε. 165. φραξάμενοι | β. καθοπλισθέντες. ἔστησαν | α ἐστάθησαν. 166. σείοντες | β. ταράσσοντες. λόγχας | α. τὰ δόρυ (repono δόρυα. vix putem δόρυ contrahi ex δόρυα) ἔπληθο | ἐγεμίζετο. 167. ἀστερόεντα | β. τὸ ἄστρα ἔχοντα. 168. μαχητὰς | α. πολεμιστάς. 169. ἔγχεα | δόρυ (Vide prius 166.) 170. οἷος μὲν ταύρων | ὁποῖος τοῦ ἱππικωτέρων. γιγάντων | ἀνδρειομένων. 172. ἀθανάτων | τῶν θεῶν. 173. ἐπαρρήξουσα | βοηθοῦσα. 175. κνίσση | τῇ εὐωδίᾳ. ἐδέσμασιν | βρώμασιν. 176. κρονίδης | ὁ ζεύς. 177. τειρομένοισι | καταπονουμένοις. 179. εἵνεκ᾽ | χάριν τοῦ. 183. τρώγλας | ὀπάς. 187. ἔμπεδοι | βέβαιοι. 188. ἀνιοῦσαν | ἐπανελθοῦσαν. 189. δεδιομένην | ἐνδεομένην. θορυβοῦντες | βοῶντες. 190. καταμύσαι | κοιμηθῆναι. 191. ἀλγοῦσα | πάσχουσα. ἐβόησεν | ἐφώνησεν. 193. ὑμμείων | ἀφ᾽ ὑμῶν. 195. τερπόμεθα. | ἀγαλλόμεθα (ſic in MS. ſcribitur ο pro ω) 196. πεπείθοντο | ἐπήκουον. 197. ἀολλέες | ὁμοῦ. 200. δεινὸν | φοβερόν. 201. βρόντησε | ἐβρόντησε. 202. οὔτασε | ἔτρωσε. 203. προμάχοις | τοῖς πρωταγωνισταῖς. 205. ἀκόντισε | ἔβαλε. 206. στέρνῳ | τῷ στήθει. 208. κέαρ | β. κατὰ. α. ἐν τῇ καρδίᾳ. 209. τύψεν | ἔτρωσε. 212. πέτρῳ μυλοειδέϊ | λίθῳ στρογγύλῳ. 213. ὄσσε | τοὺς ὀφθαλμούς. 214. τιτύσκετο | ἐπετηρεῖτο. 215. βάλεν | ἔτρωσεν. 216. ὄχθαισι | β. τῆς λίμνης. 217. ἀπέληγε | α. ἐπαύετο. ἤλασε | β. ἔπληξεν. 219. πορφυρέῳ | κοκκίνῳ. παρ᾽ ἠϊόν᾽ ἐξετανύσθη | α. παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐξαπλώθη. 220. λιπάρῃσι | β. παχείαις. ἐπορνύμενος | ἐπικυλινδόμενος. λαγόνεσσιν | ἐνδοθίοις. 221. τυρόγλυφον | μῦν. 222. καλαμίνθιος | βάτραχος. εἰς φόβον ἦλθεν | ἐφοβήθη. 225. βρέγματος | κεφαλῆς. α. κροτάφου. 226. ῥινῶν | β. μίτυος. παλάσσετο | α. ἐμολύνετο. 228. ἔγχει ἐπαΐξας | δόρυ (aut fortè δόρυϊ) ὁρμήσας. β. δόρατι ἐφορμήσας. ὄσσ᾽ | κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. 229. ποδὸς | ἀπό. 231. ἤμυνε | ἐβοήθησε. 233. ἄϊδός δε | εἰς τὸν ᾅδην. βεβήκει | ἦλθεν. 235. ἔχρισε | ἤλειψε. ἐξετύφλου | τυφλὸν ἐποίει. 236. παχείῃ | μεγάλῃ. 237. ὄβριμον | μέγαν. 238. τῷ | τούτῳ πλήττει. 239. κνήμη δεξιτερὴ | ἄντζα δεξιά. ὕπτιος | ἀνατετραμμένος (aut potiùs ἀνατετραμμένος.) ἀπλάγιος. ἐν κονίῃσι | ἐν τῇ γῇ. β. χώμασι. 240. κραυγασίδης | μεγαλόφωνος. ἤμυνε | ἐβοήθησε. βαῖνεν ἐπ᾽ αὐτὸν | ἤρχετο κατ᾽ αὐτοῦ. 241. οἱ | αὐτῷ. 242. δῦνε | α. εἰσῆλθε. β. ἦλθε. χαμαὶ δ᾽ ἔκχυτο | εἰς γῆν ἔπιπτον. 243. χειρὶ παχείῃ | διὰ τῆς χειρὸς τῆς παχείας. 245. τεῖρε τὸν | ἐδαμάζετο. 246. αἰπὺν | β. μέγαν. ὄλεθρον | α. θάνατον. 247. τρωξάρτης | ὁ πατὴρ τοῦ πνιγέντος μυός. 251. εἶδεν | β. τὸν φυσίγναθον. ἡμίπυκνι | α. ἡμιθνῆτον. προπεσόντα | β. ἔμπροσθεν. 252. διὰ |

διὰ μέσον τοῦ. ἀκόντισεν | ἔπληξεν. 253. ἔρρηξε | ἔκοψε. αὐτοῦ | αὐτόθι. 254. ἔξοχος | α. ὑπέρτερος. ἄλλων | τῶν μυῶν. 255. φίλος | β. ἀγαπητός. 256. ὀρχαμὸς | α. ἡγεμών. μεριδάρπαξ | β. ὁ τὰς μερίδας ἁρπάζων. 257. ἀριστεύεσκε | ἄριστος ἦν. 258. γαυρούμενος | ἀλαζονευόμενος. 260. ἦεν | ἦν. 262. κρονίων | ὁ υἱὸς τοῦ κρόνου. 263. κάρη | τὴν κεφαλήν. 264. ὢ πόποι | α. φεῦ φεῦ. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι | β. διὰ ὀφθαλμῶν ὁρῶ. 266. ἐναίρειν | α. φονεύειν. βλεμεαίνων | γαυριῶν. 267. πολεμόκλονον | β. τὴν ταραχοποιοῦσαν πολέμου. 269. ἀπεμείβετο | ἀπεκρίνετο. μύθῳ | α. λόγῳ. 271. ἰσχύσει | β. δυνήσεται. ἀρηγέμεν | βοηθεῖν. αἰπύν | κατὰ τὸ μέγαν. ὄλεθρον | α. θάνατον. 272. ὅπλον | ὁ κεραυνός. 274. ᾧ | β. δι᾽ οὗ. ἔξοχα | ἐξόχως. 275. ἐπέδησας | ἐδέσμησας. 276. ἔφη | ὁ ἄρης. ἔβαλε | ἔρριψε. ψολόεντα | ψαύοντα ἔξωθεν. 279 ἐπέπτατο | κατῆλθεν. α. ἐπέτατο. 280. ἐφόβησε | ὁ ζεύς. 281. ἀπέληγε | ἐπαύετο τῆς μάχης. 285. ἀγκυλοχῆλαι | β. στραβόνυχες. 286. λοξοβάται | λοξοπεριπατηταί. α. πλαγίως βαίνοντες. 287. ὀστοφυεῖς | ὀστέα ἐνδεδυμένοι. πλατυνῶται | β. πλατυστερνεῖς. ἀποστίλβοντες | ἀπολάμποντες. 288. βλαισοὶ | στρεβλοί. α. λοξὰ βλέποντες. χειροτείνοντες | β. μακρόχειρες. στέρνων | στηθῶν. 289. ὀκταχειρέες | πολύχειροι. 290. οἱ | α. οὗτοι. στομάτεσσιν | β. διὰ τῶν στομάτων. 291. ἠδὲ | καί. ἀνεγνάμπτοντο | ἠμβλύνοντο. 293. ἐτράποντο | ἔπεσον. ἐδύετο | ὑπὸ γῆν ἦλθεν. 294. τελευτὴ | τελείωσις. α. τὸ τέλος. μονοήμερος | β. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἐξετελέσθη | ἐπράχθη. α. ἐτελειώθη.

Variantes Lectiones ex Manuſcriptis, & Impreſſis Codicibus collectæ.

ϒ. 1. ΠΡῶτον | α. πρώτως 5. πᾶσι | Β. πάντα 8. λόγος | Α. Β. Γ. δ. ἔπος 10. ἁπαλὸν προσέθηκε | Β. λίχνον παρέθηκε 12. ἔπος δ᾽ ἐφθέγξατο τοῖον | α. ἔπος τ᾽ ἐφθέγξατο τοῖον. β. δ. ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἐκ τ᾽ ὀνόμαζε. 15. ἄξιον | Β. ἄριστον *malé.* 18. τιμῶμαι βατράχων | α. β. τιμῶμαι ἐν (*aut potiùs* τιμῶμ᾽ ἐν) βατράχοις 19. πηλεὺς ποτὲ γείνατο | Α. Β. Γ. α. β. δ. πηλεὺς ἀνεθρέψατο 21. καί σε δ᾽ ὁρῶ | β. δ. καί σε βλέπω—η. ια. ιβ. καί σε ὁρῶ ἄλκιμον ἔξοχον | β. ἔξοχον ἄλκιμον. ἔξοχον ἄλλων | Α. ἔξοχα δ᾽ ἄλλων 24. ἠμείβετο | Α. Β. Γ. β. δ. ἀπαμείβετο 25. ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἅπασιν | Α. Γ. β. δ. ζητεῖς· δῆλον δ᾽ ἐν ἅπασιν— Β. ζητεῖς· τὸ δ᾽ ἄσημον ἅπασι—*malé.* 26. *deſideratur in* Β. θεοῖς τε καὶ | δ. θεοῖς καὶ 29. λειχομύλη | β. δ. λειχιμύλη 32. ποιῇ | Α ποιῇς Β. ποιεῖς 34. οὐ δέ με | Β. οὔτι μὲ λήθει | δ. ζ. θ. ιβ. ις. λήθοι. 35. τρισκοπάνιστος | Α. Γ. β. γ. δ. δισκοπάνιστος 36. πολλὴν σησαμίδα | β. γ. πολὺ σησαμότυρον 37. οὐχ᾽ ἥπατα | ι. ια. ιδ. οὐχ ἥπατα—ιβ. οὐχ᾽ αἵματα 38. οὐ δὲ τυρὸς | Α. Γ. β. γ. δ. οὐ τυρὸς

40. θοίνην | A. B. α. β. γ. δ. θοίνας   42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52. *deſunt in* β. γ.   44. οὐ δέδι' ἄνθρωπον | α. ἄνθρωπον οὐ δέδια—δ. ἄνθρωπον οὐ δείδια—*ordine vocum turbato, utì iterum* α. καίπερ σῶμα μέγα φορεῦντα—*quod ex ſcribæ minùs attenti feſtinatione oritur.*   45. ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω | α. δ. ἄκρον δάκτυλον δάκνω. *H. Stephanus, quamvìs contextum mutare non auſit, legendum tamen putat*—καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον.   47. ἐμεῖο | α. δ. ζ. θ. ια. ιβ. ιγ. ιϛ. ἐμοῖο.   48. δύω μάλα πάντα τὰ δείδια | A. Γ. δύω πάντων πέρι δείδια.   49. ἄγουσιν | δ. ιδ. ιε. ιϛ. ἄγουσι.   54. οὐ τελέστοις | Γ. οὐ πράσσοις—A. α. β. γ. δ. οὐδὲ πράσσοις—   55. ὑμῶν | A. B. Γ. α. β. γ. δ. ὑμέτερ'   56. μειδήσας | A. Γ. μειδιάσας   57. λίαν | A. B. Γ. α. β. γ. δ. λίην   ἔστι καὶ ἡμῖν | B. ἔστι δὲ χ' ἡμῖν   58. πολλὰ μάλ' | B. α. πολλά καὶ   59. ἔδωκε | α. δῶκε—*In* β. *verſus hic eſt ſpondaïcus;*

ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε ζωὴς βατράχοισι Ζωήν.

60. γῆν καὶ ἐφ ὕδασι | B. γῆν καὶ ἐν ὕδασι—β. γῆν καὶ ἐφ' ὕδατι—α. γαῖαν, ἐν ὕδασι—γ. δ. γαῖαν καὶ ἐφ' ὕδατι—*lego* γαῖαν, ἐφ' ὕδατι—*Poſt (ſed Δ. ante) hunc verſum inſeritur verſus ſequens in* A. B. Γ. Δ. α. β. γ. δ. στοιχείοισι δυσὶν (β. γ. δ. δυσὶ α. στοιχείοις διττοῖς) μεμερισμένα δώματα ναίειν. α. νέειν *mendosé.*   61. εἰ δ' ἐθέλεις A. B. Γ. β. γ. εἰ δὲ θέλεις—δ. εἰ δὲ θέλῃς—ἐστὶ | ιδ. ιε. ιϛ. ἐστιν   62. αὔρω σ' ἐν νώτοισι | A. B. Γ. Z. α. β. γ. δ. βαῖνέ μοι (δ. βαῖν' ἐμοὶ) ἐν νώτοισι—(β. γ. δ. νώτοις—*quod metro incongruum.)*   63. γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον | β. γηθόσυνος πρὸς ἐμὸν δόμον—γ. δ. γηθοσύνως ἀμὸν δόμον—*ſed* α. γηθόσυνος τὸν ἐμὸν οἶκον—*metro invito.*   65. ἀπαλοῖο | A. Γ. α. β. γ. δ. τρυφεροῖο   ἅλματι | B. ἅμματι   66. πρῶτον μὲν | A. Γ. τὸ πρῶτον   68. πορφυρέοις ἐπεκλύζετο | A. Γ. α. β. γ. δ. πορφυρέοισιν ἐκλύζετο πολλὰ δακρύων | B. πολλὰ δ' ἐβόα—*quod Barnes meliùs infrà ad* ℣. 75. *ponendum cenſet.*   71. καὶ ἐπὶ | β. γ. κἀπὶ   βούλετ' ἰδέσθαι | A. Γ. α. β. γ. δ. βούλεθ' ἱκέσθαι.   72. ἐπεστονάχιζε | η. ια. ιβ. ἐπιστονάχιζε—A. Γ. α. β. γ. ὑπεστονάχιζε—δ. ὑποστονάχιζε—B. ὑπεστενάχιζε—   73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80. *tranſponuntur in* γ. δ. Z. *poſt verſum* 89. λακτίζων, &c.   73. μὲν | B. δὲ   πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν | δ. πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδατι—α. πρῶθ' ἤπλωσεν ἐν ὕδασιν—*(quæ lectio ſtare poterit, ſi dempſeris* μὲν) *at* γ. πρῶτ' ἤπλωσ' ἐφ' ὕδατι—*depravaté.*

75. ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβόα | α. *(ex verſu ſcil. ſuperiore* 68.) κύμασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων—β. γ. δ. ὕδασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβόα   76. ἀπέρρυσεν | α. β. γ. δ. ἀπέρρυσεν   77. ἐβάστασε | α. ἐβάσταζε—*male; vocalis enim ante duplicem haud bene corripitur.*   79. ὡς ἐμ' ἐπιπλώσας | α. ὡς μ' ἀπλώσας—*contra metrum.* B. ὡς μῦν ἀπλώσας—   80. ὑψώσας | A. Γ. β. γ. δ. ἀμπετάσας—*Gloſſ.* ἐξαπλώσας.   81. ἐξαπίνης | α. β. γ. δ. ἐξαίφνης   82. ἀμφοτέροις | Γ. β. γ. δ. πᾶσιν ὁμῶς—B. πᾶσιν ἁπλῶς—A. πᾶσιν· ὁ μὲν—*malé.*   84. ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην | A. Γ. α. β. γ. δ. ἀπολλύμενον καταλείπειν   86. ἐς ὕδωρ | A. B. Γ. α. β. γ. δ. ἐφ' ὕδωρ   87. χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε | α. *mendosè*—ἔσφιγγε—ἀπολύμενος—A. Γ. καὶ χέρας ἔσφιγγεν (β. γ. δ. καὶ χεῖρας ἔσφιγγε) καὶ

ὀλλύμθμ@ κατέτρυζε. 90. εἶλκον ἐπ᾽ αὐτῷ | κ. ἦσαν ἐπ᾽ αὐτόν. β. γ. δ. ἦσαν ἐπ᾽ αὐτῷ. πλεῖστον | B. πλεῖον 91. ὕδασι | β. γ. δ. ὕδασι: τρίους ἐφθέγξατο μύθους | B. μύθους ἐφθέγξατο τρίους. Γ. τρίους δ᾽ ἐφθέγξατο μύθους. 92. οὐ λήσεις γε θεοὺς | ϐ. γ. δ. οὐ λήσεις δολίως 93. ὡς ἀπὸ | ϐ. γ. δ. ὥς τ᾽ ἀπὸ 94. οὐκ ἂν μου | α. οὐ γάρ μου 95. ἀλλὰ πλανήσας | α. ἀλλ᾽ ἀπατήσας 97. ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ᾽ ὑπαλύξεις | *Pro uno hôc verſu ſubſtituuntur duo, quorum prior videtur eſſe praeuntis nempe* 96. *gloſſema, aut aliquod forſan ſcholium, quod in textum irrepſit.*

α. ποινὴν τ᾽ ἀντέκτισιν τ᾽ ὀρθὴν ὅς κ᾽ ἀποδώσει·
τοῖς τίσουσί σε μυῶν στρατῷ, οὐ δ᾽ ὑπαλύξεις. *corrupte.*
ϐ. A. B. ποινὴν τ᾽ ἀντέκτισίν τ᾽ ὀρθὴν ὅς κ᾽ ἀποδώσει
τοῖς τίσουσί σε μυῶν στρατὸς, οὐδ᾽ ὑπαλύξεις.
γ. δ. ποινὴν τ᾽ ἀντέκτισιν τ᾽ ὀρθὴν ὅς κ᾽ ἀποδώσει·
τοῖς δὴ τίσουσί σε μυῶν στρατὸς, οὐδ᾽ ὑπαλύξεις.

Gloſſ. exp. ἀντέκτισιν ὀρθὴν, ἀνταπόδοσιν δικαίαν, & *refert* ὅς *ad vocem* θεὸς *in* ℣. 96. *Item exp.* τοῖς δὴ, ὧν χάριν· & ὑπαλύξεις, ἐκφεύξῃ. *Heſych* ποινὴ, ἀντέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου δεδομένη. 98. ταῦτ᾽ εἰπὼν | A. B. α. ϐ. γ. δ. ὣς εἰπὼν 99. *Poſt hunc verſum inſeritur ſequens in* A. B. α ϐ. γ. δ. καὶ ῥα κραιπνότατος μοίρης μυσὶν ἄγγελος ἦλθε. 100. *abeſt in* B. ἤγγειλε | ιϐ. ἤγγελλε—η. ια. ἤγγελε—*mendosè.* 102. ἐκέλευσαν | B. ἐκέλευον 103. ἀγορὴν δ᾽ | α. ἀγορὴν 105. νεκρὸν | ϐ. γ. δ. νεκρὸς ὄχθας | A. B. ὄχθαις 106. ἐπενήχετο | ϐ. γ. δ. ὑπενήχετο 107. πρῶτος | ς. ζ. η. θ. ια. ιϐ. ιγ. πρῶτον 109. πέπονθα | A. Γ. α. γ. δ. πεπόνθειν 110. ἡ μοῖρα κακὴ | α. ἀλλ᾽ ἡ μοῖρα ϐ. ἡ πεῖρα γ. δ. ἀλλ᾽ ἡ πεῖρα—A. B. Γ. ἡ πεῖρα κακὴ— 111. εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ δύστηνος | A. Γ. ϐ. γ. δ. εἰμὶ γὰρ νῦν ἐλεεινὸς 112. πρῶτόν γε κατέκτανεν | α. ϐ. γ. δ. ς. ζ. θ. ιγ. ις. πρῶτον κατέκτανεν—ιδ. ιε. πρῶτόν ῥα κατέκτανεν— 113. ἐχθίστη | B. ϐ. γ. δ. ἔχθιστος *Pro verſibus* 112, 113. *habentur hi duo in* B. *ſed atramento à cæteris prorſus diverſo.*

ἤτα μοὶ πρῶτον μυόφορβος δορπήσατο,
θὴρ μεγάλη, κλονέοντα πτέρνας σιάλοιο τυχοῦσα.

At Barnes reſtituit—δορπήσατο (*fortè pro* δειπνήσατο) τις μυόφορβος &—πτέρνας σιάλου κλονέοντα τυχοῦσα. 114. ἐς μόρον ἦξαν | α. εἰς μόρον εἷλξαν B. Γ. ϐ. γ. ἐς (δ. εἰς) μόρον ἕλκων 115. καινοτέραις | ια. ιϐ. κενοτέραις—*etiam in utrâque editione verſio Latina habet* vanioribus. δόλον | A. B. ϐ. γ. δ. μόρον 118. ἀπέπνιξεν | α. ϐ. γ. δ. ἀπέπνιξε φυσίγναθος | α. βάτραχος κακὸς 119. ὁπλισόμεσθα. ϐ. ὁπλισσώμεθα—γ. ὁπλισώμεθα—α. ὁπλίζεσθε— 119, 120. *deſunt in* δ. & 120. *deeſt in* ϐ. γ. 121. ταῦτ᾽ | ς. ζ. θ. ιγ. τοῦτ᾽ B. Γ. ὡς 122. *deeſt in* B. Γ. ϐ. γ. δ. μὲν ῥ᾽ | α. μέν τ᾽ 123. πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν | B.—ἔθεντο. A. Γ. α. πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μηρὰς 124. εὖτ᾽ ἀσκήσαντες | α. ϐ. γ. δ. κνήμας (A. Γ. κνήμας δ᾽) ἐκάλυπτον 126, 127. *tranſponuntur poſt* ℣. 130. *in* A. B. Γ. Z. α. ϐ. γ. δ.

126. καλαμοστεφίων | α. καλῶν ἀλ]εφίων—metro omnino reclamante. 127. ἐποίησαν | Β. ἰφθέρησαν 130. κεφ]άφοισι καρύου |
Α. Β. Γ. β. γ. δ. κεφ]άφαις ἐρεβίνθου. Gloſſ. γ. κυπείρου. 132. ἐξανέδυσαν | α. β. γ. δ. ιδ. ιε. ις. ἐξανέδυσαν ἀφ' | β. ἐφ' . 133. ξύνα[ον |
β. γ. δ. σπάσαν 134. θρύλλος | Α. Γ. β. γ. δ. μῦθος. Δ. ὅμιλος
135. σκῆπ]ρον | β. γ. δ. ῥάβδον 137. μῦθον | β. γ. δ. τοῖα.
139. εἰπεῖν | Α. Γ. εἰπεῖν θ' πόλεμόν]ε | ιδ. ιε. π]όλεμόν]ε 140.
ὃν καλέπεφνεν | Α. Β. Γ. α. β. γ. δ. ὅπως ἔπεφνεν 143. μυῶν | α.
πάν]ων 145. αὐτῶν | Α. α. αὐτὸν 147. πάν]ως | Α. Γ. πάν]ως δ'
αὐτῆς | γ. δ. ἐλθεῖν 148. τὰς | α. τῶν 150. μύας | α. μῦς
151. τοι γὰρ | Β. α. τῶν γὰρ 152. ἔνοπλοι σῶμα | Α. β. γ. δ. ἐν ὅπλοις σῶμα ζ. θ. ιγ. ἐνοπλισάμενοι—at ιδ. ιε. ις. rectiùs ἐνοπλισθέντες
153. χείλεσσιν | β. δ. τείχεσσιν 155. ὅστις χεδὸν ἀντίος ἔλθοι |
ς. ζ. η. θ. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ιε.—ἀντίον—Β. α. ὅστις χεδὸν ἀντίος ἔλθῃ Γ.
β. δ. ὅπως χεδὸν ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς 156. σὺν ἔντεσιν | Β. α. σὺν ἐκείνῳ (referendo ad ὅστις) Α. Γ. Δ. β. δ. σὺν ἐκείναις (ad κορύθων) 157.
ἐν ὕδασι | β. δ. ἐκείνους 159. ὡς ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν | α.—ὅπλοις καλέδησεν Α. Γ. β. δ. ὡς εἰπὼν ἀνέπεισε (Β. συνέπεισε) καθοπλίζεσθαι (uti ſuprà ꝟ. 121.) 161. χλοερῶν πλατέων | α. χλωρῶν.
πλατέων Α. Β. Γ. β. δ. καλῶν χλοερῶν τεύτλων | Α. Β. Γ. α. β. δ.
σεύτλων 163. μακρὸς | Β. μακρὸν 164. καὶ κόρυθες κοχλιῶν
λεπτῶν κεφαλὰς ἀμφεκάλυπτον | Α. Γ. α. β. δ. καὶ κέρα (Β. καὶ ῥα) κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. (Penultima vocis κοχλίας produci poteſt;
uti liquet ex verſu trimetro Philyllii apud Athen. l. 2. c. 22.) 165.
ὄχθαις | β. ὄχθης 166. ἔπληντο | α. ἔπλησο Γ. β. ἐπίπλαντο Α. ἐπίμπλαντο δ. ἐμπίπλωντο—mendosè & contra rationem metri. 169. Inter
ꝟ. 169. & ꝟ. 170. in α. (Inter 170. & 171. in Α. Γ.) injicitur diſtichon
ſequens: ὡς (deeſt pes) βατραχῶν στρατὸς ἔβρεμεν εὖτε γιγάντων· καὶ μῦς
(Α. Γ. μύες malè) κενταύρων μεγαλαύχων (in Γ. ſuper—ων bis ſcribitur
—οις alià manu) ἔσαν ὅμοιοι. 170. ἢ μυσὶν, ἀθανάτων· καὶ Ἀθηναίην
προσέειπεν | Β. ἢ μυσὶ τερπόμενοι—β. δ. η. μυσὶ τειρομένοισι· καὶ προσέειπεν Ἀθήνη. 173. ἢ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ | α. ἄρ ἐπαρρήξουσα πορεύῃ; Α. Γ. β. δ. ἄρα βοηθήσουσα πορεύῃ; Β. ἢ ῥα βοηθήσουσα
πορεύσῃ; 174. κατὰ νηὸν ἀεὶ | β. κατὰ τὸν νηὸν 175. καὶ ἐδέσμασιν
ἐκ θυσιάων | Α. Β. Γ. β. δ. καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι. α. καὶ θυσιάων ἐδέσμασι—per ἄμετρον metatheſin. 176. τὸν γε | ζ. θ. τόν γε Α. Γ.
β. δ. καὶ δὴ 178. ἐπ' ἀρωγός | α. β. δ. ια. ιβ. ιδ. ιε. ις. ιζ. ἐπαρωγὸς——Si vox dividatur, prapoſitio ad verbum pertinebit; ἐλθοίμην
ἐπ' i. e. ἐπελθοίμην 180. οἷον ἔρεξαν | α. οἷά μ' ἔρεξαν β. δ. οἷά
μ' ἔοργαν 181. ἐξύφηνα | α. δ. ἐξύφανα 183. τρώγλας τ' ἐμποίησαν | Α. Γ. α. β. δ. καὶ τρώγλας ἐτέλεσσαν ἠπήτης | α. ἐπήτης—
Gloſſ. α. exp. ὁ πτωχὸς—ſed hac vox metro minimè congruit. Β. καὶ
τρώγλας ἐνέδησα· φίλον δέ μοι ἦτορ ἰάνθη. 184. καὶ πράσσει με τόκους· τούτου χάριν ἐξώργισμαι | Α. Γ. β. δ. καὶ πολύ με (α. πράσσειν).
πράσσει——Β. καὶ πράσσειμε τόκοις· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισι. 185.
ὕφηνα | Β. α. ἔνησα Poſt verſum 185. inſeritur hic in α. β. δ. (qua eſt
mera versûs 184. reiteratio) καὶ πράσσει με τόκον· τόγε ῥίγιον (β. τόγ'
ἐρίπονον—δ. τό τ' ἐρίπονον) ἀθανάτοισι. 187. πρῶτον | Α. Γ. α. β.
δ. πρώην 189. εἴασαν | ιδ. ιε. ις. ιζ. εἰάσαν ιβ. εἴωσαν.

190. καταμύσαι | B. α. καμμύσαι   191. ἀλγοῦσα | β. ἀλγοῦσαι—quæ videtur mihi durior ſyntaxis. ἐβόησεν | δ. ἐφώνησεν—aut φώνησεν ut verſus conſtet.   192. ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα | β. ἀλλ' ἄγε νῦν παυσώμεθα—δ. ἀλλ' ἄγε δὴ παυσώμεθα—malè niſi vox θεοὶ ſynizezin patiatur.   193. μὴ κέτις ὑμμείων | α. μὴ καί τις ὑμείων β. δ. ιδ. ιε. μήκέτις ἡμείων ιζ.—ἡμμείων τρωθῇ | A. Γ. τρωθείη—tum ἡμῶν legendum. Poſt verſum 193. inſeritur hic (quod eſt merum gloſſema) in A. Γ. Δ. α. μήκέτις τρωθῇ (Δ. μήκέτις τυπεὶς) λόγχῃ (α. μήτις καὶ λόγχῃ τυπῇ) δέμας ἠὲ μαχαίρῃ. Barnes reponit, καὶ μήτις λόγχῃφι τυπῇ δέμας ἠὲ μαχαίρῃ.   194. ἀγχέμαχοι | α. ἐγχέμαχοι—ubi Gloſſ. πολεμισταί. ἀντίος | A. Γ. α. β. δ. ἀντίον   196. τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι | α. τῇ δ' αὖτ' ἐπεποίθοντο—β. δ. τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο—B. καὶ τῇ γε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι.   197. πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον | α. πάντες δ' (demo δ') ὁμῶς ἀολλέες εἰσῆλθον (lego εἰσῆλθον ἀολλέες) β. πάντες δ' ὁμῶς ἀολέες ἤλθοσαν (repono πάντες ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλθοσαν) A. Γ. δ. πάντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες B. πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες   198. abeſt in B. Γ. β. δ. & ſic legitur in α. κάδδ' ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες.   200. ἐσάλπιζον | α. δ. ἐσάλπιξαν A. B. Γ. β. ἐσάλπιγξαν   203. γαστέρα | β. γαστέρος εἰς | α. β. δ. ἐς   204. ἔπεσεν | α. β. δ. ἔπεσε ἐκόνισεν | α. β. ς. ζ. η. θ. ια. ιβ. ιγ. ἐκόνισεν Poſt hunc verſum inſeritur hic in A. Γ. α. δ.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Gloſſ. α. ἀράβησε, ἤχησε. Gloſſ. δ. τεύχεα, ὅπλα.   206. πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ | β. πεῖρε δὲ ἐν στέρνῳ δ. πῆξε δ' ἐνὶ στέρνῳ   207. ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη | β.—σόματος—quantitate non ſervatâ: at A. Γ. meliùs, ψυχὴ σόματος δ' ἐξέπτη.   208. Σευτλαῖος—Ἐμβασίχυτρον | A. B. Z. β. Σευτλαῖον—Ἐμβασίχυτρος. Poſt hunc verſum ſequitur in A. Γ. Z.

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ χείρῳ

In B. quinque hi verſus

Ὠκιμίδης ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφαρμήθη δὲ καὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτῃ· ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλασεδ' ἔγχος.
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωστοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

Hujus Coſtophagi mentio etiam in A. Γ. Z. α. β. δ. utì mox notabitur. verſus 209, 210, 211, deſunt in β.   210. ἐξέπτη | α. ἔπτη. malè.   212, 213, ſic ſe habent in B. mendoſè.

Τρωγλοδύτην ἁπαλόντε δι' αὐχένα τρῶσεν ἐπιφθὰς
Ἐν πέτρῳ μυλοειδέϊ τὸν δ' ἐκάλυψε ὄσσε σκότος.

213. ἐκάλυψεν | ιϛ. ιζ. ἐκάλυψε. *Pro verſibus* 212, 213, 214, 215, 216, 217, *habemus hos quattuor in* A. Γ.

Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἀθὺς ἔτρωσεν·
Οὐδ᾽ ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ᾽ ἐνόησε
Κωσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἀπέληγε μάχης· ἀλλ᾽ ἤλασεν αὐτόν·

Et hos quinque in β. *propè ſimiles illis antè citatis ex* B.

Ὠκιμίδην δ᾽ ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ
Τρωγλοδύτην [a] ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος· ἤρικε δ᾽ ἀθύς,
Οὐδ᾽ [b] ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον, ὡς δ᾽ ἐνόησε
Κοσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἀπέληγε μάχης; ἀλλ᾽ ἤλασεν αὐτόν·
[Gloſſ. [a] τρυφεροῦ. [b] ἐξείλκυσεν.]

Item hos quinque in δ. *eoſdem ferè ac præcedentes: ordine duorum priorum tantùm mutato.*

Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθάς.
Ὠκυμείδην δ᾽ ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ,
Οὐδ᾽ ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον. ὡς δ᾽ ἐνόησε
Κωσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ᾽ ἤλασεν αὐτόν·

At hos novem in α. *eóſque valdè confuſos & inemendatos; & ex aliis mixtis confectos.*

Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι᾽ [a] αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθάς
Πέτρῳ μυλοειδεῖ· τὸν δὲ σκότος ὄσσ᾽ ἐκάλυψεν.
Ὠκιμίδην δ᾽ ἄχος εἷλε, καὶ [b] ἤλασεν ὀξέϊ [c] σχοίνῳ·
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἔσπασεν [d] ἔγχος· ἐφωρμήθησαν δ᾽ ἐπ᾽ αὐτόν.
Οὐδ᾽ ἐξέσπασεν ἔγχος [e] ἐναντίον· [f] ἤρικε δ᾽ ἀθύς·
Λειχήνωρ δ᾽ αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν (οὐδ᾽ ἀφάμαρτε) καθ᾽ ἧπαρ. ὡς δ᾽ ἐνόησε
Κοσοφάγος, φεύγων βαθείης ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς [g] ἀπέληγε μάχης, ἀλλ᾽ [h] ἤλασεν αὐτόν·
[Gloſſ. [a] τραχήλου. [b] διεπέρασε. [c] βρόχῳ. [d] τὸ δόρυ. [e] ἐξεναντίας. [f] ἔπεσε. [g] ἐπαύετο. [h] ἔτρωσεν.]

216. B. κραμβοφάγος φεύγων βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις. *malè.* 217. Ἀπέληγε | ιϛ. ἀπέφηγε—*mendoſè. Sed meliùs* ις. ἀπέφυγε. 218. ἀνένευσεν· ἔβαπτετο | β. δ. ἀνένευσε· βάπτετο ιϛ. ις. ἀνέπνευσεν — 220. χορδῆσι λιπαρῆσί τ᾽ | α. χορδαῖσιν λιπαρῆσιν ιζ. χορδῆσιν λιπαρῆσί τ᾽ 221. λιμνήσιος δ᾽ ὄχθαισι τυρόγλυφον ἐξενάριξε | ιδ. ιε. ις. λιμνήσιος—α. τυροφάγον δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθης λιμνήσιος ἐξενάριξε. A. B. Γ. β. δ. τυροφάγον δ᾽ αὐτῆσιν ἐπ᾽ ὄχθαις ἐξενάριξε. *In* Z. *Tyrophagum occidiſſe dicitur Calaminthius.* 222. πτερνογλύφον

δὲ ἰδὼν | β. δ. πλεμογλύφου δ' ἐσιδὼν φόβον | α. βάθος. 224. deeſt in β. δ. Z. Pro quo ſubſtituitur hic; [a] Φυτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων [b] Ἐμβασίχυτρος. At hic verſus ponitur (in α.) ante 224. (in B.) poſt 224. [Gloſſ. [a] βάτραχον. [b] ὁ μῦς.] α. Ὑδρόχαρις δ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα verſu claudicante. 226. ἔσαζε | α. δ. ἔσαξε Z. Phytraum Embaſichytrus occidit lapide in ſinciput conjecto. Nulla tamen mentio lapidis in reliquis codicibus, niſi prius ℣. 212. ubi omittitur in Z. 227. λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην | A. Γ. E. Z. β. δ. λειχοπίνακα (δ. λιχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων βορβοροκοίτης (B. Ἐμβασίχυτρος.) 228. ἔγχει ἐπαΐξας | A. Γ. β. δ. ἔγχε' ἐπαΐξας Poſt hunc verſum adjicitur hic in Δ.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

229. πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε κνισοδιώκτην | A. B. Γ. E. Z. α. β. δ. πρασσαῖος δ' ἐπιδὼν (β. πρασαῖος δ' ἐσιδὼν α. πρασσοφάγος δ' ἐσιδων) ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα. 230. ἀπέπνιξε | α. ἀπέθηκε 231. ἥμυω' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων | A. Γ. ἤμυσεν ἑταίρων τεθνειώτων. B. ἤμυω' ἑτάρου περὶ τεθνειῶτος. ιϛ. ἥμυω' ἑτάρων περιτεθνειώτων. β. δ.—περὶ τέων ἰόντων. ubi Gloſſ. exp. κυκλούντων.
232. Πηλούσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ | ις. Πηλύσιον—A. Γ. E. Z. α. β. δ. πρασσαῖον (E. δ. πρασαῖον α. πρασσεῖον) μήπω γαίης ἐπιβάντα. 233. πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἄϊδός δε βεβήκει | α. πίπτε δαὶ οἱ προπάροιθ', ἤτορ δ' ἔκτοσθε βεβήκει. ϛ. πίπτε δέ οἱ προπάροιθε, ψυχὴ δ' ἄϊδός δε βεβήκει. mendoſe correptis ſyllabis θε & ψυ. δ. πίπτε δέ οἱ προπάροιθεν· ψυχὴ δ' ἄϊδός δε βεβήκει. mendoſiùs. 234. πηλοβάτης | A. B. Γ. E. Z. β. δ. κραμβοβάτης—at in B. ſupèr, πηλοβάτης, ut emendatio. Schol. β. ὁ εἰς τὴν κράμβην ἀναβαίνων. ἐπ' αὐτὸν | α. ἐπ' αὐτῷ. 235. ἔχρισε | B. ἔπληξε
236. θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος | A. B. Γ. α. ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκεῖνος β. ὠργίσθη δ' ἐκεῖνος δ. ὠργίσθη δὲ ἐκεῖνος 237. κείμενον | ζ. θ. εἵμενον —omnino (ut puto) falſó. πεδίῳ | B. γαίῃ λίθον ὄβριμον, ἄχθος | ιζ. λίθον, ὄβριμον ἄχθος A. B. Γ. δ.—ὄμβριμον— 238. πηλοβάτην | A. B. Γ. E. Z. β. δ. κραμβοβάτην—uti ſuprà ℣. 234. ὑπὸ | α. κατὰ ἐκλάσθη | E. β. δ. ἐάγη—ſed (ut notat H. Stephanus) α in ἐάγη potiùs corripi ſolet. 239. πέσε δ' ὕπτιος | ϛ. ζ. θ. πέσε ὕπτιος 240. αὖθις | α. ὗτος 241. τύψε μέσην δ' αὐτὴν | A. B. Γ. E. α. β. δ. τύψε δὲ οἱ μέσην— H. Steph. mavult ε quàm οι, cùm ε poſſit produci ope literæ μ ſequentis, ſicut in Homero paſſim. πᾶς δέ οἱ | E. β. δ. πᾶσα δὲ—Nam (ut notat H. Stephanus) χοῖνος utroque genere uſurpatur. 242. δῦσε A. Γ. α. β. δ. ἔδυσε. ἐκχωῶντο | Γ. E. β. δ. ἀπέχωντο—A. ἔχοντο—malè pro ἐχέοντο 244. σιτοφάγος | A. B. Γ. E. Z. β. δ. τρωγλοδύτης εἶδεν | α. οἶδεν ὄχθησιν | β. ὄχθησι 245. τείρετο | ιζ. τείνετο—τείνομαι etiam ſignificat [illegible]xor. Vide H. Steph. Theſ. 246. τάφρον | A. E. β. δ. τάφρους ὅππως | β. ὅπως α. εἴπως 247. uſque ad 254 deſunt in Z. ἔβαλεν | β. δ. ἔβαλε ἐς | α. εἰς πόδα ἄκρον | B. ποδὸς ἄκρον 248. ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων | ις. ——— τειρόμενος γ' ——— α. β. δ. ἔσχατος δὲ (deme δ') [illegible] λίμνης [illegible] ἐνεδύσατο [b] τείρετο δ'

αὐτοῦς. [Gloſſ. [a] β. ἐξῆλθε. [b] α. ἐθαυμάζετο. β. ἐθαυμάζε.]

249, 250. abſunt in α. β. δ. 251. προσσαῖος | β. δ. προσαῖος—Gloſſ. ϐ. ad vocem εἶδεν habet τὸ φυτίγναθον, neque enim agnoſcit duos verſus præcedentes. προπεσόντα | ſic α. ϐ. ſed δ. προσιόντα—depravatâ ſcripturâ; cui tamen favet Gloſſ. nam exp. ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄντα 253. Poſt hunc verſum uſq; ad verſum 260. valde variant exemplaria. en ordo verſuum. A. B. Γ. α ϐ. δ. τὸν δ' ἔβαλε [a] τρυφάλειαν (β. τελφάλειαν,) ἀμύμονα καὶ τετράχηλον (α. ϐ. δ. τετράχυτρον) δῖος Ὀριγανίων (α. Ὀρυγανίων) μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα. α. ϐ. δ. ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευε καθ' ὅμιλον. A. Γ. α. ϐ. δ. [b] ὥρμησε (A. Γ. ὥρμησεν) δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· οὐδ' ὡς ἴδεν, οὐχ' ὑπέμεινεν [c] ἥρωας [d] κρατερούς (α. κραταιούς·) ἀλλ' [e] ἔνδυνε (A. Γ. δ. ἔδυνε) [f] βένθεσι λίμνης. (B. ἥρωος κρατεροῦ μένος· ἀλλ' ἐν βένθεσι δῦνεν.) [Gloſſ. [a] ϐ. περικεφάλαιαν τὴν τρεῖς κεφαλὰς ἔχουσαν. [b] α. ἐκινήθη. [c] ἰσχυρούς. [d] δυνατούς. [e] ϐ. ἐμβεβήκει. [f] βάθεσι] B. ἦν δέ τις ἐν μυσὶ δὴ μεριδάρπαξ ἔξοχος ἄλλων, (ϐ.—ἐν μύεσιν μεριδάρπαξ—δ. ἐν μυσὶ μεριδάρπαξ—α. ἐν μύεσιν νέος ἔξοχος ἄλλων) κρείοντος (α. ϐ. ἐγχέμαχος δ. κρείων ος) φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου ἀρχαῖος ὤν, ἄλλον μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα· (α. μεριδάρπαξ ἀρχαῖος μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα· mendoſé.) ὃς μόνος ἐν μύεσιν ἀρίστευε καθ' ὅμιλον· B. α. ϐ. δ. Z. οἴκαδ' ἰών, πολέμοιο [a] μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευεν (α. ἐκέλευεν) [Gloſſ. [a] ϐ. κοινωνῆσαι] αὐτὸς δ' ἑστήκει (δ. εἱστήκει α. ἔστηκεν) γαυρούμενος (α. γαυρούμενος) ὡς (ὡς male deeſt in ϐ.) παρὰ λίμνην. οὗτος [b] ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει (α. ϐ. δ. γένος ἐπηπείλει male.) [Gloſſ. [b] ἀφανίσαι] B. ἀγχοῦ δ' ἕστηκεν, μενεαίνων ἶφι μάχεσθαι. α. ϐ. δ. B Z. καὶ ῥήξας καρύου μέσσην (B. κηρίου μέσσην—mallem καρύοιο—) ῥάχιν εἰς δύο μοίρας [a] φραγδὴν ἀμφοτέροισιν ἐν ὤμοις (α. ἀμφοτέρησιν ἐν ὤμοις B. ἀμφοτέρησι κενώματι—corrupté.) χεῖρας ἔθηκε [Gloſſ. [a] ϐ. περιφραγμένας, α. περιπέφραχε] α. δ. Z. οἱ δέ, τάχος δείσαντες, ἔβαν (ϐ. ἔβησαν male) παρὰ λίμνην (hic verſus in ϐ. ponitur poſt verſ. 260. non ita commodé.) 260. ἐξετέλεσσεν | α. ἐξετέλεσσαν 263. κάρη | α. κάρην δ. κάρηνα τίνα δ' | Γ. τίνη 264. ἔργον ἐν | B. α. θαῦμα τό δ' 265. μικρόν μ' ἔπληξε | A. B. Γ. α. ϐ. δ. μικρόν με πλήσσει—Barnes bene monet vel μικρὰ ſcribendum vel με tollendum. μεριδάρπαξ παρὰ | A. B. Γ. α. ϐ. δ. μεριδάρπαξ ὃς παρὰ 266. ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνων | α. ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνει A. Γ. ϐ. δ. ἅρπαξ ἐν (ἐν abeſt in δ. male) βατράχοισιν [c] ἀμείβετο. B. ἤλασε (τοὺς) βατράχους ἐπαπειλῶν. [Gloſſ. [c] β. πορεύεται] 267. πέμψωμεν | ϐ. δ. πέμπωμεν ἠδὲ καὶ ἄρην | A. Γ. ἢ καὶ ἄρηα 268. ἀποσχήσουσι | α. ἀποσχίσουσι [Gloſſ. ἀποχωρήσουσι] Γ. ϐ. δ. ἐπισχήσουσι [Gloſſ. ϐ. κωλύσουσι] κρατερόνπερ ἐόντα | α. κρατερώπερ ἐόντε 269. ἀπαμείβετο μύθῳ | A. Γ. ϐ. ἀπαμείβετο μῦθον. δ. ἀμείβετο μῦθον.

270. οὔτ' ἄρ' | Γ. α. ϐ. δ. οὐ γὰρ οὔτε ἄρηες | A. Γ. ϐ. οὔτε γ' ἄρηος δ. οὔτε γ' ἄρης mendoſé. 271. ἀρηγέμεν | B. ἀμυνέμεν 272. ἀρηγόνες | B. ἀρήγειν α. ἀμυνέμεν [Gloſſ. βοηθεῖν] A. ἀρήγοντες malé.

273. μέγα malè abeſt in ϐ. ὀβριμοεργὸν | ϐ. ὄβριμον [Gloſſ. ἰσχυρὸν] ἔργον· Hic verſus ſic ſe habet in A. B. Γ. α. δ. κινείσθω· οὕτω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἄριστος [Gloſſ. α. δυνατὸς] 274. abeſt in δ. Poſtea

Inſeritur hic verſus in A. B. Γ. α. δ. ὡς πολὺ κὴ κζ̓ νῦν κάτεκτανες ὀμβριμον ἄνδρα (α. ῥ' πότε κζ̓ νῦν—δ. κατέκτανεν—) α. ὄβριμον—*Gloſſ.* δυνατὸν. *Repone* (*cum* Joſ. Barnes) καπανῆα Capaneum; *à quo primùm ſcalarum oppugnatio perhibetur inventa; qui tantâ vi occiſus eſt à Thebanis, ut extinctus fulmine diceretur.* Veget. de re militar. l. 4. c. 21. Conſule Not. Stewech. 275. ἐγκέλαδον τ' ἐπέδησας | A. B. Γ. α. δ. καὶ μέγαν ἀντιλάβοντα [*Gloſſ.* α. καλῶς ἔχοντα] *In* Z. Salmonea *pro* Encelado ἴδ' ἄγρια | δ. κὴ ἄγρια ϛ. ἴδ' ἄγρια [*Gloſſ.* ἀπειλεῖ] 277. πρῶτον μὲν ἐβρόντησε | α. πρῶτον μὲν βρόντησε 280. *peſſimè legitur in exemplaribus variis.* α. πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοὺς δε τοὺς μύας. A. — ἐπὶ τοὺς δε κεραυνὸς B. — ἐπὶ τοὺς δε μύας Γ. ἐπὶ τοὺς δε ϛ. πάντας μὲν γ' ἐπεφόβησε βαλὼν ἐπὶ μύας τοὺς δε. δ. κὴ πάντας μὲν ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοὺς δε [*Gloſſ.* ϛ. *exp.* βαλὼν, πεσών. *ſcil.* κεραυνός. *Sed dubito, an hæc ſignificatio admitti poſſit:* *Gloſſ.* δ. *meliùs* ῥίψας. *ſcil.* κεραυνός.] *Ex variis iſtis una forſan conficeretur lectio:* πάντας μὲν ῥα μύας ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοὺς δε. *In* Z. *abſunt verſus* 278, 279, 280. 282. ἔπλετο | ϛ. δ. ἔπλετο A. B. Γ. ἔπλετο *per metatheſin. At* πέλομαι *cum infinitivo nondum legi.* 283. ἔλησε | A. Γ. α. ϛ. δ. φύκτειρε 284. ὅς ῥα τότε βατραχοῖσιν | α. ὅτις φθειρομένοισιν A. Γ. δ. ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν B. ὅτις τοῖς βατράχοισιν 285. νωτάκμονες | δ. νωτάκρονες 288. βλαισοὶ | α. βλαισοὶ ϛ. δ. βλεσοὶ ἐσορῶντες | α. ὁρῶντες 289. ὀκτάποδες | α. ὀκτάποδοι καλεῦνται | α. καλέονται ϛ. καλοῦνται 290. μυῶν | ϛ. δ. μυῶν—*qua reſolutio &* (*ut puto*) *grammatica, & certè verſui repugnat.* 291. ἀπεστράπτοντο | *ſic* ϛ. δ. ς. ζ. θ. ιγ. *ſed in pleriſque aliis* ἀνεστράμπτοντο 292. ὡς κὴ | A. Γ. τοὺς δε α. τοὺς κὴ δειλοὶ μύες | A. Γ. α. ϛ. δ. πάντες μύες οὐδ' ὑπέμειναν | A. B. Γ. α. ϛ. δ. οὐδ' ἔτ' ἔμειναν 293. ἐτράποντο | β. δ. τράποντο—*malè.* ἔδυετο | A. Γ. ϛ. δ. ἔδυσατο B. ἐδύσατο 294. μονοήμερος | η. ια. μονήμερος ιβ. μονήμερος *MS.* α. *opus claudit hoc verſu:*

ἡ χρυσῆ μυοβατραχομαχία τέλος ἔχει.

Et ϛ. *ſic:*

ἐνὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτρέχθη τέλος. ἀμήν.

Epiſtola karoli Aretini in uatrachomiomachiam Homeri poetæ ad Maraſſium ſiculum fœliciter incipit.

Vper ſuaviſſime Maraſſi quum apud quoſdam præſtantiſſimos iuuenes ſtudiis humanitatis mirifice deditos Homerum ſummopere laudaſſem dixiſſemq; eum non ſolum in rebus magnis quæ mediocri oratori vel poetæ maximum orationis campum præſtare ſolent. uerum etiam in eo bello quod adoleſcens de ranis muribuſq; finxit: quantum iam ingenio ualeret oſtendiſſe: & precibus & ui a me exegerunt ut id in latinum conuerterem. at ſi non ualerem uerſu ſaltem id quomodo poſſem ſoluta oratione transferrem. itaq; quum eorum ſtudiis nullo pacto obſiſtere quirem libero in pede id traducere aggreſſus ſum. ſed quum perpaucos tranſtuliſſem uerſus, ita ea oratio incondita & incompoſita mihi uiſa eſt: ut nil ſuaue nil elegans nil deniq; homericum reſonare videretur. itaq; mutato conſilio muſas inuocaui ut mihi aliquantulum aſpirarent: mea labra ſi non parnaſi ſacris undis ſaltem lympis illius gai fontis de quo nuper quamplures ſuauiſſimos elegos edidiſti aſpergerent: at ſi ſic repente ex coruo ut inquit ille poeta prodirem eis hecatonben policitus ſum. proxima deinde die nocte in ſomniis mihi uiſum eſt muſarum gremio ſublatum in gaio fonte eſſe demerſum: quamobrem paulo poſt experrectus alacri animo ad ſcribendum acceſſi. Et hoc opuſculum in noſtram linguam tranſtuli in quo ſiquid elegans uiſum fuerit cum homero omnium poetarum [a] præſtantiſſi. tum maxime illis undis quibus tua carmina uda eſſe dicis attribuito. Sin autem aliquid ineptum offenderis: id a me editum eſſe credas. Sed iamdiu tecum iocor: non tamen me latet uideri Plutarcho hæc Homero non eſſe tribuenda. Putauit enim ut arbitror hanc clariſſimi poetæ ſummam fore laudem: ſi nihil illius nomine

[a] præſtantiſſimo

inſcriberetur: præter duo illa egregia poemata: quorum altero bellum troianum altero Vlyxis uarios errores cecinit. De [a] hinis uero nullam fecit mentionem. Sed non uideo cur ſententia eorum qui hæc Homero aſſcribunt uera eſſe non poſſit. Nam ſi noſter Maro culicem: copen: nonnullaq; alia exercendi ingenii gratia ſcripſit. ut tandem paſtores. agros. horrendaq; bella caneret. quid mirum Homerum [b] opere bello troiano præluſiſſe: præſertim quum uerborum & carminis elegantia ab illo præclaro opere minime diſſentire uideatur. Quanuis enim laudabile ſit res magnas [c] ſcribere in parvis: tamen aliquando ſe exercere haud abſurdum eſt. Etenim non ſum animi dubius verbiſ ea uincere magnum quam ſit & anguſtiſ hunc addere rebuſ honorem. Nam ut inquit præſtantiſſimuſ poeta In tenui labor: at tenuis non gloria. Sed minime mirum uobiſ uideri debet. ſi de hoc opere inter doctoſ aliquod certamen ſit: quum de genere: de vita: de patria deniq; ipſius Homeri tam uarias ſententias eſſe uideamus. Nam ſi ab Ephoro patriam quæras: cumæum eſſe dic&. Si ab Pindaro omnium liricorum principe: cum ſmirnæum tum chium aſſeuerabit. Si ab Antimacho & Nicandro [d] thelophonium cenſebunt. Si autem ab Ariſtarcho & Dionyſio thratio: haud dubitabunt athenienſem dicere. demum eum Simonides chium Ariſtoteles [e] item fuiſſe ſcribat. Non deſunt qui eum ex cipro ſalaminum aut argiuum eſſe contendant. Qua item tempeſtate: quibuſue parentibus fuerit: tam uariæ ſententiæ ſunt. ut ſatius ſit nihil affirmare: quam tam diverſas de eo opiniones proferre. Nos autem hanc omnem quæſtionem relinquentes ad te muſarum decus: qui iam tantum carmine profeciſti: ut inter Tibullos Propertios Gallos numerandus uidearis hoc opuſculum tanquam Homeri mittimus. ut illud emendes: ac his diebus aliquo ridiculo animum relaxare poſſis.

[a] hymnis [b] hoc opere [c] ſcribere: in parvis tamen [d] Colophonium [e] Item — *ſic repone ex Plutarch. Vit. Homer. unde hæc deſumuntur,* Ἰήτην.

Homeri Poetæ Batrachomiomachia per Karolum Aretinum traducta fœliciter Incipit.

Ranarum murumq; ſimul crudelia bella
Quæq; ſuper genibus deſcripſi carmina nuper
Nunc canere atq; omnes hominum uulgare per aures
Eſt animus. ſpirate deæ: facilumq; mouete
Ex helicone chorum: uociq; inducite carmen.
Nam non parua quidem fecere pericula mures
Horrida [a] terrigenum imitati bella gigantum.
Talia mortaleſ referunt primordia rixæ.
[b] Muſipula rapido fugienſ diſcrimina curſu
Conceptamq; ſitim cupienſ ſedare propinquus
Mus poſuit barbam ſtagno: dulciq; liquore
Iam lætuſ: quum rana procul conſpexit: & inde
Garrula limnocharis tali ſic uoce locuta eſt.
Qui ſis: unde ad aquas ueniſti: quiue parentes
Dic: & uera refer: nec te mendacia tangant.
Nam ſi te noſtro dignum narrabis amore
Munera multa dabo: tibi quæ monumenta relinquam
Hoſpitii: & mecum noſtris lætabere tectis.
At tibi ſi noſtri proles & nomina curæ:
Rex ego quippe uocor phiſignatus: inq; palude
Nunc ranis præſum: perq; omnia ſæcula regno:
Sumq; ſatus peleo: qui quondam [c] hidromeduſa
Littore in [d] oceani genuit connexus amore.
Sed te conſpicio robuſto pectore & armis
Certe alios ſuperare duces: tum corpore honeſto.
Ergo age continuo pande ſtirpemq; genuſq;.
Ad quam pſicarpax tali ſic uoce locutus.
Quid genus obſcurum [e] nulli cognoſcere tentas?
Nomine nanq; uocant omnes pſicarpaga mures:
Magnanimuſq; pater troxartes dicitur eſſe:
[f] Lichomeleq; mihi genitrix: quæ ſanguine creta
Phternotrocti olim ſceptris regnoq; ſuperbi.

[a] *Siquis malit eliſionem, legat* terrigenarum [b] Gr. γαλῆς. [c] *Eliſio negligitur, & in voce* peleo *ſit ſynæreſis.* [d] *Videtur legiſſe* ὠκεανοῖο. [e] *Verſus* ἀνδράσι καὶ θεοῖς τε &c. *omittitur.* [f] Lichomyle

Hæc poſtquam genuit: me cum [a] mortalibus una
Nutriit; atq; cibum poſuit ficuſq; nucesq;.
Quonam igitur pacto noſtro iungeris amori?
Quum certe nobis natura aliena genuſq;.
Tu uitam in ſtagno ducis: mihi rodere cura eſt
[b] Et panem mollem teneraſq; e farre placentas.
Hæc tacitus quoniam ſuſpenſis tollo caniſtris:
Quæq; ſolent homines uentri mandare uoraci:
Quodq; iecur certe tunica uelatur in alba.
Non ſane fugiunt pernæ me [c] fruſtra ſuillæ:
Caſeus & dulci nuper de lacte coactus:
Mellitæq; dapes ſummiſ [d] que pabula diuis;
Lauta hominum quicquid demum conuiuia poſcunt:
Et quæcunq; [e] cocci patinis condita reponunt.
Nos ſoliti mures arguto rodere dente.
Nec ſtrepitum belli fugio: ſed ſemper in armis
Ante alios primus medio dux agmine uerſor.
Non hominem timeo quam magnum corpus habentem.
Sed lectum ingreſſus ſummos digitoſq; momordi:
Et calcem [f] ſtrinxit: nec tum dolor affuit illi.
Nec facimus ſomnum placido diſcedere morſu.
Sed duo præcipue quæ ſunt animalia terris
[g] Muſipulam miluumq; tremo portantia luctum
Et triſtem laqueum nobis lachrymabile fatum.
Muſipulam inprimis timeo: quæ ſæpe fugacem
Ingreſſumq; cauum letali deuocat aſtu.
Nec rafanas rodo: prægnanſue cucurbita nobiſ:
Nec betæ uirideſ: uiridiſ nec braſica gratuſ
Eſt cibus: haud apio nimium delector amato.
Taliſ nanq; cibuſ uobis ſolet eſſe ſub undiſ.
Ad quæ ſubridenſ ſic contra eſt rana locuta.
Certe hoſpeſ nimium nimium te tolliſ in altum:
Multa etiam raniſ ſtagno terraq; ſuperſunt.
Nam uictum ancipitem nobis ſaturnius ipſe
Et terra ſaltare dedit: tum corpuſ in undiſ

[a] *Videtur legiſſe βροτοῖς; quem tamen errorem eſſe metri ratio indicat.* [b] *Ordo, qui in Græcis, non ſervatur.* [c] fruſta [d] quæ [e] coci [f] ſtrinxi. *Nam Græc.* λαζόμην. *Aut legit* ἢ πτέρνην ἔσφιγξε. [g] Muſcipulam. *At vox hæc aliud ſignificat quàm* γαλῆν.

Oceidere : [a] ut, lætæ uita uiuamuſ utraq;
Quod ſi ſcire uelis facile eſt tibi noſcere cuncta.
Si noſtrum aſcendas dorſum: nodoq; tenaci
Conſtringas collum: ne delaberis in undas:
Sed poſſis lætus domibus ſuccedere noſtris.
Dixerat hæc: [b] tergum dedit: conſcendit at ille:
Extemplo manibus ambabus colla reuinxit.
Gaudet aquis primum: gaudet portuq; propinquo:
Et gaudet liquidas ſic [c] illa nare per undas.
Humida ſed poſtquam ſentit ſua corpora fluctu
Heu miſeram faciem lachrymis perfudit: & illum
[d] Pœnitet: immeritos uellitq; dolore capillos.
Tum pedibus ſtringit uentrem: timet ipſe. [e] timore
Ingemit: & pauidum turbant diſcrimina pectus:
[f] Et caudam liquidis ceu remum traxit in undis.
Tum multum lachrymans madefactus corpore toto
Numina cuncta ſimul precibus uotiſq; uocauit:
Vt tandem optatam liceat ſibi tangere terram.
[g] Non ſic portabat taurus ſibi pondus amatum;
Fluctibus europam uexit quum in littore cretæ
Vt rana [h] attollens pallentia corpora fluctu
Tergore ſuppoſito muri ſua tecta petebat.
Quum ſubito horrendum uiſu uidere per undas
Hidrum fatiferum tollentem colla ſub auras.
Quem ſimul aſpexit gelido cum pectore rana
[i] Corpora: dum cuperet uitare pericula tanta
Qui fuerat ſtagno miſere periturus in illo
Immemor heu ſocii trepidantia merſit in undis.
Ille ſimul ſeſe cernit uectore relictum
Palluit: & miſerum cecidit reſupinus in æquor:
Compreſſitq; manus [k] gemitu miſerandus: & omne
Compleuit ſtagnum: tentatque euadere mortem.
[l] Ter ſummerſit aquis liquidis: ter merſus in undis
Calcitrat: & ſuperaſ [m] redit moriturus in auras.
Namq; humore graues ducebant pondera ſetæ.

[a] *ἀμφίβιον.* [b] tergum dedit hic: [c] *per diaſtolen.* [d] *Non expreſſit ἀχεοντα.* [e] *Omiſit* ἢ ὅπι χθόνα &c. *nam repetitur,* ℣. 74. [f] *In ordine horum verſuum non ſequitur editionem* 1486. [g] *Omiſit* ἢ τοῖον νώτω &c. [h] *ὑψώσας. Sed editio* 1486, *ἀμπιλάσας.* [i] Corpora *ſcil.* trepidantia merſit. [k] manus: gemitu miſerandus & omne [l] [illegible] [m] rediit

Irrita ſed poſtquam [a] ſenſit. conamina fato:
Iam medio fundit tales ex ore querelaſ.
Et [b] cælare [c] deoſ Phiſigmate talia facta
[d] Speraſti: miſerum quum me ceu uertice montis
[e] Voluiſti. ſtagnum leui de corpore in altum
Perfide non terris auſus contendere contra:
Nam neq; [f] luctando melior: [g] nec tollere plantas
Doctior: aut tandem [h] palmis connectere palmas:
Arte mala captum: ſed me timidiſſime rerum
Proiicis in fluctus. cernit deus omnia uindex
Nanq; dabis pœnas [i] mœritis pro talibus. & iam
Videris armatos horrendo ex agmine mures
His animam dictis ſpirantem uidit in illis
Lichopinax ripis ſtagni qui forte ſedebat
Muribus exululans [k] facinus ſcelusq; reportat
Quos poſtquam audierant mortem grauis impulit ira
Nec mora continuo murum genuſ omne ſuperbum
Troxarti [l] miſeri ad regia tecta uocari
Præcipiunt. primum cum ſol luſtrauerat orbem
Nanq; erat ille pater pſicharpagos arte perempti
Infœlix ſtagno ſtabat qui corpus inane
Necdum. [m] & moles ualuit contingere ripas
Sed miſer ah media nabat reſupinus in unda
Illi precipites radiare in lumine montes
Aſpiciunt. ſummi petiere [n] ad palacia regis
Iamq; tacent. leto nati cum percitus ira
Surgit. & has fundit troxartes pectore uoces
Solus ego. o ſocii ranis immania paſſus
His tamen aſpicio iamdudum fata parari
Tres ipſe infœlix genui miſerabile natos:
Atq; orbum totidem nati liquere parentem
Muſipula primum laniauit nanq; retortis
Vnguibus arripuit: traxitq; foramine curuo.
Aſt alii immiteſ homines mala fata tulere
Lignea dum miram [o] facta inuenere per artem

[a] ſenſit conamina: fato [b] celare [c] *ſic* 1438 [d] *Ironicè.*
[e] Volviſti ſtagnum [f] *πάλη.* [g] *εἰς δρόμον.* [h] *παλκοράτιον* Heſych. *παγκράτιασταὶ ἀθληταὶ πύκτ.* *Alii παγκράτιον interpretantur πένταθλον.*
[i] meritis [k] facinúſque [l] Troxartæ miſerandi *ſi hiatum nolis.*
[m] Et necdum molles [n] petiere palacia [o] fata *μόροι* 1486.

Quem laqueum [a] appellant horrenda pericula murum.
Tertia reſtabat [b] nobis cariſſima proles
Solamen: fuerat ſolus mihi quippe relictus.
Hunc freta imperio miſerum mala rana peremit.
Nunc agite ornantes uariis iam corpora in armis
Agmine terribili ranarum tecta petamus.
Dixerat. & cunctos animos exciuit ad arma.
Tum cupidus [c] belli: mauors hæc agmina cingit
Cruribus imprimis ocreas poſuere fabales
Nanq; fabas noctem uirides roſere per illam
Innumeras: quarum tum tegmina tota retexunt:
Sic tenues tunicæ belli uertuntur in uſum.
[d] Ardentem clipeum tenui ex umbone lucernæ
Efficiunt: placuit thoracas nectere tergo
Muſipulæ: huic & enim pellem traxere per artem
Aſt acus eſt illis claro mucrone refulgens
Haſta opus horrendum martis neu cetera deſint
Dura nucum capiti poſuerunt tegmina cuncti:
Iam ſtabant mures inſtructi talibus armis:
Auditu ſubito: quum ranæ percitæ ab altis
Egrediuntur aquiſ: necnon coguntur in unum:
In mediumq; grauiſ petitur ſententia pugnæ.
Dumq; animi parteſ belli uerſantur in omnes:
Ecce ſatus magni [e] tirogliphi ſanguine quondam
Chitrobateſ præco manibus qui ſceptra gerebat
Talibus aduenienſ indixit funera belli.
Me ranæ mureſ uobiſ miſere minanteſ
Terribili pugna: iam iam rapiatiſ ut arma.
Nam [f] phiſicarpaga aquiſ miſere uidere peremptum:
[g] Dextra quem ueſtri regiſ mactauit: at omnes
Robore quæ ſtagniſ præſtatiſ ſumite pugnam.
Sic fatuſ ſermo ranarum uenit ad aures.
Illarumq; animos turbauit: iamq; ſuperbæ
Succenſent regi. [h] quis tum Phiſignatus inſit:
Nec murem leto dedimus: nec morte perire

[a] appellant [b] [illegible] [c] belli Mavors hæc agmina cingit.
[d] Ardentem [e] *Bis hic erratur contra quantitatem Græcam. At prima etiam corripitur* [illegible] *v.* 38. [illegible] 221. Tyroglyphon ripis—
[f] Phicharpaga [g] Dextera [h] queis

Vidimus. at certe ſtagno dum ludit in alto
Demerſit: & nandi ranas [a] miratus in ipſo
Mergitur: & liquidis uitam ſpirauit in undis.
Nunc ultro inſontem accuſant. ſed quæ uia mures
Perdere fallaces poſſit iam quærite cunctæ:
Noſtra tamen quæ ſit ſententia diſcite belli.
Vna omnes animis ripa ſedeamus in illa
Præcipiti: uariis incluſæ corpora in armis:
Vt quum [b] præ rapido ueniont ex agmine mures:
Moxq; ruent: ipſos gladiis rapiamus: & altum
Omnibus in ſtagnum uoluamus protinus armiſ:
Sic certe ignari nandi morientur & illi:
Et murum nobis ponentur clara trophæa.
Dixerat: atque omnes ranas innexuit armiſ
Vndiq; nam foliis maluarum crura recingunt.
Hinc aptant uiridi beta thoracas: & inde
Caulibus ingentes clypeos. fuit omnibus haſta
Longior in manibus præacuta cuſpide iuncuſ.
Pro galeaq; ipſiſ uelabat coclea frontem.
Sic ripa inſtructuſ ſtabat tum exercitus alta:
Criſpabantq; haſtaſ: animis complentur & omneſ.
Iupiter at claro ſuperoſ mox cogit olimpo.
Tum bellum oſtendit pugnatoreſq; feroceſ
Innumeroſ: [c] longaq; manu cum tela gerenteſ.
[d] Vt ranæ mureſq; fremunt uideantur ut illi
Centauriſ ſimileſ ſimileſq; gigantibus illæ.
Quiſ faueat murum genti ranisq; ſuperbiſ
Quæritur: & placidiſ affatur pallada dictiſ:
Auxilium latura tuiſ ad prœlia [e] tende
Muribus o [f] nata. nanq; omni tempore ſacro
Exultant templo: [g] ludentq; altaribuſ omneſ
Nidore: atq; hilareſ ſacriſ lætantur adeſiſ.
Dixerat: hunc contra ſic eſt affata minerua.
O genitor ne ſi fuſoſ fractoſq; uiderem
Muribus auxilium ferrem. nam numina noſtra
Læſere: & poſitas templis roſere coronas.

[a] imitatus μιμ[illegible]. [b] prærapido—examine [c] & longa manu. [d] *Hic ſequitur MSS. 4. A. Γ.* [e] *Hac ſententia Græce interrogat.* [f] *Vltima per caſuram producitur.* [g] ludéntque

Haud opus exhauſtos oleo nunc dicere lychnos:
Sed magis atq; magis [a] mentem animumq; remordet:
Quod nuper factam tenui de ſtamine pallam
Aſſiduoq; opere intextam pulcherrima uiſu
Quæ fuit & noſtra multum ſpectabilis arte
Roſere: & laceram liquere foramine multo.
Quin etiam infœlix alieno ſtamine texta
Et poſcat fœnus [b] ſuperis res horrida diuis.
Haud tamen eſt animo ranarum iungere genti
Auxilia: inſtabili ſemper cum mente pererrent.
Nanq; olim horriſona quum iam defeſſa labore
Veniſſem pugna: noctuq; reſoluere membra
Optaſſem: triſti complerunt æthera luctu
Protinus: haud tantum [c] ſpacii lociq; dedere:
Vt poſſem dulci [d] uſq; claudere lumina ſomno.
Sed noctem inſomnis duxi: capitiq; grauato
Donec iam gallus ſummiſit in aera cantum.
Nunc ſuperi pugnent noſtris ſine uiribus illi:
[e] Neue aliquis gladio corpus neu uulneret haſta:
Membraq; cæleſtum telo ſtringantur acuto.
Nam nulla audaces ſuperum reuerentia tangit:
Nec trepidant bello nobis occurrere diuis.
Ergo omnes læti pugnam ſpectemus ab alto.
Dixerat. aſt alii [f] fremuerunt æthere diui.
Vna omnes hilares ſubito coguntur: & ecce
Præcones ueniunt belli iam ſigna ferentes.
Tunc tuba quæ manibus culicis portata canori
Increpuit pugnæ ſonitum: tum maximus alto
Iupiter intonuit belli portenta futuri.
[g] Hypſebeas primus [h] lichonora percutit haſta
Ante alios ſtantem: atq; alto clamore minantem:
Per mediumq; iecur uentrem penetrauit ad imum.
Voluitur ad terram: molleſq; in puluere crines
Fœdat: [i] & arma ſimul ſonitum fecere cadenti.

[a] mentémque [b] *Sic* 1486. [c] ſpaciſque [d] *Vltima producitur ante duplicem, ſinè caſurâ. Sic antea* ℣. 26. pande ſtirpémque—*per caſuram.* [e] *Videtur hic inſeruiſſe verſum, qui in MS. a.* [f] *Fremitu aſſenſerunt; ἐπεπείθοντο* —— *Neſcio tamen an* fremo *hôc ſenſu accipiatur; nam Ovid. Metam. l.9.* ℣ 417. ——vario ſuperi ſermone fremebant. [g] Hypſiboas [h] Lichenora [i] *Sic* 1486.

Poſt hunc [a] troglodites iaculo [b] peliona fixit:
Traiicit & telo pectus. cadit ille: animuſq;
Euolat: [c] & nigra clauduntur lumina morte.
[d] Seucletus aſt animam ſubito abſtulit embaſichitro.
Hinc [e] poliphoni uentrem tranſuerberat haſta
Artophagus. ruit ille: uolatq; e corpore uita.
Quem ſimul aſpexit pereuntem ſuſtulit ingenſ
Limnocharis ſaxum: magniſ quod uiribuſ actum
[f] Trogloditiſ collum duri perfregit. at ille
Corruit: extemploq; oculoſ clauſere tenebræ.
Parte alia claram lichenor dirigit haſtam
Illiuſ in uentrem certoq; in uulnere fixit.
[g] Crambobatuſ fugienſ ripiſ ſe deiicit altiſ.
Non tamen in ſtagno tutuſ. ſed percutit illum
Lichenor: cadit ille miſer. tum ſanguine leues
Purpureo pertingit aquas: & littora iuxta
Tenditur: [h] & ſumma iacuit ſublimis in unda.
Tirogliphon ripis limneſius excipit haſta.
Pternogliphon ſpectans calaminthes territus altum
Deſilit in ſtagnum fugiens: clypeumq; rigentem
Proiicit. at regem ſurgens hydrocharis urget
Pternophagon ſaxo: nanq; illi percutit altum
Sinciput: & cerebrum patulis de naribus omne
Liquitur: & fuſo [i] turbatur ſanguine terra.
Lichopinax perimit præſtantem [k] borboraphontem.
Atq; ruens haſta corpus transfixit. at ille
Concidit: & tenebris oculi uelantur [l] abortis.
Praſſophagus ſpectans currit: [m] pedibuſq; cadauer
Protrahit: & ſtagno miſerum quoq; [n] condidit alto.
At tum pſicharpax ſocios non paſſus inultos
[o] Peluſiiq; iecur medium traiecit: & [p] aluum
Illius ante oculos cecidit: uitamq; reliquit.
Extemplo aſpiciens hauſit de puluere limum
[q] Philobates. quantumq; luti comprendere pugnis

[a] Troglodytes [b] *Sed penultima producitur* Πηλείωνα. [c] *Hæc deſumuntur ex verſu paulò infrà ſequenti.* [d] *At Græcè* Σεῦτλαῖος. [e] *Prima in Græco corripitur.* [f] *Melius* Troglodytæ [g] *Græc.* κραμβοφάγος. *Sed infrà* ℣. 234. κραμβοβάτης 1486. [h] *Non ſatis expreſſit* ℣. 220. [i] παλάσσετο Gloſſ. δ. ἐφύρετο. [k] Borborocœtem. [l] *Melius* obortis. [m] *Sic MSS. & 1486.* [n] *MS.* a. ἀπέθηκε. [o] *Sic Gr.* Πηλεΐων. [p] alvus. [q] Pelobates.

Eualuit: tantum ſummis quam uiribus actum
Illius in frontem torſit: faciemq; maligno
Inuoluit limo. tum tectum pene reliquit.
Admouet ille manum terræ: & quod forte iacebat
Suſtulit immenſum ſaxum: quo perculit illum
Cruribus: ac ſuram dextram perfregit. at ille
Concidit: & media iacuit reſupinus arena.
Craugaſides uenit auxilio commotus in illum
Verberat & uentrem medium: totumq; recondit
Iuncum: quem manibus geſtabat cuſpide acuta.
Dumq; haſtam recipit: funduntur uiſcera ferro.
[a] Sicophagus ripis uiſu conterritus amnis
Claudicat: & bello fugiens foſſaq; profunda
Deſilit: & durum tentat depellere fatum
Extremumq; pedem troxartes uulnerat haſta
[b] Qui gnatum morti dederat. tum rurſus in illum
Irruit: & nigrum tentat dimittere ad [c] horcum.
[d] Tum quidam mures inter bellator & audax
[e] Artepibuli claro de ſanguine natus
Qui fuerat: gentemq; ſuam ſuperauerat armis.
Nomine quenque uocant meridarpaga: iamq; ferocem
Aequabat martem: quanquam ſit iunior annis.
Hic animo exultans pro ſtagno conſtitit alto.
[f] Tunc hominum diuumq; pater ſublimis olimpo
Proſpicit: & fuſas miſeratus pectore ranas
Cæſariem quaſſat: taliq; hinc uoce locutus.
Proh ſuperi quæ [g] mira oculis ſpectacula cerno.
Terrorem ingentem uideo. [h] meridarpaga in undis
Perdere iam ranas ardet. nunc [i] potius omnes
Pallada [k] mutamus bello martemq; ferocem
Qui quamuis fortem cogant abſiſtere [l] pugnam
Dixerat. hunc contra mauors ſic uoce [m] loqutus.
Nec [n] noſter genitor uires noc palladis arma
Sufficiunt ranis miſeris. ipſe ægida fortem

[a] Sitophagus [b] *Gr.* [illegible] [c] *Hæc vox ſæpe aſpiratur in antiqq codd. MSS. & impreſſ.* [d] *Omiſit* ṽ. 251, 252, 253. [e] *Verſu coactus peccavit bis in unius vocis quantitate.* [f] *Omiſit* ṽ. 260. [g] *MSS. a. B.* Θαῦμα. [h] video Meridarpaga in undis: [i] Protinus τάχιστα. [k] mittamus *lapſu in errorem facillimo.* [l] pugnâ. [m] *Error leviſſimus; ſi modò q non poſſit in ſe includere* u. *Sic in ultimo verſu* qum. [n] noſtri

Concute qua ſaeuo bello titania proles
Murmure cum magno cecidit ſeuiq; gigantes
Dixerat. ille manu [a] candentia fulmina [b] ſumit
Et tonitru ingenti totum concuſſit olimpum
Vibratumq; manu fulmen contorſit. at illud
Euolat extemplo: tum [c] mures territat omnes.
Haud tamen [d] abſiſtit pugna: ſed tollere ranas
Ardent: atq; omnes illarum perdere gentes.
Sed pater omnipotens ranas miſeratus ab alto
Auxilium extemplo miſit muroſq; fugauit
Nam genus aduentat [e] bleſum roſtroq; recurvo
Oblique ingrediens oculoſq; in pectore fixos
Tergore cum duro dorſumq; in [f] cute rigeſcit
Obtortos oculos frenataq; contulit ora
Hos homines perhibent: horrendo nomine: cancros
Bicipites octo pedibus manibuſq; carentes
Qui murum ſubito caudaſque pedeſque manuſq;
Morſibus [g] inſigunt haſtae flectuntur in [h] ipſis
Deſeruere locum mures: proniq; timore
Corripuere fugam: ſub terraſ ibat olimpo
Phoebus quum tanti ceſſit [i] diſcordia belli. FINIS.

[a] candentia ψολόεντα. [b] *Legit* ἔλαζε *pro* λάζε. *Quam lectionem facilè admitto; nam dicitur in hoc verſu* fulmen ſumere, *&* *paulò inferiùs* vibrare ſus. [c] *MSS. β. R. non fit ranarum mentio.* [d] abſiſtunt, *nam mox ſequitur* ardent *—Vox Graca* ϛεϱτὸς (*qua hic omittitur*) *utrique numero jungi potuiſſet.* [e] *Idem, qui in Graco, ordo non ſervatur: & mihi videntur omitti quadam e. g.* ὀστοτϱάκοτοι ἐν ὤμοις, χηλοτϱώγλες, *&c.* [f] *Hac vox corripit primam.* [g] *Mallem* inſigunt: *at uſitatior eſſet Syntaxis,* caudis pedibus manibuſq; morſus inſigunt: [h] ipſis. [i] *Non expreſſit* μονοήμερος.

SAPIENTISSIMO ET AMPLISSI[illegible]mo viro D. Matthæo Paillarto auunculo & Mecœnati ſuo, Franciſcus Villerius Continiacus S. D.

Dici non poteſt, vir ampliſſime, quum illud ipſum ex bene græcis, bene latina facere, ſingularem aliquem requirat artificem, oculatiſſimum, diligentiſſimum, & literarum ſcientiſſimum, quibus ego modis literarum ſitientiſſimus, exagitatus fuerim: dum partim opuſculi difficultate, partim Zoilorum calumnijs, & animi anxietate, ab inſtituto deterritus: aliquod munuſculum non illepidum, nec magnificentia tua penitus indignum, Chalcographorum typis exponere molior. Deliteſcebat enim apud me Homeri Græcorum poëtarum facile principis βατραχομυομαχίᾳ, quam poſt inſtitutam interpretationem rhythmis vernaculis tranſlatam feliciſſimè & oculatiſſimè offendimus. Vereor ne multo infeliciorem ſortiar exitum, dum carmen carmine, dum verbum penè verbo, dum ſententiarum vim ac pondus ſumma diligentia, & fide, latinis characteribus repræſentare ſtudeo. Ita enim preſsè, & ſubtiliter, ab authore compoſita eſt, vt nihil addere, nihil adimere, nihil deniq; mutare citra flagitium queas: quod an ſit ita, hi demum experientur, qui in eandē palæſtram deſcenderint. Sequutus autem maximè Aldum Manutium, fideliſſimum interpretem, in græcis non adeò hæſitaui, niſi (vt ſæpe contigit) ſcrupulus dignus Aeſopo, vel potius Apolline [illegible] offerret, tum enim collatis inter ſe exēplaribus, ad Homericos verſus, veluti ad ancoram, confugi. Vnde hoc opuſculum intra duos menſes Muſis bene iuuantibus, ad vmbilicum perduxi. Spero tamen futurum vt etiam ſi parum præſtiterim, te, & candidos lectores, vel hunc meum laborem ingenioli mei primitias laude aliqua dignum ducturos. Quamobrem vir omnium ſcientiarum cumulatiſſime, pro tuis in me meritis quibus ex æquo reſpondere non poſſim, vel hoc muneris ſuſcipe, ſtudiúmque noſtrum imò potius præcipitem audaciam aut temeritatem boni conſule. Supereſt igitur vt quemadmodum in hoc componēdorum verſuum labore ſemper ob oculos verſatus es: ita cum hæc leges, Villerij tui imprimis & amantis, & ſtudioſi memineris. Vale. Pariſijs idibus Nouembribus 1543.

HOMERI BATRACHOMYOMACHIA
Latino carmine donata Franciſco Villerio Continuato Paraphraſte.

INcipiens primum Muſas Heliconis ab alto
Demigrare precor, cordique afflare poëſim,
Scilicet vt cœptum valeam deducere carmen,
Nuper in exili poſitum ſublime libello:
Martis opus rapidum, certamina digna Gradiuo:
Cunctorum exoptans hominum deferre per aures,
Qui præceps Ranis bellum indixere ſuperbis.
Terrigenûm Mures imitati facta Gigantum.
Hoc vulgus. Sed ſic ſumpſere exordia pugnæ.
Mus, ſitiens quondam, fugienſque pericula Felis,
Vicino lacui barbas ſimul ora rigauit,
Lætus aqua dulci: quem cum clamoſus ad vndam
Limnocharis vidit, verbis compellat amicis:
O hoſpes quis es? & qui te genuere parentes?
Vnde petis riuos? ediſſere vera roganti:
Nam mihi ſi noſtro dignus videaris amore,
Per medios fluctus te noſtra ad limina ducam:
Tandem muneribus pulchrè donatus abibis.
Rex ego ſum Ranis Phyſignathus, æquora circum
Qui color, æternos factus regnator in annos:
Me genuit Peleus circum caua littora viui
Fluminis Eridani, genitrix fuit Hydromeduſa.
Nunc mihi progeniem qua duceris ordine pandas.
Nanque videre mihi ductor violentus in armis,
Egregius, pugnax, & regum ſtemmate dignus.
Finierat: tunc hoſpes ait, dux inclyte Ranis,
Quis Murûm ſobolem? Murûm quis neſciat aulas?
Pſicharpax ego ſum, ſuperis, auibúſque, viríſque
Notus, magnanimi Troxartæ filius, & me
Filia Perniuori grauida geſtauit in aluo
Lichomyle mater, generoſo è ſanguine creta.
Faſciculos inter tuguri nodoſáque ligna,
Me genitrix [a] nucibus teneris nutriuit ab annis:

[a] Omiſit σύκοις, ℣. 31.

Et mihi ſemper erat præſens genus omne ciborum:
Sic non eſſe poteſt mihi tecum fœdus amoris,
Aequora vaſta habitas: at nos hominúmque deúmque
Viximus in morem, nec me latet iſte caniſtro
Panis ter piſtus, nec amica placenta ſiſame,
Non iecur [a] *implexum, nec pinguis ſectio pernæ,*
Non me caſeolus, nec condimenta coquorum
Pinguia: cum ſuperis mellito nectare vino.
Nullos enſe potens bellorum vito tumultus,
Sed glomerare manum iuuat, & miſcerier armis.
Non hominem timeo quantouis corpore magnum;
At lecto inſidians, digitorum mordeo ſummum,
Nec dolet, aut punctus ſomno expergiſcitur imo.
At te præcipuè mihi formidanda docebo,
Accipitrem, & Felem, ſubiti prænuncia lethi:
Decipulámque grauem, quæ non niſi fata minatur:
Attamen eſt Muri Feles vrgentior hoſtis,
Continuo vigilans ad limina prima cauernæ:
Non [b] *rapis veſcor, raphanis, porróque virenti,*
Nanque hæc ſunt epulæ Ranis habitantibus vndas.
At contra, ridens Phyſignatus ore locutus:
O hoſpes, ſuperûm iactas te accumbere menſis,
Atque iiſdem veſci dapibus, [c] *ſed ſummus in vnda*
Ludere, vel terra nobis permiſit vtrunque
Iuppiter: hoc forſan nimium ſi ſcire laboras,
Perfacile eſt: te portem humeris: at ſtringe lacertos,
Ne pereas. dixit: Muri ſubiectáque terga
Suppoſuit. Mus ergo celer data colla prehendit:
[d] *Ac primum tumidis gaudebat latus in vndis,*
Vicinos circunſpiciens maris vndiq; portus:
Aſt vbi ſenſit iter durum, madefactáque fluctu
Pectora Pſicharpax, lachrymis ſuffuſus obortis
[e] *Ingemuit: queritúrque vagos ſe findere fluctus:*
Atque pedes ſtringit, terræ vlterioris amore:
Et, veluti remum, caudam voluebat in vndis,

[a] Gr. λευκοχίτωνα ✠. 37. [b] Omiſit κράμβας, κολοκύντας ✠. 53. [c] Græca plura expreſſit paucioribus ✠. 57, 58, 59. [d] Non diſertè expreſſit νήχει τερπόμενος φυσίγναθε ✠. 67. [e] Omiſit verſum ἄχθεσιν &c. ✠. 69.

Exorans ſuperos [illegible] littus,
Attamen immerſus clamoribus æthera complet,
Multa querens, taleſque [illegible] pectore voces:
Europam non ſic Taurus fluuialibus vndis
[a] Tranſtulit in Cretam, feruidus captus amore,
Vt me Limnocharis Ranarum ad limina portat.
Intereà, horrendum ſubito ſpectaculum vtrique
Hydrus adeſt, colloque [illegible] ſuperemicat vndas.
Quem Rana vt vidit, Pſicharpagis immemor [illegible]
Non cernens qualem tergo geſtaret amicum
Inſiluit: parcámque nigram vitauit: at ille
Pronus in æquoreos [illegible] ſine remige fluctus,
Stringebátque manus, & dentibus ora [illegible]:
Sæpe recalcitrans ſuperata [illegible] [illegible]
Sæpe etiam merſus deſcendit [illegible] paludis.
Vſque adeo infelix madefacta [b] veſte grauatus,
Deperiénſque ſemel ſupremas hæc verba reliquit:
Hæc faciens ſuperos non [c] Phyſignate latebis,
Me tibi ſeſſorem, velut de rupe marina
Diſcutiens non pancratio pugnaue [d] palæſtra
Viciſti, verùm fallax medio æquore mergis:
Sperato Superos memores fandi, atque nefandi:
Murûm exercitui meritas dabis improbe pœnas.
Hæc dicens animam [illegible] efflauit in vndis.
Hunc autem mœſtus pereuntem ex littore vidit
Lichopinax, vaſtis complens vlulatibus auras
Ocyor & Zephyris hæc triſtia dicta reportat.
Poſtquam facta fides, patuitque ex ordine factum,
Fit gemitus, Muréſque grauis ſubit ira quietos:
Ergo iubet mœſti præconis voce coactos,
Surget vbi primum roſeis aurora quadrigis,
Conuentus fieri Troxartæ regis in ædes:
Cuius adhuc medio [illegible] ſine nomine ponto
Filius exhalat, planáque vagatur in vnda.
Aſt vbi ſole nouo Mures coiêre vocati,
Surgit ad hos primum frendenti percitus ira

[a] Omiſit [illegible] ℣. 77. [b] Gr. [illegible] ℣. 90. [c] [illegible] corripitur penultima. [d] Omiſit εἰς [illegible] ℣. 95.

Troxartes, *verbiſque gemens compellat amicis:*
Solus ego quamuis ſim multa incommoda paſſus
Ex Ranis, *tamen eſt vobis ſors omnibus æqua.*
Infœlix ego ſum, poſtquam tribus ordine natis
Mors inopina, rapax, proſpectum ſolis ademit.
Eripuit primum Feles *pro limine paruo*
Spelæi, & dulces laniauit dentibus artus.
Muſcipulæ cecidit deceptus fraude ſecundus:
Hanc in fata ſolent homines fabricare doloſi
Murium, & arte noua pedicam formare nocentem.
Tertius occubuit plana deluſus in vnda,
Limnocharis facto, dilectus vtrique parenti.
Nunc agedum armemur, trepidámque ruamus in hoſtem,
Ornantes variis obnoxia corpora [a] *rebus.*
Hæc vbi verba dedit, ſuaſit munirier armis.
Hóſque armauit Ares, *cui ſunt ſua prælia curæ.*
Crura putaminibus ſcitè texere fabarum,
Quas fore certamen noctu roſere ſcientes.
Armigeri capiunt crudum thoraca Gradiui
Ex *corio: nam cum* Feles *vicere ſuperbos,*
Exuuias tulerant ſuperato ex hoſte cruentas.
His erat vmblîcus bene quadrans, lampados vmbo.
Oblongis haſtas acubus fecere minaces:
Quiſquiliáſque nucum circum ſua tempora cingunt.
Aſt vbi ſenſerunt Mures *in bella parari*
[b] *Limnochares, coëunt belli de rebus agentes:*
Et dum præcipitis quærunt diſcrimina pugnæ,
Ecce, ferens ſceptrum præco regale, propinquat
Tyroglypho natus quam magnanimo, Embaſichytros,
Dicturus [c] *quæ ſeditio, quæ cauſſa tumultus*
Armiſoni, taléſque dedit de pectore voces:
O Ranæ, Mures *inimica capeſſere* Martis
Arma iubent, veſtras igitur diſponite turmas.
[d] *Limnocharis grauibus* Pſicharpaga *merſit in vndis.*
Ergo hodie in Mures *pugnate virilibus armis,*
Egregio quæcunque eſtis de ſanguine cretæ.

[a] Gr. ἔντεα ℣. 120. [b] Gr. βέτεαχοι ℣. 132. [c] In Græco hæc referuntur ad σκεπτομένων, non ἀγγέλλων ℣. 134. [d] Omiſit εἶδοι ℣. 140. & pro φυσίγναθος ponit *Limnocharis.*

Dixerat: extemplo peruenit rumor ad aures
Ranarum, gelidáſque timor peruaſerat artus,
Incuſántque ſuum Muris de funere regem:
Qui cum ceruicem Phyſignathus extulit vnda,
Sic ait: O Ranæ tanti ſum funeris inſons,
Non vidi pereuntem illum, ſed littora circum
Colludens, Ranáſve natans imitatus, in æquor
Decidit, obiecti prorſus ſum criminis expers.
Verùm ſi vobis defendere regna cupido,
Scrutemur quánam Mures ratione doloſos
Perdamus: niſi me veri ſententia fallat,
Tutum erit. ad ripam ſiſtemus in agmine forti,
Armatæque cauo ſpectemus ab aggere Mures.
Is locus eſt præceps, hos præcipitemus in æquor.
Purpureum, quoties ſeſe violentibus armis
Obtulerint, facile eſt flunioſo immergere ponto.
Remigij experteis. tandem poſt funera Murûm
Victrices dabimus tibi rex Gradiue trophæum.
Dixerat: & Ranis perſuaſit in arma parari:
Maluarum folijs crura obtexere decenter.
Tranſit in officium thoracis beta paluſtris.
Braſſica terribilem clypeum dabat, apta Gradiuo:
Cuique aptatus erat, ſæuiſſima lancea, iuncus:
Subtili cochlea galeas fecere minaces.
Inde citi ad pugnam, decliuo in margine ripæ
Caſtra locant: animíque valent criſpantibus haſtas.
Interea ſuperos Rex omnipotentis Olympi
In cælum accelerans, & belli ex æthere molem
Oſtendens, pedites magnos, multóſque, [a] machæras
Geſtantes: qualis denſum procedit in agmen
Centaurûm hoſtilis, numeroſáque turma gigantum,
Suauè aliquid ridens, quiſnam deus, ille rogabat
Iret in auxilium Ranis vel Muribus? atque
Pallada Cecropiam verbis compellat amicis:
Filia, nunquid in hoc bello tutabere Mures?
Quandoquidem læti ſemper tua templa frequentant,
[b] Dum cadit ante aras diſſecto victima collo.

[a] Gr. ἔγχεα ℣. 169. [b] Non expreſſit κνίσῃ τερπόμενοι ℣. 175.

Iuppiter hæc, contrà ſic reddidit Attica Pallas:
O pater, haud etiam conſumptis Muribus [illegible]
Adiutrix: vicibus multis nocuere moleſti:
Cauſſa olei, pingues [illegible]
Dentibus infeſti, capitis [illegible]
Attulit hoc etiam noſtræ faſtidia [illegible]
Roſuris triuere peplum, ſubtilibus [illegible]
Subtili ex trama, [illegible]
Exigit vſuras Sutor, mihique infeſtior hoc eſt:
Prima mali labes, noſtram quæ mouerit iram.
Mutuo ſubtextum accepi, non reddere poſſum:
Haud tamen adiuuerit [illegible]
Nam ſi fortè libet componere membra ſopori,
Cæde fatigata, & bello laſſata diurno,
Mentibus infirmæ, ſomnum [illegible]
Nec ſinere oculos [illegible]
Et dum cœnoſa, lentáque palude [illegible]
Inſomnis iacui capitis colliſa dolore,
Donec luciferi prædixit luminis gallus.
Ergo ceſſemus bellis ſuperaddere vires,
Ne quis in hoc cœtu telo [illegible]
Dum furor eſt, [illegible]
Hanc igitur læti ſpectemus [illegible]
Dixerat: extemplo Superi [illegible]
Collectique omnes gelidis in [illegible]
At duo præcones ſubitò certiſſima belli
Signa dabant Culices: [illegible]
Aëris infremuit regio, Saturnius autem
Iuppiter intonuit præſentis ſigna [illegible]
Alte vociferans [illegible] primus in hepar
Vulnerat, armato qui ſtabat in agmine: pronus
Corruit, inſignéſque comas in puluere verſat.
Exin Troglodytes Pelidæ in pectora ferrum
Direxit, quem collapſum metuenda ſequuntur
Fata, volántque ſuo deſerti è corpore Manes.
Seutlæus cedit, feriens cor, Embaſichytrum.
Per ventrem Artophagus Polyphonum percutit, ille
Collapſus ruit, hunc Manes liquere peremptum.
Aſt vbi Limnocharis Polyphonum decumbere vidit,

Troglodyten validum, ſaxo per colla molari
Percuſſit, cui denſa oculos preſſere tenebræ:
Lichenor, vibrans non euitabile telum,
Hepar percuſſit. quod eum peruenit ad aures
Crambophagi, fugiens magnus ſeſe abdidit vndis:
At non ſic latuit, ſæua quin cuſpide læſus,
Concidat exanimis: fuſo rubent vnda cruore,
Singultans iacet ad ripam ſine nomine corpus,
Pinguiáque abruptis funduntur viſcera venis.
Tyroglyphum ad riuos, ſpoliat Limneſius, vnde.
Pternoglyphum aſpiciens Calaminthius horruit, amnem
Ingrediens, clypeóque manum priuauit inermem.
Saxum ingens videt Hydrocharis, quod non duo ferrent,
Qualia nunc Murûm producit corpora tellus,
Ipſe manu raptum valida contorſit in hoſtem
Pternophagum Regem, ſaxo cui guttura fregit:
Stillabat cerebrum cæſis à naribus, atque
Arida polluitur diffuſo ſanguine tellus:
Lichopinax validum percuſſit Borborocœten,
Aggrediens telo, huic oculos clauſere tenebræ.
Praſſiphagus cernens pede traxit Gniſſodiocten
Húncque, [a] tenus manibus neruum, tranſmiſit in vndas.
Pſicharpax, vltus ſocios, Peluſium haſta
Percuſſit, mediúmque femur penetrauit in hepar.
Corruit hic, Pluti labuntur ad inferna manes:
Hæc dum Pelobates ſupremo ex aggere vidit,
Sordidiore luto frontem Pſicharpagis vnxit,
Qui prope cæcatus maiore excanduit ira,
Et circumſpiciens immania per ſtrata terræ
Saxum ingens videt, aprico quod forte iacebat
Limes agro poſitus, [b] litem ut diſcerneret aruis.
Ipſe manu rapto percuſſit crura ferocis
Pelobatæ, qui littorea proſtratus arena
Infœlix, dextro mutilatus crure iacebat:
Craugaſides rurſus validum currebat in hoſtem
Exanimes vltus ſocios, & cuſpide iecit
Tranſadigit ventrem, fuluáque extendit arena:

[a] Lege tenus v. 220. [b] Grandis [illegible]

Effunduntur humi diuulſo viſcera telo.
Hæc vbi Sitophagus *fluuioſo in margine vidit,*
Bella relinquebat, ſuprema pericula vitans
Claudus, & inſiluit, conſumptus penè, cauernam.
Troxartes *torta* Phyſignathon *attigit haſta,*
Colliſitque pedem, celer hic conſumptus, in vnda
Delituit fugiens, lethali vulnere læſus.
Quem cum ſeminecem Troxartes *vidit, acerbis*
Viribus incurrit rapidus, rurſúſque cadentem
Sternere curabat, duróque exponere fato.
Aſt vbi Praſſæus *nuper cum vulnere lapſum*
Semianimem vidit, iunco iaculatur acuto:
Scuta valent, clypeóque hærens haſtile pependit.
Verum inter Mures *chariſſimus* Artepibuli
Filius, egregius iuuenis, fortiſſimus Heros,
Omnia Gradiuo *ſimilis, validus* Meridarpax:
Solus in arma ruit, ſolus dominatur in armis,
Ranarúmque genus, ſtans toto vertice [a] *ſupra*
Egregios Mures, *decliuo in margine lymphæ,*
Seſe euerſurum magno proclamat hiatu.
Et facturus erat, nam quod ſpectatur in armis,
Maximum in illius regnabat corpore robur.
Hæc vbi cunctipotens hominum ſator, atque deorum
Vidit, ab æthereo Ranas *miſeratus* Olympo
Iuppiter, inſinuans vultu ſic edidit ore:
O ſuperi, noſtros res ardua terret ocellos,
Cædentem extimui validum Meridarpaga Ranas,
Protinus in terram belli dum poſtulat vſus,
Pallada mittamus, bellatorémque Gradiuum,
Scilicet arcebunt quantouis corpore fortem.
Dixerat: at contrà reſpondit voce Gradiuus:
Nec Martis *vires, nec ſacræ* Palladis *arma*
Iuppiter, auxilium pereuntibus addere Ranis
Poſſe reor, ſed enim cælo per nubila lapſi,
Protinus armati Ranas *tueamur ouantes.*
Sin minus, auricomum dimitte per aëra fulmen

[a] Gr. γαυρούμενος οἷος ἐπ' ἄλλων ℣. 258. Sed videtur interpres ſequi Gloſſ. ℣. ἐπαιρόμενος & legere ἐπ' ἄλλοις

Altitonans, quod ſyderea Titanas ab arce
Suſtulit, omnipara natos tellure Gigantes,
Enceladúmque, grauem tergo qui ſuſtinet Aethnam.
Dixerat: extemplo nebulis iaculantibus ignem
Intonuit, latéque patens tremefecit Olympum Appoſitio.
Iuppiter, inuoluens tortum per nubila fulmen.
[a] *Saturni iaculum, Regis de parte ſiniſtra*
Euolat & toto ſtrepuere tonitrua mundo.
Horreſcunt ſubito Ranæ, Muréſque ſuperbi:
Attamen inſiſtunt bellis, & acerbius vrgent,
Inuiſúmque genus, Mures in bella repoſcunt,
Infirmas auidi Ranarum euertere turmas.
At pater omnipotens ſummo ſpeculatus Olympo,
Ranarúmque necem, caſus miſeratus iniquos:
Protinus auxilium Ranis ſuperaddere curat
Horrendos pedites, qui dum certamina feruent,
Improuiſi adſunt, incudis pondera tergo Cancrorum deſcriptio.
Geſtantes, obliquigradi, torti, vnguibus vncis,
Cortice rugoſo, duram, velut oſtrea, pellem.
Oſſei natura, rutilant ſplendore lacerti,
Lati humeros, bleſſi, nodoſáque brachia neruis,
[b] *Octipedes, dupliceſque caput, ſurgente videntes*
Pectore: vulgari Cancros de nomine dicunt.
Qui necdum admiſſi furibunda in prælia Martis,
Oribus obtruncant inhoneſto vulnere caudas
Murium, & incidunt [c] *auréſque manúſque pedéſque.*
Et vix ſufficiens armis obtunditur haſta.
Horreſcunt miſeri Mures, nec viribus obſtant
Cancrorum: dant terga fugæ, Zephyróque propinquans
Tendit in occaſum ſemoto lumine Phœbus,
Et perfecta ſilent vnius bella diei.

[a] Gr. Διὸς ὅπλον ℣. 278. [b] Non expreſſit ἀχειρέες ℣. 289. [c] Deeſt in Græco ℣. 291.

Finis Homeri Batrachomyomachiæ.

COMMENTARII ... variis ... autoribus collecti.

... Proœmium, Narratio ... Propoſitio ... gulas ... Narrationis partes quatuor ... Probatio ... Peroratio ...

... hoc argumento ... locorum ... periculum ...

... nec enim ... hypodiaſtolæ illud tempore ...

... Quæ omnia, vide lector ... in interpretatione hujus libelli. Ita enim ibi vers-

COMMENTARII in BATRACHOMYOMACHIAM ex variis Virorum doctorum Editionibus collecti.

S. *ſignificat Henricum Stephanum*; M. *Philippum Melanchthonem*; C. *Martinum Cruſium*; Bar. *Joſuam Barnes*; Ber. *Stephanum Berglerum*.

C. BAtrachomyomachiæ duæ partes ſunt, Procemium & Narratio; Procemii partes duæ; Invocatio, ℣. 1. & Propoſitio, ℣. 4. (Virgilius autem Propoſitionem Invocationi anteponit) Narrationis partes quatuor, eædem quæ Comœdiæ; Prologus, ℣. 9. Protaſis, ℣. 64. Epitaſis, ℣. 198. & Cataſtrophe, ℣. 261.

M. Voluit Poëta hôc argumento adoleſcentibus odium turbarum & ſeditionum inſerere. Et quòd tandem vincunt ranæ, ſignificat in caput plerunque autorum ſeditionis vertere periculum, quod aliis moliebantur.

S. ℣. 1. *ἀρχόμενος, πρῶτον μουσῶν*] Quum πρῶτον nec cum ἀρχόμενος jungatur, nec cum χορὸν, ſed cum ἐπεύχομαι, placuit hypodiaſtolαῖς illud cingere.

M. ℣. 2. ἦτορ] Quoddam inteſtinum ſub corde ſtatim, autore Polluce.

S. Ibid. ἀοιδῆς·] Poſt ἀοιδῆς non contentus fui ſimplici hypodiaſtole, quia ἣν, quod ſequitur, non puto eſſe relativum hujus nominis (ut vulgò credunt) ſed ita dicendum, εὐχόμενος βαλέσθαι ἐς γοῦνα πᾶσι μερόπεσσι δῆριν ἀπειρεσίην, ἣν νέον &c. Quæ omnia, vide lector, quàm malè conſiderata ſint in eâ, quæ noviſſimè edita eſt, interpretatione hujus libelli. Ita enim ibi ver-

 ſus

ſus eſt hic locus, *Incipiens primum Muſarum cœtum ex Helicone venire in meum cor ſupplico gratiâ cantûs, quem nuper in libellis meis ſuper genua poſui, litem immenſam, tumultuoſum opus Martis ſupplicans hominibus in aures mittere: quomodo mures in ranas egregiè pugnantes iverunt!* Ubi inter alia illud etiam ineptè, *ſupplicans mittere*, pro *cupiens*, vel *optans*.

M. ℣. 3. δέλτοισιν] δέλτοι, κυρίως μὲν οἱ πάλαι τελωνοειδῶς σχηματιζόμενοι ἐν τῷ πλύαστεως τόμοι· ὕστερον δὲ, ἁπλῶς καὶ βίβλοι. Euſtath. in Dionyſ. Alex. ℣. 242.

Bar. ℣. 4. δῆριν] Etymolog. v. δῆρις hunc verſum laudat. πολεμόκλονον] Anacreon. ℣. 870. πολεμόκλονον Ἀθήνην.

C. Eſt in propoſitione hâc προσοχὴ attentio, & quidem major quàm antea in invocatione. Alioqui mures & ranæ animalcula ridicula apparitura fuiſſent, & totum opuſculum ἄθυρμα παιδικόν· ab ingenioſiſſimo ergo poëtâ ἀποσεμνύνεται; honeſtas ei & gravitas circumſtantiis conciliatur. Nec tantùm σεμνὰ ſunt hæc, ſed & γλυκέα. Ne autem ipſe mendacii argui poſſit, ideo occupatione utitur ℣. 8. ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔλω.

Bar. ℣. 10. MS. B. λίχνον] Callimach. fragm. ὄμματα λίχνα.

M. Ibid. προσέθηκε γένειον] *adpoſuit barbam.* Ὑπολύπτωτις eſt rhetorica pro *inſeruit mentum.*

Bar. ℣. 12. λιμνόχαρις] mallem λιμνοχάρης epitheton ranæ, cujus nomen proprium Φυσίγναθος.

M. Ibid. λιμνόχαρις πολύφημος] *ſtagno gaudens garrula.* ℣. 15. εἰ γάρ σε &c.] Non temere, ſed cum delectu faciendi amici.

Bar. ℣. 17. Φυσίγναθος] ὁ τὰς γνάθους φυσῶν· ὅθεν καὶ φύσαλος, βάτραχος χερσαῖος, ἢ φρῦνος· παρὰ τὸ φυσᾶν.

C. ℣. 19. Πηλεὺς] Facetum hoc; quia alluſit ad Peleum patrem Achillis; ſicut per Ὑδρομέδουσαν ad marinam deam Thetin Achillis matrem. Πηλεὺς Latinè Turpilio. *Genuit me*, inquit, Πηλεὺς *Lutum* & Ὑδρομέδουσα

μέδουσα Aqua. Indè enim quoque ranæ generantur. Plin. Hiſt. lib. 9. c. 51. [a] Diodor. Sicul. lib. 1.

M. ỳ. 20. μιχθεὶς &c.] Concubitûs deſcriptio modeſta; neque ullus eſt poëtarum, qui modeſtiâ Homero ſit prior.

Bar. ỳ. 23. ἰλὺ] Novè ponitur pro σὺ vel τηλύ: nec enim uſpiam aliàs apud Homerum reperitur. Lege Canter. Lection. & Iſ. Caſaub. ad Theocrit. c. 21. Suid. ἑαυτῷ, ἐπὶ τρίτου προσώπου· οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου κέχρηνται.

M. & C. ỳ. 25. τίπτε &c.] Reſponſio arrogantiſſima Pſicharpagis muſculi; cujus oratione, quemadmodum Plautus Pyrgopolinicen, Terentius Thraſonem finxit, ita Homerus ejus generis faſtum, arrogantiam & violentiam in muribus adumbrat. In ranis autem mediocrium hominum conditionem adumbravit.

Bar. ỳ. 26. ἀνθρώποις τε θεοῖς τε] Alia amplior lectio colligi poteſt ex Dem. Zeni verſione Græco-barbarâ, nempe Ἀνθρώποις Ἀστήστε καὶ Ἐυρώπης ναέτησι, Ἀθανάτοις τε θεοῖσι &c. ỳ. 30. βρωτοῖς] Eurip. Suppl. ỳ. 1110. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μασήμασι—ubi τὸ μάγδμα pro μαγείρευμα, nam Euripides reſpicit verſum infrà ſequentem viz. 40. οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι.

C. ỳ. 35. ἄρτος τελεσκοπάνιστος] Lib. 3. Reg. c. 3. [ỳ. 46.] ἄλευρον κεκοπανισμένον *farina elaborata.* κόπανον *piſtillum* à κόπτω.

M. ỳ. 36. τανύπεπλος] *placenta perlata ac amplior.* Quod laciniosum quódque peramplum exiſtit, id à ſimilitudine veſtimenti muliebris πέπλον Græci vocare conſueverunt. Ibid. σισαμίδα] Siſamum autem, inquit Plinius, reliqui autores ſeſamum dicunt, & eſt leguminis genus, minus quàm oryza; ſic olim habitum in deliciis veteribus, ut ex ſiſamo pinſeretur panis, authore Athenæo.

[a] Pag. 7. lin. 16. Edit. H. Steph. *Lege & Ori* Hierogl. p. 43. Edit. 1551. Ovid. Metam. lib. 15. ỳ. 375. Plutarch. Sympoſ. l. 2. Probl. 3. Bochart. Hieroz. Tom. 2. lib. 5. c. 2. p. 657. Edit. 1663.

Bar.

Bar. Lege Etymol. v. κοτλαβίζειν & πυραμίς. Et Joh. Pet. Lotich. in Petron. Satyr. Comment. l. 1. p. 20. Et Lonicer. in Herb. Et Heſych. σησαμίς. Et Suid. σησαμοῦς.

C. In exemplari, quod Leonhartus Lycius cum ſcholiis[a] edidit, legitur πολὺ σησαμότυρον *multum ſeſamini caſei.*

Bar. ℣. 38. ὁ τυρὸς] Labb. Theſ. Proſod. p. 185. τυρὸς priorem producit. Eurip. Cycl. ℣. 208, 225, 232. Od. υ. 69. & Batrach. ℣. 136, 221. At Theocr. Id. α. ℣. 58. τυρόεντα—fit Synizeſis, quaſi τυρεῦντα ſcriberetur.

℣. 39. μάκαρες] Mel in deorum ſacris frequens. Varr. de re ruſt. l. 3. c. 16. *favos* apes *melle farciunt, quod & diis & hominibus acceptum.* Huc refer Lotich. Comment. in Petron. l. 3. c. 5. p. 388. Per μάκαρες etiam intelligi poſſunt οἱ πλουσίων παῖδες, ut Gisb. Cuper. Obſervat. l. 3. c. 1. ℣. 40. θοίνην] lege Etymol. v. θοίνη & θῶ. Id. v. μάγειρος.

M. Convivium ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ οἴνου, quemadmodum[b] Athenæus ait, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον.

Bar. ℣. 45. δάκτυλον] Prior communis; ut τεκνώσεις Eurip. Phœn. ℣. 19. Ariſtides Locrenſis à muſtelâ morſus moritur. Ælian. Var. Hiſt. l. 14. c. 4. ℣. 46. Leg. ἵκελο φῶτα. Nuſquam aliàs Homero effertur dactylicè τὸ ἵκανεν. Hoc quidem modernioribus frequens, at veteribus rariſſimum.

M. ℣. 47. νήδυμος] *profundus,* unde ægre quis expergefieri poteſt. *Dulcem* ſæpius interpretantur. ἀπὸ τοῦ νη, quod ſubinde ſignificatum adauget, & δύω *ſubeo.* ℣. 49. κίρκον καὶ γαλέην] *accipitrem atque muſcionem.* Plin. Hiſt. l. 10. c. 8. hunc accipitrem, quem nos vulgò vocamus *ein müſer,* à reliquis accipitrum generibus ſic diſcernit, quòd hunc ſcribit uno pede claudum.

Bar. ℣. 51. γαλέην] Huc alludit Callimach. hymn.

[a] Hoc exemplar à Leon. Lycio editum nunquam vidi; ſed in Fabric. Bibl. Gr. l. 2. c. 2. p. 265. comperio Batrachomyomachiam cum notis Leonhardi Lycii excuſam Lipſiæ, 1607. 8°.

[b] P. 40. Edit. 1657.

Cerer.

Cuper. ℣. 111. Perizon. ad Ælian. var. hiſt. l. 14. c. 4.

C. Ibid. περιδείδια] περιοσσῶς δίδια *nimioperè metuo*.

Bar. ℣. 52. Repono τρωγλοδύνας quòd prior ſyllaba δύνω ſit ſemper longa.

C. Ibid. ἐρευνᾷ] ἐρευνᾷ *ſcrutatur, rimatur*.

M. ℣. 53. ῥαφάνας, κράμβας] Hic poëta dixit ῥαφάνη inſolenter, quum apud alios autores tantùm reperiatur ᵃ ῥάφανος & ῥαφανίς. Autores promiſcuè utuntur vocabulo *braſſicæ* & *crambe*: indè proverb. δὶς κράμβη θάνατος.

C. ℣. 64. ὁ δ' ἔθελεν] ſicut κακοχρηματίας, ita etiam ταχυπειθὴς hic mus erat.

M. Monet hic poëta ferè incautos eſſe Thraſones.

℣. 68. πορφυρέοις] Ariſtotel. περὶ χρωμάτ. reddit rationem, quamobrem poëtæ purpureos fluctus appoſuerint. ℣. 69. ὀψὲ νοήσας μελάνοντα] Liviana vox eſt; ᵇ *Eventus ſtultorum magiſter*.

C. Eurip. Elect. ᶜ ὀψὲ φρονάζεις, ἀλλὰ νῦν ἔχεις ἄλις.

Bar. ℣. 73. Hic in MSS. Λ. Ρ. ſequuntur aliquot verſus imperfecti, nec huic loco ullâ arte conciliandi.

℣. 76. ἀπὸ ςόματος δ' ἀγόρευεν] Δηλονότι ἐκ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀλλ' ἀπὸ ςόματος μόνον· ἵνα τῷ φρυνῷ ἀπολογήσωσιν ἀξιόπιςα ὦσιν.

M. Ita recenſebant ut nuſquam impingeret. Id enim eſt Græcis ἀπὸ ςόματος *memoriter recitare, commemorare*.

G. ℣. 77. ἐχ' ἔτω &c.] Decorum ſervatur, quòd in fabulâ ex fabulis declaratio aut probatio ſumitur, non autem ex verâ hiſtoriâ. Ibid. φέρειν ἔρωτα] υλοτίας. Sic Ovid. Faſt. ᵈ l. 2. de Lucretiâ *Deque viri collo dulce pependit onus*.

M. Ovid. alibi, *onus amoris*, veluti *gratum onus*.

Bar. Anacreon ℣. 1308. φορῶν ἔρωτα. Serv. ad Virgil. Æn. 11. ℣. 550. Nonn. Dionyſ. l. 4. p. 74. Jul. apud Stob. Serm. 77. Anthol. l. 4. ᵉ c. 87.

ᵃ Conſule Hesychium &c. Attic. ᵇ Liv. Lib. 22. Q. Fab. Orat. ad L. Æmil. ᶜ ℣. 1111. ᵈ ℣. 760. ᵉ Epigr. 2

ỷ. 79. ἐπιπλώσας] ἐπιπλὼς Ιλ. ζ. 291. Vid. Suid. & Etymol.

M. ỷ. 87. χεῖρας &c.] Perelegans ὑποτύπωσις; ut res cerni velut in ſpeculo, non audiri videatur.

C. ỷ. 92. οὐ λήσεις] Vindictæ προαγόρευσις. Quod hìc ἀορίςως, id poſtea (ỷ. 97. ποινὴν &c.) ὡριςμένως dicit. Vaticinari ſolent, qui ad extremum vitæ pervenerunt. Sic [a] Hector Achilli mortem prædicit. Et Alexander Magnus: Diodor. Sicul. l. 18. initio.

M. ỷ. 95. παγκρατίῳ] Vide A. Gell. l. 13. c. 26.

Bar. ỷ. 97. Lego ποινὴν αὖ τίσεις σὺ μυῶν — cùm σὺ naturâ brevis, & prior τοῦ μυῶν. ỷ. 99. Pro inſertione [b] verſûs Καὶ ῥὰ κραιπνότατος &c. facit verſus 101. ὡς δ' ἔμαθον &c.

C. Ibid. ἄγγελος ἦλθε] *Fama* [c] *malum, quo non aliud velocius ullum.* Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος &c. apud [d] Muſæum.

Bar. ỷ. 115. δόλον — ἣν παγίδα καλέουσι] Schol. Euripid. Oreſt. ỷ. 786. οὐκ οὖν οὗτος οἰωνὸς μέγας — Δέον οὕτως εἰπεῖν, οὐκ οὖν τοῦτο, ὃ φῂς, μέγας οἰωνός ἐςιν· ὥσπερ ἐςὶ καὶ τὸ — ξύλινον δόλον &c. At Schol. Sophoc. Antigoni ỷ. 100. ἀκτὶς ἀελίου τὸ κάλλιςον φανὲν φάος — Δέον οὕτως εἰπεῖν, ἡ φανεῖσα κάλλιςον φῶς· πρὸς τὸ φῶς ἔτρεψε τὴν σύνταξιν, καὶ ἐςὶν ὅμοιον τῷ παρὰ τῇ Βατραχομυομαχίᾳ — μόρον, ἣν παγίδα καλέουσι. Nec tamen aliud, quàm μνημονικὸν ἁμάρτημα, putandum, quum τὸ μόρον præceſſerit in verſu proximè ſuperiori.

C. ỷ. 118. τοῦτον ἀπέπνιξεν] Mentitur ad utilitatem cauſæ ſuæ. Invitus dimiſerat à ſe Pſicharpagem Phyſignathus, aut certè non volens; territus conſpectu natricis. ỷ. 119. ὁπλισόμεσθα] *ipſi nos armemus.* Media verba reciprocam ſignificationem habent.

M. Ponit Indicativum pro Subjunctivo; quo genere loquendi ſæpe utitur Homerus. ỷ. 122. Deſcribitur apparatus belli admodum graphicé.

[a] Ιλ. χ. 358. [b] Vide Var. Lect. Et hunc verſum Cruſius agnoſcit.
[c] Virg. Æn. 4. ỷ. 174. [d] ỷ. 183.

C. ỷ.

C. ℣. 123. Muribus & poſtea ranis apta arma affinguntur. Si enim arma capere poſſent hæc animalcula, veriſimile eſt ea non ſumptura alia nec aptiora, quàm hæc ipſa.

M. ℣. 126. καλαμοϛεφέων] *thoraces calamis culmiſve connexos.* Significat enim Græcis ϛέφω non ſolùm *corono*, ſed etiam *conſuo*, *conjungo* & *connecto*.

℣. 128. λύχνε τὸ μεσόμφαλον] *candelabri medius pes umbilicúſve.* λύχνε reddo *candelabri* ſive *lucernæ*. De lychno Athenæus in fine [a] Deipnoſophiſt.

Bar. Ibid. Lego audacter αἱ — λόγχαι cum plurali βελόναι; pro ἡ — λόγχη. Ita Zeni verſio Græcobarbara, μακραῖς βελόναις ἦτανε τακοῦλάρια.

C. ℣. 129. παγχάλκεον] ἐν γελοίῳ φοβερόν τι, γλυκέως.

Bar. ℣. 130. Lego κελύφεσι καρύοιο [*nam* υ *antea* ℣. 31. *in* καρύοις *corripiebatur*.] Tria MSS. ἐρεβίνθε legunt: at conſtat nucum putamina aptiores galeas factura muribus, qui ſciurorum inſtar, nuces amant & juglandes; quàm cicera aut ullum aliud leguminis genus.

℣. 131. Prior τ̃ μυὸς ſemper brevis in hujus poëmatis locis incorruptis; ut. ℣. 6, 100, 116, 138, 150, 158, 172, 173, 177, 254, 257, 290, 292. Sed ὁ μῦς, corporis animati muſculus, priorem in incremento producit; ut prior etiam τ̃ μυῶν μυῶνος, Ιλ. π. 315, 324. ἔνοπλοι non æquè bene, ac ἐνόπλιοι.

M. Ibid. ὡς δ' ἐνόησαν] *Ut intellexerunt.* Bella conſtant famâ. [b] Q. Curtii vox eſt. ℣. 133. πολέμοιο κακοῖο] *Belli mali* [c] *gratiâ.* Græci, quum cauſam ſignificant, ſæpe genitivum ſine præpoſitione efferunt.

C. ℣. 135. ἐγγύθεν] pro [d] ἐγγύς. Sæpe ponuntur, quæ *de loco* ſignificant, pro ſignificantibus *in loco* vel *ad locum*. Ut Thucyd. l. 4. [e] οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες & οἱ ἐκ τ̃ νήσε ἄνδρες idem ſignificant.

[a] L. 15. c. 18, 19. [b] L. 3. c. 13. [c] Subaudiri ἕνεκα notat Euſtath. in Homer. p. 49. l. 23. Edition. Roman. Conſule & H. Steph: Theſ. [d] Heſych. ἐγγύθεν, ἐγγύς. Phavor. ἐγγύθεν ἰσαιφύν [Ιλ. κ. 508.] κεῖται τὸ ἐγγύς. ἐναλλαγὴ ἐπιῤῥήματος. [e] Edit. 1564. p. 127. l. 3 & 30.

Bar. ℣. 136. Τυροφάγυ leg. pro Τυρογλύφυ ex Demet. Zeno & MSS. ad vet. cod. Paulin.

M. ℣. 137. ἀγγέλλων &c.] Primus apud Romanos bella indici voluit Tullus Hoſtilius per fecialem. Verborum formulam pete ex primo T. Livii libro.

Bar. ℣. 143. Legendum μνῶν δ' εἰς ἄλλα μῦθον, ob rationem quantitatis; Et quia ℣. 137. εἶπε μῦθον de hâc ipsâ denunciatione belli.

M. ℣. 144. ἀγερώχων] Vocabulum [a] ambiguum aliàs *ſuperbum* & *petulantem*, aliàs *ſtrenuum* & *magnificum* ſignificat. ℣. 147. In Phyſignatho habes ſtrenui, cauti & prudentis ducis exemplum; qui ſcit eleganter loca capere, præſidia rite diſponere.

Bar. ℣. 152. A. ἐν ὅπλοις ςῶμεν, ut Latini [b] *ſtare in* vel *ſub armis*. B. ἔνοπλοι ςῶμεν. At [c] ἐνοπλίζομαι non ſatis authentica vox. ℣. 156. Leg. αὐτοῖσι σὺν— pro αὐτὰς σὺν — Homer. Hymn. in Merc. ℣. 69. αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν.

C. Ibid. [d] σὺν ἐκείνας] Atticè τὸ σὺν ſolet omitti; ut Iſocrat. [e] περὶ εἰρήν. Εἰς Αἴγυπτον μὲν γὰρ διακόσιαι πλεύσασαι τριήρεις αὐτοῖς πληρώμασι διεφθάρησαν.

Bar. ℣. 158. Ἀρχαϊκῶς [f] ſcribo τροπαῖον non τρόπαιον.

℣. 160. μαλάχης & ℣. 162. κεράμβης potiùs legendum reor; nam & ℣. 163. ὀξύχαιν@ legitur ἐνικῶς. Pro μαλαχῶν Dem. Zenus λαπάθων, verâ & antiquâ voce retentâ. Lege σφὰς κνήμας, ut Od. ε. 237. σφὰς κεφαλὰς: quum ἑὰς ſtare non poſſit ſinè Synizeſi.

M. κνήμη, teſte Ariſtotele, totum eſt illud, cujus partes ſunt ſura & tibia.

Bar. ℣. 161. Leg. πλατέας χλοερῶν — quum non ſit Homericum binis ſimul epithetis iſthôc modo uti; quod veteres grammatici obſervârunt. ℣. 164. ἀ-

[a] Heſych. ἀγέρωχοι, οἱ ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι, ἢ ὑπερήφανοι. Conſule H. Steph. Theſ. [b] Neutrius exemplum meæ memoriæ occurrit. [c] Occurrit in verſione LXX. Numer. xxxi. 5. & Deut. iii. 18. Ac Judith. xv. 13. [d] Juxta Edit. 1486. [e] Edit. 1593. p. 176. l. 11. [f] Phavor. τὸ τρόπαιον οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσι· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι.

κοχλίας

κοχλίας λέγεται; [a] Ὑλόγλωνις ἀνάκανθος ἀναίμακτος ὑγροκέλευθος. Ibid. Leg. κέρατ —nam prior ſ κερασίος producitur Ιλ. τ. 93. Ιλ. ξ. 177. Οδ. χ. 218.

C. ψ. 166. σείοντες] Alacritas & τὸ θυμοειδὲς virtus eſt militum. Virgil. Georg. l. 4.

[b] *Ingentes animos anguſto in pectore verſant.*

ψ. 167. ζεὺς] Ἐπεισόδιον, quadam παρεκβάσει, γλαφυρῶς: in quo ponitur deorum concilium & deliberatio ſuper tanto utriuſque gentis conatu. Ita σεμνότης καὶ λαμπρότης major rei parvitati & vilitati comparatur. Nec abſtinere riſu lector poteſt: ita προσοχὴ fit.

M. ψ. 170. Centauri, Theſſali equites, primi equorum domitores. Vide [c] Palæphat.

Bar. ψ. 178. Quare mures à ſacris abigantur, vide Iamblic. apud Phot. Μυριοβ. Cod. 94. Plut. Symp. l. 4. c. 5. & in tractatu περὶ φθόνου καὶ μίσους. Eſai. lxvi. 17.

ψ. 179. λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου] Callimach. de mure; [d] πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον [e] ἔλειξεν ἔαρ. Οδ. τ. 34. Παλλὰς Ἀθήνη χρύσεον λύχνον ἔχουσα. ubi lege Schol.

M. ψ. 180. οἷον] *Quale*. Abuſus eſt pro Articulo Poſtpoſitivo. ψ. 181. De peplo lege [f] Pollucem.

Bar. Vide Schol. Eurip. Hec. ψ. 469. & Meurſ. Lect. Attic. l. 2. c. 12.

C. ψ. 183. ἠπητής] Phavorin. ὁ ῥάπτης, ἠπήτρια ἡ ῥάπτρια· Ἀττικῶς δὲ ἀκέστρια. ἠπήτριον τὸ σουβλίον, μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. *ſubula*. ἠπῶ, τὸ ῥάπτω.

M. ψ. 184. πρήσσει με τόκους] *Exigit à me fœnus.* Obſerva, πρήσσω pro *exigo:* & quod, ſicuti nos ablativo in hac conſtructione utimur, ita Græci accuſativo utuntur. ψ. 186. οὐδ' ὡς—οὐκ ἐθελήσω] Ut Græci pleonaſmis ſubinde multis utuntur; ita in negatio-

[a] Athen. Deipnoſ. l. 2. c. 22. [b] ψ. 83. [c] Opuſcul. Mythol. &c. Edit. 1671. p. 3. [d] Fragm. 39. [e] In aliq. lib. ἔλειξεν. Sylburg. ad Etymol. p. 386. μῦς ὅτε λύχνων οὐκέτι ἔλειξεν ἔαρ. Ubi notat produci & ante circumflecti; contra quod aſſeruit Barnes ſuprà ψ. 131. [f] L. 7. c. 13.

nibus,

nibus, ſæpe duabus pro unâ utuntur, interdum etiam tribus: Latini contrà, duabus negationibus pro unâ affirmatione. ℣. 187. Vetus exemplar non [a] πρῶτον *primùm*, ſed πρώτω *paulò antè*, habet.

C. ℣. 189. θορυβῶντες] βάτραχοι, [b] παρὰ τὸ βοᾶν τραχέως.

M. ℣. 192. ἄγε pro ἄγετε poſuit. Solent Græci jungere pluralibus ſæpenumero ſingulare ἄγε.

℣. 193. ὀξυνέσ'ι] pro ὀξεῖ, auxeſis poëtica. ℣. 194. οἱ &c.] Tam inſtanter pugnant, ut non, etiam diis intervenientibus, dirimi queant.

C. ℣. 195. δῆριν ὀρῶντες] Ἐζόμενοι σοιχηδὸν ὀπιπτάδα τήρες ἀγῶνος. Nonn. Διον. [c] Lib. 37.

Bar. ℣. 196. Lego—τῇ δ' ἀντ' ἐπεπείθοντο οἱ θεοὶ ἄλλοι.

Ber. ℣. 199. Satis facetè culices ranis & muribus claſſicum tubâ canere fingit: mutuatus id forſan ex [d] Ariſtophanis Nubibus; ubi Comicus Socratem fingit de illo culicum (ἐμπίδας vocat) bombo tanquam re feriâ diſputâſſe.

M. ℣. 204. καδδ' ἔπεσε &c.] Geſtus ſunt, quibus utique Homerus deſcriptiones pugnarum variare ſolet; alioquin paulò obſcuriores futuras. Itaque diligenter obſervandum, qui à quo occupetur, à quo occidatur, & quâ occaſione: & futurum eſt, ut rem propiùs tanquam oculis ſubjectam cernas.

Bar. ℣. 209. Pro uno illo ſubſtituendos cenſeo hos verſus. Ἀρτοφάγος Σεύτλαιον ἐνήρατο χωόμενος κῆρ, Καὶ Πολύφωνον ἄναλτα μέσῳ κατὰ γαστέρα τύψεν. Quòd & Seutlæi mors erat narranda, & antepenultima ꝺ Πολύφωνον non bene ἐπαδίζετο. ℣. 216. Pro ὄχθῃσι ſubſtituo δίνῃσι, quòd mox ἐν ὕδασι dicatur. ℣. 217. Lego ἐχθρὸν pro αὐτὸν, ad ſenſum dilucidandum. ℣. 218. Lego καδδ' ἔπεσ', ἐδ' ἀπέβαινεν· ἐβάπτετο—ut ſit κατέπεσεν ꝺ, ἐδ' ἐξεκολύμβησεν, ἀνέκυψεν &c. [e] Euripid.

[a] Vide Var. Lect. [b] Etymol. βάτραχος παρὰ τὸ βοᾶν τραχέως ἔχειν. Et Galen. de vocib. Hippocr. βάλεγχν τὸ βάλεγχν λέγει. τινὲς δὲ ἀπὸ τραχέως βάλεγχν γράφεσι. [c] P. 614. L. 18. Edit. 1569. [d] Edition. 1607. p. 32. ℣. 9. uſque ad ℣. 18. [e] Phœniſſ. ℣. 927.

ἀνὴρ

ἀνὴρ ὃδ' οὐκ ἔτ' αὐτοῖς ἐκινδύνει πάλιν. ℣. 222. Πτερνοφάγον pro Πτερνογλύφον lego ad εὐρυθμίαν ἐναρμονιωτέραν; nec ſinè ipſius auctoris patrocinio, qui mox ℣. 224. Πτερνοφάγον βασιλῆα vocat eundem.

M. ℣. 223. ἢ ἀσπίδα ῥίψας] Demoſthenem quoque ob ſimile facinus [a] ῥιψασπίδα vocaverunt, quòd parum fortis eſſet pugnando. Simile quiddam legito in Nubibus [b] Ariſtophanis.

C. ℣. 224. Λιςραῖον]. λιςραῖος *corraſor, depeculator.* [c] λίςρον *radula, novacula.*

Bar. ℣. 231. Ψιχάρπαξ] Heros cognominis ejus, quem rana ſuffocavit; quod Homero frequens obſervârunt grammatici, ſæpe reperiri diverſos ejuſdem nominis.

M. ℣. 232.] Πηλείωνα] Eſt pes hic peregrinus, duabus longis & unâ brevi conſtans.

Bar. Πρασσοφάγον emendo pro Πηλείωνα; quòd ne ſtare quidem potuit ipſius auctoris præſidio; ut ſuprà ℣. 229.

C. ℣. 238. ἐκλάσθη] Verbum ἐναργῶς oſſium confractionem auribus ſubjiciens.

Bar. ℣. 242. ἔδυνε ſcribo, ut Ιλ. γ. [d] ℣. 449.

℣. 248. leg. ὦκα δ' τειρόμενος λίμνην εἰσήλατο φεύγων.

C. ℣. 254. ἦν δ' &c.] Herois bellici deſcriptio: *quo non Hectorior, quo non Orlandior alter.* ut loquitur Merlinus Cocaius.

Bar. ℣. 254 & 257. εἰνὶ pro ἐν lego, quòd prior ſ μύεσσι ſit brevis. εἰνὶ Οδ. κ. 220. ℣. 265. Scribo Μεριδδάρπαξ; ut [e] Πελοπόννησος, & περιδδείσαντες Ιλ. ψ. 822. Et infrà ℣. 291. ὑπέδδεισαν. ℣. 266. ἐνναίρειν ſcribendum, metri causâ, ut [f] Ἐννοσίγαιος, [g] ἔννεπε.

[a] Plutarch. Vit. 3 Vol. p. 1567. Edit. H. Steph. & Æſchin. contra Cteſiph. p. 299. Edit. Demoſth. 1607. [b] Hunc locum nondum reperi.

[c] De hâc voce lege H. Steph. Theſ. Indic. Neſcio autem, unde hoc nomen habuerit Crucius: nam in nullâ antiquâ Batrachomyomachiæ editione mihi occurrit. Codd. MSS. α. & Dem. Zen. habent Φιλεραῖον — β. δ. Φυλεραῖον — Bar. Λιλεραῖον δ' ἄρ ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης. Et ponit hunc verſum poſt ℣. 226. Vide var. lect. [d] Repone ℣. 339. [e] Homer. Hymn. in Apoll. ℣. 250. [f] Ιλ. μ. 27. [g] Ιλ. θ. 412.

Sin cum Ioanne Tzetze quis mavelit cum ſimplici ν ſcribere, alterum certè ν debet ſubaudiri; ut veterum mos. Aliàs verſum dixeris ἀκέφαλον, qualis ille Ιλ. ψ. 2. Ἐπειδὴ &c. ψ. 267. ἠδὲ καὶ Ἄρην] non, ut putant [a] nonnulli, ἠὲ καὶ Ἄρην, vel ἢ καὶ Ἄρηα; quòd mox de utriſque dicatur, ὄιμιν ἀποσχήσωσι μάχης. ψ. 274. ἔπεφνες emendo, ut ſuprà ψ. 218 & 242.

C. ψ. 279. ἦκ' ἀποδινήσας] *contorſit rotans*· ſicut globulus etiam, altero globulo expulſo, in ejus loco manens, in gyrum vertitur. ψ. 285. ἦλθον] προάσ-τεια prœlii. Egregia περίφρασις καὶ ὑποτυπωτικῶς ἐκ-πληκτική. Rectè nomen cancrorum ad finem deſcriptionis rejectum eſt. Si enim præpoſitum fuiſſet, deſcriptio ſupervacanea καὶ ψυχρὰ viſa eſſet. Nunc etiam attentionem facit; & lectori quaſi ænigma proponit; diviner, quidnam hoc genus animalis ſit. Sic etiam eſt major κατάπληξις.

Bar. Ibid. Nonnulli legunt ἀγκυλοχεῖλαι: verùm, ne id fiat, ſuadet vox ſequens ψαλιδόστομοι. Vide Etym. in v. ἀγκυλοχείλης & [b] Euſtath. p. 1068. l. 45.

ψ. 289. ἀχειρέες] ἀχείρωτοι, ἢ χειρῶν ἐστερημένοι· ἢ πολύχειρες· ἀλλ' ἧσσον τοῦτο, διὰ τὸ χειρολέγοντες.

[a] Vide var. lect. [b] Ιλ. π. 428. Etymol. & Euſtath. notant quoſdam derivare ἀπὸ τοῦ χηλὴ, ὃ σημαίνει τὸ ὄνυχα, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει δίφθογ-γον· κακῶς δὲ λέγουσιν &c.

Amplior Editionum & Græcarum & Latinarum, quas noſtra hæc exhibet, notitia & declaratio.

Ac primo, de Venetâ, antiquiore ſcilicet, diſſerendum eſt.

HANC Albertus Fabricius, vir multijugæ eruditionis, in Bibliothec. Gr. lib. 2. cap. 2. III. ſic deſcribit, "Batrachomyomachia primùm edita eſt Græcè litteris "capitalibus, additis ſcholiis Laonici Chalcocondylæ "Cretenſis, Muſæi poëmate ac ſententiis variorum. Venet. 1486. "4to." Cujus ſi αὐτόπτης fuerit clariſſimus profeſſor, non eadem eſt ac mea, quæ neque litteris capitalibus, nec in 4to impreſſa, neque Chalcocondylæ nomen nec Muſæum ullâſve ſententias exhibet. Haud tamen facilè inducar credere, duplicem hujus poëmatii editionem, eodem tempore ac loco, ſed charactere diverſo diversâque formâ prodiiſſe. Meæ editioni bibliopegus malè agglutinaverat Gnomarum Muſæique ac etiam Callimachi vitæq; Æſopicæ editiones antiquas (de quibus egi in primo Annalium Typographicorum volumine:) qui nonnullis mos eſt abſurdus, varios de rebus diverſis tractatus, ſi modò ſint ejuſdem voluminis, nullâ habitâ materiæ multiplicis ratione, ſimul compingere. Sic in catalogo Petri Francii Amſtel. 1705. p. 134. nº. 791. [4to *Batrachomyomachia Græcè, Venet.* 1486. Item *Variar. excerpta ſententiæ & Muſæi poemation Græcè* literis quadratis.] Diverſæ omnino ſunt editiones, iiſdem quantumvìs pellibus arctatæ; illa annum locúmque habet expreſſum, hæc neutrum; illa characteribus antiquis, ſed non quadratis majuſculiſve, quibus hæc, exaratur.

Venetam Batrachomyomachiæ editionem, ex obſervatâ ſingularum ſchedarum in octo folia ſeu ſedecim paginas complicatarum diſpoſitione, liquet in eâ (quam in 8º appellant artifices) voluminis formâ excuſam fuiſſe. Signaturæ ſpecies poſt ſingula octo folia variatur. Signatura tamen non ſemper & propriè indicat voluminis formam, ſed foliorum in ſingulâ unius ſchedæ (aut plurium aliquando ſchedarum) plicaturâ comprehenſorum numerum. Sic octerniorum ſignaturæ, in Venetâ Batrachomyomachiæ (quæ in 8º eſt) editione, unam ſchedam octies in ſe replicatam; at in Homericâ (quæ in folio) editione Florentinâ,

quatuor

quatuor ſchedas ſemel tantùm in ſe juſto ordine plicatas unáque conſuendas indigitant.

Venetæ illius charačter ad manuſcriptum maximè accedit, ideóque cuivis lečtori non eſt adeò obvius & lečtu facilis. Titulus majuſculis pleriſque litteris conſtat; admiſtis tamen aliquibus, quæ minorem formam referunt. Verſuum litteræ initiales non ubique ſunt majuſculæ. Figuræ nonnullarum litterarum ſunt paulò antiquiores uſitatis; quarum ſpecimen in initio exhibitum eſt prius. Nῦ majuſcula in medio & fine vocum uſurpatur; p. 1. l. 21. ἐυχόμενος, p. 4. l. 20. ἐΝ. Figura τῦ σίγμα finalis initio etiam & medio ſervit, & contrà; p. 3. l. 6. ςε p. 1. l. 21. μερόπεςςιν p. 1. l. 19. ἄρνον. Abbreviantur voces ὐρανὸς & ὐράνιος; p. 24. l. 26. ὀνον, p. 4. l. 22. ὀπίοις. Inter voces vocúmque ſyllabas juſtum rarò ſervatur intervallum; nimis ſcilicet diſſitas aut proximas: p. 1. l. 11. ἂν ςπ᾽ ἀοιδῆς p. 1. l. 21. μερόπε σ ς ι νὶς, p. 21. l. 15. ἐπά. In linearum fine, invenies ſyllabæ unius litteras malè ad lineæ alterius initium revulſas; p. 1. l. 13. γο [l. 15.] νασι. p. 2. l. 14. πρ [l. 16.] οσέθηκε. Quin ineptiſſimè punčtum diſtinčtivum ab unius lineæ fine ad alterius initium transfertur; p. 16. l. 19. ψιχάρπαγος [l. 12.] ·ὃς & l. 22. υἱοῖ [l. 24.], πρῶτος Pronunciationis & diſtinčtionis notæ frequentiſſimè aut prorſus negliguntur, aut perperam appinguntur; p. 1. l. 3. του p. 2. l. 9 εκδυψας l. 24. ὀαθρόμαζε p. 7. l. 4. αὐτλὼ p. 3. l. 10. ξεινήια p. 1. l. 4. ἀρχλὼ p. 2. l. 1. γεννηθεντῶν p. 41. l. 28. ἀλ᾽λ᾽ ἔτι p. 35. l. 2. Τῶ· βάλε. Subſcriptio τῦ ἰῶτα ubique conſtanter omittitur; p. 2. l. 14. ἐν λίμνῃ p. 13. l. 28. λευκῶ p. 18. l. 18. κνήμαισι p. 21. l. 14. ἀπέφηνε p. 4. l. 17. ἱερηνῶς p. 5. l. 18. ποιῆ p. 3. l. 13. φωνῶν

Plurimi præterea errores manifeſti ex typothetæ ſcribæve negligentiâ aut ignorantiâ orti occurrunt; quales hìc ſubjiciuntur, & frequentiſſimè non ſolùm in antiquis impreſſis codicibus, ſed & manuſcriptis etiam reperiuntur.

Crebra litterarum permutatio; E. G. α pro ε, ει | p. 12. l. 26. ἀρλὼ 7. 26. δάδια. ι pro α, αι | 10. 25. μέλεσι [κενολέρεως *vide Var. Lect.* ¥. 115.] η pro ι, υ | 20. 20. φάτλω 20. 26. ἐπλήζεαξ 30. 8. ἀνόρ]ησε 44. 9. ὑσμώνην 15. 19. μηνατής. ι pro η, υ, ει | 4. 11. δημιγόρει 4. 26. κικλίσκομαι 11. 2. ἄχειστον 14. 23. ἀπαλίσας 15. 5. τιμωρίσουσι 44. 24. φλαρίσε) 5. 14. καρίοις 7. 22. νήδιμος 37. 26. ἀμίμονες 40. 14. ἰχίσει 33. 7. Λιχοπίνακα ο pro α, ω | 3. 13. τοῖς γνάθοις [*γνάθος enim eſt fœmininum*] 5. 12. βροτοῖς 7. 13. τρομινὴν 8. 22. χλωροῖς 9. 14. ἔδοκε 11. 19. θεόρημα 15. 1. τιμωρίαν 29. 2. τερπόμεθα εὐφρανόμεθα [*Metrum requirit ω; aliàs in ſubjunčtivo breves apud Homerum poëtáſque alios ſolent uſurpari*] 19. 21. καθοπλισμένοι [*niſi malis negligi augmentum ex lingua Græco-vulgaris idiotiſmo*] υ pro η, ει | 2. 22. πολύφυμος Y. 16. τιὼ 34. 17. ἔλυψε [pro ἤλειψε] ω pro α, ο | 46. 3. Τρωξάρ]ωα 23. 8. σήσωμεν [*metrum poſtulat & uſus poëticus admittit ο; analogia ω, ſi ſumatur pro Subjunčtivo. Nil tamen obſtat, quin efferatur*

ratur

ratur per ο *in futuro Indicativi*] αι pro ε | 2. 2. γηſειαίων 27. 26. φραίνας ει pro ι, υ | 15. 13. πεινάκια 12. 2. ἀπολλείμενον

Nolim tamen omnes haſce permutationes fortuito ſcribæ aut typographi errori imputare; quarum nonnullæ ad antiquum potiùs ſcriptionis modum referendæ ſunt. Quales αι pro ε, & ε pro αι; ι pro ει, η; υ pro η, & η pro υ; ο pro ω: Sic παιδιον, φυλαξι, λιψει in MS[to] Alexandrino [Vide Walton. Prolegom. in Polygl. IX. 34.] &c. lege Montfauc. Palæograph. p. 230, 236, 160, 121. Biblioth. Coiſlin. p. 4.

Ipſæ aliquando voces permutantur; 18. 18. πρῶτον pro πρῶτα.

Sæpe omittuntur, redundant, tranſponuntur Litteræ, Syllabæ, Voces.

Omiſſio Litterarum; 10. 2. ἐνώτοις 29. 2. πάντες 10. 17. ἐφραίνετο 40. 12. ἄρης 8. 9. πτερασοτέρως 8. 11. καλίση 17. 12. ὄλεσα 22. 6. τείχεσι 29. 8. ἄλοι 30. 31. πολὰς 31. 10. ἀπολύμενον

Syllabarum; 43. 18. τράποντο 16. 21. πεὶ [*lege* ἐπεὶ] 31. 6. λέων [*lege* μελέων] 43. 10. ἢ [*lege* ἠδὲ] 17. 28. ἐυρόντες 3. 9. φιλ [*lege* φιλικὰ *ex MS.* β.] 11. 17. παρ' ἔλδος [*lege* ἐλπίδος, *aut potiùs* ἐλπίδα *juxta MS.* γ.] 46. 13. ἔλε [*lege* ἔβαλε]

Vocum; 6. 11. λευκοὺς [*ſupple* χιτῶνας ἔχοντα *ex MS.* γ.] 17. 1. φίλοι & 20. 22. βάτραχοι [*ſupple* ὦ] 22. 6. βατράχων [*ſupple* τῶν] 25. 6. νηὸν [*ſupple* ἀεὶ] 26. 10. πώποτε [*lege* πώποτ' ἐγὼ]

Redundantia Litterarum; 2. 7. ἔχειν 11. 3. ἀνέσαντα 6. 21. ἐυωχοίας 12. 8. κῆραν 12. 18. πολλάκις 16. 27. ἔλεγξε 17. 26. οὗτον δ' 36. 14. ἔσχατος δ' 41. 18. ἧκε δ' [*lege* ἧκ'] 1. 22. βαλλεῖν 9. 10. μάλλ' 42. 2. πορθήσειν 36. 24. ὀξέει 28. 14. ἐφάνησεν 43. 6. μυάων 24. 22. ἐμπίπληντο [*lege* ἐμπίπλατ'] 46. 14. γὰρ

Syllabarum; 14. 16. ἐφθεθέγξατο

Vocum; 43. 14. Τοὺς δὲ καὶ

Tranſpoſitio Litterarum; 19. 25. ἰό 25. 6. γέχεα 40. 2. κάρτερον Syllabarum; 32. 12. ἐξταενύσθη Vocum; 7. 10. ἄνθρωπον οὐ δέδια

Ex hâc permutatione, omiſſione, redundantiâ, tranſpoſitione incidet lector in multos verſus anomalos & menſuræ expertes; ſic p. 31. l. 16. p. 34. l. 10. p. 41. l. 22, &c.

De

De Florentinâ Homeri Iliadis, Odyſſeæ, Batrachomyomachiæ & Hymnorum Editione.

HUJUS editionis Græcus character exilis, neque illepidus, & lectu multò, quàm Venetus ille, facilior. In hâc, figura τῦ ἐψιλῦ rotundior, tam majuſcula, quàm finalis minuſcula. In hâc, utì & in Venetâ, Σῖγμα eodem ferè modo, quo apud Latinos, pingitur; δέλτα minuſculum ad triangularem formam propiùs accedit; ἦτα veteri aſpirationi ſimile eſt H. Apud Florentinam, majuſcularum uſus in verſuum initiis rarior; in propriis nominibus (utì & apud Venetam) nullus. Initialem libri litteram typographus omittit *Illuminatori* (quem vocant) deſcribendam. In mediis verſibus, vox nonnunquam â litterâ reliquis paulò majore incipit; ut ℣. 66. Ὅτ'——Ὅρμυς. Notæ diſtinctionis, punctum infernum ſupernúmque & hypodiaſtole [. ˙ ,]. Rarum in Venetâ Interrogationis ſignaculum (p. 28. l. 26.) in Florentinâ adhibetur aliquando (℣. 173.), aliquando negligitur (℣. 13.). In hâc longè major accentuum, ſpirituum, reliquorúmque punctorum cura; neque (utì in illâ) ſemper omittuntur ſubſcriptio τῦ ἰῶτα, & Dialyſis; ut ℣. 99. ὄχθῃσι—μαλακῇσι. ℣. 219. ἠϊόν' ℣. 190. ἄϋπνος. Imò iſta Dialyſis conſtanter imprimitur apici τῦ ἰῶτα, niſi ubi aut accentu afficitur, aut conſtituit diphthongum; ut ℣. 3. δέλτοισϊν ℣. 4. δῆρϊν ἀπειρεσίην ℣. 12. λϊμνόχαρϊς: rariſſimè negligitur; ut ℣. 192. τοῦτοισιν. In utrâque editione, duo ρῶ in voce mediâ concurrentia ſpiritibus nullis ſupernotantur; ut ℣. 96. ἔρρειψας ℣. 253. ἔρρηξε. Editionem Florentinam Demetrius Chalcondyles, vir illis temporibus eruditiſſimus, ita emaculavit, ut pauci admodum iique leviſſimi errores ſupereſſent typographici; quos hìc adnotare viſum eſt. ℣. 1. ἑλικῶνος 3. νεον 65. ἄλμαλι 81. ἐξ ἀπίνης 95. δρόμον 155. ὁρμυθέντες 175. θυσιάων 176. Ὦ 178. ἐπ' ἀρωγὸς, [*de quo vide Var. Lect. & Not.*] 220. τὸ πορφύρμυρος 223, 246, 248. ἤλαζε 235. μικρὸν 288. ἐσορῶντες [*de quo vide Not.*]

Binas illas principes Editiones diligentiùs examinare fuerat neceſſarium: reliquis immorandi labore & tædio ſuperſedebo. Tres tamen præterire illaudatas non poſſum, ſummâ diligentiâ, typis elegantiſſimis elaboratas ac emendatas; Henrici ſcilicet Stephani in folio 1566, Federici Morelli in 4to 1580, illámque in 8o quam, litteris ιϛ indicatam, Adriani Turnebi eſſe conjicio; in quibus perrarò à typographis erratum eſt. In H. Steph. ℣. 22. Ἔμμεναι abſque notâ diſtinctionis. 197. ἵνα cum leni. In F. Morel. 281. οὐδ' ſinè ſpiritu. In A. Turneb. 138. ἥμμιν pro ὕμμιν. Notæ proſodicæ nonnunquam variant; ut ℣. 67. ῥα Florent. & Morel. ῥα Steph. 95. Παςκρατίωτε πάλῃ τε Florent. Steph.

Παγκρα-

Παγκρατίῳ τὲ πάλῃ τὲ Morel. 280. βαλεγίχως τὲ μύας τε Florent. βαλεγίχως τε μύας τε Steph. βαλεγίχως τὲ μύας τὲ Morel. at. ℣. 139. in tribus, particula τε eſt ἄτονος. 135. κῆρυξ Florent. Steph. κήρυξ Morel. 138. ὔμμιν Florent. Steph. ὕμμιν Morel. 151. τοὶ γὰρ Florent. Morel. τοι γὰρ Steph. 161. φῦλλα Florent. Morel. φύλλα Steph. 274. Τιτάνας Florent. Morel. Τιτᾶνας Steph.

De duabus Batrachomyomachiæ Latinè verſæ Editionibus.

ALtera Caroli Aretini verſio, Franciſci Villerii altera; charactere illa Romano, hæc Italico excuſa eſt. Utriuſque orthographiam, imò prioris frequentem κακογραφίαν mendoſiſſimámque interpunctionem, fideliter repræſentavi. Adnotavi ad utramque nonnulla; in reliquis corrigendis labor erit minimus. In prioris traductionis titulo, littera βῆτα vocis Græcæ Βατραχομυομαχία redditur per Latinum u; cujus ſcilicet figuram apud antiquos ſcribas & typographos Græcum illud refert elementum. Littera ſ finalis, quam in illius traductionis editione crebram reperiet lector, inter prima typographiæ initia (ann. 1467.) Conrado Sweynheym & Arnoldo Pannartz uſurpabatur; necdum deinde ferè per centennium apud quoſdam celebres typographos [Vide Perſ. Satyr. apud Enguilbertum Marnefium, Pictavis 1560. 4to] antiquata.

Simonis Lemnii interpretationem, duabus hiſce contentus, adjicere nolui; tum quòd periphraſis eſſet magis quàm verſio; tum ne nimia libello moles, lectori tædium accreſceret.

Adnotationes in Batrachomyomachiam.

IN fine MS. α. vocatur μυοβατραχομαχία.

Titul. ὁ Τίγρητος τῆ Καρὸς] Henric. Stephanus (Schediaſm. lib. 6. ſched. 22.) ſe in exemplar incidiſſe ſcribit, *ubi poëmatium hoc adſcriptum eſſet Tigreti Cari, vel Pigreti.* In meo exemplari (1486) manifeſtè legitur Τίγρητος. Ger. Voſſ. de Poet. Græc. pag. 52. *Artemiſiæ frater, cui nomen Pigres vel Tigres: qui Iliados ſingulis verſibus hexametris pentametrum de ſuo ſubjunxit, atque ita Iliadem in elegiam convertit.*

℣. 2. ἦτορ Gloſſ. ψυχὴν ſic Heſych. & Schol. Ιλ. α. ℣. 184.

ἐλθεῖν εἰς ἦτορ] Viller. Verſ. *cordi afflare poëſin.* Heſiod. Theog. ℣. 31. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν θείην.

ἐπεύχομαι] Gloſſ. εὐχὴν ποιοῦμαι. Sic Οδ. ξ. 423. ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν νοστῆσαι Ὀδυσῆα. Aliam ſignificationem lege Ιλ. λ. 119. ἐπεύχει) Schol. μεγαλαυχεῖ. Heſych. καυχᾶται.

3. γέα] Gloſſ. νεωστὶ. Sic Heſych. & Schol. Ιλ. ο. 391. Heſych. νέον

νεωστὶ ἀρτίως. Suid. Ἀττικῶς μεγαλωστὶ, νεωστί. At certè μεγαλωστὶ potiùs Ionicum eſt. Herodot. pag. 95. lin. 25. [Edit. 1570.] νεωστὶ λαὸς συνειλέλεκτο Judith. iv. 3.

ἣν | Gloſſ. ἥντινα ἀοιδήν. At Henr. Stephan. in Annotat. refert ad δῆριν.

δέλτοισιν ἐμοῖς | Aliquando malui jungere ἐμοῖς cum γούνασι, quòd vox δέλτος fœminini ſit generis; δέλτοις χαλκαῖς 1 Maccab. viii. 22. ὡς ἦσαν πάλαι ἐντετυπωμένοι οἱ νόμοι Jul. Poll. p. 408. Δέλτος tamen (rariùs quidem, Gramm. Græc. Weſtmon. p. 14.) legitur & in maſculino genére apud Plut. τοὺς δέλτους, teſte Bud. vide H. Steph. Theſ. Græc.

ἐπὶ γούνασι θῆκα | Notanda eſt hæc loquendi formula: quam Melanchth. exp. *ſcribere inſtitui.* At verò alludit ad antiquum ſcribendi morem; Hippocrat. Epiſtol. ad Damaget. [Edit. 1595.] p. 12. l. 41. ὁ Δημόκριτος εἶχεν — ἐπὶ τοῖν γουνάτοιν βιβλίον — ἔγραφεν ἐγκείμενος. Vide etiam iconem Dionyſii Halicarnaſſei in Palæograph. Gr. Montfauc. p. 23, 24.

4. δῆριν | Gloſſ. & Suid. μάχην.

ἀπειρεσίην | Homerus habet ἀπειρέσιος Ιλ. υ. 58. & ἀπερείσιος Ιλ. α. 13.

πολεμόκλονον | Epitheton hìc nominis ἔργον, ℣. 267. Παλλάδα: Gloſſ. β. ταραχῶδες. [α. τῆς ταραχώδη — malè, nam non erit, quîcum concordet] & Gloſſ. (℣. 267.) β. τὴν ταραχοποιοῦσαν πολέμῳ δ. πολυτάραχον — Neutra vox in Lexicis vulgatis obvia. ταραχῇ & ταράχῳ Judic. xi. 35. κλόνος, ταραχὴ πολέμου Heſych.

5. εὐχόμενος | Gloſſ. εὐχὴν ποιούμενος — uti ℣. 2. ἐπεύχομαι.

μερόπεσσιν | Vocem μέροπες in Homero & Heſiodo abſolutè & ſinè ſubſtantivo ἄνθρωποι non legi; at in Antholog. lib. 3. cap. 7. Epigr. Ult. ἀρχιγόνων μερόπων.

ἐς οὔατα βαλέσθαι | Formula Lexicographis non animadverſa. Pſalm. xviii. 8. κραυγὴ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα.

6. μύες | Gloſſ. ποντικοί. Plin. Natur. Hiſt. lib. 8. c. 37. *Pontici mures.* Ariſtot. Hiſt. Anim. 9. οἱ μύες οἱ Ποντικοί.

ἐν βατράχοισιν ἔβησαν | *Contra ranas iverunt, ranas aggreſſi ſunt.* H. Stephanus notavit in Theſaur. ἐν pro εἰς nonnunquam uſurpari.

ἀριστεύσαντες | Gloſſ. δ. ἄριστα ἔργα ποιήσαντες. β. ἀνδραγαθήσαντες: Heſych. ἀριστεύει, ἀνδραγαθίζεται. 1 Maccab. v. 61. ἀνδραγαθῆσαι: Bud. Comment. ex Thucyd. lib. 1. ἀνδραγαθίζεται.

7. γηγενέων ἀνδρῶν γιγάντων | Hìc γίγαντες vocantur ἄνδρες; at Οδ. κ. 120. opponuntur ——— οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασι. Homines omnes communi vocabulo γηγενεῖς appellari author eſt Heſychius. Addunt Suidas & Phavorinus ſic ἀσεβεῖς & θεομάχους & γίγαντας vocari, teſte Ariſtophane: in Nubib. (pag. 104.) Scholiaſtes Callimachi (Λουτρ. Παλλ. ℣. 8.) exponit γηγενέων, τῶν γιγάντων. Pſalm. xlix. 2. οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Hebr. גם בני אדם גם בני איש ubi γηγενεῖς de inferiori plebe intelligitur. אדמה enim γῆ Geneſ. i. 25. Jerem. xxxii. 20. באדם vertitur

vertitur ἐν τοῖς γηγενέσι. Geneſ. vi. 4. הנפלים & הגברים γίγαντες—οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. & x. 9. Νεβρὼδ גבור. 1 Reg. xvii. 4, 51. Γολιὰθ gigas Philiſtinorum vocatur ἀνὴρ δυνατός. & Heſych. γίγας, δυνάστης, ἰσχυρός. Apud Latinos, *Sylveſtre genus terrigenarum*. Lucret. l. 5. ℣. 1410. *terrigena gigantes*. Lucan. l. 3. ℣. 316.

μιμνήμδροι | Gloſſ. α. exp. ζηλοῦντες. Heſych. ζήλου, μίμου. Iſocrat. Panath. p. 236. l. 14. [Edit. 1593.] ζηλοῦντων ἐμὲ καὶ μιμεῖσθαι γλιχομένων. Proverb. iii. 31. μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Sapient. iv. 2. μιμοῦνται αὐτὴν παροῦσαν. Alio ſignificatu (ſcil. pro ζηλοτυπῶ) uſurpatur ζηλόω in ſacris litteris. Conſule Numer. v. 14. & xxv. 11, 13. & xi. 29. 2 Cor. xi. 2. Galat. iv. 17, 18. ac (pro φθονῶ) Geneſ. xxvi. 14. & xxx. 1. & xxxvii. 11. Act. vii. 9. & xvii. 5.

9. διψάλεος | Nullum hujus exemplum ex alio quovis authore afferunt (quos conſului) Lexicographi, Henr. Steph. in Theſaur. Tuſan. &c. Tuſanus & Conſtantinus ex Nonn. Paraphraſ. Joan. (cap. iv. 7.) Δός μοι διψαλέοντι πιεῖν—quod in Theſauro Stephanus omiſit. Vox ἔκδιψος, quâ Gloſſ. exp. διψαλέος, in Lexicis (quæ penès me ſunt) non reperitur. Tuſanus & Conſtantinus habent ἐκδιψάω *ſitio*, ſinè ullius authoris teſtimonio.

ἀλύξας | Gloſſ. ἐκφυγών. Heſych. ἀλύξαι, ἐκφυγεῖν.

γαλέης | Ariſtot. Hiſt. Anim. 6. [μύας] αἱ γαλαῖ αἱ ἄγριαι μάλιστα ἀναιροῦσι. & Phædr. lib. 1. fab. 22. *muſtela*——*qua moleſtis muribus purgo domum.*

10. ἀπαλὸν | Gloſſ. τρυφερόν. Sic Heſych.

γένειον | Gloſſ. δ. πώγωνα. Heſych. πώγων γένειον. Gloſſ. β. στόμα: Synecdoche partis pro toto.

11. ὕδατι μελιηδέι | Gloſſ. β. γλυκεῖ. δ. γλυκεῖ ὡς μέλιτι. Οδ. μ. 307. ὕδατος γλυκεροῖο. Alibi apud Homerum epithetum μελιηδὴς jungitur cum οἶνος, Ιλ. δ. 346. σ. 545. Οδ. γ. 46.

12. Λιμνόχαρις πολύφημος | Latinæ pleræque verſiones (1530, 1547. 1549. & H. Steph. 1588. P. Steph. 1604. Spondan. 1606, &c.) habent *Limnocharis obſtrepera*. Sed Villerius in ſuâ paraphraſi, *clamoſus Limnocharis*. Vox certè Λιμνόχαρις habet terminationem fœmininam, ſed mox de ſe loquens, Εἰμὶ δ' ἐγὼ (ait) βασιλεὺς Φυσίγναθος—Binominis itaque fuit. Item ℣. 211. Λιμνόχαρις jungitur cum maſculino Participio ℣. 212. ἐσιφθεὶς, & Pronomine ℣. 214. αὐτοῖο. Præterea Ὑδρόχαρις in—ις etiam deſinens concordat. ℣. 224, 225. cum maſculino πλήξας. Neque forſan voluiſſet Poëta Ranas fœminas in bellum eduxiſſe. Henr. Stephanus in Theſauro affert λιμνοχαρὴς, ſine maſculino, (ſed nullâ authoritate) & Λιμνόχαρις ex Batrachom. Sed de ὑδροχαρὴς aut ὑδρόχαρις altum in Lexicis meis ſilentium. Porrò derivata à χάρις adjectiva rariſſimè (Heſych. ἀχαρὶς & Demoſth. de falſ. leg. pag. 251. lin. 1. [Edit. 1570.] Φιλόχαρις) legi, niſi in —ις—ι dicatalecta, maſculina & fœminina in—ις, neutra in—ι;

χαροχλῆς

χαροπὸς ἄχνεσι. Demetr. Phaler. [H. Steph. Theſ.] πόρνη ἐπίχαρις [Nahum. iii. 4] τὰ εὔχαρι [Sapient. xiv. 20.] Denique Gloſſ. exp. maſculino genere, ὁ ἐν ταῖς λίμναις χαίρων βάτραχος. & Demetrii Zeni paraphraſis ad ℣. 21. ὁ λιμνόχαρις.

πολύφημος. Gloſſ. ὁ. πολλὰς φωνὰς ἔχων: quaſi legiſſet πολύφωνος. [Arat. ℣. 1002.] πολύφωνος κορώνη—ſic Editio princeps apud Ald. 1499. H. Stephan. 1566. πολύφωνα—cum multis aliis] Latinæ verſiones etiam, *obſtrepera.* Heſych. πολύφημοι, πολύφωνον ἐπαοιδικῶς.—καὶ ὁ ἔνδοξος. Phavorin. πολύφημον ἀγορὴν λέγει ὁ Ποιητὴς (Οδ. β. 150) ἐν ᾗ πολλαὶ ἐπῆσαν φῆμαι λαλοῦντ). πολύφημος exp. Bud. & Conſtantin. *famoſus, garrulus.*

ἔπος ἐφθέγξω] Sic ℣. 91. μύθους & ℣. 263. φωνήν. Alibi in Homero φθέγγομαι cum Acc. jungi non memini. Exempla ex Platon. & Ariſtot. citat H. Stephan. in Theſaur. β. δ. ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε. Sic Ιλ. α. 361. Ait verò ἐκ τ' ὀνόμαζε mihi non videtur ſatis huic loco convenire; neque enim Limnocharis potuit eum compellare nomine, quod (ut conſtat ex ſequentibus) nondum noverat. Euſtathius tamen (ut monet H. Steph. in Theſ.) ἐξονομάζειν ſignificare ait, vel ſimpliciter, λαλεῖν, vel διεξοδικῶς λέγειν, ut eſt, μὴ μόνον τινὶ λέξειν ἀλλὰ λόγῳ χρῆσθαι καὶ ἐξ ὀνομάτων πολλῶν συγκειμένῳ, id eſt, λέξειν.

13. ξεῖνε, τίς εἶ;] Confer hunc verſum & ſequentem cum Οδ. α. 263, 264.

ξεῖνε] Gloſſ. ὦ φίλε. Suid. Heſych. ξένος, ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. Phavor. ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος.

ἠϊόνα] Gloſſ. αἰγιαλόν. Heſych. ἠϊών, αἰγιαλός. Thom. Magiſt. ἠϊὼν ἠϊόνος κάλλιον, ἢ ἠϊὼν ἠϊόνος. Ιλ. μ. 462. ἠϊόνα. & Βατραχομ. 219.

φύτευσε] Gloſſ. ἐγέννησε. Sic Heſych. Sophocl. ἡ μήτηρ ἡ φυτεύσασά με καθεῖλε. Ιλ. α. 255. φύσεν φύλλα τε ὕλης. & Gloſſ. Βατραχομ. ℣. 287. φύοντες ἔτι...

14. πάντα δ' ἀλήθευσον] Gloſſ. ἀληθῶς εἰπέ Heſych. Phavorin. Thom. Mag. ἀληθεύω, ἀληθίζω, ἀληθίζομαι. ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ (p. 36. l. 37.) ἀληθίζοντα. Xenoph. λέγειν δεῖν ὅ, τι ἂν μὴ ἀληθεύω. Geneſ. xlii. 16. (Neutraliter) εἰ ἀληθεύετε. Eſai. xliv. 26. (Activè) ἀληθεύων τὴν βουλήν. Geneſ. xx. 16. πάντα ἀλήθευσον.

πάντα] Gloſſ. καθόλου. Sic Ιλ. ο. 348.

15. γνοίω] Gloſſ. α. γνωρίσω. δ. γνωρίσαιμι. Phavorin. γνωρίζω ἀντὶ τοῦ γινώσκω, ὡς ὁ Θεολόγος Γρηγόριος· οἷον γνωρίσατέ μοι ἡμῶν τὸ ἀξίωμα. καὶ γνωρίζω, τὸ γνώριμον καὶ δῆλον ποιῶ. Παροιμίας· ἐγνώρισε γάρ μοι τοῦτο. Pſal. xxv. 4. γνώρισόν μοι τὰς ὁδούς σου. Job. xxxiv. 25. ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα. De duplici illâ verbi γνωρίζω ſignificatione plura lege apud Bud. Comment. p. 266. [Edit. 1548.] & Henr. Stephan. Theſaur. Græc.

ἄξιον] Gloſſ. δ. ſupplet φιλίας. α. ἀληθινόν. Nam in verſu præcedente, πάντα δ' ἀλήθευσον. *Amicitia* (ait Cicer. Læl.) *tota veritate perpenditur.* Job. ii. 3. ἀληθινὸς ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος.

16. ξείνια

16. ξεινήϊα δῶρα] Ὀδ. ω. 272. ξένια etiam uſurpatur, & ξείνια, & ξεινήϊα, abſolutè ſinè ſubſtantivo. ξενίων Ὀδ. ι. 513. ξένια 2 Reg. viii. 2. ξείνια Ἰλ. λ. 778. ξεινήϊα Ἰλ. ζ. 218.

17. Φυσίγναθος] Gloſſ. ὁ φυσῶν τὰς γνάθους. Demoſth. de falſ. leg. τὰς γνάθους φυσῶν & Horat. lib. 1. Satyr. 1. *buccas inflet.*

18. βατράχων ἡγούμενος] α. β. ἐν βατράχοις ἡγούμενος. Ἰλ. β. 567. συμπάντων ἡγεῖτο. Ibid. 864. Μῄοσιν ἡγησάσθην. 2 Paralip. ix. 26. ἡγούμενος βασιλέων. Ibid. xi. 21. ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Syntaxis hæc cum præpoſitione Hebraïſmum ſapit נגיד ב.

19. Ὑδρομεδούσῃ] Gloſſ. τῇ βασιλίσσῃ τοῦ ὕδατος. Heſych. μέδων, βασιλεύς. Ὀδ. α. 72. Φόρκυνος ἁλὸς μέδοντος. ubi Schol. βασιλεύοντος.

γείνατο] meliùs quàm (quòd in δ.) ἀνεθρέψατο. Hìc enim agitur de ortu, non educatione. γείνατο dicitur de patre, & mox ℣. 30. de matre. Ἰλ. δ. 400. Τυδεὺς τὸν γείνατο. Ἰλ. α. 280. θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ. Sic apud Latinos *pario.* Conſule Rob. Steph. Theſ. Lat.

20. μιχθεὶς ἐν φιλότητι] Gloſſ. μιγεὶς συνουσίᾳ. Ἰλ. β. 232. μίσγεαι ἐν φιλότητι. ubi Schol. exp. φιλότητι, συνουσίᾳ. Sic & Heſych. Gloſſ. α. ἑνωθείς. Heſych. ἐν ἑνούμενος. Lexicographi Bud. Conſtantin. & H. Steph. habent ἑνόω ſed ſinè ullo authore. In Concordant. Kircher. ſub voce יחד ἑνωθήσῃ Eſai. xiv. 20.

ὄχθας] Gloſſ. τὰ χείλη. ſic ℣. 153. χείλεσσιν. Heſych. ὄχθαι, χεῖλος ποταμοῦ. Ἰλ. γ. 187. παρ' ὄχθας. Schol. παρὰ τὰ χείλη. Geneſ. xli. 3. ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. & ℣. 2 (uti quidam legunt) ἐν τῇ ὄχθῃ.

21. ὁρῶ] β. δ. βλέπω. Illud malo, nam hoc apud Homerum alibi non legi. At mox ℣. 66. hujus poëmatis, ἔβλεπε.

ἄλκιμον] Gloſſ. α. γενναῖον. Gloſſ. δ. ἰσχυρόν. Heſych. ἀλκιμώτατον, γενναῖον. ἄλκιμος, ἰσχυρός.

καλὸν] Gloſſ. δ. ὡραῖον. Gloſſ. α. χρήσιμον. ὡραῖος (propriè) τῇ ὄψει Geneſ. xxxix. 6. vel τῷ εἴδει Jerem. xi. 16. χρήσιμος εἰς ἔργον Henr. Steph. (in Theſ.) ex Ariſtoph. vox καλὸς & formam exteriorem & utilitatem ſignificat. καλαὶ τῷ εἴδει Geneſ. xli. 2. καλὸν εἰς βρῶσιν Ibid. ii. 9.

ἔξοχον ἄλλων] Sic Ἰλ. ζ. 194. Gloſſ. α. δ. ὑπέρτερον. Heſych. ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος. Poſtea ℣. 274. ἔξοχα πάντων, adverbialiter. Ἰλ. ξ. 257.

22. σκηπτοῦχοι βασιλῆα] Gloſſ. α. ῥαβδοῦχον. Gloſſ. δ. κρατοῦντα τὴν ῥάβδον τὴν βασιλικήν. Ἰλ. α. 279. σκηπτοῦχος βασιλεύς. Heſych. σκηπτοῦχοι, βασιλεῖς. Ἰλ. β. 86. Ὀδ. θ. 47. Heſych. σκῆπτρον, κυρίως πᾶσα ῥάβδος, ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ. Herodian. lib. 7. αὗται ῥάβδοι ἐδαφνηφόρουν, ὅπερ ἐστὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν. Apud Hebræos שבט ſignificat *Virgam* & *Sceptrum*. Pſalm. lxxiv. 2. ῥάβδον. Symmach. σκῆπτρον 3 Reg. xi. 13. σκῆπτρον. Apud Eſther iv. 10. & v. 2. & viii. 4. ῥάβδος pro *ſceptro*; & Pſalm. xlv. 6. ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας. κρατεῖν ῥάβδον. Sic 2 Paralip. xxv. 5. κρατοῦντας δόρυ. ubi κρατεῖν ſignificat *tenere, manibus gerere.*

gerere. Communior autem ſignificatio ἄρχειν (Heſych.) cum Gen. Ιλ. α. 288. Sapient. iii. 8. aut *tenere fortiter, retinere, vincire* cum Acc. Pſalm. lvi. 1. ἐκράτησαν αὐτὸν, Marc. vii. 3. κρατοῦντες τὴν παράδοσιν. H. Steph. Theſaur. ex Plut. κρατήσαντες τοὺς Ῥωμαίους. necnon cum Gen. Hebr. iv. 14. κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Ῥαβδοῦχος propriè dicitur de lictoribus & virgiferis. Conſule Lexica. Quod verò ad orthographiam illam peculiarem (ῥαῦδος & ῥαυδοῦχος) pertinet, hanc puto à barbarie & depravato linguæ uſu manâſſe, aut à pronunciatione literæ βῆτα qu. *vita.* aut forſan ex ſimilitudine illorum elementorum in veteribus libris tam manuſcriptis quàm impreſſis, u & υ. Denique β & υ in nonnullis vocibus ſunt ἀντίστοιχα; uti νάβλα, 1 Reg. x. 5. ναῦλα, ναυλὰς Pſalm. cl. 3. ex verſ. Aquil. & al. Et apud Gloſſar. Freſn. ῥαῦδιν *baculus*, ῥάβδος, in Coronâ pretioſâ.

μαχητὴν] Ιλ. π. 186. ἀνὴρ μαχητὴς Judic. xii. 2. Gloſſ. α. δ. πολεμιστήν. 2 Paral. xvii. 13. ἄνδρες πολεμισταί.

23. Θᾶσσον] Gloſſ. β. ταχέως. Phrynich. τάχιον οἱ Ἕλληνες οὐ λέγουσι, θᾶττον δέ. Ιλ. β. 440. θᾶσσον. Johan. xx. 4. τάχιον. Judic. ix. 48. Ιλ. ψ. 365. ταχέως.

ἑὴν] Gloſſ. α. σὴν. Gloſſ. δ. ἰδίαν. Heſych. ἑὸν, ἴδιον. ἑὸς propriè *ſuus.* χεῖρα ἑὴν Ιλ. ι. 420. & in Βατραχ. ý. 102, 160. aliquando *meus* & *tuus.* ἑοῖσι μεγάροισι Argon. Apollon. lib. 1. ý. 285. ἑαῖς χερσὶ Id. lib. 3. ý. 140.

γενεὴν] Gloſſ. β. φυλήν. Heſych. γενεά, φυλή. Ιλ. ζ. 145. τίη γενεὴν ἐρεείνεις; ubi Schol. γένος. & mox Βατραχ. ý. 25. τίπτε γένος ζητεῖς;

ἀγόρευε] Gloſſ. διηγόρει. Heſych. ἀγόρευε ἐδημηγόρει, ἔλεγεν. Ιλ. θ. 493. μῦθον ἀγόρευε.

24. Τὸν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο (β. δ. ἀπαμείβετο) φώνησέν τε] Ιλ. υ. 199. τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε.

25. ζητεῖς] Gloſſ. ἐρευνᾷς. Heſych. ἐρευνᾷν, ζητεῖν.

Δῆλον] Gloſſ. & Heſych. φανερόν.

26. οὐρανίοις πετεηνοῖς] Ιλ. ρ. 675. ὑπουρανίων πετεηνῶν. Geneſ. i. 26. πετεινῶν οὐρανοῦ. πετεηνοῖς] Gloſſ. β. ὀρνέοις. Ezech. xxxix. 17. ὀρνέῳ πετεινῷ.

28. μεγαλήτορος] Gloſſ. μεγαλοψύχου. Sic Heſych. & Schol. Ιλ. β. 547. Nam. Gloſſ. ý. 2. ἦτορ, ψυχήν.

30. καλύβῃ] Gloſſ. α. οἰκίᾳ. Antholog. lib. 1. c. 33. Epigr. 27. λιτὴν καλύβην. & Epigr. 26. Heſych. καλύβη, σκληρὴ παστάς. H. Steph. in Theſ. Gr. *tugurium, gurguſtium, caverna*; ex Thucydid. &c.

ἐξεθρέψατο] Gloſſ. α. ἀνεθρέψατο; Sapient. vii. 4. ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην. 3 Reg. xi. 20. ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα.

βρωτοῖς] Gloſſ. βρώμασι. Heſych. βρωτόν, βρώσιμον. Pythagor. Verſ. εἴργου βρωτῶν. Job. xxxiii. 20. πᾶν βρωτὸν σίτου. Alibi Homerus utitur voce βρωτὺν Ιλ. τ. 205.

31. ἰδίσμασι

31. ἐδέσμασι παντοδαποῖσι] ſic Horat. de murium convivio (Lib. 2. Satyr. 5.) *variâ cœnâ.* Gloſſ. ἀρτύμασι. ἀρτινοῖσι. (Manuſcriptum habet ἀρτυνίσι. qu. à ἀρτύνω. Legitur compoſitum ἐκ πιδεισικῶ.) ποικίλοις. ἀρωματικοῖς, πολυλόγοις. ποικίλοις. διαφόροις. Geneſ. xxvii. 4. ἐδέσματα. Mox in hôc poëmate ℣. 41. ἀρτύμασι παντοδαποῖσι. Heſych. ἀρτύμασι τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν ἀπηρτισμένοις. Σοφοκλῆς Φινεῖ. Gloſſema πολυλόγοις ſignificat (ut puto) *multo delectu apparatis*; quæ ſignificatio in lexicis vulgaribus ſiletur: at indicatur per illa alia, ποικίλοις, διαφόροις.

32. φίλον ποιῇ με] Iſocrat. ad Demon. ποιήσασθαι φίλους. 1 Maccab. ποιήσομεν αὐτὸν φίλον. Ariſtot. ethic. τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον. Sirac. xiii. 15. πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ.

εἰς φύσιν ὅμοιον] Hanc ſyntaxin ex ſolo Batrachom. authore affert Henr. Steph in Theſ.

34. ἦθος] Gloſſ. συνήθεια. Sic Heſych. Apud Homer. Hymn. in Mercur. ℣. 482. συνηθείῃσι.

35. τρισκοπάνιστος] In aliis δισκοπάνιστος. Gloſſ. πολυκοπάνιστος. Gloſſ. α. ἐκπλάζυμον. Gloſſ. β. (ſi rectè conjicio ex evaneſcentium in Manuſcripto literarum ductu) δὶς κοπάνῳ (vel κοπάνοις) τριβόμενος. διακοπάνιστος. πολυκοπάνιστος. & ἐκπλάζυμος non lego in Lexicis vulgatis, neq; panis hujuſmodi memoratur apud Athen. Deipnoſ. aut Jul. Poll. Onomaſt. neque κόπανον aut κοπανίζειν inter piſtoria Pollucis vocabula. Hen. Stephan. exp. *piſtillum*; *pinſere.* Antholog. lib. 1. c. 33. Epigr. 37. numerat inter cibos murium ἄρτον πίονα τυρὸν, αὔην ἰσχάδα *aridam ficum*. Ori Hieroglyph. (p. 73. Editionis Pariſ. 1551.) πολλῶν ᾗ διαφόρων ἄρτων κειμένων, ὁ μῦς τὸν καθαρώτατον αὐτῶν ἐκλεξάμενος ἐσθίει.

ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο] Gloſſ. α. στρογγύλου κανισκίου. Gloſſ. β. γ. δ. κυκλοτερείου. Phav. Heſych. εὔκυκλον, στρογγύλον. Sapient. v. 21. εὐκύκλου τόξου. 3 Reg. vii. 23. στρογγύλον κύκλῳ. Ιλ. ε. 795. ἀσπίδος εὐκύκλου. Οδ. ρ. 343. ἄρτον περικαλλέος ἐκ κανέοιο. Jul. Poll. lib. 6. cap. 7. & lib. 10. cap. 23. κανοῦν ἀρτοφόρον. Numer. vi. 19. ἄρτον ἀπὸ τοῦ κανοῦ. Heſych. Phav. Suid. κανοῦν, κανίσκιον. Jul. Poll. l. 10. c. 23. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ, εἰσέφερε πινακίσκῳ κανισκίῳ ἄρτων θρύμματα. At vox πινάκιον in lexicis vulgatis ad tabulas ſcriptorias reſtringitur. πίνακας autem (Jul. Poll. 10. 13.) τὸ ἐπὶ ταῖς ἄγραις ἀγγεῖον δηλοῦσι, καὶ δέλτον παρ' Ὁμήρῳ. (Ιλ. ζ. 169. γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ.)

36. πλακοῦς] Athen. Deipn. lib. 14. c. 13. πλακοῦς σκευάζεται ἐκ τῆς πλακούντων, αἷς πυροὺς τυροὺς, σησαμίδες, σησαμοῦς εἴρηται ἡ κατάλειψιν τοῦ ἄρτου. & in fine ejuſd. capit. πλακοῦς ἄρτος. Gloſſ. β. exp. πλακοῦς, σιλίγνιον. Henr. Steph. in Append. Theſ. ad voc. Σεμίδαλις. *Galen. de Aliment. lib. 1. primum inter panes locum attribuit τῷ σιλιγνίτῃ, hoc eſt, ſilagineo, ut qui ex puriſſimâ optimaq; tritici farinâ, quæ* σῖλιγνις *dicitur, conficiatur.*

τανύπεπλος] Ιλ. γ. 228. Ἑλένη τανύπεπλος. Ubi Schol. ἀποτεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον. Hic metaphoricè de placentâ. H. Steph.

 exp.

exp. *protenſas aut amplas oras habens.* Athen. Deipn. lib. 14. ad fin. cap. 15. ſic de quodam placentæ genere; διαπλάτύνας ποίησον τετράγωνον, εἶτα σήσαμον λευκὸν τρίψας &c. Gloſſ. Βατραχομ. α. ϐ. ἐπιτετριμμένος. γ. δ. ἐξηπλωμένος· quæ vox poſtea ℣. 105. ἐξηπλωτο.

πολλὴν σησαμίδα | β. γ. πολὺ σησαμότυρον. Gloſſ. γ. σησάμιον. Athen. Deipnoſ. lib. 14. cap. 14. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· (pag. 423.) πλακοῦντες, σησαμοῦντες. Εὔπολις κόλαξιν· σησαμίδας. σισαμὶς, τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σίσελι. Heſych. Suid. Vide Dioſcorid. lib. 3. cap. 60. σήσαμον & σησαμοειδὲς Id. lib. 2. c. 121. & lib. 4. c. 152, 153. Hippocr. Sect. 5. p. 90. & Sect. 4. p. 77. Ariſtoph. Equit. p. 303. Schol. σησαμοῦς εἶδος πλακοῦντος τὸ διὰ σησάμων. & Acharn. p. 423. Schol. ἄλλο σησαμοῦς, καὶ ἄλλο σησάμη. σησαμοῦς εἶδος πλακοῦντος. σησάμην δὲ ἡμεῖς καλοῦμεν σησαμίδα. Et Iren. p. 689. Schol. πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμης πεποιημένος & Theſmoph. p. 797. Vocem σησαμότυρον non invenio in Lexicis.

37. τόμος ἐκ πτέρνης | Athen. Deipnoſ. lib. 9. cap. 15. τόμος ἠνύστρου. Ariſtoph. Equit. p. 355. χόλικος ἠνύστρου καὶ γαστρὸς τόμον. Schol. τόμος, τόμαχος. Horat. lib. 2. Satyr. 2. *fumoſa cum pede perna.*

ἧπαρ | ἠπάτιον ὕειον inter cœnæ lautitias apud Athen. Deipnoſ. l. 3. p. 107. editio Batrachom. ϛ. habet εἵματα. Sed quorſum veſtes inter edulia? Dem. Zenus in ſuâ verſione non mihi videtur expreſſiſſe τόμος ἐκ πτέρνης.

38. οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος | Ιλ. λ. 638. Οδ. κ. 234. Οδ. υ. 69. ubi prima ſyllaba vocis τυρὸς producitur. Igitur β. γ. δ. ἢ τυρὸς — & Βατραχομ. ℣. 136. in Τυρογλύφος producitur, ℣. 221. corripitur. Job. x. 10. ἐτύρωσας (edition. quæd. ἔπηξας) δέ με ἴσα τυρῷ. Dioſcorid. lib. 2. c. 79. τυρὸς νεαρός. Ιλ. ε. 902. ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν. Gloſſ. Βατραχομ. β. νεωστὶ πεπηγμένος. Schol. γ. δ. νεωστὶ παγείς. Heſych. νεόπηκτον, νεωστὶ πεπηγμένον. Gloſſ. γ. δ. exp. τυρὸς, τυρίον. quam vocem nullâ authoritate fulciunt Lexicographi.

γλυκεροῖο γάλακτος | Οδ. δ. 88.

39. μελίτωμα | Gloſſ. γλύκυσμα. Athen. Deipnoſ. l. 14. c. 34. μελιτώματα. Sic Dioſcorid. l. 4. c. 64. γλύκυσμα in lexicis non reperio; ſed γλυκυσμὸς ex Athen. citatur in H. Steph. Theſ. ἡδύσματα habet Athenæus lib. 14. cap. 22. γλύκασμα (μέλιτος) Proverb. xvi. 24.

40. θοίνην | Gloſſ. εὐωχίαν, τροφάς. Sic Heſych. Οδ. δ. 35. θοινηθῶσι. ubi Schol. εὐωχηθῶσι. Sapient. xii. 5. θοίναν σαρκῶν.

41. κοσμοῦντες | Gloſſ. καλλωπίζοντες. Heſych. καλλωπίζεσθαι, κοσμεῖσθαι.

ἀρτύμασι | Gloſſ. ἀρτυσίαις, κατασκευαῖς. Vide ſuprà ℣. 31. Jul. Poll. lib. 6. cap. 1. ἀρτύματα, ἡδύσματα. Heſych. ἀρτύναι, ἡδύνει. H. Steph. in Theſ. ex Soph. ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς. Nullibi legi ἀρτυσία.

42. ὑπέφυγεν | Nota hìc produci penultimam. Corripitur ἔφυγεν Ιλ. λ. 362. Barnes legit ὑπέφευγεν.

αὐτὴν |

αὐτλὼ] Gloſſ. α. βολώ. (Sic Schol. Ιλ. α. 492.) Gloſſ. δ. κρωγμώ. Heſych. αὐτλώ, κραυγμῷ, βολῷ.

ἐκ πολέμοιο αὐτλὼ] Ιλ. α. 492. αὐτλώ τε πτόλεμόν τε. Οδ. ρ. ℣. 434.—ἵκετ' αὐτὴ & ℣. 435. οἱ δ' βοῆς αἰοντες &c.

43. μετὰ μῶλον ἰὼν] Ιλ. σ. 188. ἴω μετὰ μῶλον. Gloſſ. δ. μῶλον, πόλεμον. Sic Phavorin. Heſych. μῶλος, ὁ συγκροτισμὸς τῆς μάχης. Suid. ἡ μάχη, διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι (Sic. Schol. Ιλ. β. 401.) & ἡ πολυχρόνιος μάχη περὶ τὸ μὴ λύεσθαι. Gloſſ. α. exp. μῶλον προθυμίαν. quæ vox non tam ipſam pugnam, quàm alacritatem, quâ itur ad pugnandum, ſignificat.

προμάχοισιν ἐμίχθην] Ιλ. θ. 99. Gloſſ. α. προπλαγίοις (Sic Schol. Ιλ. γ. 31.) συνεπλάκην. 1 Maccab. ix. 11. πρωτοτάκτοις. Sapient. xviii. 21. προμάχησε. Heſych. Phavor. συνεπλάκη, συνήφθη πρὸς ἀνδρὸς πάλη. Polyb. lib. 16. συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. Proverb. xx. 3. τοιούτοις συμπλέκεται. συμπλέκομαι itaque vel ſimpliciter *immiſceri*, vel *cum hoſtibus congredi.*

44. σῶμα φορῦνα] Antholog. lib. 2. cap. 6. σῶμα φέρων.

45. δάκτυλον] lege Not. in ℣. 118. Eraſm. Adag. [p. 726. edition. 1629.] Φασὶ παροιμιακῶς, κἂν μικρὸς δάκοι ἀνδρὸς πονηρόν.

46. πτέρνης λωβόμενο] Antholog. lib. 2. cap. 32. κοιμώμενος ἄκρον μικρὸν τοῦ ποδὸς ἕλκυσε μῦς. πτέρνα Gloſſ. ℣. 37. τὸ ἄκρον τῆς χειρός. & hìc τοῦ ποδὸς τὸ ἄκρον. At in lexic. vulg. πτέρνα tantùm de pede. Λαμβάνω cum Gen. Ιλ. σ. 155. ποδῶν λάβε. Plat. de Rep. λαβόμενος τοῦ ἱματίου.

πόνος ἵκανεν ἄνδρα] Ιλ. γ. 97. ἄλγος ἱκάνει θυμόν. ubi Schol. καταλαμβάνει. Sic & Gloſſ. Βατραχ. &c Heſych. Phavor. ἱκάνω ποιητικῶς τὸ καταλαμβάνω. Ἀεὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ιλ. α. 254. γ. 97. δ. 321. &c.) ἐκτείνεται τὸ παραλήγουσαν. Hìc autem (quod rariſſimè occurrit) corripitur.

47. νήδυμος ὕπνος] Ιλ. β. 2. ubi Schol. ἡδύς. Gloſſ. α. δ. γλυκύς. Suid. ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. Heſych. Phavor. οἱ δ' ἀναγινώσκοντες ἥδυμος ὕπνος. Apollon. Argonaut. l. 2. ℣. 409. ἥδυμος ὕπνος.

οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος] verbi ἀπέφυγεν penultima ſi producatur, nominis ὕπνος priorem corripi oportet: uti apud Orph. Hymn. in Somn. ℣. 3. & Mort. ℣. 3. Ἡσυχίαν γὰρ ὕπνε γλυκερῷ——& Σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει—Sin autem illius penultimam corripi, hujus priorem produci malueris; pes erit Anapæſtus pro Dactylo. Gloſſ. ἀπέφυγεν, ἀπέδραμε. ἀπέδρασεν. Heſych. ἀπέδρα, ἀπέφυγεν. Phavor. ἀπέδρα καὶ ἀπέδρα χρὴ λέγειν οὐχὶ ἀπέδρασε.

ἐμεῖο] Quidam codices tam manuſcripti quàm impreſſi habent ἐμοῖο. Cui tamen lectioni aſſentiri non poſſum; ἐμοῖο pro ἐμοῦ ab ἐμὸς adjectivo pronomine, ἐμεῖο pro ἐμοῦ ab ἐγὼ ſubſtantivo pronomine; ſic ἐμεῖο Ιλ. α. 174. σεῖο Ιλ. γ. 137. εἷο Ιλ. δ. 400. Hæc enim formantur per Poeticam Epentheſin τοῦ ι ab Ionicis ἐμέο Herodot. 34. 32. σέο Id. 3. 18. ἕο Ιλ. β. 239. Genitivus Poeticus—οιο non niſi à Nominativo—ος manat: βιοῖο Ιλ. α. 49. πατρὸς ἐμοῖο τόνος Οδ. α. 413. πατρὸς ἐμεῖο πάτης Ιλ. ξ. 118. Hoc ab

ab ἐγὼ, illud ab ἐμός. Lege Euſtath. in Homer. 13. 9. & Phavorin. in voce ἐμεῖο. & Conſtant. Laſcar. & Urban. &c. Aliqui aliter ſentiunt; uti Phil. Labbe de Dialect. &c. Neque forſan magni intereſſe quidam putaverint, his grammaticorum minutiis immorari.

48. δείδια] Ιλ. φ. 536. & ψ. 51. ἀδειδιαι] Ιλ. ν. 52.

πάντων ἐπ᾽ αἶαν] Ιλ. ψ. 742.

49. κίρκον] Gloſſ. α. ἱέρακα. Gloſſ. δ. ἀετόν. Ιλ. ρ. 757. Κίρκον, ὅτε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν. Schol. εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ἱέραξ. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. Sic Phavor. & Heſych. Suid. Ariſtotel. de Animal. τῶν ἱεράκων τρίτος ὁ κίρκος.

γαλέην] Æſop. Fabul. γαλαῖ καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους ἄσπονδον εἶχον μάχην· ἐνίκων δὲ ἀεὶ αἱ γαλαῖ.

μέγα πένθος ἄγουσι] Gloſſ. α. μεγάλον [flexio rarior, pro quâ communior μέγαν. Sic legitur apud Æſchyl. Septem — Theb. ψ. 828. ὦ μεγάλε Ζεῦ] κλαυθμὸν φέρουσι. Gloſſ. β. μεγάλην λύπην φέρουσι. Antholog. πένθος ἔθηκε μέγα. Judic. xxi. 2. κλαυθμὸν μέγαν. 1 Maccab. i. 25. Ιλ. δ. 417. πένθος μέγα. Apud Latinos, πένθος ἄγειν, λύπην vel κλαυθμὸν φέρειν, afferre luctum. Cicer. pro Roſc. Amer. dolorem. Id. Tuſcul. lacrymas. Id. ad Attic.

50. παγίδα] Jul. Poll. lib. 10. c. 42. οἷς ἂν οἱ ὀρνιθοθῆραι χρῶνται, παγίδες. Vide Proverb. vii. 23. Eccleſiaſtes ix. 12. Hic ſignificat etiam μυάγραν, muſcipulam. Vide & poſtea ψ. 115, 116. & Eraſm. Adag. εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.

τονόεσσαν] Ιλ. ω. 721. δολόεσσαν] Gloſſ. πανοῦργος. Οδ. θ. 281. δολόεντα τέτυκτο. ubi Schol. πανούργως κατεσκευασμένα.

52. τρωγλοδύνουσα καὶ τρώγλην ἐρευνᾷ] Gloſſ. α. τὴν ὀπὴν οἰκοῦσα. Gloſſ. δ. εἰς τρώγλας ἐρχόμενος. (lege poſtea ψ. 113.) Plaut. Stich. muſtela mihi murem abſtulit præter pedes. Æſop. Fab. οἱ μύες ὑπὸ τὰς τρυμαλιὰς ὑπεισελθόντες ἐσώθησαν. Heſych. τρώγλας, τρύπας. τρυμαλιαί, τρύπαι. Eſai. ii. 19. τρώγλας τῆς γῆς. Jerem. xlix. 16. τρυμαλιὰς πετρῶν. Exod. xxxiii. 22. ὀπὴν τῆς πέτρας. Heſych. ἐρευνᾷ, ἐρευνῶν, ζητῶν. Orph. Argon. ψ. 115. ἐρεείνων ἀνέρας. Ιλ. ζ. 145. φίλην ἐρεείνεις (uti priùs Βατραχομ. ψ. 25. ζητεῖς) ἐρευνᾷ hic propriè veſtigat, uti exp. H. Steph. in Theſ. ad voc. τρωγλοδύνω. Gloſſ. α. exp. ἀναφοβεῖ. Gloſſ. δ. κωλύει. i. e. terret, & prohibet exire. In Γαλεομυομαχ. Ἦν γαλῆν ἀνάψασιν ἐκφέρουσαν γόος· Ἀεί τε γὰρ ἀεὶ χηραμὸν περιβλέπει, Καὶ μῦς ἐρευνᾷ καὶ καθάπερ οἱ κύνες ἰχνηλατοῦσι τοὺς λαγωοὺς ποικίλως. Τὴν αὐτὴν αὐτῇ σκανδαλοπλόκως τρόπον Ἡμᾶς διώκει λογικὸν βλέπουσά τι. Ea eſt inter muſtelas muréſque ἀντιπάθεια, ut (Plinio teſte, Natur. Hiſtor. l. 18. c. 17.) muſtelæ cinere mures abigantur. Dem. Zenus in ſuâ verſione poſt ψ. 52. addidit (ſive ex ſuo ingenio ſive de quodam exemplari) ranarum genus naturâ eſſe admodum formidoloſum, voce autem aſperrimum.

Hi verſus undecim abſunt in MSS. β. γ. ubi tres proximi ſtatim verſui 41. ſubnectuntur. Sic enim Pſicharpax, cibis, quibus

mures

mures veſcuntur, enumeratis, ad illos, quibus ranæ paſci ſolent, commemorandos tranſit: & ex diverſitate victus diverſam arguit animalium naturam.

53. ῥαφάνας, κράμβας, κολοκύντας] Heſych. ῥαφάνη, κράμβη. At vero vocatur ῥάφανος vel ῥαφανὶς apud Dioſcorid. Theophraſt. Ariſtoph. Athen. Johann. iv. 7. κολοκύνθην. at Ariſtoph. Nub. κολοκύντας. Athen. lib. 2. c. 18. Ἀττικοὶ καλοῦσι κολοκύντην. Lucian. Judic. Voc. ἀκούετε τὸ ὁ κρέμοντες ἐπὶ τῷ τὸ κοκοκύνθης ἱερείας. Phrynich. κολόκυνθα, ἡμίσεια ἡ τὸ ἔχειν ᾗ νυκτὸς διὰ τὸ θα λιπαρόν. Δῖον διὰ τὸ ἔτη, ὡς Ἀθηναῖοι.

οὐ τεύτλοις] οὐδὲ πράσοις. Athen. lib. 2. c. 19. τεῦτλον & lib. 9. c. 2. σεῦτλον. Ariſtoph. Ran. τεύτλοισι. Euſtath. in Homer. τὸ σεῦτλον, τεῦτλον κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικούς. Batrachom. ℣. 161. τεύτλων & ℣. 208. Σευτλαῖος. Eſai. li. 20 τεῦτλον. Numer. xi. 5. τὰ πράσα. Hæc vox apud Athen. lib. 14. πράσον Θαλάσσιον. Hinc Batrach. ℣. 229. Πρασοφάγος & Πρασαῖος.

χλωροῖς] Gloſſ. γ. μαλακοῖς. Gloſſ. β. τρυφεροῖς. Heſych. χλωρὸν, ἁπαλόν.

σελίνοις] Ιλ. β. 776. σέλινον ἐλεόθρεπτον.

56. ἀντίον ἠΰδα] Ιλ. γ. 203.

57. λίαν] Pro quo Ionicè λίην ℣. 180. & 188. uti Ιλ. ω. 553. & Hippocrat. Sect. 1. p. 30.

αὐχεῖς] Gloſſ. γ. ἐπαινεῖς σεαυτόν. Gloſſ. δ. καυχᾶς. Heſych. αὐχεῖν, καυχᾶσθαι.

αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι] H. Steph. ex Ariſtid. affert αὐχεῖν cum Accuſativo.

ἐπαινεῖς σεαυτὸν] tibi plaudis.

γαστέρι] Gloſſ. κοιλίᾳ. γαστὴρ hic ſignificat γαστριμαργίαν: ſic apud Xenoph. γαστρὶ χαρίζεσθαι. Horat. lib. 2. Satyr. 7. ℣. 38. duci ventre. Sic Paul. ad Tit. i. 12. γαστέρες ἀργαί. & Philip. iii. 19. θεὸς ἡ κοιλία. H. Steph. in Theſ. Gr. & Athen. τὸ. γαστρὶ καὶ κοιλιοδαίμων ἀνθρώπε. Lege Caſaub. in Athen. p. 197.

59. ἀμφίβιον] Bochart. Hierozoic. Tom. 2. l. 5. c. 2. p. 657, 658. Varron. de ling. Latin. lib. 4. Græci ea, quæ in aqua & terra poſſunt vivere, vocant ἀμφίβια, ut quæ rana. Heſych. ἀμφίβιον, ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον. Suid. ἐν ἀμφοτέροις δυνάμενον βιοῦν, καὶ θαλάσσῃ καὶ γῇ.

ἀμφίβιον νομὸν] Gloſſ. δ. διπλῆν ζωήν. Schol. α. τροφήν. Heſych. νομὴ, τροφή. H. Steph. in Theſ. exp. νομὴ, paſtus. & ex Xenoph. ἐξάγειν πρὸς νομάς. Ierem. Thren. i. 6. οὐχ εὑρίσκοντες νομήν. H. Steph. in Theſ. ad voc. ἀμφίβιος; legit ἀμφίβιον νομὸν, & addit, non ancipitis vitæ, ſed ancipitem duntaxat interpretari oporteret, ut poſito nomine compoſito pro ſimplici. Nam paſtum ancipitem vel paſcua ancipitia dicere poſſumus, ut paſtum ancipitis vitæ, nequaquam: niſi paſtum ancipitis vitæ intelligamus paſtum eorum animalium, quæ ancipitem vitam habent.

 60. Verſus,

60. Verſus, qui poſt hunc in MSS. α. β. γ. & in impreſſo δ. inſeritur, eſt merum gloſſema: & interpretatio vocis ἀμφίβιον: *σοιχείοισι δυσὶ μαρμαρόσπερα δώματα ναίειν.*

61. *εἰ δ' ἐθέλεις ϗ ταῦτα δαήμεναι* | Ιλ. ζ. 150.

εὐχερὲς | Gloſſ. *εὔκολον.* Heſych. *εὐχερής, εὔκολος.* Judith. vii. 10. *ἐςὶν εὐχερές.* 2 Reg. xv. 3. *εὔκολοι λόγοι.*

62. *κράτει δέ με* | *me tene.* De hâc ſignificatione vide priùs ℣. 22.

63. *γηθόσυνος τ' ἐμὸν* | γ. δ. *γηθοσύνως ἁμὸν*—Οδ. ρ. 269. *γηθόσυνος.* Adverbium *γηθοσύνως* habetur in H. Steph. Theſ. ſed teſte nullo authore. Pindar. Pyth. Od. 3. Epod. 1. *ἁμὸν*——Doricè pro *ἐμὸν*, penultimâ productâ.

δόμον εἰσαφίκηαι | Ιλ. υ. 336.

64. *ὥς ἄρ' ἔφη, ϗ* | Ιλ. α. 584.

νῶτ' ἐδίδου | Gloſſ. *παρεῖχεν.* H. Steph. in Theſ. *τὰ νῶτα δεδωκότας* ex Herodian. l. 7. & *παρέχοντα* ex Plut. Fab. utì apud Latinos *terga dare* Virgil. & *præbere* Ovid. i. e. *fugere.* Sed hìc ſignificat, quod apud Horat. lib. 1. Satyr. 9. ℣. 21. *dorſo ſubiit onus.* Eo ſenſu apud Ovid. Metamorph. lib. 12. ℣. 401. *tergum* dicitur *ſeſſile.*

ἔβαινε—ἅλματι κούφῳ | Ovid. Metam. lib. 12. ℣. 345. *tergo inſilit.*

65. *ἁπαλοῖο αὐχένος* | Ιλ. ρ. 49.

χεῖρας ἔχων κατ' αὐχένος | Sic Virgil. Æneid. 2. ℣. 792. *circùm dare brachia collo.*

ἅλματι κούφῳ | Gloſſ. *πηδήματι ἐλαφρῷ.* Heſych. *ἅλμα, πήδημα. κοῦφος, ἐλαφρός.*

66. *γείτονας* | Gloſſ. β. *πλησιάζοντας.* Gloſſ. α. γ. *πλησίους.* Gloſſ. δ. *πλησίον.* *γείτονας ὅρμους, portus vicinos.* Lego *γείτων* aut Subſtantivum, & cum Genitivo. Οδ. ε. 489. *γείτονες ἄλλοι.* Pſalm. xliv. 15. *τοῖς γείτοσιν ἡμῶν.* aut Adjectivum, & cum Dativo, Οδ. ι. 48. *οἵ σφισι γείτονες ἦσαν*—Jerem. vi. 21. *γείτων ϗ ὁ πλησίον αὐτοῦ.* At Thom. Magiſt. *γείτων εἰμὶ τοῦ δεῖνος, ϗ τῷ δεῖνι. τὸ μὲν κτητικῆς, πρὸς τὸ γείτων· τὸ δὲ δοτικῆς, πρὸς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα εἴτε ὂν εἴτε νοούμενον. Μάρτυς ἀμφοτέρων Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* (℣. 492.) *γείτονας πύλας ἔχων Ἀθάνας.* (℣. 508.) *Παλλὰς πύλαισι γείτων.* H. Steph. Theſ. ex Plat. Epiſt. 7. *πλησιάζειν ἐγγύτατά τινος.* Sed vocis *πλησιὸς* adjectivæ nullum profert exemplum. Apud Suidam *πλήσιος προπαροξυτόνως.* ubi notatur quòd *Λάκωνες τὸ πλήσιος πλάτιος λέγουσι.* Occurrit apud Theocrit. Idyll. 5. ℣. 28. *τὸ πλάτιον* & Idyll. 10. ℣. 3. *τῷ πλάτιον.* Sed ibi *πλάτιον* (utì ſæpius *πλησίον*) Adverbialiter ſumitur.

ὅρμους | Gloſſ. *λιμένας.* Geneſ. xlix. 13. *ὅρμον πλοίων.* Ιλ. α. 435. *ὅρμον.* Schol. *λιμένα.* 1 Maccab. xiv. 5. *εἰς λιμένα.* Οδ. ε. 418. *λιμένας θαλάσσης.*

67. *νήξει* | Gloſſ. *κολυμβήσει.* Plut. Conv. ſept. ſap. *χαίρει δὲ ϗ νήξεσι παιδίων ϗ κολύμβοις ἁμιλλῶντα.* Vox *κολύμβησις* neque in H. Steph. neque in lexic. vulgat. obvia.

εἶλ.

ὁπ' ὅτε δὴ ῥα] Ιλ. α. 495.

68. κύμασι πορφυρέοισι] κῦμα πορφύρεον Ιλ. α. 482. πορφυρέοις Gloſſ. μέλασι. Heſych. πορφύρεον, μέλαν. Theophr. de Colorib. cap. 2. φαίνε) ἡ θάλατ]α πορφυροειδὴς, ὅταν τὰ κύματα μετεωριζόμενα κατὰ τὴν ἔγκλισιν σκιασθῇ.

6. ἐπικλύζετο] Ariſtot. de mund. γῆ πλημμυρέσιν ἐπικλυζομένη. Deuter. xi. 4. ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ. Gloſſ. Βατραχ. α. ἐβρέχετο. β. κατεβρέχετο. γ. δ. ἐποντίζετο. Textus impreſſus α. β. γ. δ. ἐκλύζετο. Euripid. θάλασσα κλύζει. Ιλ. ψ. 61. κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον. H. Steph. in Theſ. ex Theophr. δρῦς ἐν ὕδατι καταβρεχομένη.

69. ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο] Gloſſ. ἀνωφελῆ, ἀχρήσιμον, μετάγνωσιν ἐμέμφετο. μέμφομαι hìc cum Acc. rei, & ỳ. 149. cum Acc. perſonæ, μέμφον) ἐμέ. Conſtruitur etiam cum Dat. Sirac. xli. 7. μέμψε) πατρί. & cum. Gen. H. Steph. Theſ. ex Thucyd. Heſych. μέμφε), αἰτιᾶ), ἐξυδενεῖ, καταγινώσκει. H. Steph. affert μετάγνοια ex Sophocl. Sed nullum vocis μετάγνωσις exemplum citat. Idem mavult ἄχρηστος & ἀνωφελὴς quàm ἀχρήσιμος. Sapient. i. 11. γογγυσμὸν ἀνωφελῆ.

τίλλε χαίτας] Gloſſ. ἀνέσπα τὰς τρίχας. Οδ. κ. 567. τίλλοντο χαίτας. Ιλ. χ. 406. τίλλε κόμην. Heſych. τίλλει, ἀνασπᾷ.

70. ἴσφιγγεν] Gloſſ. β. συνῆγε. Philo de Mund. συνάγων κ) σφίγγων. Exod. xxviii. 28. σφίγξεις.

ἐν δέ οἱ ἦτορ πάλλετ'] Ιλ. φ. 452. ἐν δέ μοι πάλλε) ἦτορ. ubi Schol. exp. πάλλει, ἀγωνιᾷ. Gloſſ. Βατραχομ. ἐκινεῖτο. Heſych. πάλλει, κινεῖ). Eſdr. ix. 3. ἐπαλλόμην, κ) ἔτιλλον ἀπὸ τ̃ τριχῶν τ̃ κεφαλῆς μȣ. H. Steph. Theſ. ex Themiſt. in 3. de animâ πάλλει ἡ καρδία. & ex Sophoc. πάλλων φόβῳ.

71. ἀηθείη] Gloſſ. ἀσυνηθεία. Lucian. Dialog. Neptun. & Ner. de Helle, ὑπὸ ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξȣ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. H. Steph. Theſ. nullum vocis ἀσυνήθεια profert exemplum.

72. ἐπεστονάχιζε] α. β. γ. ὑπεστονάχιζε. δ. ὑπεστονάχιζε. Ιλ. β. 781. ὑπεστονάχιζε.

φόβȣ κρυόεντος] Ιλ. ι. 2.

73. ȣ̓ρὴν ἔπλασ' ἐφ' ὕδασι] H. Steph. in Theſ. (quaſi πλάζω hîc idem ſit ac πελάζω) *caudam aquis admovit.* Idem tamen in ſuâ Homeri editione 1588. ſequitur vulgatas verſiones; *caudam extendit in aquis.* Priorem tamen ſignificationem nullâ aliâ authoritate comprobat: at huic ſuffragatur Scholiaſtes manuſcripti β. (ſi rectè literarum penè deletarum veſtigia aſſequor) ἐπλησίασε. Alteri ſignificationi favent lectiones variantes manuſcriptorum α. & γ. ȣ̓ρὴν μὲν πρῶθ' ἥπλωσεν ἐν ὕδασιν—& ȣ̓ρὴν μὲν πρῶτ' ἥπλωσ' ἐφ' ὕδασι—Repono autem (nam peccat utraque) in illâ ȣ̓ρὴν πρῶθ' ἥπλωσεν ἐν ὕδασιν—in hâc ȣ̓ρὴν πρῶθ' ἥπλωσεν ἐφ' ὕδατι—Schol. α. γ. ἐξήπλωσεν. Idem verbum occurrit ỳ. 105. ἐξήπλωσε. Heſych. πλάσας, ἁπλώσας. Voces ἁπλῶν & ἐξαπλῶν in aliquot locis Vet. Teſtam. leguntur in hoc natandi ſenſu. Eſai. xxv. 11.

ἀνήσει

ἀνύσει τὰς χεῖρας αὐτῦ, ὡς ἁπλοῖ ὁ λυόμβρος εἰς τὸ κολυμβῆσαι. & apud Procop. in margine, ἐξαπλώσει τὰς χεῖρας αὐτῦ ἐν μέσῳ αὐτῦ, καθὼς ἀναπλώσαι ὁ λυόμβρος εἰς τὸ κολυμβῆσαι. ἁπλῦς enim eſt *ſimplex, non involutus, apertus*. Eo ſenſu apud Xenoph. Pæd. 1. ἁπλυςέρα ὁδός. Job. xxii. 3. ὅτι ἁπλώσης τὴν ὁδόν σῦ. Plat. de Rep. 2. ἄνδρα ἁπλῦν καὶ γενναῖον. Geneſ. xxv. 27. (Aquilæ Verſio) ἄνθρωπος ἁπλῦς.

κώπην] Gloſſ. γ. οἴακα. At οἴαξ eſt πηδάλιον (Heſych.) *gubernaculum*. κώπη autem vel ἐρετμὸς *remus*, ut hic & Οδ. ι. 489. vel (Heſych.) ἡ τῦ ξίφυς λαβὴ *manubrium*, ut Ιλ. α. 219.

75. πολλὰ δ' ἐβόα] Gloſſ. γ. ἐκραύγαζε. Ιλ. ε. 334. μέγα βοήσας. Æſop. Fab. 37. βάτραχος μέγα βοῶντος. Arat. ℣. 947. πατέρες βοόωσι γυρίνων. Heſych. κραυγάζει, βοᾷ. Hinc ℣. 240. Κραυγασίδης, nomen ranæ. Eſther. iv. 1. ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ. Eſdr. iii. 13. ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ. Nota hic τὴν βο in ἐβόα produci per licentiam poeticam, at ℣. 191. in ἐβόησεν corripi regulariter.

76. ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν] Merus pleonaſmus. Aut lege prius, p. 5.

77. ἐβάςασε] Οδ. φ. 405.

78. ταῦρος] Author hujus poematii, neſcio, an forſan ad fabulam de ranâ, quæ bovem æquare voluerat, reſpexerit, cùm Phyſignathum Jovi in taurum propter Europæ amorem mutato compararet.

79. ἐπιπλώσας] Ιλ. γ. 47. ubi Gloſſ. ἐπιπλεύσας. Sic Gloſſ. Βατραχομ. β. Heſych. ἐπιπλώσας, πλεύσας. Sed Gloſſ. γ. δ. ἐξαπλώσας — uti & MS. α. ἁπλώσας — at procul dubio mendoſé.

ἐπινώτιον] H. Steph. in Theſ. hanc vocem affert è Polluce. Conſtantini Lexicon ex Homero, in quo nullibi (præterquam in hoc poematio) eam reperio. Antholog. lib. 1. cap. 4. ἐπαυχένιον βάρος.

80. ὑψώσας] β. γ. δ. ἀμπετάσας. Gloſſ. β. ἐξαπλώσας [unde, ut puto, per ſcribæ imprudentiam error irrepſerat, hâc voce malè in verſum ſuperiorem trajectâ] Schol. δ. ἀνατείνας. Heſych. ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον. Ιλ. α. 480. ἀνα — πέτασσαν. ubi Schol. ἥπλωσαν.

ὠχρὸν δέμας] Gloſſ. β. χλωρὸν σῶμα. Gloſſ. γ. κροκοειδές. Gloſſ. δ. κίτρινον. Heſych. ὠχρός, χλωρός. Ιλ. γ. 35. ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς — (i. e. ὠχρίασις *pallor*) Apollon. Argon. lib. 2. ℣. 1220. χλόος εἷλε παρειάς. H. Steph. Theſ. *viriditas vergens in pallorem*. Ιλ. η. 479. χλωρὸν δέος. H. Steph. Theſ. κροκοειδὴς *croceo colori ſimilis*. Sed ſine authore. Habet κίτρεον μῆλον: at non κίτρινος, quæ vox habetur inter Græco-barbaras, apud Gloſſar. Freſn.

ὕδατι λευκῷ] Ιλ. ψ. 282.

81. ὕδρος] Gloſſ. β. ὄφις. Ιλ. β. 723. ὕδρυ. Schol. ὄφεως. Sic Heſych. Plin. Hiſt. lib. xxix. c. 4. *anguium genus eſt, quod in aquâ vivit: hydri vocantur*. Ælian. Animal. lib. xii. cap. 15. βάτραχος ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς. Arat. ℣. 946. δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν

[illegible] ἄκτας. Phædr. Fab. lib. 1. fab. 2. *tum miſit illis hydrum, qui dente aſpero corripere cœpit ſingulas.*

ἐξαπίνης | Ιλ. ι. 92. Ionicum adverbium pro ἐξαίφνης. Gloſſ. β. exp. ἐκ τῆ ἀφανῆς. Schol. γ. παρ' ἐλπίδα. H. Steph. Theſ. ἐκ τῆ ἀφανῆς, *latenter, clanculum* (ſinè authore) παρ' ἐλπίδα, *præter ſpem ſive expectationem.* *Hydrus apparuit ſubitus, improviſus, inexpectatus.*

ὄφρα | Xenoph. de re equeſtri. [illegible] Deuter. xxviii. 67. φοβηθήσῃ [illegible]. Sil. Italic. l. 13. ✝. 831. *ſubito aſpectu turbatus.*

82. [illegible] | melius quàm quod legitur in β. γ. δ. [illegible] μᾶς. Nam de duobus tantùm ſermo eſt, Phyſignatho ſcilicet & Pſicharpage. Poteſt tamen & ad reliquas paludis ranas extendi. Nicand. Theriac. (p. 27. edition. Morell.) [illegible] —ὃς [illegible] [illegible] ἐπὶ [illegible] λίμνῃ [illegible] νῶτα.

ὀρθὸν δ' [illegible] ὕδασιν εἶχε [illegible] | Virgil. Æn. l. 2. ✝. 204. *angues incumbunt pelago——pectora quorum inter fluctus arrecta jubæque Sanguineæ exuperant undas.*

84. ἔμελλεν | Gloſſ. δ. ἀπέκειτο. Cujus ſenſus eſt, *illi impendebat, decretum erat.* Sic Hebr. ix. 27. [illegible] [illegible].

85. [illegible] | Geneſ. xv. 15. [illegible] [illegible] ✝. 10. [illegible] [illegible].

[illegible] μέλαιναν | Gloſſ. α. ἐξέφυγε [illegible]. Gloſſ. β. θάνατον. Οδ. μ. 157. [illegible] θάνατον καὶ κῆρα φυγόντες. Ιλ. γ. 360. [illegible] κῆρα μέλαιναν.

μέλαιναν | Gloſſ. β. μελανοποιόν. Quæ vox in lexicis vulgat. non occurrit. Gloſſ. δ. habet hìc [illegible] —quam vocem (aut fortè potiùs vocis particulam) non intelligo.

86. [illegible] ὕπτιος | Ιλ. ο. 647. Gloſſ. α. β. δ. [illegible]. Gloſſ. γ. ἀνάσκελος τρεφόμενος. Vocabulum ἀνάσκελος (quod non in lexic.) videtur ſignificare *cruribus in ſublime verſis;* uti fieri oportet, cùm quis prono capite in aquam decidat. Gloſſ. β. ✝. 105. exp. ὕπτιος ἀνάπαλος. Quam vocem in lexicis non invenio.

αἶψα | Sic ſuprà ✝. 43. & poſtea ✝. 284. Sic Homer. Hymn. in Mercur. ✝. 355. Suid. εὐθὺς, [illegible]. Ἀριστοφάνης (Nub. pag. 182. Edition. 1607.) εὐθὺς, καὶ, εὐθέως (ita exp. Gloſſ. [illegible]) εὐθὺ [illegible] τέτων (Idem tamen ſignificat ✝. 156.) [illegible] [illegible] [illegible], ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς ὅλον. Phrynich. [illegible] [illegible] εὐθύς. [illegible] τὸ μὲν γὰρ [illegible] ἐςὶ· τὸ δὲ χρόνε. Marc. i. 28. εὐθὺς *ſtatim.*

87. [illegible] | Gloſſ. α. β. [illegible]. Gloſſ. γ. δ. [illegible] τοὺς ὀδόντας. β. γ. δ. κατέτριζε. H. Steph. Theſ. [illegible] *ſtridorem edo.* Marc. ix. 18. [illegible] τοὺς ὀδόντας. Id de muribus (uti hìc de ranis) dicitur apud Plutarch. Marcell. [illegible] μυάς. Heſych. [illegible], [illegible].

89. [illegible] | Od. σ. 98. Irus ab Ulyſſe proſtratus dicitur [illegible] ποσὶ γαῖαν. Gloſſ. γ. λακτίζων τοῖς ποσί. Gloſſ. β. exp. [illegible]. Heſych. [illegible]

[illegible]

μάρψη δ' οὐκ ἂν ὑπαλύξαι | Ιλ. μ. 327. κῆρες — ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν — οὐδ' ὑπαλύξαι.

90. βάρος ἄλλον | α. β. γ. δ. βάρος ἄρας eodem ſenſu. H. Steph. Theſ. notat ἕλκειν dici *de ponderibus, quæ bilancem in alteram partem ſuâ gravitate trahunt.*

92. οὐ λήσεις γε θεοὺς, τοῦδε ποιήσας | Hujus ſyntaxeos exempla Οδ. θ. 93. & H. Steph. Theſ. ex Luc. λανθάνομεν αὐτὸν οὐ τεχνάζοντες. Gloſſ. δ. pro λήσεις habet λαθέεις.

93. ναυηγὸν — ὡς ἀπὸ πέτρης | Metaphora ab illis, qui ſaxis naves illidunt, ducta. Hic enim πέτρη *rupes* ſive *ſcopulus in mari.* Οδ. μ. 255. & ῥίπτει ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας Plut. in amat. narr.

95. παγκρατίῳ | Gloſſ. ἀγῶνι. Plutarch. ſymp. l. 2. c. 4. μέμικται γὰρ παγκράτιον ἐκ πυγμῆς καὶ πάλης. Hic autem reſtringitur ad pugilatum, nam mox ſequitur πάλη. Poeta reſpexit tria Græcorum certaminum genera, pugilatum, luctam, curſum.

πάλη | Ιλ. ψ. 635.

πλανήσας | Gloſſ. ἀπατήσας. Heſych. ἀπατᾷ, πλανᾷ. Matth. xxiv. 11. πλανήσουσι πολλούς.

96. ἔχει Θεὸς ἔκδικον ὄμμα | Οδ. ν. 214. Ζεὺς — ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται ὅστις ἁμάρτῃ. Vox ἔκδικος *injuſtus*, ὁ ἔξω τοῦ δικαίου. παράνομος. Cujus ſignificationis exempla lege apud H. Steph. Theſ. Sed ἔκδικος ſubſtantivè (imò etiam adjectivè, ut hic, ἔκδικον ὄμμα) ſumptum, *ultor, defenſor.* Sic Sapient. xii. 12. Sirac. xxx. 6. & Schol. Βατραχομ. exp. ἐκδικητικὸν ὀφθαλμόν. Pſalm. xciv. 1. Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.

97. ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις | α. β. γ. δ. ποινὴν ἀντέκτισον τ' ὀρθῶς ὡς κ' ἀποδώσῃ· τοῖς δὲ τίσουσί σε μυῶν στρατὸς, οὐδ' ὑπαλύξεις. [Conſule Var. Lect.] Horum duorum verſuum prior ſubnectitur præcedenti ἐξαγγελίας. Ιλ. π. 398. ποινὴν ἀπετίνυτο. Gloſſ. Βατραχομ. τιμωρίαν, ἀνταπόδοσιν. & Schol. Ιλ. ι. 629. ποινὴν, ἀντέκτισιν, τιμωρίαν. Heſych. ποινὴ, ἀντέκτισις ἢ ὑπὲρ φόνου διδομένη. Οδ. ν. 386. ἀποτίσομαι αὐτούς. Ιλ. γ. 279. τίνυσθον ἀνθρώπους. At H. Steph. Theſ. notat verbi τίω, in ſignificatione *punio, ulciſcor*, uſitatiorem eſſe vocem mediam. In ſignificatione *luo*, frequentior vox activa. H. Steph. Theſ. τίσαι ποινὴν Σέρξῃ. Proverb. xxvii. 12. ζημίαν τίσουσι. & in alterâ ſignificatione Id. xx. 22. τίσομαι τὸν ἐχθρόν. Sirac. xvii. 23. ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει. Pſalm. xciv. 2. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

98. ἀπέπνευσεν | Gloſſ. δ. ἐξέπνευσεν. Gloſſ. α. β. ἀπέθανεν. Gloſſ. γ. τὸ πνεῦμα ἀφῆκε. Ιλ. δ. 524. θυμὸν ἀποπνείων. ubi Schol. τὴν ψυχὴν ἐκπνέων. Ovid. Metam. l. 6. ỿ. 247. *animam exhalârunt.* Virgil. lib. 2. Æneid. ỿ. 562. *regem vitam exhalantem.* H. Steph. Theſ. notat ἀποπνεῖν abſolutè poſitum afferri ex Chryſoſtomo.

99. ἄχθεος μαλακοῖο | Ovid. 1. Pont. 2 Epiſt. ỿ. 62. *littera mollia naufragiis dari.*

Verſus, qui poſt hunc inſeritur [Vide Var. Lect.] videtur abundare, & in proximo includi. 100. ἦρ-

100. ἐξελόχευε | Hujus verbi ſola ex Batrachom. mentio apud lexicographos. Gloſſ. exp. ἰθεγρὴ. Heſych. θελωῦ, ὀλολύζει.

101. τῶν χόλος αὐτὸς | Ιλ. χ. 94.

102. κηρύκεσσιν ἐκέλευσεν κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ | Ιλ. β. 50. κηρύκεσσι κηρύσσειν | Gloſſ. α. μίων]αῖς μίωνοιν. H. Steph. Theſ. μίων]ὴς ex Thucyd. 8. 2 Maccab. xiv. 37. ἐμίωνύθη. Gloſſ. β. exp. κηρύσσειν, ἀναγ]έλλειν κ]. τὸν λαόν. Id lectorem hic moneo, quia antè in Gloſſem. Græc. error admiſſus eſt per omiſſionem τ̃ κ].

ὑπ' ἠέλιον | Gloſſ. α. κ]. τ̃ ἥλιον. Sic Pſalm. cxxxix. 9. (in quibuſd. lib. &, ut puto, rectiùs.) Gloſſ. δ. ὑπὸ τῇ ἠοῖ. Ιλ. ε. 267. ὑπ' ἠῶ. Ιλ. ν. 331. & Βαλ]έμχομ. ℣. 107. ἅμ' ἠοῖ.

103. ἀΙορῆν | Gloſſ. α. δ. ἐυνάθροισιν. Gloſſ. β. δημηγορίαν. At ἐυνάθροισις (uti notat H. Steph. Theſ.) ipſe convenandi actus. & δημηΙορία, concio, oratio.

105. ἐξέπλωσα | Vide antea ℣. 73.

107. Gloſſ. δ. exp. ἀντιδικίας, ἀγωνιζόμενος. quaſi contendentes, quis adeſſet prior. Ἀ]ωνίζεσαι enim aliquando dicitur, qui aliquid magnâ animi contentione agit, timens ne ſibi quis anteveniat. Conſule H. Steph. Theſ. Sic Dan. vi. 14. ἀ]ωνιζόμενος (cum infinito) τ̃ ἐξελέσαι contendens eripere. Sic apud Latinos, contendere curſum (Virg.) & contendere in Italiam (Cæſ. Comm.) & contendit petere, ubi contendere pro feſtinare uſurpatur.

108. ἐπὶ παιδὶ χολούμενος | Gloſſ. ἕνεκα τ̃ παιδὸς ὀργιζόμενος, θυμούμενος. Heſych. χολοῦ), θυμοῦ). χολωθεὶς, ὀργισθείς. Ιλ. ι. 206. ἐχολώθη.

ἀκέει μῦθον | Ιλ. δ. 277.

109. ὦ φίλοι | Ιλ. β. 79. Job. xix. 21. Gloſſ. α. ἑταῖροι. Gloſſ. δ. γνώριμοι. Heſych. ἑταῖροι, φίλοι. Od. π. 9. ἑταῖρος ἢ κ) γνώριμος ἄλλος. Ruth. iii. 2. γνώριμος ἡμῶν.

κακὰ πολλὰ πέπονθα | Od. ζ. 284. α. γ. δ. πεπόνθειν. Platon. (edit. 1602.) p. 66. πεπόνθειμι.

110. ἐκ βατράχων | Syntaxis eſt frequentior cum præpoſitionibus ὑπὸ & πρός. πάσχειν ὑπ' αὐτῶν Matth. xvii. 12. ταῦτα πρὸς ὑμῶν παθὼν Herodian.

μοῖρα πάντεσσι τέτυκ] | Ιλ. σ. 121. μοι μοῖρα τέτυκ]. Gloſſ. α. εἱμαρμένη. β. γ. δ. pro μοῖρα habent πεῖρα. Quæ vox experientiam propriè ſignificat.

113. ἐχθίστη γαλέη | β. γ. δ. ἔχθιστος γαλέη. Quæ ſyntaxis mihi valde eſt ſuſpecta: niſi aut γαλέη ſit communis generis, aut ἔχθιστος flectatur διακαταλήκτως; ὁ κ) ἡ ἔχθιστος; κ) τὸ ἔχθιστον.

τρώγλης ἐκτοθεν | Eadem Anaſtrophe Ιλ. ι. 548. τείχεος ἔκτοθεν.

114. ἐς μόρον ἕλκεν | α. ἕλξεν. β. γ. δ. ἦγεν. Quæ ultima locutio (ἐς μόρον ἄγειν) duriuſcula eſt & redundans: ἐς μόρον ἄγειν, uti apud Cicer. Nepos adduxit avum in diſcrimen: ἐς μόρον ἕλκειν, uti apud Virg. Æn. 5. ℣. 64. traxerit ad lethum. Od. α. 276. ἕλκειν pro lethum.

115. ξύλινον ἀλλά τι β. γ. λ. ξύλινον μέγα, figurâ paulò duriuſculâ: ſatis tamen feſtivâ.

116. ὀλίτης ...| Hæc vox à lexicographis abſque authoris teſtimonio affertur. Legitur apud Orph. Hymn. in Pallad. ℣. 12. ubi Pallas vocatur Φλεξραίων ὀλέτειρα.

117. μυῖτι κακὸν| Od. κ. 8. ubi Schol. ... Gloſſ. ... Heſych. ... Heſiod. ἔργ. ℣. 129. ... Moſchop. exp. ἀγαθῇ.

118. ... producta antepenultimâ. ℣. 230. correptâ. Sic ℣. 147. ... Sic ℣. 98. ... ℣. 190. ... Correptiones vocalium ante duas conſonas (quarum illa muta, hæc liquida) occurrunt paſſim apud poetas: Orph. Argon. ℣. 6. ... ℣. 67. ... Id. Hymn. Æther. ℣. 3. ... Somn. ℣. 3. ... Mort. ℣. 3. ὕπνος. Maris. ℣. 3. ... Nerei. ℣. 3. ... Naturæ. ℣. 20. παντοτεχνές. Imò (quod quidem rarius) ante binas conſonas, quarum muta utraque: Id. Argon. ℣. 32 & 43. ... (niſi malis Synizeſin duarum ultimarum ſyllabarum fieri.) Sic forſan Βατραχομ. ℣. 45. primâ in voce ... poteſt breviari. (Vid. Gr. Rudim. Weſtm. p. 221.) Sic *ſmaragdus* apud Martial. lib. 5. Epigr. 11. Denique (quod rariſſimum & duriſſimum) ante duas liquidas vel eaſdem; Orph. Hymn. Jovis fulminat. ℣. 12. ... vel diſſimiles; id. Hymn. Jov. ℣. 9. ... Ubi tamen potiùs admittetur ſynizeſis ſyllabarum ...

Φυσίγναθος| Verſio Zeni hic Phyſignathi mentionem non facit; ſed narrat murem à ranis in aquam fuiſſe præcipitatum.

119. ὁπλισόμεσθα| Variantes lectiones in hâc voce reponunt ω, ut ſit ſubjunctivi modi: ſed non opus eſt, cùm in illo modo Poetæ ſyſtole utantur, & breves retineant; ſic Ιλ. β. 440. ἴομεν, ἐγείρομεν. ubi conſule Euſtathium. Οδ. α. 494. ...

ἐξέλθωμεν| Οδ. θ. 100.

120. ἔντεσι ...| Ιλ. ζ. 418.

Verſus hi duo (ſcil. 119, 120.) abſunt in quibuſd. codd. quaſi abundent, & in proximo ſatis intelligantur: —— ... καθοπλίζοντας ἅπαντας.

121. ... καθοπλίζοντας ἅπαντας| Legitur ... ſæpius cum ſolo accuſativo perſonæ; Jerem. xxix. 8. ... 1 Maccab. i. 11. ... at etiam cum infinitivo; Act. xviii. 13. ... τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν.

καθοπλίζοντας| Jerem. xlvi. 9. ... & Maccab. iv. 40. ... & xv. 11. ...

122. abeſt in nonnull. codd. Neque multum mihi videtur referre, adſitne an abſit. Hujus ſenſus in præcedenti & in ſequentibus fusè deſcribitur. Si tamen ... non ſimpliciter *armare*, ſed *incitare* & *animos erigere* ſignificet, commodiſſimè hic verſus

verſus retinebitur. Heſych. κορύσσεται, καθοπλίζεται, ὁπλίζεται.

πολέμοιο μεμηλὼς | Ιλ. ν. 297.

123. Κνημῖδας μὲν πρῶτα &c. | Ιλ. λ. 17. & Ιλ. τ. 369.

124. εὖτ' ἀσκήσαντες | Codd. MSS. & δ. κνήμας ἀμφέθηκαν. Quæ inutilis eſt repetitio ſensûs in verbis v. 123. (ἀμφὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν) incluſi.

125. Διὰ νυκτὸς | Lege de hâc vocum formulâ Athen. Deipnoſ. lib. 7. cap. 1.

κατέτρωξαν | & v. 181. Verbi κατατρώγω nullum exemplum citat H. Steph. in Theſ.

ἐπιστάντες | Gloſſ. & verſiones Latin. ſenſum verbi ἐφίστημι, inſto retinent: At Villerius vertit *ſcientes*, quaſi ἐπιστάντες idem eſſet ac ἐπιστάμενοι ab ἐπίσταμαι: unde v. 127. ἐπισταμένως.

126. καλαμοστεφέων βυρσῶν | Gloſſ. ἐν καλάμοις, ἐκ καλάμων, ... ταμένων δερμάτων. Vocem καλαμοστεφὴς non invenio in H. Steph. Theſ. Conſtantin. exp. *calamis coronatus.* Verſiones Latinæ Batrachom. *calamis circumdatus.* Simo Lemn. *calamos coria obductos:* ſecundùm ſenſum ſcholiaſtæ, *coriis extenſis in calamis.*

127. ἐπισταμένως | Gloſſ. β. ἐντέχνως. Gloſſ. γ. δ. ἐπιστημονικῶς, ἐντέχνως. Heſych. exp. ἐπιστημόνως, ἐμπείρως. Ιλ. η. 317. ἐπισταμένως. H. Steph. Theſ. ἐπιστημονικῶς *peritè* Bud. ex Greg. & ἐμπείρως ex Cebet. Theb.

γαλέην δείραντες | Villerii traductio.——*nam cùm feles vicera ſuperbos, Exuvias tulerant ſuperato ex hoſte cruentas.* Author Γαλεομυομαχίας finxit mures in pugnâ cum fele confertâ victores extitiſſe.

128. λόγχη τε μεσόμφαλος | Gloſſ. α. τὸ χαλκολύχνιον. H. Steph. Theſ. μεσόμφαλος *in medio umbilico ſitus.* apud Euripid. Oreſt. Nomen χαλκολύχνιον in lexicis mihi non occurrit.

129. εὐμήκης βελόνη | Nullum vocis εὐμήκης exemplum affert H. Steph. Theſ. εὐμήκη Deuter. ix. 2.

παγχάλκεον | Od. 4. 403. Gloſſ. β. ὁλοσίδηρον: quæ vox non in H. Steph. Theſ.

130. λέπυρον | Cantic. IV. 3. Gloſſ. βαλέγχιον, ὁ φλοιός. Suid. λέπυρον, ἀζήτινας. Σημαίνει δὲ τὸ τῶν ὠῶν, ἢ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα. At H. Steph. Theſ. notat in v. l. accentum in antepen. collocari, & ſic apud Euſtath. ſcribi.

καρύου | β. γ. δ. ἐρεβίνθου. Gloſſ. γ. κυμείαν. Penultima vocis καρύου hìc producitur, & v. 31. corripitur. Ιλ. ν. 589. ἐρέβινθοι. Ιλ. φ. 351. κύπειρον. Plin. Hiſtor. lib. 21. c. 18. *Cyperos juncus eſt—Cyperos duriſſima.* Ἐρέβινθος, *cicer* inter λάχανα à Jul. Polluce numeratur, lib. 1. c. 17.

Hujus poematii author mures iiſdem armis induit, quibus Agamemnon indutus eſt Ιλ. λ. v. 16. κνημῖδας. 19. θώρηκα. 32. ἀσπίδα. 43. ἔγχεα [Βαλέγχιον λόγχην Heſych. ἀντὶ δόρατος] ... 41. κυνέην [Heſych. κυνῆ & κόρυς, περικεφαλαία.] Sic Ιλ. σ. v. 608. 610. 612. σάκος [Heſych. σάκος, ἀσπὶς] θώρηκα, κορύθα, κνημῖδας. Ιλ. τ. v. 369. 371. 373. κνημῖδας, θώρηκα, σάκος. Idem author poſtea v. 160. ranas eâdem

armaturâ

armaturâ inſtruit; κνήμας ἀμφικαλύψας. ℣. 161. θώρηκας. ℣. 162. ἀσπίδας. ℣. 163. ἔγχος [℣. 166. λόγχας. Heſych. ἔγχος, λόγχη, λόγχη ἣ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι.] ℣. 164. κόρυθας. Illum miror ſuis utrinque militibus enſes etiam (ξίφος Homero non prætermiſſum) non accinxiſſe. At quibus λόγχας dederat, iis ξίφη opus eſſe non putavit.

131. ἐνόπλοις | 3 Reg. xxii. 10. Gloſſ. καθωπλισμένοι. ὁπλοφόροι. καθωπλισμένοι Jerem. xlvi. 9. ὁπλοφόρων 2 Paralip. xiv. 8.

132. ἐξανέδυσαν | Aliq. Codd. ἐξανέδυσαν. Non opus eſt duplicare conſonam, cùm aliàs vocalis ſit longa. Ιλ. σ. 145 —έδυσαν.
εἰς ἵνα χῶρον ἐλθόντες | Ιλ. δ. 446. ἐς χῶρον ἵνα ξυνιόντες ἵκοντο.

133. βουλὴν ξυνάγειν πολέμοιο | Interpretes: *Conſilium coëgerunt vel congregaverunt belli*, i. e. *de belli rebus egerunt*; *conſilium habuerunt*. Hæc verborum formula alibi in Homero non mihi venit in memoriam, neque in alio authore. Certè ſi βουλὴ pro *concilio* uſurpetur, non impropriè dicetur, *concilium coëgerunt*, quod Angli, *they call'd a Council of War*. At verò neſcio, an *concilium belli* Latinum ſit, aut βουλὴ πολέμου Græcum. Sin βουλὴ pro *conſilio* habeatur, haud minùs dubito, num *conſilium belli cogere* aut *congregare* rectè dici poſſit. At lege Schol. Melanchthon. in hunc locum. Hic ſenſus exprimitur Ιλ. β. 55. τοὺς ὅγε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν. & ℣. 53. βουλὴν ἷζε.
πολέμοιο κακοῖο Ιλ. α. 284.

134. στάσις | Gloſſ. α. ἡ αἰτία. Gloſſ. β. ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης. Gloſſ. γ. ἡ ταραχή. Verſiones Latinæ, *ſeditio*. Utriuſque ſignificationis exempla habet H. Steph. Theſ. Nehem. ix. 6. ἐποίησας τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν. Proverb. xvii. 14. στάσις καὶ μάχη.
θρύλλος | Gloſſ. α. θόρυβος. MSS. β. γ. & codex δ. habent in textu μῦθος. Gloſſ. γ. ὁ λόγος καὶ ἡ αἰτία τῆς κινήσεως αὐτῶν. Heſych. θρύλλοι, ψιθυρισμοί, ὁμιλίαι. θρυλλεῖ, ταράσσει, ὀχλεῖ. Job. xxx. 9. ἐμὲ θρύλλημα (*fabulam*) ἔχουσι. θρύλλος exp. H. Steph. Theſ. *ſuſurrus, murmur, rumor; tumultus.*

135. κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε | Οδ. θ. 62.
φέρων σκῆπτρον | Ιλ. ψ. 368. Unde ſceptrum præconum feciáliúmque inſigne fuiſſe conſtat. Σκηπτοῦχοι fuiſſe caduceatores, κήρυκας, ex Xenoph. Pæd. lib. 8. obſervat H. Steph. Theſ.

137. ἀγγέλλων κακὴν φάτιν | Sophoc. Ajac. ℣. 841. ἀγγέλλων κακὴν φάτιν φέροντα.

138. ἔπεμψαν εἰπεῖν | Notanda eſt hæc ſyntaxis infinitivi, uti & ea quæ ſequitur, εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι. *Miſerunt* ſive *juſſerunt edicere ut armemini.* Eſther. viii. 5. πεμφθήτω ἀποστραφῆναι. Xenoph. Hell. 3. πέμπουσι στρατεύεσθαι. Luc. xix. 15. εἶπε φωνηθῆναι.

139. ἐπὶ πόλεμόντε μάχηντε | Codices aliqui habent πτόλεμον, ut producatur ultima vocis ἐπί. Sed per Cæſuram id fieri liquet, Ιλ. ν. 11. πτόλεμόντε μάχηντε.

143. ἀπέφηνε | Gloſſ. α. γ. ἀπεσιώπησεν. Schol. δ. ἐσιώπησεν. Gloſſ. β. ἀπεῖπεν. At verſiones Latinæ, *diſparuit*. Simo Lemnius,

evanuit.

evanuit. Hæ ſanè ſignificationes verbi λαμφαίνω mihi nullibi fuerunt lectæ.

λόγος δ' εἰς ὦτα μυῶν] Synchyſis in hôc vocum ordine, nam μυῶν refertur non ad ὦτα ſed λόγος.

144. ἐτάραξε φρένας] Eſai. xix. 3. ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα. Virgil. Æn. 2. ℣. 3. *mens turbata eſt.*

147. πάντως] Gloſſ. κατ' ἀλήθειαν. ἀληθῶς. Heſych. πάντως, ἀληθείᾳ. Homer. Hymn. in Apoll. ℣. 19. πάντως. Tobit. xiv. 8. πάντως ἔσαι, ἃ ἐλάλησεν.

149. μέμφονται τ' ἀναίτιον] Gloſſ. αἰτιῶνται τὸν μὴ ἔχοντα αἰτίαν. Ιλ. λ. 653. ἀναίτιον αἰτιόῳτο. Schol. τὸν μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον μέμψοιτο ἄν. Gloſſ. α. exp. μέμφονται, ἀφορῶνται. Mallem legere ὑφορῶνται juxta Græco-barbaram flexionem pro ὑφορῶνται, id eſt, *ſuſpectum habent.*

151. Τειχὸς ἐγὼν ἱερὸν] Ιλ. α. 76. & Ιλ. ι. 104. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

152. ἐν ὅπλοις τυχὼν] Sic quidam Codd. Et Cicer. famil. 15. *in armis eſſent.* Sic Herodian. lib. 4. ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντων. Thucyd. lib. 6. ἐν ὅπλοις γενέσθαι.

153. ἄκροις χείλεσσιν] Ιλ. μ. 52. ἄκρῳ χείλει. At χεῖλος apud Homerum de fluvii margine non legi. (vide priùs ℣. 20.) Hebr. xi. 12. χεῖλος θαλάσσης.

καταχρημνος] Hoc adjectivum in Lexicis non reperio. Gloſſ. α. κρημνώδης. Thucyd. lib. 7. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακούσιοι (ἦν δὲ κρημνώδες) ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους.

155. δεδραγμένοι κορύνην] Judith. xiii. 7. ἐδράξατο τῆς κόμης. Ιλ. ν. 393. κόνιος δεδραγμένος. Gloſſ. βασταζόμενοι. β. λαβόμενοι. Heſych. δράξασθε παιδείας (Pſalm. ii. 12.) ἐπιλάβεσθε παιδείας.

χεῖδον ἀντίος ἔλθοι] Ιλ. ζ. 54. ἀντίος ἦλθεν. Heſiod. Scut. ℣. 432. χεῖδον ἐλθεῖν.

156. σὺν ἔντεσιν] α. σὺν ὄπλοις. β. δὲ. σὺν ὅπλοις. Haud ita bene σὺν ante vocalem producitur.

157. ἀκολύμβους] Strabo lib. 6.

158. στῆσομεν τρόπαιον] Thucyd. lib. 6. τρόπαιον ἔστησαν. 2 Maccab. xv. 6. συστήσασθαι τρόπαιον. Cicer. de Invent. *trophaeum ſtatuerunt.*

μυοκτόνον τρόπαιον] Propriè verteretur *trophaeum mures occidens*; ſed ſenſus eſt, *de muribus occiſis*, τῶν μυῶν κτεινομένων. Iſocrat. Panegyr. τρόπαιον ἵστασθαι τῶν πολεμίων. Demoſth. de falſ. leg. p. 232. τρόπαιον ἐστῆναι.

159. ὡς ἄρα φωνήσας] Ιλ. β. 35.

ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας] Hoc verbum duplici accuſativo frequentiùs jungitur. Geneſ. xli. 42: ἐνέδυσεν αὐτὸν στολήν. MS. α. καθώπλισεν. *religavit, accinxit.* (Virg. Æn. 6. ℣. 184. *accingitur armis*) i. e. *induere, accingi juſſit*, uti β. δὲ. ἐνέπεσε. καθοπλίζεσθαι— ſic priùs ℣. 121. Gloſſ. δὲ exp. καθοπλίζεσθαι, οἰκονομεῖσθαι. *i. e. ordinari,*

[illegible] *in ordines diſpono.* Suid. [illegible] H. Steph. Theſ. διακοσμέω *diſpono.* 2 Maccab. iii. 14.

160. [illegible] ἰάς] Terminatio — ας in [illegible] producitur regulariter; in ιας corripitur, quod poetarum Doricorum proprium eſt. Conſule Theocrit. Idyll. 5. ꝟ. 3. & Heſiod. Theogon. ꝟ. 267. ubi lege Schol.

163. ὀξύσχοινος] & ꝟ. 252. ὀξεῖ σχοίνῳ diviſim. ὀξύσχοινος eſt *juncus acutus*; de quo Dioſcorid. lib. 4. cap. 52. Plin. Hiſtor. lib. 21. cap. 18. Theophraſt. l. 4. c. 13.

ἔγχος ἑκάστῳ ἀρήρει] Ιλ. γ. 338.

164. καὶ κόρυθες κοχλιῶν] α. 6. δ. καὶ κέρας κοχλιῶν — Quæ lectio etiam admitti poteſt. Nam κέρας Ιλ. δ. 109. pro κέρατα. Neque quid obſtat, quin penultima in κοχλιῶν producatur; cùm hujuſmodi nomina penultimam communem habeant.

165. φραξάμενοι] Gloſſ. ὁπλισθέντες, καθοπλισθέντες. Ιλ. ρ. 268. φραχθέντες. Heſych. φραχθέντες, ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς. Conſule Ιλ. ν. 130. Heſych. φραξάμενος, κλείσας, ὁπλισάμενος. Nota autem φραξάμενοι hic abſolutè & abſque caſu poni.

ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι] ꝟ. 153. ὅπου καταάκρημνος ὁ χῶρος. *ripa alta.* Martial. l. 10. Ep. 85.

166. σείοντες λόγχας] Ιλ. γ. 345. σείοντ' ἐγχείας.

θυμοῦ ἔμπλησθεν] Ιλ. α. 104. μένεος φρένες ἀμφιμέλαιναι. Sapient. v. 22. θυμοῦ πλήρεις.

167. [illegible] ἀστράψαντε] Ιλ. ο. 971.

168. πολέμου πτολέμου] *belli multitudinem.* Sed quis ita ſcripſerit? Villetius vertit *belli molem.* Et legitur *moliri bellum.* Forſan πολέμου pro πολεμισιῶν. At mox ſequitur πολλοὺς μαχητάς.

169. πελλὰς καὶ μεγάλας] Ιλ. μ. 57. πολλὰς καὶ μεγάλας.

ἔγχεα μακρὰ] Ιλ. γ. 135.

170. Κενταύρων] Nil de Centauris in Zeni Verſione.

171. ἡδὺ γελῶν] Ιλ. λ. 378. ἡδὺ γελάσσας.

ἐρέεινε] *interrogavit.* Ιλ. ζ. 176. Aliam hujus verbi ſignificationem habemus prius ꝟ. 52.

173. ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ] Ιλ. λ. 428. ἐπαλεξήσουσ' αὐτ.

174. κατὰ τὸν σκίρωσιν] Strabon. lib. 13. p. 604. (Edit. 1620.) πληθύοντας μύας περὶ τὸ ἱερὸν—

177. τειρομένοισιν] Ιλ. ε. 703. τειρομένοις. Gloſſ. βαρυνομένοις. α. καταπονουμένοις. Schol. δ. ὀχλαζομένοις. Heſych. τείρεται, καταπονεῖται. Ιλ. δ. 315. τείρει. Schol. καταπονεῖ.

178. ἐπ' ἀεργὸς] At certè meliùs codices, qui habent ἐπαρωγός. Οδ. λ. 497. ubi Florentina editio ſic habet, unà voce; quamvis hic habeat, *dupliciter.*

κακὰ πολλὰ μ' ἔοργεν] Ιλ. ι. 173. κακὰ πολλὰ ἔοργε Τρῶας. Non memini alibi in Homero me legiſſe hanc Bœoticam terminationem — εν pro — ασι: de quâ conſule, qui de Dialectis ſcripſerunt.

179. τίμ-

179. στέμματα | Zenus coronas diſertis verbis haud expreſſit, innuit tamen; inquiens, mures donis, quæ homines in templa afferunt, nocere. Nam inter donaria coronæ numerari ſolebant.

λύχνους | Antholog. lib. 1. cap. 33. λυχνοβόρους μῦς. Sic Edit. H. Steph. Sed prior 1494. λιχνοβόρος. Brodæus lectionem utramque admittit.

180. ἔδακε φρένας | Ιλ. ε. 493. δάκε φρένας.

181. πέπλον | De Minervæ peplo ipſius manibus elaborato lege Ιλ. ε. 734, 735. Item de peplo huic offerri ſolito. Ιλ. ζ. 90, 302. Virgil. Æn. 1. ℣. 480.

ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα | Ιλ. ε. 735. ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν. & Οδ. ο. ℣. 105. πέπλοι, οὓς κάμεν αὐτή.

182. ῥοδάνην | ῥοδάνη non reperitur in H. Steph. Theſ. Sed Lexic. Conſtantin. exp. *trama*. [MS. β. habet ῥοδάμνης] Heſych. κρόκη, ῥοδάνη.

στήμονα λεπτὸν ἔνησα | Lucian. κρόκην κατάγνυμα, καὶ στήμονα κλώθουσα. Levitic. xiii. 49. στήμονι, κρόκῃ. Jul. Poll. lib. 7. cap. 10. νῆσαι, κλώθειν. στήμων, κρόκη ἐμπλεκτική. Πλάτων δὲ ἐφυφὴν καλεῖ τὴν κρόκην, τὸν δὲ στήμονα, νῆμα. Heſiod. Εργ. ℣. 536. στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.

183. τρώγλας ἐμποίησαν | utì priùs ℣. 181. καὶ ἔτρωξαν. H. Steph. Theſ. τρώγλη derivat à τρώγω; *foramen roſione factum, ut quæ ſunt murium & teredinum.* τρώγλας ἐμποιῆσαι *foramina facere in* [peplo] formula verborum mihi aliàs nullibi obvia. α. β. δ. καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν & Schol. ἐποίησαν. Neque tamen mihi magis placet phraſis hæc, τρώγλας τελέσαι, *foramina perficere.*

ἠπητὴς | Gloſſ. ῥάπτης. [Zeni verſio expreſſit genere fœminino] Heſych. ἠπήτρια, ῥάπτρια. Phrynich. ἀκεστὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐχ ἠπητής. ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας, καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι. MS. α. habet ἐπήτης mendoſè. Mendum tamen non corrigit Schol. nam exp. πτωχός. quaſi ἐπήτης idem eſſet ac προσαίτης.

μοι ἐπέστη | H. Steph. Theſ. ἐφίσταμαι, *inſto, urgeo.* Demoſth. ἐφειστήκει αὐτῷ. Sapient. vi. 5. ἐπιστήσεται ὑμῖν.

184. καὶ πράσσει με τόκους | Luc. xix. 23. ἀργύριον σὺν τόκῳ ἔπραξα. Levit. xxv. 37. ἀργύριον οὐ δώσεις ἐπὶ τόκῳ. Proverb. xxviii. 8. πληθύνων τὸν πλοῦτον μετὰ τόκων. Schol. exp. πράσσει, ἀπαιτεῖ. Deuter. xv. 3. τὸ ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾖ. H. Steph. Theſ. notat πράττομαι *exigo* cum duobus accuſativis jungi; Demoſth. ad Leptin. πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας τριακοσίας. Budæus eandem τοῦ πράττω ſyntaxin, nullum tamen profert exemplum. Suid. πράττεσθαι, ἀπαιτεῖσθαι, πραττόμενοι, αἰτιατικῇ.

ἐξώργισμαι | Xenoph. de re equ. ἐξοργίζοιτο.

185. χρησαμένη | Gloſſ. δανεισαμένη. Suid. χρήσασθαι, δανείσασθαι. τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι ἀγαθώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων. τὸ δὲ

δαπανήσαντα, πρὸς τοὺς τυχόντας. Plut. in Anton. χρησάμενος ναῦς παρ᾽ αὐτοῦ. Exod. xii. 36. ἔχρησαν αὐτοῖς.

ὕφηνα | Οδ. ο. 516. ἱστὸν ὑφαίνει. 2 Paralip. iii. 14. ὕφανεν. Sophoc. Trachin. ℣. 611. σὺν ὑφῇ πέπλον.

ἔχω ἀνταποδοῦναι | Luc. xiv. 14. ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι. ἔχω *poſſum* cum infinitivo junctum vide apud H. Steph. Theſ. At hæc formula eſt elliptica; *non habeo reddere*, i. e. *non habeo quod reddam*. Cicer. ad Attic. *Nihil habeo ad te ſcribere.*

Poſt hunc verſum alius inferitur. Vide Var. Lect.

ῥίγιον | Ιλ. α. 563. Ιλ. λ. 405.

ἐρίπεπλον | Hæc vox mihi nullibi occurrit: ſed ἐπίπεπλος. Non tamen improbo ἐρίπεπλος, ἐρι-enim auget ſenſum in compoſitione.

186. ἀγρηγέρμενος | Ιλ. θ. 11.

ἐθελήσω | Οδ. θ. 223.

187. φρένας ἔμπεδοι | At Ιλ. ζ. 352. Οδ. κ. 493. Οδ. σ. 214. φρένες ἔμπεδοι. Non autem mihi ἔμπεδος cum accuſativo occurrit: ſyntaxin tamen illam non rejicio; Ιλ. ο. 128. φρένας ἠλέ.

188. ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαι | ἐκ ποίμνης ἀνιοῦσαν Οδ. θ. 568.

ἐκοπώθην | Gloſſ. κόπῳ ἐπλήσθην. Judith. xiii. 1. κεκοπωμένοι. H. Steph. Theſ. ἐκοπώθη apud Galen. & κεκοπωμένος apud Dioſcorid. Unde hanc fabulam de Pallade poſt bellum fatigatâ & ranarum tumultuoſo ſonitu vexatâ ſumpſerit hujus poematii author, prorſus ignoro.

189. εἴασαν | Codd. quid. εἴασαν. Nam penultima corripitur in εἴασαν Ιλ. λ. 323. εἴασα Οδ. κ. 166. Et legitur εἴασε Οδ. ξ. 164. εἴασεν Ιλ. ω. 684. in quibus duobus locis Florentina editio vetus habet ſimplex ſigma. Attamen producitur in εἴασε Ιλ. δ. 226. εἴασαν Ιλ. θ. 243. Editio Ἁ. εἰῶσαι (mallem εἰάσαι) cum Doricâ terminatione —σαι pro —ν; ſic ἰῶσαι Ierem. xxxiv. 10. ἐγεννῶσαν Geneſ. vi. 4.

θορυβοῦντες | H. Steph. Theſ. θορυβεῖν vertit ex Livio, *tumultuoſè excipere clamoribus ſeu clamore.* Gloſſ. ταραχὴν ποιοῦντες, βοῶντες. Judic. iii. 26. ἐθορυβοῦντο. Xenoph. Pæd. lib. 4. ἐθορύβουν. θορυβῶ etiam cum Accuſativo Act. xvii. 5. & Plutarch. in Alcibiad.

190. καταμύσαι] α. καμμύσαι. Gloſſ. α. κοιμηθῆναι. Lucian. Timon. οὐδὲ ἐπ᾽ ὀλίγον καταμύσαι ἡμῖν ἐφιᾶσι. Strab. lib. 6. (pag. 264. Edit. Caſaub.) τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ξόανον, ἱδρυμένον αὐτόθι, καταμύσαι μυθεύουσιν &c. Heſych. κατάμυσον, κατάκυψον. Suid. καταμύουσι, κλείουσι). καταμύω cum Accuſativo Eſai. xxix. 10. καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Eſai. vi. 10. Act. xxviii. 27. ἐκάμμυσαν τοὺς ὀφθαλμούς. Xenoph. καταμύει τὰ βλέφαρα. Gloſſar. Freſn. in Append. καμμύειν pro καταμύειν, *inclinare, connivere.* Gloſſæ interlineares ad Batrachom. MSS. οὐ δ᾽ ὀλίγον καταμῦσαι, καμμῦσαι. Horat. lib. 1. Satyr. 5. ℣. 14. *ranæ paluſtres avertunt ſomnos.*

ἄυπνος | Οδ. κ. ἄυπνος ἀνήρ. Ιλ. ι. 325. ἀΰπνους νύκτας: penultima in ἄυπνος producta.

191. τὴν κεφαλὴν ἀλγήσας] Theocrit. Idyll. γ. ℣. 52. ἀλγέω τὰν κεφαλάν.

ἐβόησεν ἀλέκτωρ] δ. φώνησεν. Simonid. apud Athen. lib. 5. ἡμερόφων' ἀλέκτωρ. Matth. xxvi. 74. ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Φωνῆσαι certè magis quàm βοῆσαι avibus convenire puto.

192. παυσώμεσθα μάχης] παύεσθαι cum Genitivo Ιλ. η. 290. Ιλ. φ. 467. παυσώμεσθα μάχης. Rariùs cum Infinitivo (idque cum articulo τ̃; Ierem. li. 63. παύσῃ τ̃ ἀναφέρεσθαι. Exod. ix. 28. παυσάσθω τ̃ γενηθῆναι. At legitur 2 Reg. xv. 24. ἐπαύσατο λαὸς παρελθεῖν.

ἄγε παυσώμεθα] Ιλ. ζ. 331. ἄγε μίμνετε. ἄγε adverbiaſcens utrique numero jungitur.

193. ὑμμείων] α. ὑμείων. uti Ιλ. δ. 348. Et hoc malo quàm illud, quod nullibi adhuc legi; neque metri ratio poſtulat, ut μ duplicetur, cùm υ abſque duplicatione ſit longa. Tamen in Urbani Grammaticâ occurrit ὑμμέων Αἰολικῶς, ſed ſinè ullius authoris exemplo; & (uti illa dialectus requirit) cum ſpiritu leni. Codd. quid. Βατραχομ. habent μήκετις ἡμείων—& ſenſus eodem recidit. Οδ. φ. 318. μηδέ τις ὑμείων—.

βέλει ὀξυόεντι] ὀξυόεντι ἔγχει Ιλ. ε. 50. δουρὶ Ιλ. ξ. 443. Heſych. ὀξυόεντι, ὀξεῖ ἢ ὀξυΐνῳ. ὀξύα δὲ εἶδος δένδρου. (Euſtath. in Homer. p. 1951. l. 2. Edit. Rom.) ἀφ' ἧς καλά τινας καὶ βέλη ὀξυόεντα. De hâc arbore conſule Theophraſt. Plant. lib. 3. cap. 3.

194. ἀγχέμαχοι] meliùs quàm quod in MS. α. ἐγχέμαχοι. Hoc mihi nullibi lectum; illud Ιλ. ν. 5. ἀγχεμάχων ubi Schol. τ̃ σταδίην καὶ ἐκ τ̃ πλησίον μαχομένων. uti Gloſſ. δ. πλησίον μαχεσάμενοι. Heſych. οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Schol. Ιλ. π. 248. πολεμικοῖς. & Gloſſ. MS. α. ſuum ἐγχέμαχοι exp. πολεμισταί.

195. τερπώμεθα ἐρῶντες] Οδ. α. 369. δαινύμενοι τερπώμεθα.

197. ἀολλέες ἤλυθον] δ. εἰσῆλθον ἀολλέες. Οδ. ι. 448. ἦλθον ἀολλέες.

198. κήρυκε] Eodem numero utitur Homer. Ιλ. α. 321. Ιλ. κ. 685.

τέρας πολέμοιο φέροντε] Ιλ. λ. 4. πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.

Hic verſus abeſt in β. δ. Neque quidem (ut opinor) malè, nam mox ℣. 201. Jupiter dicitur tonitru ſignum belli dediſſe. Homerus ſæpe fingit Jovem tonando dediſſe ſigna. Οδ. υ. 101, 102. aut miſsâ Iride, quâ bellum indicat. Ιλ. ρ. 548.

199. κώνωπες] Nam ἐξυβόαι κώνωπες in Antholog. lib. 7. Epigr. 8. & κώνωπες ἐκ τ̃ λίμνης γίγνεσθαι leguntur apud Pauſan. in Achaic.

200. ἐσάλπιζεν κτύπον] Mihi occurrit σαλπίζω ſinè accuſativo; Ιλ. φ. 388. σάλπιγξεν οὐρανός. Joſ. vi. 13. ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. Et cum accuſativo; Numer. x. 5, 6. σαλπιεῖτε σημασίαν. κώνωψ σαλπίσας legitur in Æſop. fabul. κώνωψ καὶ λέων.

201. Ζεὺς βρόντησε τέρας] *tonuit ſignum.* i. e. *tonitru ſignum dedit.* At ἐβρόντησε ſæpius abſolutè & ſinè caſu, ut poſtea ℣. 277. & Οδ.

& Οδ. υ. 113. vel cum adverbio, βαρύνητας δεινὸν Ιλ. θ. 133. Latinè dicitur *tonare laudes* apud Plin. *intonare minas* apud Ovid.

Verſus 60. proximi, quibus deſcribitur prœlium, adeò variantur in codicibus manuſcriptis, & excuſis (ſi editionem primam cum poſterioribus contuleris), ut difficile ſit genuinam ex illis omnibus lectionem elicere; ac, ſi tot minutias ſigillatim excuterem, opus, quod habeo præ manibus, in nimiam excreſceret molem; cùm jam fines mihi imprimis præſcriptos tranſierit. Sed & lectoris & mei gratiâ brevitati ſtudebo.

202. οὔτασι δουρὶ | Ιλ. ε. 56.

203. ἑσταότ' ἐν προμάχοις | Ιλ. γ. 31. ἐν προμάχοισι φανέντα. Ιλ. λ. 743. εἶλῦ ῥα μετὰ προμάχοισι.

204. κάδδ' ἔπεσεν πρηνὴς | Ιλ. λ. 675. Ιλ. μ. 395, 396.

ἐκόνισσεν ἐθείρας | Ιλ. φ. 407. ἐκόνισε δὲ χαίτας. Ιλ. π. 795. μιάνθησαν δὲ ἔθειραι αἵματι καὶ κονίῃσι. Horat. Carm. l. 1. Od. 15. *crines pulvere collines.* Florentina editio vetus ἐκόνισε in utroque loco per unum σ.

ἁπαλὰς | Horat. Art. *molles capillos.*

Poſt hunc verſum alter inſeritur in α. δ. δούπησεν δὲ πεσὼν &c. | Ιλ. δ. 504.

205. ἀκόντισε Πηλείωνα | Verbum ἀκοντίζειν cum Genitivo Perſonæ; Ιλ. ξ. 402. Ἕκτωρ Αἴαντος ἀκόντισε. & cum Accuſativo Rei; Ιλ. ξ. 422. ἀκόντιζον αἰχμάς. At Herodot. 10. 40. ἀκοντίζων τὸ σιῶ, & Xenoph. ἀκοντίζῃ τὸ φεύγοντα. Sæpe abſolutè ponitur cum Dativo Inſtrumenti; Ιλ. δ. 496. ἀκόντισε δουρί. 1 Reg. xx. 19. ταῖς χερσὶν ἀκοντίζων. Et ſic ψ. 252. Βατραχόμ. ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ. Aliquando cum præpoſit. ἐς; Οδ. χ. 263. ἐς ὅμιλον ἀκοντίσσαι. Thucyd. lib. 7. ἐς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες. Denique ſine ullo caſu addito; Οδ. χ. 255. ἀκόντισαν.

206. πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ δόρυ | Ιλ. θ. 258. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν.

σιδαρεὸν δόρυ | Οδ. α. 100. ἔγχος σιδαρεόν.

207. ἕλε θάνατος | Ιλ. ε. 83. ἔλλαβε θάνατος.

μέλας | Ιλ. 6. 341. μέλανος θανάτοιο.

ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη, & ψ. 10. ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη | Ιλ. π. 856. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη. Ιλ. υ. 671. θυμὸς ᾤχετ' ἀπὸ μελέων.

208. κέαρ | Hujus vocis (non niſi contractæ κῆρ) exempla afferri negat H. Steph. Theſ. Tamen idem in Append. Theſ. notat legi apud tragicos præſertim, Æſchyl. Sophoc. & Ariſtoph. Acharn. ubi Schol. exp. καρδία. uti & Gloſſ. Βατραχομ. α.

209. Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψε | Ιλ. φ. 180. γαστέρα μιν τύψε. Ιλ. ρ. 313. Φορβάντα κατὰ γαστέρα τύψε.

210. ἤριπε δὲ πρηνὴς | Ιλ. ε. 58.

211. πέτρῳ μυλοειδέϊ | Ιλ. η. 270.

ἐπιφθὰς | Hanc vocem in Lexicis non reperio. Ιλ. ψ. 144. φθάς.

213. αὐχένα μέσσον] Ἰλ. κ. 455. παρ' Ἰλ. σ. 576.

τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν] Ἰλ. δ. 461.

214. αὐτοῖο τιτύσκετο ὀξέι φαεινῷ] Ἰλ. ν. 159. ubi Schol. κατ' αὐτοῦ ἐςοχάζετο. Heſych. κατεςοχάζετο. Gloſſ. Βατραχομ. α. ἐπετηρεῖτο. ἐπιτηρέω *diligenter obſervo.*

215. καὶ βάλεν (ἐδ' ἀφάμαρτε)] Ἰλ. ν. 150.

216. ὄχθαισι βαθείαις] antea ℣. 165. ὄχθαις ὑψηλῇσι. Quod profundum, idem & altum. Sic *mare altum* Catull. Epigr. 61. *profundum.* Cicer. pro Plan.

217. ἀλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληγε] Sic poſtea ℣. 281. ubi Gloſſ. ſupplet μάχης. Et α. β. δ. ἀλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης. Sic Ἰλ. η. 263. Ἰλ. λ. 255. Gloſſ. Βατραχομ. exp. ἔπαυε. & Heſych. ἀπέληγε, παύει. Et veteres Verſiones Latinæ, *ceſſavit.* At H. Steph. 1588. *effugit*, cui ſignificationi favent quoque verſiones Latinæ metricæ. Neutiquam tamen id ſignificabit ἀπέληγε. Itaque reponerem ἀπέφυγε (quâ voce utitur Batrachomyomachiæ Author ℣. 42, 47.) fultus authoritate editionis Prævotianæ, ubi ἀπέφηγε, ſed ſublato mendo typographico, legendum ἀπέφυγε. Ibi tamen (quod miror) verſio Latina retinuit verbum *ceſſavit.* Sed dubitare ultra non ſinit Editio Morelliana, quæ rectiſſime ἀπέφυγε.

Verſus hi ſex ultimi valde variant in exemplaribus MSS. & primo excuſo.

α. ἄχος εἷλε] Ἰλ. ν. 581.

ἤλασε χοίνῳ] Ἰλ. ν. 576. ξίφει ἤλασε.

ἔσπασεν — ἐξέσπασεν ἔγχος] Ἰλ. μ. 395. Ἰλ. ξ. 65.

ἐφωρμήθησαν] ἐφορμηθέντες Ἰλ. ξ. 410.

218. κάππεσε] κάππεσον Ἰλ. α. 593.

ἀνέπνευσεν] Verſiones Latinæ, *reſpiravit.* Videntur itaque legiſſe ἀνέπνευσεν. Ἰλ. λ. 382. Nam ἀνανεύει, Heſych. ἐ συντίθεται πρός τι, *negat.* Ἰλ. π. 250. ἀνένευσε. Gloſſ. Βατραχομ. exp. ἀνέςη. ἀνανεύω enim *reflecto caput* vel *oculos, reſupino me,* H. Steph. Theſ. ex Dionyſ. Areop. & Dioſcor. ſed editiones ιϛ. ιϛ. ιη. ἀνέπνευσεν. Et priùs ℣. 98. ἀπέπνευσεν.

ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη πορφυρέῳ] Ἰλ. ρ. 360. αἵματι δὲ χθὼν δεύετο πορφυρέῳ. Οδ. ι. 392. βάπτει.

219. ἐξετανύσθη] Ἰλ. η. 271. Gloſſ. α. ἐξαπλώθη (ab eodem themate, quo ἐξήπλωτο ℣. 105.) flexu Barbaro magis quàm Græco; regulariter enim formaretur ἐξηπλώθη. Gloſſ. Dufreſn. ἐξαπλόνειν *explicare.* ἐξαπλῶν.

220. χορδῇσι] χορδὴ *inteſtinum,* idem quod χολάς. H. Steph. Theſ. Ἰλ. δ. 525, 526. ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι χύντο χαμαὶ χολάδες. χορδὴ etiam νευρὰ κιθάρας Heſych. Οδ. φ. 407.

λαγόνεσσι] λαγὼν *ile.* Pro quâ voce Homer. Ἰλ. γ. 359. uſurpat λαπάρην. ubi Schol. λαπάρην exp. λαγόνα.

ἐπορνύμενος] In Lexicis non reperio ἐπόρνυμαι. Ἐπορνύμενον Ἰλ. ε. 105.

221. Λιμνήσιος | Hic oportet fieri ſynizeſin duarum ultimarum ſyllabarum, niſi malis (quod in aliquib. codd.) Λιμναῖος. Eadem ſynizeſis ℣. 232. in Πηλείωνος.

222. εἰς φόβον ἦλθεν | Hujuſmodi formulam legiſſe me non memini. Neſcio an *venire in metum* dicatur, uti *venire in periculum*, ἐλθεῖν εἰς δυνάμιν Plat. de Rep. lib. 2.

223. τὴν ἀσπίδα ῥίψας | Ariſtotel. Ethic. Nicom. lib. 5. cap. 2. ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν δειλίαν. Ariſtoph. Veſp. ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα. Horat. *relictâ non bene parmulâ.*

225. βρέγματος | Heſych. βρέγμα, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. Suid. τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα χαμαιγένετο, ἐν ἐπιγράμματι. Anthol. lib. 6. cap. 15. Pro hac voce legitur Ιλ. ε. 586. βρεχμὸν — ubi Schol. βρέγμα καὶ βρέχμα τῆς κεφαλῆς.

χερμαδίῳ | Ιλ. ε. 582.

ἐγκέφαλος ἐκ ῥινῶν ἔσταζε | Οδ. ι. 290. ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. Gloſſ. δ. pro ἔσταζε habet ἐφοβεῖτο. Quid autem hic ſibi velit verbum φοβοῦμαι, non intelligo; nec, quid reponam, conjicio.

226. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα | Ιλ. ε. 100. παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. Gloſſ. Βατραχομ. α. ἐμολύνετο. Gloſſ. δ. ἐφύρετο. Οδ. σ. 397. πεφυρμένον αἵματι.

228. ἔγχει ἐπαΐξας | Ιλ. ε. 584. ἐπαΐξας ξίφει.

229. ποδὸς εἵλκυσε | Antholog. lib. 2. cap. 32. Epigr. 7. Ιλ. κ. 490. ποδὸς ἐξερύσασκε. Ιλ. λ. 258. ἕλκε ποδός.

231. ἥμυσ' ἑτάρων | Ιλ. μ. 179. νηῶν ἡμυόντο.

τεθνειῶτα | Ιλ. π. 16. Ex quâ voce in β. δ. derivatur lectio corrupta τεῶν ἰόντων: quam tamen probat Gloſſ. nam exp. κυκλοῦντων, & Gloſſ. δ. notat περὶ ſeparari ab ἰόντων καὶ ὑπέρβαλον.

232. νηδύος | Ιλ. ν. 290.

βάλε εἰς ἧπαρ | ſupra ℣. 15. καθ' ἧπαρ. Ιλ. λ. 108. βάλε κατὰ στῆθος.

233. ψυχὴ ἄϊδος δὲ βεβήκει | Ιλ. χ. 362.

234. πηλοῦ δράκα | Gloſſ. χειρόβολον. Levit. ii. 2. δραξάμενος πλήρη τὴν δράκα. Pſalm. xl. 2. πηλοῦ. H. Steph. Theſ. affert χειρόβολον ex Tzetz. in Heſiod.

235. μέτωπον ἔχρισε | Οδ. γ. 466. ἔχρισεν ἐλαίῳ. Gloſſ. Βατραχομ. ἤλειψε. Verſiones Latinæ, *unxit.* Heſych. ἔχρισεν, ἐκέντησεν, ἐπήλειψεν. Significatio κεντῆσαι huic loco ſatis aptè conveniet, cum ille luti manipulus non tantùm inunxerit & inquinaverit frontem, ſed tantâ vi percuſſerit, ut penè miſerum excæcaverit Pſicharpagem. Æſchyl. Prometh. ℣. 569. χρίει. Schol. κεντρίζει, κεντεῖ.

ἐξετύφλου | Eſai. lvi, 10. ἐκτετύφλωνται πάντες. 4 Reg. xxv. 7. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξετύφλωσε.

παῦρον μικρόν | Gloſſ. παρ' ὀλίγον. Pſalm. lxxiii, 2. παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον.

236. θυμαλγὴς. β. δ. ἀργιόεν. H. Steph. Theſ. θυμάλγητες ex Plat. Epiſt. θυμοφθόρος ex Sophoc. & Euripid. ἀργιόεντες ex Euripid. θυμωθεὶς Hiſtor. Bel. & Drac. ✝. 8. ἀργιόεντα 1 Maccab. vi. 59.

ὀλλῶν χειρὶ παχείῃ λίθον κείμενον ἐν πεδίῳ — τῷ βάλε | Ιλ. η. 264, 265, 266.

237. ὄβριμον ἄχθος ἀερτάς | Οδ. ι. 233. ὄβριμον ἄχθος Οδ. ι. 379. ἄχθος ἀρούρης. Quod autem in illo Odyſſeæ loco de inutili homine metaphoricè, hic de ſaxi pondere propriè dicitur, Οδ. ι. 305. λίθον ὄβριμον. Adjectivum igitur ὄβριμον ad utrumvis, λίθον vel ἄχθος, poteſt referri.

238. πᾶσα δ' ἐνεκλάσθη κνήμη δεξιτερή | Ιλ. δ. 518. χερμαδίῳ βλῆτο κνήμην δεξιτερήν. Ιλ. λ. 583. ἐκλάσθη. Βατραχομ. β. δ. πᾶσα δ' ἐάγη — in quâ voce penultima communis eſt; Ιλ. γ. 367. Ιλ. λ. 558.

239. πῖπτε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι | Ιλ. δ. 434, 435.

241. πτὰς | β. δ. πῦσα. χολὴς & ὀξύχολος communis generis: mas & fœmina. Lege H. Steph. Theſ. ex Theophraſt. & Plin.

εἶσεν δόρυ | Ιλ. δ. 460. εἶσε πέρησε. Ιλ. π. 340. παῖδ' εἶσε ξίφος.

242. χαμαὶ ἔγχος | Ιλ. δ. 525.

245. σκάζων ἐκ πολέμου | Ιλ. λ. 810.

ἀνεχάζετο | Ιλ. λ. 461. Ιλ. φ. 129.

τείρετο δ' αἰνῶς | Ιλ. ε. 352.

246. φύγη αἰπὺν ὄλεθρον | Ιλ. ξ. 407. φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

247. πολλὰ ἄκρον | Prius ✝. 45. δάκτυλον ἄκρον.

250. λευγαλέα φρεσὶν | Ιλ. υ. 165. λάκτισμα μεμάωτες. Ιλ. γ. 379. κατακτάμεναι μενεαίνων.

251. ἡμίπνοον | Gloſſ. ἡμίθνητον. ἡμιθανῆ. Suid. in voce πτώσσω· ὁ δὲ ἔκειτο πνεῦμα ἡμίπνους ὑπὸ τῆς βροχῆς. Luc. x. 30. ἡμιθανῆ. Quam vocem ex nullo authore, niſi Poll. affert H. Steph. in Theſ. ſed ἡμιθνὴς ex Ariſtoph. Nub. & ἡμίθνητες ex Thucyd. Notat autem ἡμίθνητος ſignificare *ex unâ parte mortalem, ex alterâ immortalem* (ſic Conſtantini Lexic.) quo ſenſu Διόσκουροι vocantur ἡμίθνητοι. Tamen lego in Sapient. xviii. 18. ῥιφεὶς ἡμίθνητος.

προπεσόντα | Verſiones Latinæ, *qui ante ceciderat*. Simo Lemn. *prolapſus*. Viller. *cadentem*. At H. Steph. (qui in ſuâ verſione 1588. reliquas ſecutus erat) in Theſ. exp. προπίπτω *procido*. Gloſſ. Βατραχομ. β. videtur exponere προ— per ἔμπροσθεν. Quod adverbium & ad locum & ad tempus pertinet: lege exempla in Lexicis. Homer. Οδ. ι. 490, & Οδ. μ. 194. προπεσόντες ἐρέσσειν dicit de remigibus porrò ſe inclinantibus; Schol. ἐμβάντες, ἐπικύψαντες κ ἐγκείμενοι. Iudith. xiii. 2. προπεπτωκὼς ἐπὶ τὴν κλίνην. 2 Macc. xii. 44. (uti & ✝. 39, 42, &c. c. 15. ✝. 28.) τοὺς προπεπτωκότας ἀναστῆναι. Præpoſitio προ — hìc tempus, illic locum indicat.

252. ἦλθε

252. ἦλθε διὰ προμάχων | Ιλ. δ. 495. βῆ δὲ διὰ προμάχων.

253. οὐδ' ἔρρηξε σάκος | Ιλ. γ. 348. οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. Ιλ. υ. 268. ἀλλ' ἔσχετο· ῥῆξε σάκος.

χέιτο | Ιλ. κ. 248.

ὄβριμος ἀκωκὴ | Ιλ. λ. 253. Gloſſ. ... (Sic Heſych.) ... (Schol. Ιλ. κ. 248. ...) Verſiones Latinæ quædam, *tenebatur*, aliæ *hærebat*.

Hunc verſum quinque alii ſequuntur in α. β. δ.

οὐχ ὑπέμεινεν | Ιλ. ξ. 488.

βένθεσι λίμνης | Ιλ. ν. 21.

ἔνδυνε | Penultimâ correptâ. Sed ἔνδυνε productâ Ιλ. β. 42. ubi ſignificat *induit*. Producitur etiam in aliâ ſignificatione, Ιλ. σ. 219. δῦνε δὲ πόντον. Hôc ſenſu ἐνδύνω, & cum Dativo (præterquam in Batrachomyomachiâ) legiſſe me non memini.

Verſus ſex proximi variantibus lectionibus valde implicantur, in α. β. γ.

254. ἦν δέ τις ἐν μύεσσι | Ιλ. ε. 9. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

υἱὸς παῖς | Οδ. δ. 665.

255. φίλος Ἄρει | Ιλ. β. 564.

256. ὄρχαμος | Hæc vox conſtanter cum Genitivo alibi in Homero. Ιλ. β. 837. ἀνδρῶν. Ιλ. ξ. 102. λαῶν. Hymn. in Mercur. ỳ. 175. φηλητῶν.

αὐτὸν Ἄρη φαίνων | Sic paulò antè in α. β. δ. (Vide Var. Lect.) μαρνάμενος αὐτὸν Ἄρηα. Accuſativus Ἄρη rariùs occurrit. Antholog. Edit. H. Steph. pag. 536. Et H. Steph. Theſ. ex Ariſtoph. Poteſt formari ab Ἄρης Genitivo Ἄρεος. Ιλ. δ. 441. φαίνων ... Ιλ. β. 353. ... Ιλ. ν. 292. At hîc *ſe quaſi Martem oſtendens*, *ipſum Martem repræſentans*, ſenſu (ut mihi videtur) peculiari & novo.

257. ὃς μούνος ἐν μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι | Ιλ. π. 551. ... ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

... ὅμιλον | Ιλ. γ. 36.

... οἰκονδ' ἰέναι | Ιλ. ω. 179.

... μελαχρῶν | 2. Maccab. v. 27. μελαχρῶν ... μολυσμοῦ.

258. σπαργώμενος | ... Phocyl. ỳ. 48. μὴ σπαργ... vel ... Sapient. vi. 2. ... ἐπὶ ὄχλοις. Job. iii. 14. ... ἐπὶ ξίφεσι, ... Sic Job. xxxix. 23. ... (...) ἐν αὐτῷ.

259. ... Ιλ. β. 787. ...

... ἀναστῆσαι | Ιλ. π. 437. ἀναστῆσαι.

... | Non reperio hoc adverbium in Lexicis. Neque (quod in Gloſſ.) ... quod Gloſſ. α. deducit à tempore præterito, nam addit ... H. Steph. Theſ. ... *circumvallo*, ſed ſine exemplo.

... | Οδ. κ. 236.

260. ἦ νύ κεν ἐξελάσειεν | ... Οδ. δ. 316. ... ἐξελάσειεν.

μέγα σθένος | Οδ. θ. 136.

261. εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε | Ιλ. θ. 132.

263. κινήσας δ' ἄρα κάρη | Ιλ. ρ. 442.

264. ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν (α. μέγα θαῦμα τόδ') ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι | Ιλ. ν. 99. uti in MS. Βατραχομ. α. Sic Ιλ. ο. 286. Ιλ. υ. 344. Ιλ. φ. 54. Hymn. in Mercur. ℣. 219.

μέγα ἔργον ὁρῶμαι | Οδ. χ. 408. μέγα εἴσιδεν ἔργον. Οδ. [illegible]. ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον—

265. οὐ μικρόν μ' ἔπληξε | In Homero ubique πλήττω (niſi me fallat memoria) ſignificat *percutio*, *ferio*. Hic verò ad animum transfertur; *percello*, *perturbo*. Sic Platon. Epiſtol. 7. πληγεὶς ἐγὼ τῷ λεχθέντι. Ita *percutere* apud Latinos tranſlatè; Cicer. pro Milon. *qui vos mortuus inani cogitatione percuſſit*. Quo ſenſu etiam πλήττω frequenter legitur: Οδ. ν. 230. [illegible]

266. συναίρειν | Ιλ. ι. 483. ἐνάρειν. Metri causâ ν geminatur. Quod apud poëtas haud infrequens. ἔννεπε Ιλ. θ. 412. ἐννοσίγαιον Callim. Del. ℣. 15. ἐννήσοιο Nicand. Ther. ℣. 650. [illegible] Oppian. (Edit. Turneb.) p. 152.

α. ϐ. δ. ἅρπαξ ἐν Βατραχοισιν ἀμείϐεται | Gloſſ. [illegible]. Sic Ιλ. ρ. 684. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείϐεται, ubi Schol. ἐπέρχεται.

267. Παλλάδα πολεμόκλονον | Orph. Hymn. Minerv. ℣. 2. Παλλὰς — πολεμόκλονε. & Hymn. in Rheam ℣. 6. Ῥεῖα πολεμόκλονε.

268. ἀποσχήσουσι μάχης | Οδ. τ. 572. οἴκου ἀποσχήσει.

κρατερώνυχες ἵππω | Ιλ. ε. 264. [illegible] MS. Βατραχομ. α. κρατερώνυχε ἵππω. Dualis numerus monet hæc referri oportere ad duo ſubſtantiva. Niſi ſenſus particulæ περ obſtaret, referrem ad Παλλάδα & Ἄρην. Forſan ſyntaxis fiat cum muribus duobus, Meridarpage & patre Artepibulo. Nam illud MS. α. ℣. 260. habet pluraliter [illegible] & Gloſſ. ἐξεπλήρωσαν. At aliud ſcrupulum injicit pronomen μιν, quod neſcio an pluraliter (uti aliquando νιν pro αὐτάς Sophoc. Œdip. Col. ℣. 43.) unquam uſurpetur.

269. ἀπαμείβετο μύθῳ | β. ἀπαμείβετο μῦθον. δ. ἠμείβετο μύθοις. Homerus alibi ἀπαμείβεσθαι jungit cum ſolo Accuſativo perſonæ; τὸν ἀπαμείβετ' Ιλ. υ. 199. Οδ. π. 298, 308, &c. τὸν μύθοισιν ἀμείβετο Ιλ. γ. 171. & τὸν ἀμείβετ' Ιλ. γ. 228. ἀμείβετο μύθῳ Ιλ. ω. 200.

271. ἴσχυεν ἀρηγέμεν | Ἰσχύω cum infinitivo junctum alibi in Homero non legi, imò neque ipſum verbum. Ἰσχύω occurrit vel abſolutè; ἴσχυε Deut. xxxi. 6. vel cum præpoſitione; ἴσχυσαν πρὸς αὐτὸν Pſalm. xiii. 4. cum Accuſativo; ἰσχύσῃ τὸ ἱκανὸν Levit. v. 7. cum Ablativo; ἰσχύων [illegible] Sirac. xxx. 14. ἰσχύοντας τοῖς ὅπλοις apud Demoſth. Etiam cum infinitivo; τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι 2 Paralip. ii. 6. ἀχθοφορεῖν ἰσχύουσι Philo de mund. [illegible] ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον Ιλ. σ. 129. ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον. At ἀρήγω apud Homerum, dubito, an occurrat cum Accuſativo: conſtanter cum Dativo Ιλ. α. 521. Τρώεσσιν ἀρήγειν. Sic & prius in Batrachom. ℣. 186, 192. H. Steph. Theſ. affert ex Euripid. ἀρῆξαι φόνον τέκνοις.

272. τὸ

272. τὸ σὺν ὅπλον] ὅπλον mihi non plus ſemel in Homero alibi occurrit in ſingulari numero; Ιλ. φ. 390. ὅπλα βύβλινα, quod Schol. exp. χοινίον καννάβινον. Pro *fulmine* ſumptum legi; Orph. Hymn. κεραυν. Διὸς ℣. 8. πληκτὸν ὅπλον δεινόν.

273. κινεῖσθαι] Herodian. lib. 7. θύελλα ἐκίνησεν.

τιναγοντίνον] Vox mihi alibi non obvia; ſed optime conficta.

Κεραυνοεργὸν] Ιλ. ε. 403. Ιλ. χ. 478.

274. Τιτᾶνας] Ιλ. ξ. 279. Hymn. in Apoll. ℣. 335. Τιτῆνες. Titanum bellum adversùs Jovem Homerus alibi disertis verbis non memorat. De illo tamen nonnihil innuit Ιλ. α. 396. ſed ibi ea hiſtoria aliter deſcribitur. Lege mentionem iſtius belli apud Heſiod. Θεογον. ℣. 663, 707. & Apollodor. Biblioth. lib. 1.

275. Ἐγκέλαδον τ' ἐπέδησας] Apollodor. lib. 1. refert Siciliam Encelado fugienti à Minervâ objectam fuiſſe. Virgilius, Æn. lib. 3. ℣. 579. Ætnam illi impoſitam. Claudian. de rapt. Proſerp. lib. 1. ℣. 153. *Ætna—Enceladi buſtum, qui ſaucia terga revinctus &c.*

[illegible] Ιλ. β. 511.

ἄγρια φῦλα γιγάντων] Οδ. η. 206.

Hi tres verſus in codicibus α. δ. multùm variant.

ἐβρίμησε ἄνθρωπος μέγας] Ιλ. γ. 167. ἠΰς τε μέγας. Ιλ. θ. 473. ὄβριμος Ἕκτωρ.

ἐγκελάδοντα] Gloſſ. καλῶς ἠχοῦντα. Ἐγκελάδων—οντος vox mihi nullibi obvia. Quid ſi legam ἐγκελάδοντε, nam ἐγκέλαδος apud Ariſtoph. Nub. (p. 143. Edition. 1607.) occurrit? vel ἐγκελαδόντε? vel denique diviſâ voce, ἐν κελάδοντα? Nam Ιλ. σ. 576. ποταμὸν κελάδοντα. Et apud Ariſtoph. Schol. (p. 132.) ἐγκέλαδα ζῶα. Heſych. ἐγκέλαδος, εὔηχος.

℣. 273. α. δ. ἄλλοσε) ὅστις ἄριστος] Ιλ. η. 50. ὅστις ἄριστος.

276. Κρονίδης ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ] Οδ. ω. 538. Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν. Lege Schol. Ariſtoph. p. 329. G. Edition. 1607. Antea monui Aretinum in ſuâ verſione ἔλαβε legiſſe pro ἔβαλε. Quin hic ἔλαβε impreſſum reperio in Græco-latinâ Editione Batrachomyomachiæ anno 1609. Romæ, apud Stephanum Paulinum, ſumptibus Antonii Albini. in 12°. Eadem hæc editio continet Galeomyomachiam, & Æſopi fabulas cum iconibus. Hanc mihi commodavit Thomas Rawlinſon Armiger: vir in communicandis, quæcunque ad rem literariam opus ſunt, promptiſſimus.

277. βροντήσας, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.—κεραυνὸν—ἧκ' ἐπιδινήσας] Ιλ. θ. 133. βροντήσας—ἀφῆκε—κεραυνὸν—κὰδ δὲ—ἧκε χαμᾶζε. Ιλ. α. 530. μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. Ιλ. η. 269. ἧκ' ἐπιδινήσας. Clariſſ. Bochartus (Hierozoic. lib. 5. c. 2.) notat ridiculè dictum ab Alcimo Avito, in libro de tranſitu maris rubri, *ranarum cumulos flammâ tonitruque ſubactos.* Quale hic fingitur de Jove: nec tamen ſic quidem à pugnâ ceſſatum.

278. δειμαλέον] Gloſſ. καταπληκτικόν. Heſych. φοβερόν. Suid. δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικόν. Κέρβερε δειμαλέην ὑλακὴν γενύεσσιν ἰάλλων. Antholog. lib. 3. cap. 25.

279. ἔκλαπ χειρὸς] Οδ. ν. 532. ἐκ χειρῶν ἔκπεσε. & Orph. (vide ſuprà ⱴ. 272.) vocat *fulmen* πλώον ὅπλον. Ariſtoph. Av. (p. 618.) κεραυνὸν πτεροφόρον Διὸς βέλος.

ἄνακτος] Οδ. υ. 112. Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις. Ιλ. γ. 351. Ζεῦ ἄνα.

280. ἐφόβησε] Ιλ. λ. 406.

281. ἀπείλησε] Lege prius ⱴ. 217.

ἀλλ' ἔτι μᾶλλον] Ιλ. ι. 674. Ιλ. φ. 305.

282. ἵετο πορθήσειν] β. δ. ἔλπετο πορθήσειν. Ιλ. ο. 288. ἔλπετο θανέειν. Ιλ. π. 383. ἵετο βαλέειν. Lege & Ιλ. ν. 424. Et ſuprà ⱴ. 259. ςεῦτο πορθήσειν.

πορθήσειν γένος] Οδ. ξ. 264. ἀγροὺς πόρθεον.

283. βαιτρόχους ἐλέησε] α. β. δ. ᾤκτειρε. Suprà ⱴ. 262. βαιτρόχους ᾤκτειρε. Ιλ. ρ. 346. τὸν ἐλέησεν. Ιλ. ψ. 548. μιν οἰκτείρεις.

284. ἀρωγοὺς] Antè, ⱴ. 272. ἀρηγόνες. Apud Homerum (quantum memini) alibi tantùm ſemel ἀρηγόνες, túmque fœminini generis. Ιλ. δ. 7. & ſemel ἡ ἀρηγών Ιλ. ε. 511. Ιλ. δ. 235. ἀρωγός.

Verſus quinque proximi continent cancrorum deſcriptionem quindecim modis per voces ingenioſè confictas & compoſitas expreſſam.

285. νωτάκμονες] δ. νωτάκροντες. Gloſſ. ἔχοντες νῶτα τὰ ἐν ἄκροις. Neutram vocem in Lexicis, aut in alio ſcriptore reperio. (uti neque ψαλιδόστομοι, ὀστοφυεῖς.) Verſiones Latinæ, *habentes incudes in tergo.* Ιλ. σ. 476. ἄκμονα. Vox νωτάκμονες tergi duritiem, νωτάκροντες figuram ejuſdem acuminatam (qualis apud Bellon. de Aquatilib. p. 364. Edition. 1553.) innuit. Zenus videtur legiſſe νωτάκροντες; cujus verſio Græco-barbara redditur Latinè, *retro in humeris ſuis habebant caput*; dorſo enim elato appareant, oportet, quibus caput retro inter humeros ſitum eſt.

ἀγκυλοχῆλαι] Gloſſ. στραβόνυχες. γαμψόνυχοι. Lexic. Conſtantin. ἀγκυλοχήλης *curvas habens chelas.* στραβόνυξ vocabulum mihi nullibi obvium: compoſitio autem ejus ſatis aperta. Malo autem ſcribere per ω; uti γαμψώνυχες Οδ. χ. 302. γαμψώνυχος apud Ariſtotel. Animal. lib. 3. cap. 9.

286. λοξοβάται] Gloſſ. λοξοπεριπάτητοι. πλαγίως βαίνοντες. λοξῶς βαίνοντες. Heſych. λοξοβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσι.

στρεβλοὶ] Heſych. στρεβλὸν, καμπύλον, σκολιόν. Pſalm. lxxviii. 57. τόξον στρεβλόν.

ψαλιδόστομοι] Verſiones Latinæ, *habentes cortices*, al. *forficulas in ore.* Viller. *cortice rugoſo.* Simon. Lemn. *forcipibus curvis circa ora.* Heſych. ψαλίδες, ἀψῖδες. *fornices columnarum.* Exod. xxvii. 10. *anſulæ.* Exod. xxx. 4. *forcipes.* Antholog. lib. 2. cap. 3. *forcipibus denticulatis* Plin. Hiſtor. lib. 9. c. 31.

ὀστρακόδερμοι]

ὀστρακόδερμοι] Ariſtotel. Animal. lib. 4. cap. 4. τὰ ὀστρακόδερμα τ̃ ζώων. Idem cap. 2. & 3. inter μαλακόστρακα numerat καρκίνους.

287. ὀστοφυεῖς] Gloſſ. ὀστέα ἐνδεδυμένοι. φύσεως ὄντες. Verſiones Latinæ, oſſei naturâ.

ἀπαλοτένοντοι] ἀπαλότενος bovum epitheton ex Geop. affert H. Steph. Theſ.

λαμπετόωντες] Οδ. γ. 408. Cancrorum apud Ariſtotel. Anim. l. 4. c. 2. τὸ ὅλον λαμπρὸν ἔχει τὸ χρῶμα.

288. βλαισοὶ] α. βλαισοί. β. δ. βλαισσοί. Ariſtotel. Anim. lib. 4. c. 2. βλαισοί. Etymolog. βλαισὸς, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος. H. Steph. Theſ. notat apud Hippocrat. paſſim geminum σ ſcribi βλαισσὸς, uti apud Pollux. l. 2. Gloſſ. βαίβος χομοσ̃ιβλός, λοξὸς vel λοξῶς βλέποντες.

χειροτένοντες] Gloſſ. μακρόχειρες. τὰς χεῖρας ἐκτείνοντες. Zeni verſio hanc expreſſiſſe vocem non mihi videtur. Verſiones Latinæ, nervoſis manibus. Uti & Conſtantin. Lexic. Significatio illa à verbo τείνω, hæc à nomine τένων deſumitur. Illa non minus quàm hæc mihi poſſe admitti videtur.

ὀρόωντες] Ιλ. ν. 478. ὁρόωντε Florent. Edit. habet ὀρόωντες— cui locus eſſe poſſet, ſi probatum daretur exemplum Indefiniti ſecundi verbi ὀράω.

289. ὀκτάποδες] Plin. Hiſtor. l. 9. c. 31. *cancris pedes octoni, omnes in obliquum flexi.* Sic Ariſtotel. Animal. l. 4. c. 2. Nicand. Ther. ℣. 605. ὀκταπόδην καρκῖνον. Ovid. Faſt. l. 1. ℣. 313. *octipedis cancri.*

δικάρηνοι] Hujus vocis nullum exemplum citant lexicographi. Bicipites fortè hìc dicuntur cancri, à duobus cornibus, quæ ante oculos gerunt. Ariſtotel. Animal. l. 4. c. 2.

ἀχειρέες] Gloſſ. πολύχειρες. πολύχειροι. (πολύχειρος in Lexicis non invenio.) Verſiones Latinæ variant; *manibus incapabiles. qui manibus capi nequeant. manibus abundantes.* Car. Aretin. *manibus carentes.* Sic & Zeni Paraphraſis. H. Steph. Theſ. notat α in hâc voce eſſe apud alios ἐπιτατικὸν, & apud alios στερητικόν. Hoc mavult Conſtantin. in Lexic. Manibus certè cancri deſtituuntur; at abundant, ſi iis manuum vicem præſtent pedes; hos etiam non impunè quis manibus tetigerit. Facilè itaque triplex ſignificatio ſuum locum tuebitur.

καλεῦντο] Ιλ. β. 684. καλεῦντο.

290. ἔκοπτον ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας] Οδ. χ. 477. χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον.

291. ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι] Ιλ. γ. 348. ἀνεγνάμφθη αἰχμή. Nonnulla exemplaria habent ἀνεγνάπτοντο; ſed omiſſionem τ̃ μ mendoſam pronunciare non auſim, nam Heſych. γνάπτει, κάμπτει. Sic Conſtantin. Lexic. & Etymolog. γνάμπτω—συνήθως δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω — ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμὴ ἄνευ τ̃ μ. καὶ ἐπέγναμψε γὰρ ἅπαντας. (Ιλ. β. 14.)

292. ὃς καὶ ὑπέδδεισαν] Ιλ. α. 406. τ̃ν καὶ ὑπέδδεισαν.

οὐδ' ὑπέμειναν | Ἰλ. π. 814. οὐδ' ὑπέμεινε.

293. ἐς δ' φυγὴν ἐτράποντο | Ἰλ. θ. 157. φύγαδ' ἔτραπε. Ierem. xlix. 24. ἀπεστράφη εἰς φυγήν.

ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη, καὶ πολέμου τελετὴ | Ἰλ. α. 241. ἠέλιος μὲν ἔδυ — παύσοντο δ' πολέμοιο. Euſtath. in Homer. (p. 161. Edit. Rom.) σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἀεὶ οὕτω [ἠέλιος] λέγει ὁ ποιητὴς, τετρασυλλάβως. ἅπαξ δέποτε [Ὀδ. θ. 271.] καὶ τρισυλλάβως ἔφη ἥλιον. Legitur etiam ἥλιον Homer. Hymn. in Sol. ỳ. 1. Sed Homero omnes hymnos quidam non attribuunt. Gloſſ. ỳ. exp. δύνοντο, ἐκρύβη. Malo ἐκρύβη. Zeni verſio, ἔδυνε καὶ κρυβάθη. Sic Virgil. Georg. l. 1. ỳ. 438. *Sol ſe condit in undas.*

294. τελετὴ ἐξετελέσθη | τελετὴ pro τέλος nondum legi. Heſych. τελεταὶ, ἑορταὶ, θυσίαι, μυστήρια. Sic 3 Reg. xv. 14. Sapient. xiv. 15. μυστήρια καὶ τελετάς. Porrò ſi τελετὴ pro τέλος reciperetur, mira eſt & notatu digna hæc verborum formula, τελετὴ ἐξετελέσθη *finis ad finem perductus eſt, perfectum eſt.*

μονήμερος | Codd. quid. μονόμερος (ſed verſus non conſtabit) al. μουνήμερος. Vocem μονήμερος non habent Lexica, ſed afferunt μονήμερος ex Gal. & μονημέριοι ex Epig.

Ulterior

Ulterior Manuscriptorum [α. β. γ.] examinatio; in quâ nonnulla antea prætermiſſa ſupplentur.

ABbreviationes, aliquot litteras omittendo & lineolam ſuperimponendo, fiunt in his vocibus πατὴρ, μήτηρ, ἄνθρωπος, οὐρανὸς; ℣. 19. β. & 261. α. πηρ ℣. 28. α. β. & 104. β. γ. πρς ℣. 177. α. πρ ℣. 28. α. β. μηρ ℣. 44. α. ανόν ℣. 26. α. β. & 34. α. γ. ανοίς ℣. 167. α. β. οὐνὸν ℣. 27. β. οὐνίοις ℣. 200. α. β. οὐνόθεν

Subſcriptio τ̃ ἰῶτα aliquando obſervatur, aliquando negligitur; ℣. 58. α. β. γ. λίμνῃ ℣. 117. α. β. κεδνῆ γ. κεδνῇ ℣. 71. α. β. γ. ἀηθείη ℣. 156. α. ἐκείνῳ ℣. 58. β. γ. παλτεογλίῳ α. παλτεογλίω ℣. 106. β. γ. πόντῳ α. πόντω α. β. μέσσω γ. μέσω ℣. 99. α. β. γ. μαλακῇσι β. γ. ὄχθῃσιν α. ὄχθησιν ℣. 32. α. γ. ποιῇ β. ποιῆ ℣. 173. α. β. πορδάλῃ ℣. 93. α. β. τρωθῇ ℣. 143. α. β. γ. ἀπέφηνε ℣. 262. & 283. α. ᾤκτειρε β. ὤκτειρε ℣. 13. α. ἠόνα β. (adſcribitur contra rationem metri) ἠϊόνα

Duo ῥῶ mediana nullis ſpiritibus afficiuntur; ℣. 96. α. β. γ. ἔρρειψας ℣. 253. α. β. ἔρρηξε

Propria nomina ſæpiſſime per lineolam ſuperjacentem diſtinguuntur; ℣. 17. α. φυσίγναθος ℣. 19. α. πηλεὺς, ὑδρομεδούσῃ ℣. 99. α. γ. λειχοπίναξ ℣. 78. α. ἀίρω πλω ℣. 167. α. ζεὺς Sed non ita fluminum aut inſularum nomina; ℣. 20. α. ἠριδανοῖο ℣. 78. α. κρήτην

Dialyſis vertici vocalium ι & υ, non ſolùm ad eas à proximâ ſeparandas, ſed ferè ſemper etiam prope conſonam, imprimitur; ℣. 16. α. β. ξεινήϊα ℣. 42. α. αὐτλὼ ℣. 119. α. β. ἄϋπνος ℣. 11. β. πλησΐον ℣. 143. β. γ. μυῶν ℣. 6. β. μῦες (ubi erratur, nam ſyllaba brevis non admittit circumflexum) ℣. 1. β. ἐλΐκῶνος ℣. 24. α. β. ψϊχάρπαξ ℣. 61. α. β. ἐςὶ ℣. 60. β. γ. ἀντΐον ℣. 202. β. δορὶ ℣. 26. β. ἅπασΐν ℣. 17. β. εἰμὶ ℣. 6. β. βατραχοισΐν ℣. 154. α. β. ἐξέλθωσΐ ℣. 88. β. γ. πολλάκΐ ℣. 57. α. β. γ. ἡμΐν ℣. 126. β. κνημΐδας ℣. 47. α. νήδϋμος ℣. 29. β. θϋγατὴρ ℣. 17. β. φϋσΐγναθος ℣. 168.

ϒ. 168. β. πληθῦν ϒ. 83. β. καλέδυ ϒ. 10. β. ἀλΰξας ϒ. 53. β. χολοκΰντας γ. χολοκΰντας ϒ. 133. β. σΰναζον ϒ. 10. β. μῦς ϒ. 146. β. γ. μῦν ϒ. 149. β. γ. νῦν ϒ. 192. β. νῦδ ϒ. 86. β. γ. ὕδας ϒ. 55. ὑμέας.

In Orthographiâ à recepto nunc ſcribendi uſu receditur per enallagen litterarum, partim ex ſcriptionis archaiſmo, partim ex ſcribæ minùs attenti hallucinatione ortam: qualis η pro ι, υ, ει, ε | ϒ. 7. α. χηλάνῖων 54. α. σελήνεις 175. κνήστη 275. α. 6. 253. α. (Var. Lect.) ῥάχλω Gloſſ. 124. α. χύσαντες 23. α. (Var. Lect.) ἀμήμονα 271. α. εἶπεν Gloſſ. 110. α. ἠμερμῦν 221. β. ἐξανέαξε ι pro υ, υ | 126. γ. θάεσκας 31. γ. κασέλοις υ pro υ, ι | 136. γ. μεγαλύτορος 27. α. κυκλήσκομαι Gloſſ. 247. α. πιυγλῶτος α pro υ | 240. α. ἤμεινε ε pro αι | 60. α. (Var. Lect.) κέειν 81. γ. ἀνεφίνετο 147. γ. πέζων Gloſſ. 156. α. ἀσεικεφαλιῶν [Et è contrà αι pro ε, de quo vide priùs p. 15. l. 1. Huc referrem 233. α. πίεπτε δαὶ pro πίπτε δὲ — niſi hæc Attica vox δαὶ legeretur apud Ariſtoph. ann. 1607. p. 16. & alios ſcriptores Atticos] ο pro ω, ου | 127. γ. ἐπισαμῦος 202. β. δορὶ ω pro ο | Gloſſ. 101. α. μῶρον Gloſſ. 150. α. ἀπωλέσωμεν 158. β. σύνωμον [de quo lege priùs p. 14. l. 46.] δ pro ζ | 245. α. χάδων φ pro π | 75. γ. φορφυρέοις Cavendum eſt tamen (ut antea monui p. 15. l. 3.) ne, quicquid à recenti conſuetudine paulò alienius videtur, præ nimiâ temeritate & obſoletæ antiquitatis ignorantiâ ſtatim damnemus; cùm rariſſima ſit ullius litteræ permutatio, cui non aliqua ex multiplicibus Græcorum dialectis aut veteris in marmoribus & inſcriptionibus orthographiæ authoritas patrocinetur. De his plura in Græc. Ling. Dialect. 8°. Londin. 1706. p. 367, 161, &c.

Emendatio vitioſæ ſcriptionis aliquando (ex manu fortè re-

ω ϖ αι

centiori) ſuperponitur; uti γ. ϒ. 75. φορφυρέοις 81. ἀνεφίνετο

α η αι

127. ἐπισαμῦος 136. μεγαλύτορος 147. πέζων

Scribam aliquando in errorem ducunt voces homonymæ vel pariſonæ: & quædam omittere, inſerere, tranſponere, mutare; literam geminatam negligere, ſimplicem geminare; nimia imprudentem cogit feſtinatio. Sic ϒ. 56. γ. πρὸς ταῦτα μεθήσας [τάδε] 79. εἰς οἶκον [ἐς] 288. β. εἰσορῶντες [ἐσορῶντες]. 177. β. πωτ' ἐγὼ [πώποτ'] 185. β. ἀποδῦναι [ἀνταποδῦναι] 238. β. τὸ βάλλει [βάλε] 253. (Var. Lect.) α. β. εἶδεν [ἴδεν] β. ἔζησεν [ἔζησεν] 63. α. οἶκον [δόμον] 89. β. ἀπαλύξαι [ὑπαλύξαι] 289. α. ἢ κάρηνοι [δικάρηνοι] 114. α. ἀπλωέεες [ἀπλωέες ἐς] 115. α. τέχναι ξύλινον [τέχναις] 113. β. ἔκτοσθ' [ἔκτοσθεν] 159. β. καθοπλίξαι [καθοπλίζεσθαι] 110. β. πεῖρα [ſupple κακὴ] 184. β. χάριν [In Marg. τούτου] 237. β. πεδίῳ ὄβριμον [reſcribitur ſuprà λίθον] 253. Var. Lect. β. ἀμύμονα [ἀμύμονα καὶ] — γαυρούμενος καὶ [ὡς καὶ] 273. β. κινεῖσθαι τιτανοκτόνον [ſupple μέγα] 36. α. τανύπεπλος. 59. α. ἀμφιβαίνειν 219. α. ἠιόναι ἐξετανύσθη 231. α. ἤμυνεν ἑτάρων 253. Var. Lect. α.

ἔνδυν᾽ ἐν βένθεσι 197. α. πάντες δ᾽ ὁμῶς 248. Var. Lect. α. β. ἐσχάτως δ᾽ ἐκ 73. Var. Lect. α. μὲν 108. β. ἐπὶ τῷ παιδὶ 148. β. τὰς ἐκ βατράχων 230. β. κρατήσας ἐν χειρὶ 44. Var. Lect. α. σῶμα μέγα. 175. Var. Lect. α. θυσιάων ἐδέσμασιν 192. β. ἀλλ᾽ ἄγε νῦν παυσώμεθ᾽ ὦ θεοὶ 287. β. πλατείνωται 137. α. β. γ. ἀγγέλλων 87. α. ἀπολύμενος 197. β. ἀολέες 34. γ. ὅσα 102. γ. κηρύκεσσι 241. α. β. τύψε δὲ οἱ μέσον 106. γ. μέσω 183. γ. ἐτέλεσαν 260. β. ἐξετέλεσεν 246. β. ὅπως 68. β. κύμμασι 223. α. ἥλατο 286. α. ψαλιδόστομοι

Hæc modò notata, ſi cum illis priùs (p. 13, 14, 15, 16.) animadverſis conferantur, facilè probabunt, multa hujuſmodi, quæ plerique σφάλματα typographica putaverint, à codicibus manuſcriptis in veteres impreſſos derivata; quòd ſcilicet antiqui illi artis chalcographicæ magiſtri & primitivarum editionum curatores maluerint in ſe nimiam cenſuram criticámque arrogantiam, quàm bonam fidem eruditámque modeſtiam deſiderari.

Nonnulla antea prætermiſſa.

IN Gloſſematibus. ℣. 56. τάδε | β. τὰ λόγια. vox λόγιον (quæ occurrit etiam ℣. 12. β.) ſignificat propriè *Oraculum* ſeu *Reſponſum divinum* (conſule H. Steph. Theſ.) ſed hìc ſimpliciter ἔπος *verbum*. Sic Pſalm. xix. 14. τὰ λόγια τοῦ στόματός μου. 60. (Var. Lect.) μεμαρισμένα | β. κεχαρισμένα. 71. πάλλετ᾽ | α. ἠθύμει. 73. ὑπεστονάχιζε | κρυφίως ἐστέναζε. 77. νώτοισιν | ἐν τοῖς ἑαυτοῦ. 79. ἐπιπλώσας | β. ἐπιπλέων. 88. κατέδυνεν | κατήρχετο sed α. ἐκατήρχετο cum augmento duplici: quod in hôc verbo alibi non legi. 92. (Var. Lect.) δολίως | β. μετὰ δόλου. 97. (Var. Lect.) τοῖς | διὰ ταῦτα. 99. μαλακῆσι | α. ἁπαλοῖς ſcil. αἰγιαλοῖς. 103. Gloſſ. β. ἀναγγέλλειν εἰς τὸν λαόν.] Sic 4 Reg. vii. 9. ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον. Et Eſai. vii. 2. 111. (Var. Lect.) ἐλεεινὸς | ἄξιος ἐλέους. 124. (Var. Lect.) κνήμας ἐκάλυπτον | πόδας ἔσκεπον. β. ἐσκέπαζον. 132. (Var. Lect.) ἐφ᾽ | ἐπάνω. 134. (Var. Lect.) ὁ μῦθος | ὁ ἀκουσθείς. 147. παρὰ λίμνην | πλησίον τῆς λίμνης. 152. (Var. Lect.) κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις | ὁπλίσαντες. 155. (Var. Lect.) ὅππως | καθά. 227. (Var. Lect.) βορβοροκοίτης | ὁ ἐν βορβόρῳ κείμενος. 241. (Var. Lect.) πᾶσα | ὅλη. 247. ἔβαλεν | ἔπληξε. 248. (Var. Lect.) ἔχατος | ὕστατος. 253. (Var. Lect.) ὑπέμεινε | ἐκαρτέρησε—cum accuſativo perſonæ ἥρωας. H. Steph. in Theſ. affert ex Xenoph. cum accuſativo rei. 256. (Var. Lect.) φίλος | ἀγαπητός. 260. (Var. Lect.) ἐξετέλεσαν | α. ἐξεπλήρωσαν. 265. πλήσσει | β. λυπεῖ. 282. ἵετο | α. ἐπορεύετο. Etymol. ἵεμαι ἐπὶ τοῦ πορεύομαι ψιλοῦται ὁ παρατατικὸς ἱέμην. Heſych. nullâ ſpiritûs diverſi mentione factâ, ἵεται, προθυμεῖται, πορεύεται. Suid. autem, ἵεται, προθυμεῖται, πορεύεται. καὶ ἵετο. Sic Phavorin. niſi quòd aſpiret

piret ἵετο. Non reperio in Lexicographis exemplum infinitivi juncti cum ἵεσθαι, πορεύεσθαι. In SS. Bibl. Matth. xxviii. 9. ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι. Gen. xxvii. 25. ἐπορεύοντο καταφαγεῖν. 284. (Var. Lect.) φθειρομένοισι | α. ἀπολυμένοις. ſcribe ἀπολλυμένοις.

In Variantibus Lectionibus. ℣. 102. ὑπ' ὄρθρον | α. ἐπ' ὄρθρον. H. Steph. Theſ. ἐπὶ τὴν ἕω ex Thuc. Joh. viii. 2. ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Οδ. δ. 656. ὑπ' ἠοῖον. Sic apud Latinos, *ſub lucem*. Virg. *ſub lucis ortum*. Liv. 105. νεκρὸν | γ. νεκρὸς—ſed quidam ex emendatione reſcripſit ν ſupra ς. 153. παρ χείλεσιν | α. παρὰ χείλεσιν—anapæſtus apud poëtas pro dactylo uſurpatur. 163. ἔγχος δ' ὀξύσχοινος | ἔγχος δ' ὀξὺ σχοῖνος—quod ſanè mallem, nam ὀξύσχοινος non eſt vox Homerica. 179. λύχνους | β. λύχνα—manus quædam ſcripſit ſupra α literam υ vel potiùs ει aut ι, ut legatur λυχνία, vel λύχνεια. λύχνος pluraliter λύχνοι, & rariùs λύχνα Herodot. p. 71. l. 16. 196. τῇ δ' | τοὶ δ'

In Adnotationibus. ℣. 207. ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη | Var. Lect. ψυχὴ σώματος δ' ἐξέπτη. Et ℣. 210. ψυχὴ μελέων ἐξέπτη—Sic Ιλ. π. 856. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη. Schol. ἐκ τῶν μελῶν, ἐκ τοῦ σώματος. Ιλ. ι. 409. ψυχὴ οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων. Schol. διὰ γὰρ τοῦ στόματος ἔξεισι τὸ ψυχικὸν πνεῦμα. Sic apud Ovid. Metam. l. 6. ℣ 247. *animam exhalârunt*.

INDEX

Vocum Græcarum

IN

Batrachomyomachiæ Textu,

Variantibus Lectionibus, & Gloſſematibus occurrentium.

Figuræ numerales verſum indicant. Deſignat litera (v) Variantes Lectiones; (b) Vocem nullibi apud Homerum, præterquam in Batrachomyomachiâ, repertam: (g) Gloſſemata.

g. ʼΑΓαθὰ δῶρα 16
g. ἀγαλλώμεθα 195
g. ἀγαπῶσι 39
ἀγαπητὸς ἐμοὶ 117
ἀγγέλλων φάτιν 137. ἤγγειλε μύεσσιν 100
v. ἄγγελος κραιπνότατος 99.
ἀγειρομένων βατράχων 144
b. ἀγκυλοχῆλαι 285
v. ἄγνυμι. ἐάγη κνήμη 238
ἀγορὴν δ' ἐς δώματα κηρύσσειν 103
ἀγόρευε γενεὴν 23. ἀπὸ στόματος 76
ἄγρια φῦλα γιγάντων 275.
g. ἄγρυπνος 190
ἀγχέμαχος 194, 255.
ἄγω. ἄγουσι πένθος μοι 49. ἐπὶ κρήνην 78. ἐς δόμον 15. μόρον 114. βυθὸν 118
ἄγε ἀγόρευε 23. ζητήσωμεν 149.
ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα 119
g. ἀγῶνι 95
g. ἀγωνιζόμενοι 106
ἀεὶ 174
g. ἀετὸν 49
b. ἀηθείη ἦτορ πάλλεται 71
ἀθανάτων. 172
ἀθήνη 176. ἀθηναίην 172
g. ἀθλίου 194
g. ἀθυμέω, ἠθύμει 77
g. αἰγιαλοῖς 99
αἵματι λίμνη ἐβάπτετο πορφυρέῳ 2[illegible]
γαῖα παλάσσετο 226
αἰνὸς χόλος 101
αἰνῶς τείρετο 245
αἰπὺν ὄλεθρον 246
αἱρέω, εἷλε τὸν θάνατος 207

λίθοι

λίθον χειρὶ 236
ἄιρω. σ' ἐν νώτοισι 62.
αἰς. ἀιδὸς δὲ βεβήκει 233
g. αἰτίαν μὴ ἔχοντά με αἰτιῶνται 149
αἰχμητάων βατράχων 259
g. ἀκμὴν 232
b. ἀκολούθως 157
ἀκόντισε πηλείωνα 205. χοίνφ 252
g. ἀκούω. ἤκουσαν 101
ἄκρον δάκτυλον 45. πόδα 257. ἄ-
κροις χείλεσιν 153
ἀκωκὴ δυρὸς 253
g. ἀλαζονευόμενος 258
ἀλγοῦσα τῆς κεφαλῆς 191
g. ἀλείφω. ἤλειψε 235
b. ἀλέκτορος νόησεν 191
ἀλδίατο κῆρα 85
g. ἀληθῶς εἰπὲ 14
g. ἀληθινὸν 15
g. κατ' ἀλήθειαν 147
b. ἀλήθευσον πάντα 14
v. ἀλίσκω. ἁλώσεται 273
ἄλκιμον 21
ἀλλ' ἄγε 23. ἀλλὰ μάχεσθε 141
ἅλλομαι. ἥλατο ἐς λίμνην 223
ἄλλον 114
ἀλύξας κίνδυνον 9
ἅμ' ἠοῖ 107
g. ἀμβλαύω. ἠμβλαύοντο λόγχαι 291
ἀμείβομαι. τὸν ἠμείβετο 24
ἀμείνων μὲν πατέρων 94
ἀμύμονα βορβοροκοίτην 227
ἀμεύω. ἤμευε 240
b. ἀμφίβιον νόμον 59.
ἀμφικαλύπτω. κόρυθες κρᾶτ' ἀμφε-
κάλυπτον 164. φύλλοις κνήμας
ἀμφεκάλυψαν 160
ἀμφοτέροις 82
ἄν. ἐκ ἂν ὧδε 94, ἐκ ἂν ἐλθεῖν
177
g. ἀναβαίνω. ἀνέβαινε 64
g. ἀναβάλλειν εἰς λαὸν 103
ἀνάγκη φόβε 72
ἀναγνάμπτομαι. ἀνεγνάμπτοντο λόγχαι
291
ἀναδύω. ἄντε ἀνέδυσε 89
v. ἀνεδύσατο 248
ἀναίτιον ἐμὲ μέμφονται 149
g. ἀναλογιζόμενος 83
ἀναντλέω. ἐκ ἀνέντλησεν 218
ἄναξ. ἄνακτος 279
g. ἀνάπαλλος 105
b. ἀναπείθω. ἀνέπειθε καθοπλίζεσθαι ἅ-
παντας 121
v. ἀναπετάννυμι. ἀμπετάσας δέμας 80
v. ἀναρπάξαι γένος 259
g. ἀνάσσων 86
g. ἀνασπάω. ἀνέσπα τρίχας 69
g. ἀνατείνας 80
g. ἀνατετραμμένος 239
v. ἀνατρέφομαι. ἀνεθρέψατο 19
ἀναφαίνομαι. ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο 81
ἀναχάζομαι. ἐκ πολέμε ἀνεχάζετο
245
g. ἀναχωρέω, ἀνεχώρει 245
g. ἀνελεεῖς. ἀνελεήμονες 114
g. ἀνέρχομαι. ἀνήρχετο 89
ἀνήρ. ἄνδρες ἀπηνέες 114. ἀνδρῶν
πατὴρ 261. ἀνδρῶν γηγενέων γι-
γάντων 7
g. ἀνδρείαν 7.
g. ἀνδραγαθήσαντες 6
g. ἀνδρειομάχων 170
ἄνθρωπον μέγα σῶμα φορεῦντα 44
ἀνιοῦσαν ἐκ πολέμε 188
ἀνίστημι. πρῶτος ἀνέστη 107. ἀνα-
στὰς 145
g. ἀνασησάμενοι τρόπαιον 158
b. ανταποδοῦναι ἐκ ἔχω 185.
g. ανταπόδοσιν 97
g. ανταποκρίνομαι. ανταπεκρίθη 24.
ανταπεκρίνατο 269.
b. v. αντίκτισιν ὀρθὴν 97
ἀντίος ἦλθε 155. ἀντίον ηὔδα 56
g. ἀνωφελῆ μετάνοιαν 69
ἄξιον φίλον 15
ἀοιδῆς 2
ἀολλέες ἤλυθον 197
g. ἀπαιτεῖ 184
ἁπαλὸν γένειον 10. ἁπαλοῖο αὐχέ-
νος 65. ἁπαλὰς ἰθείρας 204
ἀπαμείβετο μύθῳ 289
ἅπαντες σῶοι 152. ἅπασι δῆλον 25
v. ἀπατήσας 95
ἀπειλήσαντες ὔμμιν ἔπεμψαν 138
g. ἀπεῖπεν 143
ἀπειρεσίην δῆριν 4
g. ἀπείρως τῆς πλεύσεως 157
ἀπηνέες ἄνδρες 114
v. ἁπλῶς 82
b. v. ἀπλώσας 79
ἀπὸ γάλακτος νεότητος τυρὸς 58.
σόματος ἀγορεύειν 76. βυρσῶν θώ-
ρηκας εἶχον 126. σέρνων ἰσορῶν-
τες 208. ἀφ' ὕδατος ἐξανέδυσαν
132
g. ἀποδιδράσκω. ἀπέδρασε 47
v. ἀποδώσει ποινὴν 97
g. ἀποθνήσκω. ἀπέθανε 98
g. ἀπόκειμαι. ἀπέκειτο 84
g. ἀποκρίνομαι. ἀπεκρίθη, ἀπεκρίνετο
24
ἀποκλάμενοι μυραίνων 230
g. ἀπολάμποντες 287

 ἀπολέγω

ἀπολήγω. ἀπέληγε ϛρατὸς 281. ἐν ὕδασι 217
ἀπολλύμβμαι ἑταῖρον 84. ἀπολλύμβυος 87
g. ἀπολύσας 93
ἀποπνέω. ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι 98.
b. ἀποπνίγω. τοῦτον ἀπέπνιξεν 118
g. ἀποσιωπάω. ἀπεσιώπησε 143
g. ἀποϛέλλω. ἀπέϛελλον 138
ἀποϛέλβοντες ἐν ὤμοις 287
ἀποχήσουσί μιν μάχης 268
b.v. ἀποχίσουσι 268
v. ἀποτίθημι. ἀπέθηκε 230
g. ἀποτρέχω. ἀπέδραμε 47
b. ἀποφαίνω. ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε 143
b. ἀποφεύγω. ἀπέφυγον αὐτὴν 42. ἀπέφυγεν ὕπνος 47
g. ἀποχωρήσουσι 268
g. ἅπτομαι. ἁψάμβμοι 155
ἄρα. θυμώθη δ' ἄρα 236. ὡς ἄρ' ἔφη 64
v. ἀραβήσει τεύχεα 204
ἀρήγειν τούτοισι 192. ἀρηγέμβυ βατραχοισιν ὄλεθρον 271
ἀρηγόνες 272
ἀρωγὸς 284
ἄρης 269. ἄρηος ἔργον 4. ὀβριμος 270. αὐτὸν ἄρη φαίνων 256
ἀρίϛη 51. ἀριϛα εἶναί μοι δοκεῖ 151
ἀριϛῆες 142
ἀριϛεύεσκε μάχεσθαι 257. ἀριϛεύσαντες 6
g. ἀριθμίω. ἠρίθμησάμλυ 57
g. ἁρμόζομαι. ἥρμοσο 163
ἀρέρης ἄχθος λίθον 237
b.v. ἄρπαξ 266
ἁρπάξασα 112
g. ἀρτίως 111
ἄρτος τρισκοπάνιϛος 35
b. ἀρτεπίβουλε 255
b. ἀρτοφάγος 209
b. ἀρτύμασι παντοδαποῖσι 41
g. ἀρτυσίαις 41
ἀρχλὼ τοίλω ἔχειν 8
ἀρχόμβυος 1
g. ἄρχων, ἀρχηγὸς 18
ἄρω. ἀρήρει ἑκάϛω ἴϛχος 163
g. ἀρωματικοῖς 31
b.v. ἄσημον 25
ἀσκήσαντες εὖ κυάμους 124. ἤσκησε εὖ φύλλα κραμβῶν εἰς ἀσπίδας 162
ἀσπὶς 128
g. ἄϛρα ἔχοντα οὐρανὸν 167
ἀϛερόεντα οὐρανὸν 167
g. ἀσυνήθεια 71
g. ἀτέχνως 157
αὖ ἠμείβετο 24
αὖτε ἀνέδυνε 88. ἐπειθοντο 196
αὖθις 240
αὐδάω. ἀντίον ηὔδα 56
αὐτὰρ 33
αὐτλὼ κακλὼ ἐκ πολέμοιο ἀπέφυγον 42
αὐτὸς 219. αὐτοῖο 214. αὐτῷ 90. αὐτὸν ἄρη 256. αὐτῷ 134. αὐτοὺς 119
v. αὐτῆσιν 221
αὐτοῦ 253
g. αὐτόθι 253
b. αὐχεῖς λίαν ἐπὶ γαϛέρι 57
αὐχένος ἁπαλοῖο 65. αὐχένα μέσσον 213
ἀφάμαρτε 215
g. ἀφανής. ἐκ τοῦ ἀφανοῦς 81.
ἀφέθη 86
b. ἀχειρέες 289
ἄχθος ἀρέρης λίθον 235
v. ἄχος εἷλε ὠκιμίδλω 212
b. ἄχρηϛον μετάνοιαν 69
g. ἀχρήσιμον 69
g. ἄψογος 224

Βάθος λίμνης 85
βαθείαις ὄχθαισι 216
βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν 240. ἄλμαντι 64. ψυχὴ ἄϊδόσδε βεβήκει 233. ἔβησαν ἀριϛεύσαντες ἐν βατράχοισιν 6
βάλε πλησίον εἰς ἧπαρ 232. καθ' ἧπαρ 215. τῷ [λίθῳ] ὑπὸ γοῦνατα 238. ἐς λίμνλυ 156. ἐς πόδα 247. ἔβαλε κεραυνὸν 276. βαλὼν κέαρ 208
βάπτω. ἐβάπτετο αἵματι λίμνη 218
g. βάραθρον 85
g. βαρὺς χόλος 101. βαρεῖαν αὐτλὼ 42
b. βάρος πλεῖϛον 90
βασιλεὺς 17. βασιλῆος 29
g. βασιλεύοντος 255
g. βασιλίασιν τοῦ ὕδατος 19
g. βασιλικὸν ῥάβδος 22
βαϛάζω. ἐβάϛασε νώτοισι φόρτον 77
b. βάτραχος 80. βατράχων νήξεις 148. αἰχμητάων γλῶσσα 259. ἀγερώχων φρένας 144. βατράχοισι νομλὼ ἀμφίβιον, &c. 59
g. βέβαιοι 187
b. βελόναι εὐμήκεις 129
βέλος. βέλει ὀξυόεντι τρωθῇ 193
v. βένθεσι λίμνης 253
g. βία 72
g. βιβλίοις 3
βίος ζωὶ ὅτιν ἐν ὕδασιν 33

b. βλαιατοὶ

b. βλαισοὶ 288
βλάπτοντες στέμματα καὶ λύχνους 179
g. βλαβὴ 110
b. βλέπω. ἔβλεπε ὅρμους 66
g. βλέμμα 81
βλεμεαίνων ἑταίρων 266
βοάω. ἐβόα πολλὰ 75. ἐβόησεν ἀλέκτωρ 191
g. βολὴ 42
g. βοηθοὶ 171
b.v. βοηθήσουσα μυσὶν 173
b. βορβοροκοίτην ἀμύμονα 227
βούλετ' ἰδέσθαι 71
βουλὴ ζητήσωμεν 149
g. βουλευομένων 134
g. βρέχομαι. ἐβρέχετο 68
b. βρέγμα τὸ 225
v. βρέμω. ἔβρεμεν στρατὸς 170
βρόντησε Ζεὺς οὐρανόθεν τέρας πολέμοιο 201. ἐβρόντησε 277
b. βροτοῖς ἐξεθρέψατο 30
g. βρώμασι 30
b. βυθὸν 118
b. βυρσῶν καλαμοστεφέων 126
v. βωστρέω. ἐβώστρει 67

Γαῖα παλάσσετο αἵματι 226. πᾶσαν ἐπ' αἶαν 48. σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν 60
γηγενέων ἀνδρῶν γιγάντων 7
γάλακτος γλυκερόιο 38
b. γαλέη ἐχθίστη 113. γαλέης κίνδυνον 9. γαλέην δείσαντες 127
g. γαμψώνυχοι 285
γάρ. εἰ γὰρ γνοίην 15. τοιγὰρ 151
γαστέρος 70. αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι 57
b. γαυρούμενος 258
b.v. γαυριούμενος 258.
γε. οὐ λήσεις γε θεοὺς 92. ἐλὼν δέ γε 236
γείτονας ὅρμους 66
γελῶν ἡδὺ 171
g. γεμίζω. ἐγεμίζετο 166
γένειον ἁπαλὸν προσέθηκε 10
g. γενναῖον 21
γηθόσυνος 63
b.v. γηθοσύνως 63
γιγάντων ἀνδρῶν γηγενέων ἔργα 7
γίγνομαι. γείνατό με πατὴρ 19. γεγάασι 142
g. γενήσας 13
γένος δῆλον 25. βατράχων 259
γένος ἐστὶ ἀγόρευε 23
γιγνώσκω. εἰ γνοίην σε φίλον 15
g. γνῶσιν, γνώσεις 144
g. γνώριμοι 109
g. γνωρίσαιμι 15

g. γλυκὺς ὕπνος 47. γλυκεῖ ὕδατι 11. γλυκὺ γάλακτος 38. γλυκὺ γελῶν 171
g. γλύκισμα 39
γλυκερόιο γάλακτος 38
g. γλύφοντος τὸν τυρὸν 136
g. γνάθους φυσῶν 17
γόνυ. ἐπὶ γούνασι θῆκα 3. ὑπὸ γούνατα βάλε 238

Δαιδαλέοισιν ἔντεσι 120
δαίω. ταῦτα δαήμεναι 61
δάκνοντος ἱμείρω 47. τοῦτό με λίαν ἔδακε φρένας 180
v. δάκνω 45
δακρύων πολλὰ 68
δάκτυλον ἄκρον καταδάκνω 45
g. δαμαζομένοις 172
g. δανεισαμένη 185
δέ. τὸν δὲ κατεῖδε 11. ὑδρόχαρις δέ τε πέφνε 224. τοίην δ' εἶχεν ἀρχὴν 8. αἰδὼς δὲ βεβήκει 233. κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα 103
b.v. δαὶ 233
δείδια 48. οὐ δέδι' ἄνθρωπον 44
v. δείσαντες 259
δείκνυμι. δείξας πληθὺν 168.
δειλοὶ μύες 292
b. δειμαλέον ὅπλον 278
δεινὸν ὅρμα 81. δεινὸν κτύπον ἐσάλπιζεν 200. δεινὸν ἐξολόλυζε 100.
δεινὰ ἐπεστενάχιζε 72
g. δεινῶς 72
g. δείπνοισι 31.
b. δέλτοισιν ἐμοῖς 3
δέμας ἀχρὸν 80. νεκρὸν 105
δεξιτερὴ κνήμη 239
δέομαι. δευομένην ὕπνου 189
δέρω. δείσαντες γαλέην 127
g. δέρματα 286
g. δεσμέω. ἐδέσμησας 275
δευόμεναι τείχους 90
g. δεῦρο 23
g. δεύτερος. ἐκ δευτέρου 114
δή. πλεῖστον δὴ 51
δῆλον ἅπασιν γένος 25
g. δημηγορεῖ 23
g. δημηγορίαν 103
δῆριν ἀπειρεσίην 4.
διὰ νυκτὸς 125. διὰ κύματος ἦγε 78. διὰ προμάχων ἦλθε 252
g. διὰ τίνα τρόπον 32
g. διαπειράω. διεπείρασε 212
g. διαφόροις ἐδέσμασι 31
δίδωμι. δώσω τοι δῶρα ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 16. ἐδίδου νῶτα 64. ἔδωκε νομὴν ἀμφίβιον βατράχοισι

κερνίων

κορύσσω, συμβῆσαι, &c. 59
g. ἐδαμάσατο 59
g. δαϊγμένος 220
g. διέρχεται 266
b. δεδάκρυνται 289
g. δειμαίνω 289
g. δειπνῶ 59
b.v. δειπνητήριος 35
v. δειπνεῖς 60
b. διψαλέος μῦς 9
δοκεῖ μοι εἶναι ἄριστα 151
g. δοξάζομαι 17
δόλον ξύλινον ἐξευρόντες, παγίδα 115
δολίους μύας 150
v. δολίως 92
δολόεις πότμος 50
δόμον ἡμῶν εἰσαφίκηαι 63. ἐς δόμον ἄξω 35
v. δώματα ναίειν 60
v. δωρήσατο 112
δόρυ στιβαρὸν 206. δορὸς ἀκμὴ 253. δορὶ φαεινῷ 214. ὑπὸ δόρατι 243
v. δύναται 204
δραξάμενοι κορύθων 155
b. δρέπανα πολλὰ 234
g. διώλεμεν 4
g. δυνατὸν 84
δύστηνος ἐγὼ 111
g. δυστυχίαν 101
δύω μάλα δείδια 48
v. δυσὶ 60
δύω. ἐδύετο ἥλιος 283. ἔδυ χόλος ἄπαυστας 101. ἔδυ βάθος 89. εἴσω δῦνε 242

g. Ἐάν 109
ἐάω. οὐκ εἴασε καταμῦσαι 189
g. ἐγγὺς 155
ἐγγύθεν ἦλθε 135
g. ἐγερθεὶς 145. ἠγέρθη 106
ἔγκατα ἅπαντα ἐκχύνετο χαμαὶ 243
ἐγκέφαλος ἐκ ῥινῶν ἔσταζε 225
ἔγχος ὀξύσχοινος 163. ἔγχει ἐπαΐξας 228. ἔγχεα μακρὰ φέροντας 169.
b.v. ἐγχέμαχοι 194
ἐγὼ 17. ἐγὼν 151. μου 94. ἐμεῖο 47. ἐμοὶ 117. ἔμοιγε 33. ἐμὲ 149. ἐμ' 79. με 19. μ' 96
ἡμῖν 57. ἡμέας 154
ἐμὸν 2. τοὐμὸν 25. ἐμοῖς 3.
b. ἐδέσμασι παντοδαποῖσι 31
ἐθείρας ἁπαλὰς ἐκόνισεν 204
ἐθέλεις δαήμεναι 61. ἐθελήσω 186
b. ἔθος παρ' ἀνθρώποις τρώγειν 34
εἰ δ' ἐθέλεις 61. εἰ μὴ νόησε 261. ἢ εἰ ἦλθεν 194. εἰ γὰρ γνοίην 15
v. εἴκας 246
εἶδον 140. εἶδε 244. τοῦτον ἰδὼν 83. θαύματ' ἰδέσθαι 58. ὅλῳ χθόνα ἰδέσθαι 71
v. εἵματα 37
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς 17. τίς εἶ 13. σοὶ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν 33. ἔστι καὶ ἡμῖν πολλὰ 57. εἰσὶ γὰρ 187. ἦν 117. οὐκ ἦν ὑπαλύξαι 89. ἐστὶν οἱ ἄθλος 260. ἐὰν λόγος ἐν θνητοῖσι 8. ἔσται 131. εἶναι ἄριστά μοι δοκεῖ 151. ἔμμεναι 23. κρατερώτερος ἐόντα 268. ἔσαν 116
v. εἶν 256
εἶπε μῦθον 108. ἔπεμψαν εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι 139. ταῦτ' εἰπὼν 98. ὡς εἰπὼν 143
ἔπος ἐφθέγξατο τοῖσιν 12
b. ἔπος τ' ἔφατ' 12
εἴρω. τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω 151
ἐρέεινε, τίνες ἀρωγοὶ 171. ἐρεείνεις τρωγλοδυώνια 52
εἰς ἦτορ ἐλθεῖν 2. φόβος ἦλθε 222. ὕδατα εἰσελθὼν λόγος 143. δρόμον ἀμείνων 95. φύσιν οὐδὲν ὁμοίην 32. ἀσπίδας ἤσκησαν φύλλα 162. οὐρανὸν καλέσας 167. ἧπαρ οὔτασε 203. βάλε 232. ἐς ὕδατα βαλέσθαι 5. δόμον ἄξω 15. ὕδωρ πίεσιν 86. μόρον ἦξαν 114. πόδα ἔβαλεν 246. ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο 293
εἴσω δῦνε 241
εἷς. εἰς ἕνα χῶρον 132
g. ἐνεθεὶς 20
εἰσαφίκηαι δόμον 63
εἰσείδω. ἐσιδὼν 229
εἰσελθὼν εἰς ὕδατα λόγος 144
εἰσοράω. ἐσορῶντες ἀπὸ στέρνων 288
ἐκ πτέρνης τόμος 37. πολέμοιο ἀϋτὴν ἀπέφυγον 42. βατράχων πέπονθα κακὰ 110. ῥοδανῆς ἐξύφηνα πέπλον 182. πολέμου ἀνῆσαν 188. σώματος ἔπτη ψυχὴ 207. ῥινῶν ἔσταζε ἐγκέφαλος 226. ἐξ Ἑλικῶνος 1
ἕκαστος 166. ἑκάστῳ 163
g. ἐκβοάω. ἐξεβόησε 100
g. ἐκδείραντες 127
b. ἔκδικον ὄμμα 96
g. ἐκδικητικὸν 96
g. ἔκδιψος 9
v. ἐκεῖνος 236
g. ἐκπληρόω. ἐξεπλήρωσαν 260
g. ἐκπνέω. ἐξέπνευσεν 98
v. ἐκσπάω. ἐξέσπασεν ἔγχος 212

ἐκτανύω

ἐκτανύω. ἐξετανύσθη παρ' ὄχθην 219
g. ἐκτείνοντες 288
ἐκτελέω. ἐξετέλεσσε 260
ἐξετελέσθη τελετὴ 294
g. ἐκτὸς 113
v. ἔκτοσθε 233
τρώγλης ἐκτόσθεν 113
b. ἐκτρέπω. ἐξεθρέψατό με βροτοῖς 30
b. ἐκτυφλόω. ἐξετύφλου παρὰ μικρὸν 235
g. ἐκφεύγω. ἐκφυγὼν κίνδυνον 9
g. ἐκφοβεῖ 52
ἐκχύνετο χαμαὶ ἔγκεφα 242
ἔλαιον. εἵνεκ' ἐλαίου 179
ἐλαύνω. ἤλασε δ' αὐτὸν 217
g. ἐλαφρῷ πηδήματι 65
ἐλέλιξεν ὄλυμπον 277
g. ἐλεὺς ἄξιος 111
v. ἐλεεινὸς 111
ἐλέησε βατράχους 283
ἐλεαῖνος 1
ἕλκω. εἷλκον τρίχας δευόμεναι φάρος 90
v. εἷλξαν 114
εἵλκυσε ποδὸς κνισοδιώκτην 229
g. ἐλπίς. παρ' ἐλπίδος 81
παρ' ἐλπίδα 285
v. ἔλπετο πορθήσειν 282
g. ἐμβαίνειν 136
v. ἐμβασίχυτρος υἱὸς τυρογλύφου 136, 208
g. ἐμβάλλω. ἐνέβαλες 96
ἔμπεδοι φρένας 187
ἔμπεσε ὄχθαισι 216
b. ἐμποίησαν τρώγλας 183
g. ἔμπροσθεν 204
ἐν δέλτοισι θῆκα 2. ἔντεσι σώματα κοσμήσαντες 120
v. ἐνὶ στέρνῳ 206
ἐναίρω. ἐναίρειν βατράχους 266
v. ἐναντίον 212
g. ἐξ ἐναντίας 56
g. ἐνδεομένην ὕπνου 189
b. v. ἐνδέω. ἐνέδησα τρώγλας 183
g. ἔνδοξος 253
v. ἔνδυνε βένθεσι 253
ἐνέδυσεν ἅπαντας ὅπλοις 159
ἕνεκα. εἵνεκ' ἀοιδῆς 2
g. ἐνέργεια 294
b. ἔνοπλοι ἦσαν 131. στῶμεν 152.
v. ἐνοπλισθῶμεν 152
ἔντεσι δαιδαλέοισι 120
g. ἐντέχνως 127
g. ἐντὸς 241
g. ἐντοσθίοις 220
ἐξαίφνης ἦλθον 285. ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο 81
ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος 182
b. ἐξαπλόω. ἐξήπλωσε ὄπισθεν περὶ λίμνην 105
g. ἐξείλκυσεν 212
v. ἐξεναντίας 56
ἐξενάριξε τυρόγλυφον 221
ἐξέρχομαι. ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς 119
ἐξευρόντες δόλον 115
b. ἐξίπλημι. ἐξέπλη μελαίνη ψυχὴ 210
ἐξολέσωμεν αὐτοὺς 150
b. ἐξολόλυξε δεινὸν 100
ἐξονομάζω. ἐκ τ' ὀνόμαζε 12
b. ἐξοργίζομαι. ἐξωργισμένος 184
ἔξοχος ἄλλων 254
ἔξοχα πάντων 274
g. ἐξόχως 274
b. ἐξύφηνα πέπλον ἐκ ῥοδάνης 181
g. ἔξω 113
g. ἐπαινεῖς 57
ἐπαΐξας ἔγχει 228
g. ἐπαμβρόμενος 258
g. ἐπακούω, ἐπήκουσεν 196
ἐπαλεξήσουσα 173
g. ἐπανελθοῦσαν 188
g. ἐπάνω 70
v. ἐπαπειλέω. ἐπηπείλει ἀναρπάξαι 259
v. ἐπαρρήξουσα 173
ἐπαρωγὸς ἐλθοίμην μυσὶ 178
ἐπεὶ ὄλεσα 111
v. ἐπειδέω. ἐπιδὼν 229
g. ἐπεισῆλθε 85
ἔπειτα 278
ἐπεύχομαι χορὸν ἐλθεῖν 2
b. v. ἐπήτης 183
ἐπὶ λέκτρον ἰὼν 45. χθόνα ἵκηται 71. γαῖαν ἵκηται 74. κρήνην ἦγε 78. πολεμόντε μάχην ἐπικλίζεσθαι 139. ἐπ' αὐτῷ 90. ὄχθαις ἔστησαν 165. ἐπ' ἠόνα ἦλθες 13. ἐλθὼν 48. αὐτοὺς ἐξέλθωμεν 119. ἐφ' ὕδατι κατίδωμεν 88. ὕδασι σῶμα καλύψαι 60
g. ἐπίβαινε 62
μήπω γαίης ἐπιβάντα 232
g. ἐπιβάτην νηὸς 93
b. ἐπιβόσκομαι τεύτλοις 54
ἐπιδινήσας ἧκε 279
g. ἐπιθυμοῦσι 39
b. ἐπικλύζω. ἐπεκλύζετο κύμασι 68
g. ἐπικυλινδόμενος 220
b. ἐπινήχομαι. ἐπενήχετο πόντῳ 106
g. ἐπινοήσαντες 115
b. ἐπινώτιον ἐμὲ ἦγεν 79
ἐπιπλώσας 79
g. ἐπιπλεύσας 79
ἐπισταμένως ἐποίησε 127
g. ἐπιστημονικῶς 127

b. ἐπιστοναχίζω.

g. ἐπιστοναχίζω. ἐπεστονάχιζε δεινὰ 72
v. ἐπισχήσει μοι μάχης 268
g. ἐπιτίλαμένῳ 36
g. ἐπιτρέπομαι. ἐπετρέπετο 214
ἐπιτρέχω. ἢ εἰ ἐπιδραμὼν αὖθις 250
g. ἐπιφέρω. ἐπεφέρετο 105
b. ἐπιφθὰς 212
b. ἐπηρεώμενος λεγόμεναι 220
g. ἐπλάζομεν 35
ἔργον ἄρθρου πολλαμάχλουσι 4. παλ-
χάλκεον 129. μέγα 264. ἔργα
γεγάϊλον 7
ἔοργάν με κακὰ 178
v. ἐρέβινθε 130
ἐρείπω. ἤριπε πρηνὴς 210
g. ἐρωτᾶς 25
b.v. ἐρίκτυπον ἀθανάτοισι 185
ἔρχεται ςρατὸς 170. ἤλυθεν εἰς ἕνα
χῶρον 197. ἦλθον ἐξαίφνης 285.
ἦλθες ἐπ' ἠόνα 13. ἦλθεν εἰς φό-
βον 222. ἔλθοι ἀντίος χεδὸν 155.
ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς 178. ἐλθεῖν
εἰς ἦτορ 2. ἐλθόντες 133
ἔρωτος φόρτον 77
g. ἐρωτῶ. ἠρώτησε 171
ἐσθλὰ δῶρα 16
v. ἔσχατος 248
ἑταῖρον ἀπολλύμεναι 84. ἑτάρων
τεθνειώτων 231
ἔτι μᾶλλον ἵετο 281. ἔθ' ἡμίπνουν
249
ἴυ ἤσκησαν 162
b. εὐθύμως, ςήσαμεν 158
εὐθὺς ἰὼν 43. πίσειν 86. ἔπεμψεν
284
b. εὐθὺ βάλλομεν αὐτοὺς 156
g. εὐθέως 43
b.v. εὐκελάδοντα 275
g. εὔκολον 61
εὐκύκλου κανέοιο 35
b. εὐμήκεις βελόναι 129
v. εὐρέα φῦλα 275
b. εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ κρή-
την ταῦρος 78
v. εὖτε 170
g. εὐφραινόμενος ὕδατι 11
b. εὐχερὲς ἐστι 61
g. εὐχὴν ποιοῦμαι 2
εὐχόμενος βαλέαζ 5
g. εὐωδία 175
g. εὐωχίας 40
v. ἐφαρμόζω. ἐφήρμοσαν 123
ἐφεζόμενος ὄχθησι 99
ἐφελκομένω ὑπὸ δύεαλι 243
g. ἐφεύρομεν βουλὴν 150
ἐφίςημι. ἐπέςη μοι ἠπήτης 183.
ἐπιςάντες 125

v. ἐφραμύθησαν 212
g. ἐχθρὸς 113
ἐχθίςη γαλέη 113
ἔχων χεῖρας κατ' αὐχένος 65. οὐκ
ἔχω ἀνταποδοῦναι 185. ἔχει θεὸς
ἔκδικον ὄμμα 96. εἶχε τράχηλον
ὑπὲρ ὕδατος 82. ἔχον θώρηκας
ἀπὸ βυρσῶν 126. ἔχει ἀρχὴν
πόλιν 8. ἔχοντες σάλπιγγας 199.
χίτο δ' αὐτῷ δεξιὸς ἀκμὴν 253
ἕως ἐδόκησεν 191

Ζεὺς κρονίδης 201. καλέσας θεοὺς
εἰς οὐρανὸν 167. διὸς ὅπλον
279
v. ζῆσε 253
ζητεῖς γένος 25. βουλὴν 159
g. ζηλοῦντες ἔργα 7
v. ζωὴν ἀμφίβιον 59

Ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύῃ; 173
ἢ τίς ὁ θρύλλος 134
v. ἠὲ 193
ἡγεμόνος βατράχων 17
g. ἡγεμὼν 256
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας 291. ἠδὲ καὶ ἄ-
ρην 267. ἠδ' ἔγχεα 169
ἤδη ἦν τλήμων 106. ἐδύετο ἥλιος
293
ἡδὺ γελῶν 171
g. ἡδονὴν τοῦ μέλιτος ἔχων 11
ἠϊών. ἐπ' ἠόνα 13. παρ' ἠϊόν' 219
ἥλιος ἐδύετο 293
g. ἡμέρας 18
ἤματα πάντα 18
g. ἡμίθνητον. ἡμιθανῆ 251
b. ἡμίπνουν 249
ἡνίκα ἐξέλθωσι 154
ἤπατα λευκοχίτωνα 37. βάλε καθ'
ἧπαρ 215. εἰς μέσον ἧπαρ 232
b. ἠπήτης 183
b. ἠριδανοῖο ὄχθας 20
v. ἥρωας κρατεροὺς 253
ἦτορ εἰς ἐμὸν ἐλθεῖν 2. ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ 70
ἠΰτε κώπην 73
g. ἠχοῦντα 275
ἠώς. ἅμ' ἠοῖ 107

g. Θαρσέω. ἐθάρσει 282
v. θαῦμα μέγα 264
θαύματ' ἰδέσθαι 58
g. θαυμάσαι. θαυμαςὰ 58
g. θεάομαι. ἐθεάσατο 11
θεὸς ἀντίος ἔλθοι 94. ἔχει ἔκδικον
ὄμμα 96. θεοὶ ἄλλοι 196. θεῶν
πατὴρ 261. θεοῖς εὐχόμενοις 74.

θεὸς

θεὺς ὀ λήσεις 92. καλέσας ζεὺς εἰς οὐρανὸν 167
g. θεωρέω. ἐθεώρει 66
g. θεώρημα 81
v. θὴρ μεγάλη 112
θνήσκω. τεθνειώτων ἑτάρων 231. ἐν θνητοῖσιν ἔην λόγος 8
θάνατος μέλας τὸν εἷλε 207
g. θανατηφόρον μοῖραν 85
b. θοίνην 40
g. θόρυβος 134
b. θορυβοῦντες 189
g. θρηνῶν 68
θρίξ. τρίχες δευόμεναι πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ 90
b. θρύλλος 134
θυγάτηρ 29. θύγατερ 173
θυμοῦ ἔπλητο 166
b. θυμώθη 236
b. θυσιάων 175
θώρηκας ἀπὸ βυρσῶν 126. ἀπὸ τεύτλων 161

v. Ἰάνθη ἦτορ 183
ἰδ' ἄγρια φῦλα 275
g. ἰδίαν γλυκὴν 23
g. ἱέρακα 49
ἵημι. ἴωμεν πάντες ἀρηγόνες 272. ἰὼν μετὰ μῶλον 43. ἐπὶ λέκτρον 45
ἵημι. ἵετο πορθήσειν 281. ἧκ' ἐπιδινήσας κεραυνὸν 279
ἱκέσθαι ἐπὶ γαῖαν 74. οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα 46
g. ἱμάτιον 181
g. ἵνα 63
g. ἱππικοτέρων 170
ἵπτημι. ἔπτη ψυχὴ ἐκ σώματος 207. ἔπτατο χειρὸς 279
g. ἴσον 32
ἵστημι. στῆ παρὰ λίμνην 258. ἔστησε ἐν ὄχθαις 165. στῶμεν ἔνοπλοι 152. ἑστᾶσ' ἐν προμάχοις 203. στήσομεν τρόπαιον 158
v. εἱστήκει, ἑστήκει, ἕστηκεν 258
b. στάσις 107
ἰσχύσει ἀρηγόμενος 271
g. ἰσχυρὸν 21
v. ἶφι 253

g. Καθὰ 11
g. καθεζόμενος 99
b. καθοπλίζεσθαι ἅπαντας ἀνέπεισε 121
καί με πατὴρ γείνατο 19. πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 16
καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα 44
b. καινοτέραις τέχναις 115
κακὴ μοῖρα 110. κακὴν αὐτὴν 42. φάτιν 137. κακοῖο πολέμοιο 138. κακὰ πολλά μ' ἔοργαν 178. πέπονθα 109. κάκιστε 94. κάκιστε 148
g. κακοῦργος 150
b. καλαμίνθιος 222
b. καλαμοστεφέων βυρσῶν 126
καλέουσι παγίδα 116. καλέσας ζεὺς θεὺς εἰς οὐρανὸν 167. καλοῦνται καρκῖνοι 289
κικλήσκομαι ἐγὼ ψιχάρπαξ 17
καλόν τε καὶ ἄλκιμον 21
g. καλῶς 162
g. καλλίστη 51
g. καλλωπίζοντες 41
b. καλύβη 30
καλύψαι σῶμα ἐφ' ὕδασι 60
καμοῦσα ἐξύφηνα 181
κανέοιο ἐυκύκλου 35
g. κανισκίου 35
g. κάπνῳ 175
g. καρδία 208
κάρη κινήσας 263
v. κάρηνα 164. κάρην, κάρηνα 263
b. καρκῖνοι 290
g. καρτερέω. ἐκαρτέρησε 292
b. καρύου λέπυρον 130. καρύοις 31
κατὰ γαστέρος ἔσφιγξεν πόδας 70. βρέγματος πλήξας 225. νηδύος βάλε 232, κατὰ λίμνην τιμῶμαι 17. γῆν σκιρτῆσαι 60. γαστέρα οὔτασε 203. τύψεν 209. κατ' αὐχένος ἔχων χεῖρας 65. καθ' ὕδωρ εἶδον 140. ἧπαρ βάλεν 215
g. κατὰ τὸν καιρὸν 10
g. καταβρέχομαι. κατεβρέχετο 68
καταδάκνω δάκτυλον 45
v. καταδέω. κατέδησεν 159
καταδύω. κατέδυ 83
κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι 88
κατάκειμαι. κατεκείμην ἄϋπνος 190
g. κατακόπτω. κατέκοψαν 125
g. κατακρατέω. κατεκράτει 87
b. κατάκρημνος χῶρος 153
κατακλείνω. κατέκλαυεν 112
g. καταλάβω 14
v. καταλείπειν 84
g. καταλύχνιον 128
g. καταμέμφομαι. κατεμέμφετο 69
b. καταμῦσαι οὐδ' ὀλίγον 190
g. καταπείθω. κατέπεισεν 121
καταπέφνω. ὃν κατέπεφνεν 140
καταπίπτω. κάππεσε 218
κὰδ δ' ἔπεσεν 204
g. καταπληκτικὸν ὅπλον 278
g. καταπονουμένοις 177
g. καταποντίζομαι. κατεποντίζετο 75

g. καταρχὰς

g. κατασχεῖν 1
g. κατασκιδνάζουσι 40. κατασκιδνασμένα 162
g. κατασκευαῖς 41
b. κατατρίζω. κατέτριζε 87
b.v. κατέτριζε 87
b. κατατρώγω. κατέτρωξαν κυάμους 125. σέπλον 181
κατεῖδε 11. κατεῖδον 146
κατέρχομαι. κάδ δ' ἦλθον 198
g. κατοικεῖν 60
g. καυστικὸν κάρκινον 276
g. καυχᾶς 57
κε. μάκε τις τρωθῇ 193. ἢ νύκτ' ἐξετέλεσαν 260
b. κέαρ βαλὼν 208
κεδνῇ μητέρι 117
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον 237
κεῖνος 86
κελεύω. ἐκέλευσαν κηρύκεσσι κηρύσσειν 102
v. κενοτέραις τέχναις 115
g. κεντᾷ 265
κεντρώρον στρατὸς 174
v. κέρα κοχλιῶν 164
κεραυνὸν ψολόεντα ἔβαλε 276. ὅπλον Διὸς ἦκ' ἐπιδινήσας 278
κεφαλὴν ἀλγοῦσα 191
κῆρα μέλαιναν ἀλάλκαο 85
κῆρυξ φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ 135. ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε 198
κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα ἐκέλευσε, κηρύξαντι θεοῖς 103
b. κίνδυνον γαλῆς ἀλύξας 9
κινήσας κάρη 263. κινείσθω ὅπλον 273
κίρκον 49
g. κίτρινον δέμας 80
g. κλαίων 68
g. κλαυθμὸν 49
κλάω. ἐκλάσθη κνήμη 238
g. κλίνω. ἐκλίνοντο λόγχαι 291. ἔκλινεν ἐς φυγὴν 293
g. κλίνω 45
v. κλονέοντα 112
κλύζω. ἐκλύζετο ὕδασι 75
g. κλώθω. ἔκλωσα 182
κνήμη πᾶσα δεξιτερὴ ἐκλάσθη 239. κνημῖδας περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν 123
κνίσῃ τερπόμενοι 175
b. κνισοδιώκτην 229
g. κοιλίᾳ 57
g. κοιμηθῶμεν 190
g. κοίτην 287
g. κοκκίνῳ αἵματι 219
b. κολοκυντίτας 53
g. κολυμβᾶν μὴ εἰδότας 157
g. κολυμβήσει 67
g. κομίσω 15
κονία. ἐν κονίῃσι πέσε 239
κονίζω. ἐκόνισεν ἐθείρας 204
κόπτω. ἔκοπτον ἱερὰς στομάτεσσι 290
g. κόπῳ ἐπλήσθην 188
b. κοπόω. λίην ἐκοπώθην 188
g. κοπιάσασα 181
κόρυς τὸ λέπυρον καρύου 130. κόρυθες κοχλιῶν κρᾶτ' ἀμφεκάλυπτον 164. δραξάμενοι κορύθων 155
κορύσσω. τοὺς ἐκόρυσσεν ἄρης 122
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι μάγειροι 41. κοσμήσαντες σώματα ἐν ὅπλοις 120
g. κόστους τρώγειν 212
b.v. κοστοφάγον 212
κοῦρος τρωξάρταο 27
κούφῳ ἅλματι 65
b. κοχλιῶν λεπτῶν κόρυθες 164
κρᾶτ' ἀμφεκάλυπτον κόρυθες 164
v. κραιπνότατος ἄγγελος 99
b. κράμβας 53. κραμβῶν φύλλα 162
b. κραμβοφάγος 216
b.v. κραμβοβάτης 234
κρατεῖ με 62. κρατήσας χεῖρε τένοντα 230
κρατερὸς μεριδάρπαξ 256
κρατερόν περ ἐόντα 268
κρατεροὺς μαχητὰς 168
v. κραταιοὺς ἥρωας 253
g. κραυγὴν 42
g. ἐκραύγαζε 75
b. κραυγασίδης 240
g. κρείττων 94
g. κρεῶν 175
g. κρημνώδης τόπος 153
κρήτην 78
b.v. κρείων φίλος 258
g. κροκοειδὲς δέμας 80
g. κρόνου υἱὸς 59
κρονίδης 176. ζεὺς 201
κρονίδη 270
κρονίων 59
κροτάφοισι 130
g. κρύσας 225. ἔκρυσεν 212
κρυόεντος φόβου 72
g. κρυερῷ τρόμῳ 72
g. κρύψαι 60
g. κρυφίως ἐστέναζε 73
g. κτάομαι. ἐκέκτητο 126
κτείνω. οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν 148
v. ἔκταν 114
κτύπον πολέμου δεινὸν ἐσάλπιζον 200
g. κτυπέω. ἐκτύπησεν 204
κυάμους χλωροὺς ῥήξαντες 124

g. κυκλεῖν

g. κυκλεύντων 231
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο 68. διὰ κύματ@ ἦγε 78
g. κυπείρυ 130
g. κωλύσυσι 268
b. κώνωπες σάλπιγγας ἔχοντες 199
κώπλω 73

b. Λ αγόνεσσιν ὑπορνύμεν@ λιπαρῆσι 220
λακτίζων ἀνέδυνε 89
λαμβάνω. λαβόμλω πλέγνυς 46
g. λάμποντες 287
g. λαμπρὸν ὑρανὸν 167
g. λαὸν 103
g. λέγω. ἔλεξε 56.
g. λόγιον 12
λόγ@ ἔλω ἐν θνητοῖσιν 8. εἰσελθὼν εἰς ὦτα 143
g. λείχυσα τὺς μύλυς 29
b. λειχήνωρ 214, 202
b. λειχομύλη θυγάτηρ πτερνοτρώκτυ 29
b. λειχοπίναξ 99
b.v. λέχνον γεύσειεν 10
λέκτρον 45
λεπτὸν σήμονα 182. λεπτῶν κοχλιῶν 164
b. λέπυρον καρύυ 130
λευκῷ ὕδατι 80
b. λευκοχίτωνα ἦπατα 37
λήθει με ἄρτ@ 34. ὐ λύσεις θεὺς 92
g. λανθάνει 34
λίαν αὐχεῖς 57. λίλω ἔδακε 180, ἐκοπάθλω 188
g. λιβαδίῳ 237
λίθον ὄβριμον ἄχθ@ ἀρύρης 237
g. λιμβύας 66
λίμνη ἐβάπτετο αἵματι 218
λίμνης βάθ@ 85. λίμνη 10
λίμνλω 17, 147, 156
b. λιμνόχαρις πολύφημ@ 12
b. λιμνήσι@ 221
λιπαρῆσι λαγόνεσσι 220
b. λόγχη βελόναι 128. λόγχαι ἀνεγνάμπτοντο 291. λόγχας σείοντες 166
g. λοξὰ βλέποντες 288
g. λοξῶς βαίνοντες 286
g. λοξοπεριπάτητοι 286
b. λοξοβάται 286
g. λύπλω μεγάλλω φέρυσι 49
g. λυπηρὰν 50
g. ἐλύπησε 180
λύχνυ τὸ μεσόμφαλον 128. λύχνυς εἵνεκ' ἐλαίυ βλάπτοντες 179

b. Μ άγειροι ὅσα τεύχυσι περὶ δεῖπνον 40
μάκαρες 39
μακρὸς ὀξύχειλ@ 163. μάκρα ἔγχεα 169
g. μακρόχειρες 288
μάλα 48. πολλὰ μάλ' 58
ἔτι μᾶλλον ἴστο 281
g. μάλιστα 51
μαλακῆσι ὄχθησι 99
b. μαλαχῶν φύλλοις 160
μανθάνω. ἔμαθον τὴν μοῖραν 101
μάχεσθε 141
μάχλω μεν ἀπορρίψασι 268. ὑπὸ μάχλω ὁπλίζονται 139
μαχητλὼ ἐν πολέμοισι 22. μαχητὰς κρατερὺς πολλὺς καὶ μεγάλυς 168
v. μαχαίρη 193
μέγα σῶμα 44. πένθ@ 49. δῖν@ 260. ἔργει 264. ὅπλα 273. μεγάλυς μαχητὰς 169. μεγάλας σάλπιγγας 199
μεγαλήτορα περιξύσατο 28. τυρσάνου 136
b.v. μεγαλαύχων κενταύρων 170.
g. μεγαλόφωνο@ 240
g. μεγαλοψύχυ 28
μειδήσας 56
v. μειδιάσας 56
v. μείρω. μεμερισμένα δώματα 60
g. εἱμαρμένη 110
g. μέρος 184
g. μερίδας ἁρπάζων 256
b. μεριδάρπαξ κρατερὸς 256
μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται 110. μοῖραν 101
v. μοίρας δύο 259
μέλας θάνατ@ 207. μέλανα κασσίτερον 85
g. μελανοποιὸν κῦρα 85
g. μέλιτ@ ἡδὺτέρη 11
μελιηδέα ὕδατα 11
b. μελίτωμα χρυσὸν 39
μέλλω. ἔμελλεν ἀπολλύμεναι 84.
μέλ@. μελέου ἐξέπτη ψυχὴ 210
μεμηλὼς πολέμοιο ἄρης 122
b. μέμφονται ἐμὲ τὸν ἀναίτιον 149
ἐμέμφετο μετάνοιαν 69. μεμφομένην αὐτὴν 145
μὲν. ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ 27
μενεαίνων ἀποκτάμεναι 250
μερόπεσσιν 5
μέσον ἧπαρ 203. μέσσον αὐχένα 213
b. μεσόμφαλον λύχνυ κεῖται 128
μετὰ μῶλον ἰὼν 43. μετ' χερσὶ φέρον 135. μετ' αὐτὸν 205

g. μετὰ

g. μετὰ χαρᾶς 158
g. μετάγνωσιν 69
b. μετάνοιαν ἄχησιν ἐμέμφετο 69
g. μεταλαβεῖν 256
b.v. μεταχεῖν πολέμοιο 256
μέτωπον ἔχεισι 236
μὴ νοήσω 14. μήκε τις τρυφθῇ 193
μήποτ᾽ ὄλησαι 62
v. μήπω 232
g. μήνιγξι 130
g. μηνύειν 103
g. μηνυτὴς 99
μηρὸς 123
v. μήτηρ 28. μητέρι κεδνῇ 117
μίγνυμι. ἐμίχθην πρόμαχοισιν 43. μιχθεὶς ἐν φιλότητι ὑδρομεδούσῃ πηλῷ 20
μικρός. ὁ μικρὸν μ᾽ ἔπληξε 265. παρὰ μικρὸν ἐξετόρησε 235
b. μιμούμενοι νήξεις 148. μιμούμενοι ἔργα 7
μιν ἀποχήσωσι 268
g. μισητὴ, μισητοτάτη 113
g. μίτυος 226
g. μνάομαι. ἐμνήσθη 93
g. μολύνω. ἐμολύνετο γαῖα αἵματι 226
μόνος 257. μοῦνος ἐγὼ 109
b. μονομερὸς τελετὴ 294
μόρον ὑπαλύξαι 89. ἐς μόρον ἦξαν τὸ ἄλλον 114
μυσῶν χορὸν 1
g. μυελὸς 225
μῦθον τοῖον φάτο 76. εἶπε 108. μύθους τοίους ἐφθέγξατο 91
g. μύλας 29
μυλοειδέϊ πέτρῳ 212
b. μῦς δειλαῖος 9. μῦν ἔκτεινον 146. μύες ἀριστεύσαντες 6. ἔνοπλοι 131. δειλοὶ 291. μυῶν ὀλέτειραν παγίδα 116. μυσὶ τειρομένοισι 177. μύεσσι 254. μύας δολίους 150
b. μυοκτόνον τρόπαιον 158
μῶλος. μετὰ μῶλον ἰὼν 43

v. Ναίειν δώματα 60
g. ναῦς. νηὸς ἐπιβάτην 93
b. ναυηγὸν 93
νεκρὸν δέμας 105
g. νέμομαι 54
νομὴν ἀμφίβιον βατραχοισιν &c. 59
b. νέος παῖς 254
νέον θῆκα 3
g. νεαρὰ 3
b. νεόπηκτος τυρὸς 38
νήδυμος ὕπνος 47
νηδύος 232
b. νήθω. ἔνησα στήμονα 182
b. νήξει φυσιγνάθου τρηπόμενος 67. νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος 148
νηὸν 174
g. νίκην 158
g. νομίσῃ 58
g. νόος. εἰς νοῦν βαλὼν 83
νόησε πατὴρ ὀξὺ 261. ἐνόησε 215. ἐνόησαν 131. ἔτι νοήσας, οἷον, &c. 83
νύ. οὔτι νυ λόγχη 128. καὶ νύκτιν 260
νῦν ἐμὲ μέμφονται 149
νύξ. διὰ νυκτὸς 125
νῶτ᾽ ἰδίς 64. ἀιρῶ σ᾽ ἐν νώτοισι 62. νώτοισιν ἐδέξατο φόρτον 77
b. νωτάκμονες 285
b.v. νωτάκρονες 285

Ξεῖνε 13
ξεινήϊα δῶρα 16
g. ξίφει 202

Ὀφύσας 13. ἡ μοῖρα 110. τῷ πεπείθοιτο 196. τῇ ἢ κατεῖδε 11. τὸ ἢ μάκαρες ποθέοντο 39. τὴν 223. οἱ 289. τῶν χερσὶ λίμνην ὑμῶν 55. τοὺς 122. τὰς 148. τάδε 56
ὄβριμον λίθον 237
ὀβριμοεργὸν ὅπλον 273
g. ὀδυνάομαι. ὠδυνᾶτο 248
g. ὄιακα 73
οἶκον 79
v. οἴκαδ᾽ ἰὼν 256
g. οἰκία 30
g. οἰκοῦντα 52
g. οἰκήματα 60
g. οἰκονομεῖσθαι 159
οἰκτείρω. ᾤκτειρε βατράχους κρονίων 262
οἶος ἀπ᾽ ἄλλων 258
οἷον ἑταῖρον 84. οἷον ἔρεξαν 180
g. ὄκλω πόδας 289
b. ὀκλάποδες 289
ὀλίγος. οὐδ᾽ ὀλίγον καλαμῦσαι 190
g. παρ᾽ ὀλίγον 235
ὀλλύμενον μῦν 147. ὀλλύμενοι ὕδασι 91. μήποτ᾽ ὄληαι 62. ὄλεσας τρεῖς παῖδας 111
ὄλεθρον αἰπὺν φύγῃ 246
g. ὀλεθρίαν φήμην 137
b. ὀλέτειραν μυῶν παγίδα 116
g. ὅλος. ὅλα 242
g. ὁλοσίδηρον ἔργον 129
ὄλυμπον μέγαν ἐλέλιξεν 277. ἀπ᾽ οὐλύμπου 283
g. ὀλυμ-

g. ὀλυμπίοις πετεινοῖς 26
v. ὅμιλον 256
ὄμμα ἔκδικον ἔχῃ θεὸς 96
ὅμοιον ἐδὲν εἰς φύσιν 32
v. ὁμοῖοι κενταύρων μῦς 170
g. ὁμοίως 82
ὁμῶς ἀολλέες ἤλυθον 197
g. ὁμολογεμένως 147
g. ὄνομα ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν 12
g. ὀνομάζομαι 27
g. ὄντως 264
ὀξέϊ σχοίνῳ 252. ὀξὺ νόησε 261
g. ὀξύτης 253
ὀξυόεντι βέλει 193
b. ὀξύσχοινος μακρὸς ἀρήρει 163. πᾶς οἱ δυῶν 242
g. ὅπλῳ 52. ὀπὰς 183
g. ὀπλωίκα 154
g. ὄπισθεν 212
ὅπλον μέγα, τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργὸν 272. δαιμαλέον Διὸς, κεραυνὸν 278, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας 159
ὁπλισόμεσθα 119. ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πολεμόντι μάχεσθαι 139
g. ὁπλοφορεῖν 139
g. ὁπλοφόροι 131
g. ὁποῖον 84
g. ὅποσα 40
g. ὅποτε 67
ὅπη πέλε 50. ὅπη ὁ χῶρος 153
ὅπως ἐξολέσωμεν 150. ὅππως φύγῃ 246
ὁράω. καίσε δ' ὁρῶ 21. ὁρῶντες ὅπῃ ἐν 195. ὁρῶμαι ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν 264
b. ὅραμα δεινὸν 81
g. ὀργὴ 101
b.v. ὀργίεσθαι 236
ὀρθὸν τράχηλον 82
ὄρθρος (Hymn. in Mercur. 98.)
ὑπὸ ὄρθρον 102
b.v. ὀριγανίων ὅπος 253
ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι 154
v. ὥρμησε 253
ὅρμες γείτονας 66
g. ὄρνεσι, ὀρνίοις 26
ὄρχαμος 256
ὃς τιμῶμαι 17. ἣ 52. ὃν 140. ἣν 3. ᾧ 274. οἳ 49. ὧς 127
ὅσις ἔλθοι 155. οἵτινες γεγάατε 142
ἥτις ἀρίστη 51
ὅσα τεύχεσι μάγειροι 40. ὅσα τρέχειν ἔθος 34
ὅσ' ἐκάλυψε τὸ σκότος 213
g. ὀστᾶ φύοντες, ὀστέα ἐνδεδυμένος 287
b. ὀστοφυεῖς 287
g. ὄστρακα 164
b. ὀστρακόδερμοι 286
g. ὄστρεα 164
ὅτ' ἔβλεπε 66
ἐ τόμος 37. ἐκ ἀπέφυγεν 47. ἐχ ἥπατα 37
ἐδὲ 34. ἔτε 270. ἔτι 83
ἐδὲν 32.
g. ἐδαμῶς 32
ἐ. οἱ πρόσθεν πίπτε 233. ἐν δὲ οἱ 71. πᾶς δὲ οἱ εἴσω 241. καί οἱ ἐπίδρομον 250
ἐὰν γλυκὺν ἀγόρευε 23. ἐοῖς κυρβασιν ἐκάλυψαν 102. ἑὰς κνήμας ἀμφεκάλυψαν 160
ἐας. ἐς ἐατα πᾶσι βαλέσθαι 5. λόγος ἐκ ἐᾶτα μυῶν εἰσῆλθεν 143
h. εἰς ὦτα βάλλειν 5
ἐρανὸν ἀστερόεντα 167
ἐρανόθεν βροντῆσε 200
ἐρανίοις πετεινοῖς 26
ἐρὰν ἔπλασ' ἐφ' ὕδασι 73. ἐρὰς μυῶν στομάτεσσιν ἔκοπτον 290
ἔτασε δ' ἐρε λαχνήεσσα ὑψώσας 202
v. ἔτος 240. τέτε χάριν 184. τῦτο 180. τῦτον ἰδὼν 83. ταῦτα ὑμῖν ἐδίσματα 55. τέτοισιν ἀρήγειν 192
ἔτω 132. ἐχ ἔτω 77
g. ἔτως 79
ὀφθαλμός. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι 264
g. ὄφις 81
ὄχθαις ὑψηλῆσι 165. ὄχθαισι 221. βαθείαις ἔμπεσε 216. ὄχθησι μαλακῆσιν ἐρειζόμενος 99. παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο 20
g. ὀχυρεσθαι 139
b. Παγίδα στήσαντα 50. ξύλινον δόλον 116
b. παγκρατίῳ 95
παγχάλκεον ἔργον 125
παῖς νέος 253. παιδὶ 108. τρεῖς παῖδας 111
παίζων 147
g. παλάμης 37
πάλη 95
g. παλαίστρα 95
παλάσσετο αἵματι γαῖα 226
πάλιν 114
παλλάδα πολεμόκλονον 267
πάλλετ' ἀνθείῃ ἐν οἱ ἦτορ 71
g. πανθργος 50
παρὰ λίμνῃ 147. μικρὸν 235. παρ' ἀνθρώποις 34. παρ' ὄχθας 20. ἄκροις παρ' χείλεσιν 153.
αὐχένα

αὐχένα παρ' μέσσον 219
g. παραγγέλλεσθαι 2
g. παραδοξοτέραις τέχναις 225
g. παρασκευάζεσθαι 141
v. παρέθηκε γλώσσαν 10
g. πάρειμι. ἐπὶ τὸ παρὸν 149
g. παρέχειν 63
πᾶς οὐδ' ἔχων 248. πᾶσα κνήμη 238. πᾶσαν ἐπ' αἶαν 48. πάντες θεοὶ 197. πάντες περωόμενα 195. πάντα μαρμαίρουσι 5. πάντοσαι 110. ἔξοχα πάντων 274. πάντας βατραχοι τε μύας τε 280. πάντα ἄμαθα 18. δύο μάλα πάντα τὰ δεινὰ 48. πάντα δ' ἀληθεύουσιν 14
πάντοτε ἀπείρω 147
b. παμφοδαπνοῖσιν ὄδισμασι 31. ἀστύμασι 41
πάσχω. κακὰ πολλὰ πάσχοντα ἐκ βατράχων 109
πατὴρ πηλεὺς 19. ἀνδρῶν θεῶντε 281. πατρὸς δυστήνου 104. ὦ πάτερ 177
παυσώμεσθα ἀρήγειν 182
g. ἔπαυσε τῆς μάχης 212
παχείη χειρὶ 236
πεδάω. ἐγκέλαδων πεδήσας 279
πεδίου 237
πείθω. τῷ πείθοντο θεοὶ 96
b.v. πείρει κακὴ 110
v. πείρει ἐν στέρνῳ 206
πέλει πότμος 50
πέμψαι μὴ παλλάδα 269. ἔπεμψεν ἀρωγοὺς βατράχοισιν 284. ἔπεμψαν εἰπεῖν 138.
πένθος μέγα μοι ἄγουσιν 49
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα 181
περ. καίπερ μέγα σῶμα φερόντα 44. καρτερόντερ ἐόντα 268
περὶ κνήμησι ἔθηκαν 123
περιδίδια γαλῆν πλεῖστον 51
g. περικαλύψαν 160
g. περικεφάλαια 130
g. περιπεραγγελμένος 239
g. περισκεπάζω. περισκεπάσαι 160
g. περισσοτέρως 51
g. πετάω. ἐπέτασε 210. ἐπέτατο 279
g. πετεινὸς 191
πέτεινοῖς ἀερίοις 26
πέτρης 93
πέτρῳ μυλοειδεῖ τρώσειν 213
πέφνε τιτᾶνας 174. ἔπεφνε 208
πήγνυμι. πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ δόρυ 206
g. τυροὺς πεπηγμένους, παγεὶς 38
g. πηδῆσαι 69
g. πηδήματι 65
b. πηλῶ δρέχνα 234
πηλεὺς 9
πηλείωνα 205
b. πηλέσιον 232
b. πηλοβάτην 238
πίμπλημι. θυμοῦ ἔπλητο ἕκαστος 164
g. πιναξὶα 35
πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν 233. πέσεν ὕπτιος ἐς ὕδωρ 86. πεσόντα 206
g. πλάγιος 239
g. πλαγίως βαίνοντες 286
b. πλάζω. πλαζόμενος ἔπλασε ἐφ' ὕδασι 73
b. πλακοῦς τανυπέπλος ἔχων πολλὴν σησαμίδα 36
πλακοῦντας 95
πλατέων τεύτλων 162
b. πλατυώπος 287
g. πλατυρχεῖς, πλατυρχεῖ 287
g. πλέω. ἔπλει 105
g. πλεύσειν 148
g. πλῆθος 168
πληθυνὶ πολέμου 168
g. πληρόω. ἐπλήρωσε 260. ἐπληρώθη 294
πλησίον ἐν λίμνῃ προσέθηκε γλώσσαν 10
g. πλησίως ὅρμοις 66
g. πλησιάζοντας 66
πλήσσω. πλήξας χειρμαδίῳ ἐπὶ βρέγματι 225. οὐ μικρόν με ἔπληξε 265
g. πνεῦμα ἀφίει 98
b. πνίγοντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀνακλύμους 157. πνίγεσθαι ἐπνίγη 247. πνίξαι ἦλθες 13. πνίξαι ὁ σάσας 134
ποθεῖσα τὸ ἐμὸν μάκαρες 39
ποιοῦ με φίλον 32. ἐποίησαν σὺ κατεμβάς θάνατος 127. ποιήσαι ταῦτα 92
g. ποιήσαντες ἄριστα ἔργα 6. ἀρχὴν 1. εὐχὴν 2. συναγωγὴν 50. ταραχὴν 189
g. ποιήσεως 2
g. ποικίλοις ἐδέσμασι 31
ποινὴν τίσεις στρατῷ 97
πολέμου πληθυνὶ 168. πόλεμος 200. τελετὴ 294. πολέμοιο φάτιν 237. κακοῖο βουλὴν ξυνάγων 133. τέρας 201. ὁπλίζεσθαι ὁπὶ πόλεμόνδε μάχην τε 132
b. πολεμόκλονον ἔργον ἄγριος 4. παλλάδα 267
g. πολεμιστὴς 132
g. πολεμιστὰς 168
v. πολὺ 184
g. κατὰ πολὺ 57

g. πολὺν

g. πλέον 289
πλεῖστον βάρος 90. πλεῖστον περιδείδια γαλέην 51
πολλὴν σησαμῖδα 36. πολλὰ δῶρα 16. κακὰ 109. πολλὰ δακρύων 68. ἰδόα 75
πολλάκι κατέδυσε, πολλάκι ἀνέδυσε 88
b. πολύφωνον 209, 211
πολύφημος λιμνόχαρις 12
g. πολυκοπάνιστος ἄρτος 35
g. πολυλόγοις ἐδέσμασι 31
g. πολυτάραχον ἀθλῶν 267
g. πολύχειρες, πολύχειροι 289
πόνος ἱκανεῖ ἄνδρα 46
g. πονοῦσα 191
πόντῳ μέσῳ ἐπενήχετο 106
g. ἐποντίζετο 68
g. ποντικοὶ 6
πόποι. ὢ πόποι 264
b. πορεύσῃ ἐπαλεξήσουσα 173
πορθήσειν γένος 259, 282
πορφυρέῳ αἵματι 219. πορφυρέοις κύμασι 68. πορφυρέοισιν ὕδασι 75
ποταμοῖο ὄχθησιν 244
ποτὲ μῦς &c. 9. πηλεὺς ποτε &c. 19
πότμος δολόεις 50
ποῦς. ποδὸς εἵλκυσε 229. πόδα ἄκρον 24
πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος 70. ἔκοπτον 291
b v. πράσοις 54
b.v. πρασαῖος 229
b. πρασοφάγος 229
πράσσω. πράσσει με τόκους 184
g. πρᾶξας 92
g. πρᾶξιν τοῦ φόβου 4
πρηνὴς ἤριπε 210. κὰδ δ' ἔπεσεν 204
g. προθυμίην 122
g. προθυμίαν 43
προμάχοισιν ἐμίχθην 43. διὰ προμάχων ἦλθε 252
v. προπάροιθε 233
προπέσοντα ἡμίπνουν 249
πρὸς θοίνην τεύχουσι 40. πρὸς τάδε μειδήσας 56
g. προσέγγισε 10
προσέειπεν ἀθηναίην 172
πρόσθεν οἱ ἔπιπτε 233
g. προστάττω. προσέταξεν 102
προστίθημι. πλησίον ἐν λίμνῃ προσέθηκε γένεσιν 10
g. πρόσωπον 235
g. προστακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ 39
g. πρότερον 187
v. πρώην 187
g. πρωΐα 106
πρῶτος ἀνέστη 107
πρῶτον 1
πρῶτα 123
g. πρωταγωνισταῖς 43
πτέρνης λαβόμην 46. τόμος ἐκ πτέρνης 37
b. πτερνογλύφον 222
b. πτερνοτρώκτης βασιλεὺς 29
b. πτερνοφάγον βασιλῆα 224
g. πτωχὸς 183
v. πω. μήπω 232
πώποτε. οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ &c. 177
πῶς μύες ἔβησαν 6. πῶς δὲ φίλον ποιῇ με 32
v. εἴπως 246

Ρα. ὅς ῥα τότε 284. ὅτε δὴ ῥα 67. τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν 122
g. ῥάπτης 183
b. ῥαφάνας 53
v. ῥάχιν μέσσην κατὰ 259
ῥέζω. οἷον ἔρεξαν 180
g. ῥεῖα 61
ῥήξαντες κυάμους 124. οὐδ' ἔρρηξε σάκος 253
v. ῥίγιον 185
ῥίν. ἐκ ῥινῶν ἔσταζεν ἐγκέφαλος 225
ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν πηλοῦ δράκα 234. ῥίψας ναυηγὸν ἀπὸ σώματος 93. τὴν ἀσπίδα 223. ἔρριψάς με εἰς ὕδωρ 96
b. ῥοδάνης λεπτῆς 182

Σάκος οὐδ' ἔρρηξε 253
σάλπιγγας μεγάλας ἔχοντες κώνωπες ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον 199
g. σεβασμία μητέρι 117
σείοντες λόγχας 166
σελίνοις 54
b.v. σεύτλων χλοερῶν 161
b. σευτλαῖος 208
g. σημεῖον 201
g. σησάμιον 36
b.v. σησαμότυρον 36
b. σισαμῖδα πολλὴν ἔχων πλακοῦς 36
σθένος ἀθηναίης, ἄγριος 270. μέγα οἱ ἦεν 260
v. σιάλου 112
g. σιδηροῦν ἔργον 129
g σιλίγνιον 36
b. σιτοφάγος 244
g. σιωπάω. ἐσιώπησεν 143
σκάζων 245

σκεπτομένων 134
g. σκίψιν 149
g. σκίπω. ἴσκεπον 124
g. σκεπάσαι 60
σκῆπτρον φέρων μετὰ χερσὶ κήρυξ 135
σκηπτοῦχον βασιλῆα 22
σκιρτῶσιν κατὰ νηὸν 174. σκιρτῆσαι κατὰ γλῶ 60
g. σκληροὶ ἄνδρες 69
σκότος τὸν ὄσσε ἐκάλυψεν 213
g. σκοτεινὸν θάνατον 85
g. σπαράττων 89
v. σπάω. ἔσπασεν ἔγχος 212
σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ 107
g. σπουδάζοντες 107
στάζω. ἐγκέφαλος ἐκ ῥινῶν ἔσταζε 226
στέμματα βλάπτοντες 179
g. στενάζω. ἐστέναζε 72
g. στεναγμὸν ποιῶν 50
g. στερεοὶ 187
στέρνῳ 206. στέρνων 288
στεῦτο προθήσειν 249
g. στήθει 206
b. στήμονα λεπτὸν ἔνησα 182
στιβαρὸν δόρυ 206
b v. στοιχείοισι δυσὶ 60
στομάτεσσιν ἔκοπτον ὑγρὰς 290. ἀπὸ στόματος ἀγρεύειν 76
στονόεσσαν παγίδα 50
g. στοχαζομένων 134
g. στραβώνυχες 285
στρατὸς κενταύρων ἠδὲ γιγάντων ἔρχεται 170. στρατῷ μυῶν 97
b. στρεβλοὶ 286
g. στρεφόμενος 86
g. στρογγύλου κανίσκου 35
g. στρώμνην 45
σὺ τίσεις 97. εἰ γάρ σε γνοίην 15. σοὶ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν 33. δῶρα δέ τοι δώσω 16. ὑμῶν ἐδέσματα 55. ὑμμείων 193. ὔμμιν 138
σὸν ὅπλον 272
b.v. τέων 231
ὑμέτερος βασιλεὺς 141
σύκοις 31
b.v. συμπείθω. συνέπεισε 159
g. συμπλέκομαι. συνεπλάκην 43
συνὼ ἔντεσιν αὐτοὺς βαλλομένω 156
συνάγω. βουλὴν ξυνάγον 133
g. συναθροίζω. συνηθροισμένοι 197
g. συνάθροισιν 103
g συνετῇ 117
g. συνήθεια 34
g. συνουσία 20
g. συντρίβω. συνέτριβη 238
b. σύρω. ἤυτε κώπην σύρων 74
g. συστρέψας 279
b. σφίγγω. ἔσφιγγεν πόδας κατὰ γαστέρος 70
χεῖρας 87
g. σφόδρα 57
σχεδὸν ἀντίος ἦλθοι 155
g. σχίσαντες 124
σχοίνῳ ὀξέϊ ἀκόντισεν 252
σῶμα μέγα φορέοντα 44. καλύψαι ἐφ' ὕδασι 60. ἀπὸ σώματος ῥίψας 93. ἐκ σώματος ἔπτη ψυχὴ 207.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι 120

g. Ταλαιπώρου 104
τανύπεπλος πλακοῦς 36
g. ταπεινὸς 111
g. ταράσσοντες λόγχας 166
ἐτάραξε φρένας λόγος 144
g. παραχλὴν ποιοῦντες 189
g. ταραχώδη 4
g. ταραχὴν ποιοῦσαν ἄθλιων 267
ταῦρος ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος 78
τάφρον 246
g. ταχεῖ σχοίνῳ 212
g. ταχέως 23
θᾶσσον 23
τάχιστα 64, 266
g. ταχύτατος 99
v. τάχος 259
τε. καλόν τε καὶ ἄλκιμον 21. ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς 26
g. τείνω. τεταμένων 126
τείνοντα χειρὶ κρατήσας 230
τείρετο δ' αἰνῶς 245. τειρόμενος 248. τειρομένοισι μυσὶ 177
v. τείχεσιν ἄκροις 153
g. τέλος 294
g. ἐτελειώθη 294
g. τελείωσις 294
ἐτέλεσαν τρώγλας 183
b. τελετὴ πολέμου μονοήμερος ἐξετελέσθη 294
g. τελευταῖος 245
τέρας πολέμοιο φέροντι 198. βρόντησε 201
τερπόμενοι κνίσῃ καὶ ἐδέσμασι 175
τερπόμενος ὕδατι 11. νήξει 67
τερπώμεθα ἐρῶντες 195
b v. τετράχυθον 253
b. τεύτλοις χλωροῖς 54. τεύτλων πλατέων χλοερῶν 161
τεύχουσι μάγειροι ὅσα πρὸς θοίνην 40. ἢ μοῖρα κακὴ παρέτευξε τέτυκται 110
v. τεύχεα ἀράβησε 204
τέχναις καινοτέραις 115
τίθημι. ἣν ἐν δέλτοισιν ἐπὶ γούνασι θῆκα 3. ἔθηκαν κνημῖδας περὶ κνήμησιν 123
τίλλε χαίτας 69

τίπτε

τίπ]ε ζητεῖς; 25
τίς εἶ: 13. τίνες ἀγροὶ 171
τιτῆνας ἀρίςυς φίρεις 274
b. τιτανοκτόνον ὅπλον 273
τιτύσκετο δεξῖ 214
τίω. τίσεις ποινὴν σεαυτῷ 97
g. τιμὴν ἔχων 18
τιμῶμαι 18
g. τιμωρήσεσι 97
g. τιμωρίαν 97
τλήμων 106
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω 151
τοῖον ἔπος 12. μῦθον 76
g. τοιετοτρόπως 77
b. τόκυς με ωρέασε 184
b. τόμος ἐκ πλήρης 37
g. τόπον 132
g. τότε 293
b. τράχηλον ὀρθὸν ὑπὲρ ὕδατος εἶχε 82
τρεῖς παῖδας 111
b. τρισκοπάνιςος ἀετὸς 35
τρέπω. ἐτράποντο ἐς φυγὴν 293
b. τρόπαιον μυοκτόνον ςῆσομαι 158
g. τρόπον 32
τρέχω. δραμὼν ἤγγειλε 100
εις δρόμον ἀμείναν 95
g. τρόμυς 72
g. τροφὴν 59. τροφαὶ 40
g. τρύπαν 52
v. τρυφάλειαν 253
g. τρυφερὸν πώγωνα 16
b. τρώγλης ἐκτοσθεν 113. τρώγλας ἐμποίησε (v. ἐτέλεσαν) 183
b. τρωγλοδιώοντα κατὰ τρώγλην ἐσεεῖναι 52
b. τρωγλοδύτης 205
τρώγω ἐ ῥαφάνας 53. ὅσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος 34
b. τρωξάρτης 247. τρωξάρτο 28
τρῶσιν τρωγλοδύτην πίτρῳ 212.
τρωθῇ τις βέλει 193
τύπτω. τύψεν κατὰ γαςέρα 209
τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γάλακτος 38
g. τυρὸν 38
g. τυρογλύφυ μεγαλήτορος 136. τυρογλύφον 220
b.v. τυροφάγον 221
g. τυφλὸν ἐποίει 235

Ὕδατι μελανδέϊ τερπόμενος 11. λευκῷ 80. ὑπὲρ ὕδατος 82. καθ' ὕδωρ 140. σοὶ βίος ἐςὶν ἐν ὕδασιν 33. ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο 75. ὀλλύμενος 91
ὕδωρ 81
b. ὑδρομεδύση 19
b. ὑδρόχαρις 224
υἱὸς φίλος 255
v. υἱέα 212
ὑπαλύξαι μόρον 89. ἐδ' ὑπαλύξεις 97
g. ὑπάρχω 17
g. ὑπεισῆλθε 85
g. ὑπερίπτω 82
g. ὑπερέβαλον 231
g. ὑπέρτερος 254
ὕπνος νήδυμος ἐκ ἀπέφυγεν 47.
ὕπνυ δευομένης 189
ὑπὸ δέρῃ 243. ὑπὸ γένατα 238.
ὑπ' ὄρθρον 102
ὑποδείδω. ἐς μύες ὑπέδδεισε 202
g. ὑπολαβὼν 83
ὑπομένω. ἐδ' ὑπέμειναν 292
b.v. ὑπονήχομαι. ὑπενήχετο πόντῳ 106
b.v. ὑποςονάχιζε 72
g. ὑποτακτικὸν 39
ὕπτιος πέσεν 86. ἐξήπλωτο 105
g. ὕςατος 248
ὕφηνα 185
b. ὑψώσας δέμας 80
ὑψηλῆσιν ὄχθαις 165
b. ὑψιβόας 202

Φαίνων αὐτὸν ἀεὶ 256
φαείνω δερῇ 214
g. φανερὸν γένος 35
φέρων ζκῆπτρον μετὰ χερσὶ 135. φέροντι τέρας 198. φέροντας ἔγχεα 169
φορεῦντα μέγα σῶμα 44
φέρον ἔργος ἐδάσασε 77
g. φεῦ φεῦ 264
φεύγων ἔμπεσε 216. ἥλατο 223
φυγή. ἐς φυγὴν ἐτράποντο 293
φημί. ὡς ἄρ' ἔφη 64. φάτο μῦθον 76
v. ἔπος ἔφατ' 12
φάτιν κακὴν πολέμοιο ἀγγέλλων 137
g. φήμη 8
φθέγγομαι. ἐφθέγξατο ἔπος 12.
μύθυς 91. φωνὴν 263
g. φθειρόμενον 84. φθαρῆς 62
g. φθαρτικὴν 116
φίλος υἱὸς 255. φίλον ἄξιον 15.
φίλε 25. φίλοι 109
φιλότης. ἐν φιλότητι μιχθεὶς ὑδρομεδύση 20
g. φιλίας ἄξιον 15
g. φιλικὰ δῶρα 16
g. φλοιὸς 130
φόβυ κρυόεντος ἀνάγκη 72. εἰς φόβον ἦλθε 222
φοβέω. ἐφόβησε βατράχυς τε μύας τε 280

g. φοβῦμαι 44. ὑποφοβῦμαι 48
g. φοβερὸν θεώρημα 81
g. φοβηθέντες 138
g. φονεύω. ἐφόνευσεν 112
g. φραζομένων 134
φραξάμενοι 165
b.v. φραγδην 259
φρένας ἔμπεδος 187. βαθεῖαν ἐτράφη
λόγος 144. τοῦτο μου λίαν
ἔδακε 180
g. φρονιμῇ 117
φύλλα κραμβῶν 162. φύλλοις μαλαχῶν 160
φῦλον. ἄγρια φῦλα γιγάντων 275
g. φύρομαι. ἐφύρετο αἵματι γαῖα 226
g. φυσῶν γνάθους 17
b. φυσίγναθος βασιλεὺς 17. φυσιγνάθου νήξει 67. φυσίγναθον 247.
φυσίγναθε 92
b.v. φυτεῖον 224
φύω, τίς δέ σ᾽ ὁ φύσας 13
φύσις. τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὅμοιον 32
φωνὴν τοίην ἐφθέγξατο 263
φώνησεν 24. φωνήσας 159

Xαίρω. ἔχαιρεν 66
χάριν. τούτου χάριν 184
g. χαρά. μετὰ χαρᾶς 158
g. χαρμονικῶς 158
χαίτας τίλλε 69
g. χαλεπά, χαλεπῶς 72
χαμαὶ ἐκχυμένο ἔγκατα 242
χείλεσσιν ἄκροις 153
χειρὸς ἄνακτος ἔπλατο 279. χειρὶ τείνοντα κρατήσας 230. παχείη
ἑλὼν 236. μετὰ χερσὶ φέρων σκῆπτρον 135. χεῖρας ἔχων κατ᾽
αὐχένος 63. ἔσφιγγεν 87. ἔκοπτον 291
b. χειροτείνοντες 288
χερμαδίῳ πλήξας 225
g. χειρόβολον 234
g. χειροπληθεῖ 225
χθονὶ 58. χθόνα 71
g. χιτῶνας 37

b. χλωρῶν τεύτλων 161
χλωροῖς τεύτλοις 54. χλωροὺς κυάμους 124
χόλος αἰνὸς ἔδυ ἅπαντας 101
χολούμενος ἐπὶ παιδὶ 108
b. χορδῇσι 220
χορὸν μουσῶν 1
g. χρήζουσα ὄπτης 189
b. χρησαμένη 185
b. χρηστὸν μελίτωμα 39
g. χρήσιμον 21
χρίω. ἔχρισε τὸ μέτωπον 235
g. χυῶ. ἐχύθησαν 242
b. χύτρας κοσμοῦντες ἀρτύμασι 41
g. χωλοὶ 286
g. χωλαίνων 245
g. χώμασι 231
g. χωρὶς αἰτίας 149
g. χωρίζομαι. κεχωρισμένα 66
χῶρος καταύχημος 153. χῶρον εἰς
ἕνα ἐλθόντες 132

b. **Ψ**αλιδόστομοι 286
g. ψαύοντα ἔξωθεν κεραυνὸν 276
ψευδόμενοι μέσσε νοῆσαι 14
g. ψίχας ἁρπάζων 24
b. ψιχάρπαξ 24. 27. ψιχάρπαγος δυστήνου παιδὸς 104. ψιχάρπαγα 140
ψολόεντα κεραυνὸν 276
ψυχὴ ἀϊδόσδε βεβήκει 233. ἔπτη ἐκ σώματος 207. ἐξέπτη μελέων 210

Ω φίλοι 109. πόποι 264
ὧδε στησόμενοι τρόπαιον 158
ὦκα ἥλατο 248
b.v. ὠκυμίδην 212
g. ὤμοι ἄνδρες 114
ὦμος. ἐν ὤμοις ἀποστίλβοντες 287
g. ὡραῖον 21
ὡς λόγος ἔλω 8. ᾠήθη 86. ὥς μοι δοκεῖ 151. ὡς εἰπὼν 143
g. ὥσπερ 73
g. ὥστε θαυμάσαι 58
b. ὠχρὸν δέμας 80

INDEX

INDEX

Vocum Græco-barbararum in Scholiis.

Ἀγαποῦσι δ. 39. & Dem. Zen.
ἀνάπαλλος pro ὕπτιος MS α. 105.
ἀνάσκελος pro ὕπτιος MS. γ. 86. Conſule Sim. Port. Lexic. & Gloſſar. Carol. du Freſne. ex his gloſſ. MSS. in Βατραχου. & ex Hiſtor. Apollon. Tyr. ex Anonym. de Nupt. Theſ. l. 9. ex Agap. Cret. Geopon. cap. 58.
ἀνδρειομένων pro γιγάντων MS. α. 170. Sim. Port. Lex. ἀνδρειωμένα, ἀνδρείως.
ἀνέμη pro ῥοδάνη δ. 182. Gloſſar. Freſn. ἀνέμη *girgillus* ex Apophthegm. Patrum in Macar. num. 3. & ex Turcogr. Cruſ. p. 255. [ult. lin.]
ἄντζα & ἄνζα pro κνήμη δ. 123, 124. & MS. β. 239. Gloſſar. Freſn. ἄντζα. ἄνζα, ἄντα. ἀντικνήμιον ex Hypat. de partib. corp. & ex Laonic. Cretenſ. in Batrachom. & ex Euſtath. ad Ιλ. π. Demetr Zen. τὰ τζιά.
ἄρμα pro ὅπλον δ. 272. Gloſſar. Freſn. ex Euſtath. ad Ιλ. β. & Niceph. Blemmid. Epitom. Logic. cap. 8. τὸ ἄρμα ὅτι τὸ ὅπλον τῷ τῶν Ῥωμαίων ἔθει. ἄρμασι pro ὅπλοις δ. 152. MS. α. 159. Sim. Port. Lexic. Thom. Magiſt. & Moſchopul. ὅπλα, τὰ κοινῶς ἄρματα. Nov. Teſt. Δίγλωττ. Johan. xviii. 3. Lege plura in Gloſſar. Freſn. Demetr. Zen. ad ℣. 152. Gloſſ. δ. ad ℣. 212. [vid. Var. Lect.] exp. τεύχεα, ὅπλα. ἁρματόνεσθαι pro καθοπλίζεσθαι δ. 121, & 139. Nov. Teſt. Δίγλωττ. Luc. xi. 21. ἁρματωμένος pro καθωπλισμένος. Vide Gloſſar. Freſn.
ἀφορούνται δ. 149. Lege Not. in eum locum.

Βρούλῳ pro σχοίνῳ (vid. Var. Lect.) MS. α. ad ℣. 212. Sim. Port. Lex. βροῦλον, σχοῖνος. Sic Gloſſar. Freſn. ubi citantur Tzetz. in Lycophr. pag. 109. [*edit. P. Stephan.*] Phavorin. v. βρύελλα. Scholiaſt. Theocrit. Idyll. 5. & Schol. Oppian. Halieut. l. 3. ℣. 342. Gloſſ. MSS. in Batrachom. [℣. 163.] ἔγχος δ' ὀξύσχοινος, σκουτάριον βρούλλιον. Demetr. Zen. βοῦρλα ad ℣. 163.
βρούλινος vide κοντάριον.

Γλύκισμα pro μελίτωμα. δ. 33. Sic etiam Demetr. Zen.

Δακάνοντος pro δάκνοντος δ. 47. Demetr. Zen. δαγκάνω. Nov. Teſtam. Δίγλωττ. Gal. v. 15. δαγκάνετε, δάκνετε.

Ἐμβαζηκάλης pro ἐμβασίχυτρος MS. γ. 136. Demetr. Zen. ἐμπασοτζουκάλης.
ἐμπαιζομένων pro μεμφομένων MS. α. 145. ἐνέμπαιζε pro ἐμέμφετο Id. 69. Gloſſar. Freſn. παίζειν, παίζειν.

Ζυκαλλίας pro χύτρας MS. γ. 41. Demetr. Zen. τζουκάλια. Sim. Port. Lexic. & Gloſſar. Freſn. τζουκάλι, τζηκάλη, τζυκάλη, κεραμοῦν ἀγγεῖον. & ex Gloſſ. MSS. in Batrachom. κοσμοῦντες χύτρας, στολίζοντες τζουκάλια. Mart. Cruſ. in Turcogr. Epiſtol. p. 255. l. 25. τζουκάλι, τζουγάλι. *olla*.

Κανδήλας pro λύχνους δ. 179. Demetr. Zen. καντίλαις. Gloſſar. Freſn. citat multos

multos authores, præſertim Eccleſiaſticos. Euſtath. ad Od. ι. & Epiphan. Hæreſ. 68. n. 6.

καρίδιον pro κάρυς δ. 130. καρύδιον pro καρύδων δ. 155. Gloſſar. Freſn. ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom. &c. Heſych. προκεφάλαια, ἡ κάρυς.

κάτα pro γαλῆν. κάτης δ. 9. κάτλω δ. 49. κάτλα MS. β. 113. κάτλαν Id. 127. Gloſſar. Freſn. ex Evagr. Lib. 6. c. 23. αἴλουρον, ἣν κάτιαν ἡ συνήθεια λέγει. Schol. Callimach. Hymn. in Cerer. [ϑ. 111.] αἴλουρον, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάτλον. Demetr. Zen. γάτας. γάτον. γάτος.

κατζίον pro τόμος ἐκ πλέγνης δ. 37. Gloſſar. Freſn. [*citat hunc ipſum locum*] ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom.

καυροὶ pro καρκίνοι δ. 290. Hanc vocem nullibi adhuc inveni; & forſan mendum eſt typographicum. Nec dubito reponere καβροί. (Quin υ pro β uſurpari in vocibus aliis ſcil. ῥαῦδος & ῥαυδοῦχοι obſervavi ad ϑ. 22.) Gloſſar. Freſn. καβρὸς eâdem notione ac κάβουρος *cancer*. ex Euſtath. ad Od. α. & Heſych. κάβειροι, καρκῖνοι. Legendum fortè κάβουροι.

κοντάριον pro λόγχην δ. 128. κοντάρια δ. 291. κοντάριον pro ἔγχος MS. β. 163. [δ. 212. vide Var. Lect.] κοντάρια βερύλινα pro ὀξεῖ χαλκῷ δ. 252. Sic Demetr. Zen. κοντάρια. Gloſſar. Freſn. ex Euſtath. ad Od. ι. κόντον, τὸ παρ' ἡμῖν κοντάριον. Schol. Oppian. [Halieut.] l. 2. ϑ. 25. δόρυ, κοντάρια. & ϑ. 329. ἔγχεα, κοντάρια.

κόρυθος. ἡ κορύθεις [pro κόρυσι] δ. 155. An legendum κορύθοις, quod fiet per Metaplaſmum pro κόρυσι? Metaplaſmus tamen hic eſt rarior: è contrà ſæpius occurrit; λιτὶ pro λιτῷ Ιλ. σ. 352. κλαδὶ pro κλάδῳ Alcæus. ἱερυσάρματι pro ἱερυσάρμασι Ιλ. π. 370. σάββασι pro σαββάτοις Mat. xii. 1. Heſych. κόρυθει, περικεφαλαῖαι.

κύκνς pro κύαμος δ. 124. Demetr. Zen. κουκία. Sim. Port. Lexic. & Gloſſar. Freſn. κοῦκι, κουκίον, κύαμος.

κρεμμύδια pro κράμβας δ. 53. Sic Demetr. Zen. Sim. Port. Lexic. Gloſſar. Freſh. κρομμύδι, κρομμύδιον, κρόμμυον. Et citat [*hunc ipſum locum*] ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom.

Λαλάγγιον pro πλακοῦς δ. 36. Gloſſar. Freſn. λάλαγγι, λαλάγγια, *cruſtula*, *placenta*. [*& citat hunc ipſum locum*] ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom. & Suid. v. κολλύρα. Demetr. Zen. φαλάγγια.

λώρικας & λωρίκια pro θώρηκας MS. α. & δ. 126. 161. Demetr. Zen. λωρίκια. Gloſſar. Freſn. λωρίκη, λωρίκιον, λωρίκιον, *lorica*. ex Suid. v. μανδύας.

Μύτος & μυτὸς pro ῥινῶν MS. β. & δ. 226. Sim. Port. Lexic. μύτη, μυκτὴρ, ῥίν. Sic Gloſſar. Freſn. μύτη, μύτη, μύτις, μίτυς.

Νεροφίδιον pro ὕδρος δ. 81. Sim. Port. Lexic. & Gloſſar. Freſn. νεροφίδιον, ὕδρος. Gloſſæ MSS. in Batrachom. ὑδρομεδούση [ϑ. 19.] νεροφίδι. Rurſum ὕδρος δ' ἐξαίφνης, νεροφίδ. Nam νερὸν ὕδωρ, Nov. Teſt. Δίγλωτ. Mat. iii. 11. νερὸν τὸ ὑγρὸν Etymolog. & Heſych. Gloſſar. Freſn. Append. Gloſſæ interlineares MSS. in Dionyſ. Periegeſ. [*repono* in Batrachom.] ὕδρος ἐξαίφνης, νεροφίδιον παρ' ἐλπίδα.

Ξυλοκάταν pro παγίδα δ. 50. Demetr. Zen. ξυλόγατα & [ad ϑ. 116.] ξυλόγατα. *Muſcipula*, lignum *quo capiuntur mures tanquam à* fele. [Vide κάτα, γάτα, priùs] Sic Gloſſar. Freſn. [*citans hunc ipſum locum*] ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom.

Ὀξύβεκλον pro ὀξύσχοινος δ. 163. ὀξύβελος δ. 242. Vox compoſita ex ὀξὺς & βέλος (*Vide priùs*:) de quâ nil apud Gloſſar. Freſn. Et tamen inter authores, quibus uſus eſt, editos numerat Laonicum Cretenſem in Batrachomyomachiam; eúmque ſæpiſſime alibi citat.

Παπίον.

Πανίον. τὸ μέρος τῦ πανίε ἀπαιτεῖ. δ. 184. Gloſſar. Freſn. πανίον *pannus*. Sim. Port. Lexic. πανία, τὰ σπάργανα.

πλατύρεχοι. Vide poſtea, ῥάχη.

ποντικοὶ pro μύες δ. 6. ποντικὸς δ. 9. Sim. Port. Lexic. ποντικὸς, ὁ ἀγριαῖος μῦς, σμίνθα. Sic Gloſſar. Freſn. Moſchopul. μῦς, ὁ κοινῶς ποντικός.

πόρσις pro πράσεις MS. γ. 54. Vox facta ex Latinâ *porrum*. Gloſſar. Freſn. Gloſſæ Botanicæ MSS. πράσα, λέγε, πόρσι. Dioſcorid. l. 2. c. 179. πράσον *porrum*. Nonnulli etymologiſtæ deducunt vocem Latinam à Græcâ, ρ altero tranſpoſito, altero in σ mutato; Canin. Helleniſm. in Alphabet. ad ῥῶ. Et α in ο ſæpe migrare nôrunt, qui in Græcis Dialectis verſati ſunt.

Ῥάχιν pro νῶτα δ. 64. τῇ ῥάχῃ 62. [Sic Demetr. Zen.] ῥάχοις pro νώτοις 77. ὀπὶ ῥάχιον pro ὀπιώτιον 79. πλατύρεχοι & πλάτυρεχεῖς pro πλατυώμοι δ. & MS. β. 287. Sim. Port. Lexic. ῥάχη, νῶτον, ναλιαῖον μέρος. Gloſſar. Freſn. ῥάχη, μετάφρενον, νῶτον. Moſchopul. νῶτον, ἡ ῥάχις. Heſych. ῥάχις, ἄκανθα τῦ νώτυ. ἡ ῥάχιν Anthol. l. 2. c. 22. Epig. 9.

Σαχαροπέγγια pro ἧπαλα δ. 37. ſed MS. γ. ζαχαροπέγγια Gloſſar. Freſn. [*citat hunc ipſum locum*] σαχαροπέγγιον *jecur*, ἧπαλα λευκοχίτωνα, σαχαροπέγγια λευκά, ex Laonic. Cretenſ. ad Batrachom. At Demetr. Zen. ἐκεῖναις οἱ λευκαῖς, ὀπῦναιζαχαράτεις. quod ſic Martin. Cruſius vertit, *illa alba particula, quæ ſunt ſaccharo condita*. Gloſſar. Freſn. & Sim. Port. Lexic. ζάχαρι *ſaccharum*. Sed quid jecinoribus cum ſaccharo, conſulantur coqui. Neque vocis compoſitio quicquam prodit. quod ad illam ſignificationem ſpectet: nam Gloſſar. Freſn. πεγγίον, θυλάκιον, πήρα. Propiùs forſan accederet, ſi legeretur σικοτιφλάγγια; [nam Gloſſar. Freſn. σικότι, σικότιον *jecur*, *hepar*. Gloſſæ Græco-barb. μέρος τι τῦ ἧπαλος, μεριμένι τῦ φλαγγιῦ, ἤγυν σικοτίε.] Et ſi quis velit ſaccharum retinere, σαχαροφλάγγια.

σιλίγνιον pro πλακῦς MS. β. 36. Gloſſar. Freſn. σιλίγνιον *ſiligo*.

σκατζιλίχια pro κνημῖδας MS. β. 123. Quam vocem apud Gloſſariographos non reperio. Neſcio, an auſim reponere καντζιλίχια. nam Sim. Port. Lexic. & Gloſſar. Freſn. καντζίλι, κνήμη, *tibia*. ac καλτζα, *tibiale*. καλτ:κια, τὰ καλίγια. καλκίκιον *calceus*. κάρτζα, κνημὶς, περικνημίς. Ex his lector, ſiquid allubeſcat, eligat.

σκυτάριον pro ἄσπις δ. 128. 223. σκυτάρια 162. σκυτάριον pro σάκος 253. Sim. Port. Lexic. Gloſſar. Freſn. σκυτάριον *ſcutum* Schol. Oppian. Halieut. l. 1. ℣. 735. σάκος, σκυτάριον. Lexic. MS. Cyrill. θυρεὸς, ἀσπὶς, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται σκυτάριον. Sic Demetr. Zen. & Epheſ. vi. 16. (Nov. Teſt. Δίγλωτ.) τὸ σκυτάρι, ὁ θυρεόν.

Ἱμάτζιον pro τόμος ἐκπλέγνης MS. α. 37. Vocabulum hoc apud Gloſſarios mihi non occurrit. τόμος *ſectio* in Linguâ Vulgari eſt τζακισμὸς: vide Sim Port. Lexic. & Gloſſar. Freſn. Hanc vocem illi proximiorem reddet litterarum Metatheſis.

ὑφάδιον δ. 185. Hunc ipſum locum citat Gloſſar. Freſn. ὑφάδιον *textum*, ὑφή. Gloſſæ interlineares MSS. ad Batrachom. χερνητιδὴν γὸ ὕφασμα· δαιτειπαμένη ὑφάδιον.

Φάβατα pro κυάμους MS. β. 124. Gloſſar. Freſn. ex Gloſſ. MSS. ad Batrachom. κυάμους, φασόλα. Heſych. φάβα, τὸ σιμιδὸς ὀσπρίον. Etymolog. ἔτνος, ὁ νῦν φάβα καὶ ἰδιῶτ. οἱ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσι.

NOMINA

NOMINA PROPRIA
RANARUM & MURIUM.

Βορβοροκοίτης 228. *Luticubus.*
Βοκαλαμίνθιος 222. à Calaminthâ herbâ.*
Κραμβοβάτης 234. *Crambigradus.*
Κραμβοφάγος 216. *Crambivorus.*
Κραυγασίδης 240. *Clamoſus.*
Λιμνήσιος 221. *Paludoſus.*
Λιμνόχαρις 12. paludibus gaudens.
[a] Ὀριγανίων *Origanion* 253. δ.
Πηλεὺς 19. *Peleus. Luteus.*
Πηλείων 205. *Pelion.*
Πηλούσιος 232. *Peluſius. Lutoſus.*
Πηλοβάτης 234. *Lutigradus.*
[b] Πολύφωνος 209. *Multiloquus.*
Πρασσαῖος 251. *Porraceus.*
Πρασσοφάγος 229. *Porrivorus.*
Σευτλαῖος 208. *Betaceus.*
Ὑδρομέδουσα 19. aquarum regina.
Ὑδρόχαρις 224. aquis gaudens.
Ὑψιβόας 202. *Altiſonus.*
[c] Φυσίγναθος 17. *Bucco.*
[d] Φυτεραῖος 224. δ.
[d] Ὠκιμίδης 213. δ.

* Nicand. Theriac. v. 60. ὑδρηλὼ καλάμινθον.

[a] H. Steph. Theſ. ὀρίγανον & ὁ vel ἡ ὀρίγανος herbæ nomen, lege Nicand. Ther. ℣. 627. Dioſcorid. lib. 3. cap. 32. & 56. Athen. l. 22. ex Antiphane. & l. 2. c. 37. & Alexandrid. &c. Vide plura in H. Steph. Theſ.

[b] Virgil. Georg. 3. ℣. 431. *ranis loquacibus* & Alcim. de Tranſit. Mar. Rubr. *locutuleis.*

[c] Heſych. φαρευσίδες, βάτραχοι. & Horat. lib. 2. Satyr. 3. ℣. 317. *ſe inflans.*

[d] De duarum harum vocum ſignificatione omnino ambigere me fateor. Codices quidam habent Φιτραῖος. Barnes mavult Λιτραῖος. φιτρὸς eſt *corbis.* λίτρα *libra.* λιτρὶς *urna.* ὤκιμον eſt herbæ genus. Heſych. βοτάνη ὁ ἀδὴς, τὸ λεγόμενον βασιλικόν. Pro Φυτραῖος conjiciebam Ὑδραῖος, Ὑδατιεὺς, aut Ὑδάριος. Quidni enim Digamma Æolicum, notam antiquam aſpirationis, putem corrupte degeneraſſe in literam φ?

[e] Ἀρτεπίβουλος 255. Pani inſidias ſtruens.
Ἀρτοφάγος 209. *Panivorus.*
Ἐμβασίχυτρος 136. *Olligradus.*
Κνισσοδιώκτης 229. *Nidoriſequus.*
Κοστοφάγος 215. δ. *Coſtivorus.*
Λειχήνωρ 202. *Lecator.*
[e] Λειχομύλη 29. *Molilinga.*
Λειχοπίναξ 99. *Diſcilingus.*
Μεριδάρπαξ 256. *Particulo.*
Πτερνογλύφος 222. *Pernicavus.*
Πτερνοτρώκτης 29. *Rodipernus.*
Πτερνοφάγος 224. *Pernivorus.*
Σιτοφάγος 244. *Frugivorus.*
[f] Τετράχυτρος 253. δ.
Τρωγλοδύτης 205. *Cavicola.*
Τρωξάρτης 26. *Fruſtivorus.*
Τυρογλύφος 136. *Caſeicavus.*
Τυροφάγος 221. δ. *Caſeivorus.*
Ψιχάρπαξ 24. *Micirapax.*

[e] Eraſm. Adag. [p. 414. Edit. 1629.] *Romæ mures molas lingunt.* Ex Senec. Lud.

[f] Hæc vox (cujus ſignificationem non ſatìs capio) ejuſdem terminationis cum ſuperiore ἐμβασίχυτρος, erit forſan cujuſdam muris nomen vel proprium, vel epitheton: niſi malueris referre ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον ad τρυφάλειαν, nam Gloſſa δ. ſuprà vocem ἀμύμονα habet τὴν; & β. omittit καὶ; & H. Steph. in Theſ. notat opus elegans & pulchrum dici ἄμυμον: ſenſúſque erit is: Praſſæum, cùm Phyſignathum à Troxartâ vulneratum ulciſci vellet, jaculatum fuiſſe haſtam in Troxartam, verùm non potuiſſe ejus clypeum penetrare; deinde autem Origanionem etiam Troxartæ clypeum percuſſiſſe: at clypeum ἀμύμονα, τετράχυτρον, plicis quatuor munitum, ollæ inſtar concavum, manſiſſe impenetrabilem. Alia lectio habet τετράχυτον; legerem τετράχυτον, clypeum quadruplici aggeris curvamine munitum. Fateor tamen hujus periochæ ſenſum variantibus lectionibus ita ſolicitari, ut in multis prorſus hæream.

Excudebat Gulielmus Bowyer Typographus Londini, Ann. M. DCC. XXI. Calendis Martiis.

[illegible]
1
91
[illegible]